GRAMMATICA SYRIACA

AD USUM SCHOLARUM

IUXTA HODIERNAM RATIONEM LINGUAS TRADENDI CONCINNATA

AUCTORE

DOM L. PALACIOS O. S. B.

MONACHO MONTSERRATENSI

IN PONT. ISTITUTO S. ANSELMI DE URBE OLIM PROFESSORE

EDITIO ALTERA A

DOM V. CAMPS O. S. B.

MONACHO MONTSERRATENSI PARATA

DESCLEE & C.

ROMA - PARIGI NEW JORK - TOURNAI (BELGIO)

NIHIL OBSTAT

A. AUGUSTINUS M. VILA-ABADAL O. S. B.
Cens. Deput.

Quod ad nos attinet, typis mandari potest GRAMMATICA SYRIACA a R. P. Ludovico Palacios, monacho Monasterii nostri, conscripta, et a R. P. Vito Camps, eiusdem Monasterii, aucta.

Montiserrati 21 Martii 1954

D. AURELIUS M. ESCARRÉ, O. S. B.
Abbas Montiserrati

Nihil obstat quominus imprimatur

Vicentiæ, die 19 Octobris 1954

PETRUS DE BONI
Cens. Eccl.

IMPRIMATUR

Vicentiæ, die 19 Octobris 1954

FRANCISCUS SNICHELOTTO
Vic. Gen.

Omnia jura proprietatis Auctor sibi reservat.

STAMPATO IN VICENZA PRESSO LA TIPO-LITOGRAFIA PALLADIO
A CURA DELLA LEGATORIA EDITORIALE GIOVANNI OLIVOTTO

PRAEFATIO

Ad magisterium linguarum orientalium in Collegio S. Anselmi de Urbe paucis abhinc annis accersitus, eamdem statim pro tyronibus offendi difficultatem quam ipsemet in Lingua syriaca addiscenda olim deprehenderam, defectum videlicet alicujus Grammaticae hodiernis methodis enucleatae. Non desunt quidem Linguae syriacae Grammaticae; at quae exstant — haud sane multae — vel sermone vernaculo ipsorum auctorum conscriptae sunt, quarum proinde accessus non omnibus facile patet, vel, latino licet sermone exaratae, aetate jam obsoluerunt aut in multis deficientes inveniuntur. Praeterea omnes fere communi incommodo laborant quod methodo tantum theoretica innitantur praximque — scientiae artificem — omnino negligant, unde fit ut tyrones post plures in studio Grammaticae consumptos menses, ad Chrestomathiam accedentes, pondere regularum praeceptorumque obruti, omnis generis difficultatibus praepediantur ac deterreantur. Quod his ultimis decenniis in Lingua hebraica optimo cum successu tentatum est, non erat cur etiam sorori semiticae haud applicaretur.

His rationibus permotus animum et manum admovi ad conficiendam hanc novam Grammaticam in qua et theoriae et praxi aequam partem tribuens, facilis ac planus Linguae syriacae studiosis pararetur aditus, ut jam ab ipsis exordiis familiaritatem cum textu syriaco cumque Lexico adipiscantur et sensim sine sensu difficultates exemplis potius quam regulis ad oculum superare discant. Id in primis prae mente habui ut brevitati simul ac claritati consulerem. Quamobrem totis viribus studui doctrinam uniuscujusque capitis sive Phonologiam sive Morphologiam respicientem brevibus, perspicuis tamen et accuratis, regulis exponere atque contrahere additis

plerumque schematibus quibus ipsa theoria uno obtutu comprehendatur ac facili negotio memoriae mandetur. Sententias ad exercitationes contexendas, quae singulas Lectiones consequuntur ac complent, ex uberrima scriptorum Syrorum messe, deficientibus adhuc pro Libris sacris quoad maximam partem concordantiis, non parvo labore collegi. Ex ipsis sacris litteris utpote sententias morales simplicitate ac concinnitate praeclaras exhibentibus, plena manu excerpsi; deinde inter magnam auctorum Syrorum varietatem locum principem, uti par erat, S. Ephraem tribui. Quae sive in Exercitiis sive in Chrestomathia ex V. Testamento deprompta sunt, ea secundum Bibliam Polyglottam Londinensem transcripsi, inductis hic illic in narrationem cap. XXVIII Lib. I Samuelis emendationibus criticis quas Roediger proponit; ex N. Testamento vero allegata textui novissimae editionis criticae a G. H. Gwilliam curatae (The New Testament in Syriac, London 1905-1920) adamussim consonant. Haud raro tamen sententias sive V. sive. N. Testamenti in ea forma, qua ab orthodoxis scriptoribus Syris citantur, utpote institutis meis aptiora, describere non dubitavi. Quoad punctationem vero textum syriacum systemati in Grammatica propugnato uniformiter aptavi.

Ut autem usus Grammaticae studiosis planior evadat fructusque laboris legatur uberior, lectorem monitum volo circa sequentia:

Non omnes, quae in singulis exercitationibus occurrunt, voces in singulis Vocabulariis eisdem praepositis continentur, sed tantum praecipuae, idque ex industria factum est ut cum unaquaque Lectione nucleus vocabulorum majoris momenti memoriae tradatur nimio onere abjecto, sicque thesaurus ad imum efformetur verborum in Lingua syriaca usitatiorum. Ceteras voces in istis non recensitas in Lexico ad exitum operis adnexo facile reperies.

In Lexico finali vocabula ordine stricte alphabetico digessi, exemplum hac in re secutus Gesenii-Buhl in novissima sua editione Dictionarii hebraici aliorumque recentiorum, subjecto tamen cuique derivato nomini aut verbo stemate proprio quotiescumque derivatio non satis liquebat. Dispositionem vocabulorum juxta ordinem radicum esse quidem magis

scientificam non inficio; at innumeras parat tyronibus difficultates quas nonnisi post aliqualem de verbis deque nominum structura cognitionem datum est superare, ideoque methodum minus pedagogicam, meo judicio, procul dubio constituit.

Voces syriacas singulas fere cum singulis hebraicarum radicibus contuli, respondentem vocem hebraicam, vel, hac deficiente, formam propinquiorem uncinis inclusam objiciens eo consilio ductus ut tyrones, lingua hebraica ut plurimum jam imbuti, validum subsidium per collationem utriusque inveniant sensusque vocabulorum ipsorum facilius innotescat atque tenacius retineatur.

Si haec prae oculis habeas, haud dubito, optime Lector, quin haec nova Grammatica viam tibi facilem ac planam sternat qua ad cognitionem nobilissimae Linguae syriacae alacri animo pervenies. Litteris namque Syriacis quantus debeatur honor non est cur dicam. Plus enim quam ducenti scriptores, inter quos eminet S. Ephraem, a saeculo quarto ad saeculum usque quartum decimum opera syriace ediderunt, ita ut eorum scripta, fatentibus omnibus, unum ex praecipuis fontibus constituant pro historia Ecclesiae Orientalis. Sed et ea quae in dies in lucem eduntur Syrorum opera tanti sunt momenti, ut "vix eruditi nomen prae se ferre valeat, qui ea primoribus saltem labris non attigerit" (J. Brun).

Superest ut grati animi sensus proferam carissimis confratribus R. P. D. Materno Wolf ex Abbatia Lacensi, qui manuscriptum benigne legere voluit suisque animadversionibus me munivit ac Fr. Carolo Gross, Ettalensi, qui in plagulis castigandis — labor sane improbus — manum validam mihi porrexit.

Scribebam Romae in Collegio Internationali
S. Anselmi, die festo S. Ephraem Doctoris 1931.

AUCTOR

IN NOVAM EDITIONEM PRAEFATIO

Huius Grammaticae prima editio (1931), prout erat opus ad usum scholarum aptum et utile, brevi exhausta est. Clarus Auctor, post editam *Grammaticam Aramaico-Biblicam*, Syntaxim, quam II vol. *Grammaticae Syriacae* destinaverat, fere iam absolverat. In Hispaniam tamen anno 1936 profectus, perturbationes rei publicae tunc temporis ibi offendit, atque rursus vincula passus, tandem pro confessione nominis Christi necatus est.

Aliquot vero post annos, multorum precibus annuens, imperfectum opus iterum in lucem edere aggressus sum. At consilium auctoris reliqui, qui opus in duo distributum volumina dare in lucem sibi proposuerat. Cum vero Syntaxis ab Auctore quidem exarata, nimis ad usum scholarum videbatur diffusa, consilio peritorum fultus, manuscriptum Auctoris, quod iam transcripseram et passim emendaveram, in compendium redigere malui. Plura omisi minus necessaria, quaedam magis compendiose scripsi, paucissima vero subiunxi aut certe mutavi. Praeterea themata ad sese exercendum in hac parte non adieci. Mihi enim visum fuit sat tyronibus esse, si tantum per Chrestomathiam Syntaxi operam darent.

Ceterum, partem iam editam Auctor ipse fere emendatam reliquit. Nonnulla tamen quae in Syntaxi locum suum aptius obtinere videbantur, vestigia Auctoris sequens, de meo in Morphologia omittenda duxi.

Item, morem gerens Auctori, cui fuerat in votis Chrestomathiam in II vol. aliis amplificare scriptis, optima quaequae selegeram Syrorum auctorum, variis scripturae typis edenda. Dein vocalium puncta faciliora gradatim omiseram, ut litterarum alumni lectioni, vocalibus demtis, sese in dies assuefacerent. Quae quidem accessio nostri florilegii excrevisset

molem, auctoresque facile conduplicaret, Lexicon quoque longe locupletior evasisset. Verumtamen dificultas edendi rei pretium magis augebat, quam ut nostri discipuli opusculum sibi acquirere possent. Et hoc potissimum fuit in causa, ut in hac editione eadem ac in prima Chrestomathia prodiret. Hac quoque de causa, nonnulla quae in Morphologia ac in Lexico accuratius retractari poterant mutare non ausi. Nam omnium commodo consulens, utque omnium captui nostrum opus aptarem, *anastatice* in lucem proferri constitui. Nihilo tamen minus, illum quantum fieri potuit emendare placuit, adeo ut, quisquis hanc editionem cum superiore contulerit, perspicuum sit nos in hac parte plus quam haec procudendi ratio sinit praestitisse.

Tum demum, ut par est, liceat mihi debitas solvere grates omnibus linguae Syriacae mei monasterii studiosis, iis praesertim qui in hac editione ornanda atque corrigenda maximo mihi adiumento fuere.

Monteserrato, 10 februarii a. D. 1954.

VITUS M. CAMPS
Monachus Montisserrati

INDEX

I. PHONOLOGIA.

CAPUT I. — De lectione ac orthographia syriaca.

CAPUT II. — De consonantium et vocalium proprietatibus.

II. MORPHOLOGIA.

CAPUT I. — De Nominibus eorumque praefixis.

Caput IV. — **De Nominum derivatione ac classificatione.**

I) *De Nominibus masculinis.*

II) *De Nominibus femininis.*

III) *De Nominibus anomalis ac numeralibus.*

CAPUT V. — **De particulis.**

III. SYNTAXIS

CAPUT I. — **De singulis orationis partibus.**

I) *De syntaxi nominis.*

II) *De syntaxi pronominis.*

III) *De verborum temporibus, modis ac regimine.*

CAPUT II. — **De propositionibus.**

I) *De propositione simplici.*

II) *De propositionibus compositis.*

LITTERATURA.

Inter recentiores, quae editae sunt, Linguae syriacae Grammaticas consuli possunt praesertim :

TH. NOELDEKE: Kurzgefaßte Syrische Grammatik, 2. Aufl. — Leipzig (1898). Opus summum, magna arte et industria elaboratum, ac minutissima quaeque lucido ordine describens, quod magistris proinde non parum commendatur.

R. DUVAL: Traité de Grammaire Syriaque. — Paris (1881). Opus item egregium sive abundantia materiae sive soliditate tractationis quibus preest stylus facilis ac nitidus ordo.

C. J. DAVID: Grammatica aramaica seu Syriaca. — Mossoul (1896). Stylo nimis diffuso conscripta, praeceptis scientificis hodiernis haud semper insistit; multa tamen ac utilia continet ex profunda Linguarum affinium collatione deducta.

A. MINGANA: Grammaire complète et pratique des deux dialectes syriaques. — Mossoul (1905). Opus magni valoris didactici, structuram linguae dilucide perstringit.

C. BROCKELMANN: Syrische Grammatik, 3. Aufl. — Berlin (1912). Liber magno apparatu scientifico redactus, theoriis vero philologicis plusquam opus est tyronibus indulgens, ideoque pro schola minus aptus. Excellit amplissima, quam continet, litterarum syriacarum Bibliographia.

H. GISMONDI: Linguae Syriacae Grammatica, Ed. quarta. — Romae (1913). Quoad Phonologiam plane deficiens, praecipua Morphologiae necnon Syntaxeos capita breviter pertractat, quibus adnexa est uberrima Chrestomathia sive auctorum varietate sive documentis eousque ineditis valde commendabilis.

I.

PHONOLOGIA.

CAPUT I.

De lectione ac orthographia syriaca.

Proemium.

1. — Lingua syriaca est sermo litterarius christianorum Syriae Septentrionalis et totius Mesopotamiae, quae ortum habuit in urbe Edessa, quaeque maximum attigit splendorem a III ad VII usque saeculum aerae vulgaris. Disputationes christologicae s. V exortae, scissionem attulerunt inter *Syros Orientales* (Nestorianos) et *Syros Occidentales* (Monophysitas), unde Lingua syriaca paulatim in duas dialectos — orientalem et occidentalem — evoluta est. In hoc opere dialectus Syrorum Occidentalium praeprimis consideratur, discrepantiis tamen quibus ab invicem separantur suis quoque locis adnotatis.

2. — Syriaca Lingua ad ramum aramaicum pertinet qui, una cum assyro-babylonico, cananaeo et arabico, linguarum semiticarum stipitem constituit. Varias dialectos, in quas Lingua aramaica expanditur, sequens ostendit schema:

- Lingua aramaica
  - Occidentalis
    - Palmyrena
    - Nabathaea
    - Biblico-aramaica
    - Aramaico-palaestinensis
      - samaritanorum
      - vernacula temporis J. Chr.
      - christianorum Melchitarum
    - Hodierna vulgaris
  - Orientalis
    - Talmudico-babylonica
    - Mandaea
    - **Syriaca** . . . . . .
      - *orientalis* = Nisibena seu Chaldeorum
      - *occidentalis* = Edessena seu Iacobitarum
    - Hodierna vulgaris

LECTIO 1.

De alphabeto syriaco.

3. — Eodem modo ac in omnibus fere semiticis, scriptura in Lingua syriaca a dextra sinistrorsum decurrit.

4. — Consonantibus tantum constat numero 22 secundum figuram, nomen, pronuntiationem et valorem numericum quae exhibet sequens tabella.

Sertô				Estrangelô	Nestoriana	Nomen	Transcriptio	Pronuntiatio				Valor numericus
SEPARATA	CONNEXA praeced.	sequenti	utrinque					Hebraica	Arabica	Graeca	Latina et vernaculae	
ܐ	ـܐ	—	—	ܐ	ܐ	Ôlaph	ʼ	א	ء	ʼ	—	1
ܒ	ـܒ	ܒـ	ـܒـ	ܒ	ܒ	Beth	b-v	בּ-ב	ب-	β-	b-v	2
ܓ	ـܓ	ܓـ	ـܓـ	ܓ	ܓ	Gômal	g-gh	גּ-ג	-غ	γ-	g[1]-[2]	3
ܕ	ـܕ	—	—	ܕ	ܕ	Dôlath	d-dh	דּ-ד	د ذ	δ-	d-th (angl.)[3]	4
ܗ	ـܗ	—	—	ܗ	ܗ	He	h	ה	ه	—	h (germ. et angl.)[4]	5
ܘ	ـܘ	—	—	ܘ	ܘ	Uau	u̯	ו	و	ου[5]	w (angl.)	6
ܙ	ـܙ	—	—	ܙ	ܙ	Zaiin	z	ז	ز	ζ	z (ital.)[6]	7
ܚ	ـܚ	ܚـ	ـܚـ	ܚ	ܚ	Ḥeth	ḥ	ח	ح	—	ch (germ.)[7]	8
ܛ	ـܛ	ܛـ	ـܛـ	ܛ	ܛ	Ṭeth	ṭ	ט	ط	τ	*emphaticum*	9
ܝ	ـܝ	ܝـ	ـܝـ	ܝ	ܝ	Iodh	i̯	י	ي	ι	y (hisp. et angl.)[8]	10
ܟ	ـܟ	ܟـ	ـܟـ	ܟ ܟـ	ܟ ܟـ	Kôph	k-ch	כּ-כ	ك خ	κ-χ	k-j (hisp.)[9]	20
ܠ	ـܠ	ܠـ	ـܠـ	ܠ	ܠ	Lômadh	l	ל	ل	λ	l	30
ܡ	ـܡ	ܡـ	ـܡـ	ܡ ܡـ	ܡ ܡـ	Mim	m	מ	م	μ	m	40
ܢ	ـܢ	ܢـ	ـܢـ	ܢ	ܢ ܢـ	Nun	n	נ	ن	ν	n	50
ܣ	ـܣ	ܣـ	ـܣـ	ܣ	ܣ	Semkath	s	ס	—	σ	s[10]	60
ܥ	ـܥ	ܥـ	ـܥـ	ܥ	ܥ	ʿE	ʿ	ע	ع	*ex auditu addiscendum*		70
ܦ	ـܦ	ܦـ	ـܦـ	ܦ	ܦ	Pe	p-ph	פּ-פ	ف-	π-φ	p-ph	80
ܨ	ـܨ	—	—	ܨ	ܨ	Ṣôdhe	ṣ	צ	ص	ς	*emphaticum*	90
ܩ	ـܩ	ܩـ	ـܩـ	ܩ	ܩ	Qoph	q	ק	ق	—	—	100
ܪ	ـܪ	—	—	ܪ	ܪ	Reš	r	ר	ر	ρ	r	200
ܫ	ـܫ	ܫـ	ـܫـ	ܫ	ܫ	Šin	š	שׁ	ش	—	ch (gall.)[11]	300
ܬ	ـܬ	—	—	ܬ	ܬ	Tau	t-th	תּ-ת	ت ث	τ-θ	t-z (hisp.)	400

[1] semper suave, ut in syllabis *ga, go, gu.* — [2] sonus deficiens, ut غ arabicum=*g* gutturale asperum. — [3] dulce, ut in *father.* — [4] et *h* gall. asp., ut in *héros.* — [5] approximative. — [6] dulce, ut in *zelo.* — [7] approximative. — [8] et *j* germanicum. — [9] et *ch* germ. apud Helvetios. — [10] semper durum, ut in *assare.* — [11] et *sh* angl.; *sch* germ.; *sc* ital. ante *e* et *i*, ut in *scemo, scirocco.*

Adnotanda.

A) Quoad litterarum figuram.

5. — Scriptura omnium antiquissima apud Syros usitata fuit sic dicta *Estrangelô* (*στρογγύλη*).

Ab ea progressu temporis derivatae sunt aliae duae formae: *scriptura Nestorianorum*, a Syris Orientalibus adhibita (=Chaldeis) et *scriptura Ṣertô* communiter appellata, quae in usu invenitur apud Syros Occidentales (Iacobitas non unitos — Iacobitas unitos — Maronitas). Hac altera scriptura libri, typis in Europa mandati, praesertim evulgati sunt, quae proinde a grammaticis fere exclusive usurpatur.

6. — Syriacae litterae, non secus ac characteres hebraici, in majusculas et minusculas[1] non distinguuntur. Ab istis tamen differunt eo quod formam cursivam prae se ferant, id est, quod inter se conjunctae plerumque scribantur. — Uti ex tabella apparet, singulae alphabeti litterae necti possunt cum praecedenti; omnes quoque sequentibus adnecti queunt, exceptis ܐ, ܕ, ܗ, ܘ, ܙ, ܙ, ܪ, ܬ, quae cum praecedentibus tantum, numquam vero cum sequentibus colligantur.

7. — ܐ si litteram ܠ, ܠ disjuncta praecedat, apud nonnullos ܠܐ, ܠܐ scribitur; si vero ipsam sequatur, inclinationem litterae ܠ tollit hoc modo: ܠܐ. Pro ܐ ܠ nonnumquam invenitur forma ܠܐ .

8. — Probe distinguantur consonantes quoad figuram valde similes: ܣ et ܒ; ܐ et ܙ; ܠ et ܢ; ܠ et ܟ; ܕ et ܪ; ܘ et ܩ; ܝ et ܢ.

9. — Litterae adhibentur etiam, eadem ratione ac in Lingua hebraica, ad numeros designandos, ut videre est in tabella.

B) Quoad pronuntiationem.

10. — Consonantes alphabeti syriaci apprime conveniunt in pronuntiatione cum respectivis litteris tum hebraicis tum arabicis[2].

---

[1] In titulis tum libris tum capitibus appositis communiter usurpatur scriptura Estrangelô.

[2] Aequipollentia ܥ syriaci et ع arab. non semper stricte observatur. Ita in dialectis Mandaita et Neo-syriaca sonus ejus cum ܐ plane confunditur.

Earum prolatio relate ad linguas vernaculas occidentales ex tabella satis jam liquet. Litterae ܐ, ܚ, ܛ, ܨ, ܥ, ܩ, nullam in ipsis habent aequivalentiam:

a) ܐ initio vocabuli respondet spiritui leni graecorum, exprimens conatum vocis in prolatione vocalium initialium. In medio vocabuli, nisi sit littera quiescens, effertur abrupta quadam vocis intermissione post emissionem soni praecedentis. Ipsius tamen pronuntiatio in dialecto occidentali omnino negligitur.

b) ܚ fit perfricatione halitus contra laringem, guttur energico modo comprimendo. Ejus sonus similis est ܗ, sed fortissime aspiratus[1].

c) ܛ sonum habet *t*, cum emphasi prolatum, concavitatem scilicet efformando in medio linguae.

d) ܨ est sonus emphaticus litterae ܣ, qui emittitur quadam ipsius amplificatione seu exaggeratione.

e) ܥ difficillimam omnium praebet pronuntiationem, quae vix nisi ex auditu apprehendi valet. Profertur fortissima articulatione gutturali, halitum in faucibus praefocando et violenter expellendo per gutturis compressionem.

f) ܩ refert sonum *q* durioris, ab imo gutture prolati, absque ulla tamen perfricatione.

11. — Sex litterae ܒ, ܓ, ܕ, ܟ, ܦ, ܬ (voce memoriali *b^e^gadhk^e^phath* comprehensae) duplici pronuntiatione — altera tenui, altera aspirata — donantur, juxta regulas inferius tradendas (Lect. 6).

12. — Consonantes, juxta organum vocis quo proferuntur, dividi possunt in:

a) gutturales ܐ ܗ ܚ ܥ
b) labiales ܒ ܘ ܡ ܦ
c) dentales ܕ ܙ ܣ ܨ ܫ ܬ
d) linguales ܛ ܠ ܢ ܪ
e) palatales ܓ ܝ ܟ ܩ
f) aspirabiles ܒ ܓ ܕ ܟ ܦ ܬ
g) semivocales ܐ ܘ ܝ

[1] Syri Orientales eam ut خ arab. pronuntiant.

EXERCITIUM.

Litterae nominentur indicando simul earum qualitatem.

ܐ ܙ ܘ ܕ ܗ ܪ ܬ ܒ ܓ ܦ ܗ ܒ ܓ

ܠ ܐ ܓ ܓ ܒ ܟ ܗ ܟ ܕ ܚ ܠ ܠ ܡ

ܚ ܛ ܝ ܢ ܟ ܘ ܣ ܕ ܒ

ܬ ܐܐ ܓܝ ܦܒ ܒܒ ܡܘ ܚܒ ܠܒ ܚܒ ܠܐ ܚܒ

ܢ ܚܝ ܡܘ ܚܕ ܛܡ ܦܝ ܚܪ

ܝܓܝ ܛܠܝ ܚܪ ܚܠܝ ܙܠ ܦܪܐ ܡܘܝ ܢܥܠܬ ܡܥܡ ܡܥܥ

ܡܥ ܡܥܪ ܙܚܥ ܗܘܐ ܘܠܐ ܙܘܥ ܚܒܪ ܛܠܝ ܕܠܕ ܠܥܛ ܠܥܠܬ

ܢܝܪ ܐܢܥ ܡܥܡܪ ܕܐܘܐ ܠܚܕܚܐ ܠܥܡܠܬ ܡܥܡܝܐ ܡܟܚܢܐ ܐܙܛܠܐ

LECTIO 2.

De vocalibus per litteras semivocales repraesentatis.

13. — Scriptura syriaca, pari modo ac hebraica et arabica, solis consonantibus primitus constabat. At jampridem usus invaluit exprimendi quasdam vocales, praesertim vocales productas, per consonantes affines quae **semivocales** dicuntur. Ratione officii, quatenus veram lectionem indicabant, appellatae sunt etiam **matres lectionis**. Itaque:

a) ܐ in fine vocis vocales productas *ō, ē, ī*; in medio vero *ī* pariter productam designat: ܫܡܐ „*šmō*" *nomen*; ܢܫܐ „*nešē*" *mulieres*; ܢܐ „*nī*" *quaeso*; ܦܐܪܐ „*pīro*" *fructus*.

N. B. — ܐ=*ō* apud Syr.-Orientales sonum medium inter *a* et *o* adhuc nostris diebus refert. Similiter ܐ=*ī*, tum finalis tum media, ab ipsis *e* pronuntiatur: ܫܡܐ=*šmą* (non *šmā* neque *šmō*); ܢܐ *nē*; ܦܐܪܐ *pērą*.

b) littera ܝ:

α) in fine vocis *ī* longam; in medio autem *ē* aut *ī* productas significat: ܒܝ „*bī*" *in me*; ܪܝܫ „*rīš*" *caput*; ܕܝܢ „*dēn*" *vero*.

β) *ī* vocabulorum media etiam ܐܝ exprimi potest: ܟܝܢ vel ܟܐܝܢ „*kīn*" *rectus*. In syllabis vero apertis (56) non raro absque semivocali relinquitur: ܡܣܟܢܐ „*meskīnō*" *pauper*.

γ) *ĭ* brevis adhuc per ܝ exceptionaliter notatur: ܓܝܣܪܐ „*gĭsrō*" *pons*.

δ) vocalis *i* et semivocalis ܝ, vim habens consonantis, in eadem voce simul occurentes, simplici ܝ significantur: ܢܒܝܐ „*nbīįō*" *propheta*.

c) ܘ ad vocales *o, u*, sive productas sive breves indicandas, tum in fine, tum in medio vocabulorum semper adhibebatur: ܗܘ „*hū*" *ille*; ܐܘ „*ō*" *oh*; ܢܩܘܡ „*nqūm*" *surget*; ܢܩܛܘܠ „*nĕqṭul*" *occidet*.

Exceptio: Duae voces usu frequentiores ܟܘܠ „*kŭl*" *omnis* et ܡܛܘܠ „*meṭŭl*" *propter*, olim saepe, posterius vero semper absque matre lectionis scriptae inveniuntur: ܟܠ et ܡܛܠ.

d) diphthongi *ai, ąi* per ܝ; *au* per ܘ; *eu, iu* vero per ܝܘ indicantur.

14. — *Adnot.* — In vocibus graecis aliisque linguae syriacae alienis vocales communiter redduntur:

a) *a* sive initialis sive finalis semper, media vero saepe, per ܐ: *ἀηδῶν* = ܐܐܝܕܘܢ; *δόγματα* = ܕܘܓܡܐܛܐ vel ܕܘܓܡܛܐ.

b) *i*, nonnumquam etiam *υ*, per ܝ: *πίστις* = ܦܝܣܛܝܣ; *πῦρ* = ܦܝܪ.

c) *e* et crebro *ei*, *ai*, per ܗ: *χέρας* = ܩܗܪܐܣ; *πορεία* = ܦܘܪܗܝܐ.

d) *o* saepius per ܘ, saepe tamen nullo signo donatur: *φιλόσοφος* = ܦܝܠܘܣܘܦܐ vel ܦܝܠܣܘܦܐ.

EXERCITIUM.

Transcribantur characteribus syriacis nomina litterarum alphabeti simul cum vocabulis sequentibus.

brō (brą), rvō (rvą), lī, rmē, hū, dhū, bīš, pīšo (pēsą), bīrō (bērą), dēn, šlē, sūm, nsūm, šīrō (šērą), 'ō, kūl, 'īn, nī (nē), qūmū, nvīįō (nvīįą), kīn, lhūn, kulhūn, glē, glīn, būzūn, būzēn.

LECTIO 3.

De vocalibus quae per puncta significantur.

15. — Cum systema semivocalium minime sufficeret ad ambiguitatem pronuntiationis tollendam, mos invaluit, saltem a s. V p. Chr., quaedam vocabula homogenea alia ab aliis puncto sive superno sive inferno distinguendi. Ita scriptum est: ܗܿܘ *hau* (ipse) et ܗ̣ܘ *hu* (ille); ܡܿܠܟܐ *malkō* (rex) et ܡ̣ܠܟܐ *melkō* (consilium), etc.[1]

[1] Horum punctorum usus non unus est apud omnes. Praecipua, quae formas verbales et pronomina respiciunt, suo loco notantur.

16. — Hinc paulatim decursu temporis integrum exortum est apud Syros Orientales systema ad quinque vocales designandas, prout sequitur[1]:

Figura	Nomen	Valor	Situs	Pronuntiatio
◌ܰ	ܦܬܚܐ *Pthą̇hą*	*ă* (breve[2])	ܒܰ	*bă*
◌ܳ (vel ◌ܵ)	ܙܩܦܐ *Zqą̇phą*	*ą* (productum)	ܒܳ	*bą*[3]
◌ܸ	ܪܒܨܐ ܐܪܝܟܐ *Rvą̇są arrichą*[4]	*ĕ*, *ĭ* (brevia)	ܒܸ	*bĕ*, *bĭ*
◌ܹ (vel ◌ܹ)	ܪܒܨܐ ܟܪܝܐ *Rvą̇są qą̇rią*[5]	*ē* (productum)	ܒܹ	*bē*
◌ܼ — (vel ◌ܼ)	ܚܒܨܐ *Ḥvą̇są*	*ī* (productum)	ܒܝܼ	*bī*
ܘܿ —	ܥܨܨܐ ܪܘܝܚܐ *'Są̇są rųiḥą*[6]	*ŏ*, *ō* (breve aut productum)	ܒܘܿ	*bŏ*, *bō*
ܘܼ —	ܥܨܨܐ ܐܠܝܨܐ *'Są̇są allísą*[7]	*ŭ*, *ū* (breve aut productum)	ܒܘܼ	*bŭ*, *bū*

17. — *Adnot.* — Uti ex tabella apparet, duae vocales *'Sąsą rųiḥą* et *Sąsą allisą* ambiguae sunt, id est, vocalem tum brevem tum longam exprimere possunt.

---

[1] Cum mos sit apud Syros Occidentales haec puncta vel sola vel simul cum vocalibus graecis (de quibus infra in Lect. 4) in eorum scriptis adhibere, ideo ipsis etiam, quoties opus sit, in corpore hujus Grammaticae utemur.

[2] Hae denominationes stricte sumendae non sunt ad instar quantitatis apud Graecos et Latinos, sed potius qualitatem vocalium, quatenus *clausae* (= *longae*) aut *apertae* (= *breves*) sunt, indicant. Immo interdum vocalis ◌ܸ vocalem ex natura sua productam, et ◌ܹ vocalem etymologice brevem substituunt.

[3] Sonum illum medium inter *a* et *o* exprimens, de quo in Lect. praec. n. 13*a*.

[4] Vocatur etiam *Zlą̇mą pšiqą*.

[5] Apellatur etiam *Zlą̇mą qą̇šią*.

[6] Etiam dicitur *Rųą̇ḥą*.

[7] Etiam nuncupatur *'Mą̇qą*.

EXERCITIUM.

Litteris syriacis scribantur quae sequuntur vocabula:

leh[1], *ḥadh, kadh, lạṭ, lụạth, lạʿ, tūv, lhōn, ʿvadh, hạdēʾ, ʿēịn, sōph, mạịạʾ, qalīl, ʿmar, bạṭar, ʾmar, ʾenōn, ṭạvīn, hạdhēʾ, naphšēh, puqdạnạʾ, ḥạlēịn, laḥmạʾ, kalbạʾ, ḥamšīn, ʾīth, ʾalaṣ, pēʾrạʾ, qudhmaị, nēʾmar, qạm, nqūm, zhīrūthạʾ, qeṭlēth, ḥūšạbạʾ, balḥōdh, zlōthạʾ, ḥạlēịn, tarʿīthạʾ, tarʿūthạʾ, maʿmūdhīthạʾ, qdhạmaịchōn.*

LECTIO 4.

De vocalibus quae per litteras graecas designantur.

18. — Iam a s. VIII p. Chr. mos obtinuit apud Iacobitas seu Syros Occidentales litteras graecas *α, ε, η, ο, ου*, ad vocales indicandas usurpare. Quae signa forma unciali, subversa et inclinata scribuntur et tum supra tum infra consonantes affigi possunt, ut in sequenti schemate apparet:

Figura	Nomen	Valor	Exemplum	Fig. Syr. Orient.
ܰ vel ܱ	*Pthôḥô* (=apertio)	*a*	ܒܰܪ *bar*=filius	ܲ
ܶ vel ܷ	*Rvôṣô* (=depressio)	*e*	ܡܶܢ *men*=ex	ܸ
ܺ vel ܻ	*Ḥvôṣô* (=adstrictio)	*ī*	ܣܺܝܡ *sīm*=posuit	ܝܼ ܼ
ܳ vel ܴ	*Zqôphô* (=erectio)	*ō*	ܩܳܘܡ *qôm*=surrexit	ܵ
ܽ vel ܾ [2]	*ʿṢôṣô* (=obduratio)	*u*	ܬܽܘܒ *tuv*=rursus	ܘܿ ܘܼ

---

[1] Exinde simplicitatis causa vocales tantum longas proprio signo notabimus.

[2] Rarius infra consonantes scribitur.

Adnotanda.

19. — Vocalis ـܺ = ī saepe antiquum ē Syr. Orientalium repraesentat. In his igitur casibus una cum ـܺ decursu hujus operis ـ݂ subscribimus, quod pariter, data occasione, per ê transcripsimus.

20. — Vocalis ـܳ = ō respondet pristino *ḁ* Syr. Orientalium, ideoque in transcriptione accentu circumflexo *(ô)* constanter notatur.

21. — ـܽ, *ου* (ut *ou* gallicum pronuntiandum) complectitur duplicem vocalem Orientalium: *o (= ʿṢḁṣḁ ru̥iḥḁ)* et *u (= ʿṢḁṣḁ alliṣḁ)*. Quapropter distinctionem faciemus inter ܘ݀ـܽ (originarium *o*) et ܘـܽ simpliciter (*u* originarium).

22. — In hoc systemate sola vocalium qualitas discernitur nulla ratione habita earundem quantitatis. Idem igitur signum vocalem respectivam vel longam vel brevem significare valet[1].

EXERCITIUM.

Scribantur syriace cum vocalibus graecis sequentes voces. Ubi vocales *ē, ī, ū* et *ô* finalis occurrant una cum semivocali homogenea notentur.

nṭal, masar, nehel, nehūl, saṭem, dēn, bēth, sôḥeph, mūn, mūlô, ḥarīph, ḥarīphô, garī, gūri̯ô, brūnô, nevʿūṭ, dūnôi̯ô, henēn, mṣalēn, ṭmīrtô, ṭlīthô, ṭôlūmô, mtallē, pṭôsīm, ʿṣī, ʿgheltô, dʿôlmīn, ṣevʿthô, ṣalmūnô, qadīšôn, kūvôšô, kômūšūthô, qarṣônô, qarqaphtô, mšahi̯ônô, mšachtônô, šūlṭônūthô, meštamrônô, tehīvūthô, telūli̯ôthô, ṣūlpthô, sôrūḥūthô, šeršônôi̯ūthô, ḥelbônīthô, halūchô, mchīlônô.

---

[1] Seriore tempore Syri Occidentales haud raro systema punctorum cum illo vocalium graecarum permixtum adhibuerunt hoc modo: ـ݂ܶ = ـܶ; ـ݁ܳ = ـܳ; ـ݂ܺ et ـ݂ (indiscriminatim) = ـܺ; ܝ݂, ܝ ـ݂ vel tantum ـ݂ = ܝ ـܺ; ܘ݁ vel ܘ݂ = ܘ ـܽ.

LECTIO 5.

De semivocalium relatione ad vocales.

23. — Semivocales duplici in lectione funguntur officio, aut *consonantium* aut *quiescentium*. Ut consonantes proprium sonum retinent; ut quiescentes vero in pronuntiatione minime audiuntur, sed cum vocali praecedenti, quam prius repraesentabant quamque saepe protrahunt, prorsus coalescunt, ideoque in ipsa **quiescere** dicuntur.

24. — Littera ܐ:

a) quoties vocali instructa invenitur, vere consonans est, et pronuntiari deberet more Syr. Orientalium (10, *a*): ܐܚܰܕ, Syr. Or. = *'eḥadh* (cfr. ar. أَخَذَ); Syr. Occ. = *eḥadh* cepit; item ܫܐܶܠ *šēl* pro *š'el* postulavit (36, *b*).

b) absque vocali in fine syllabae posita[1], quiescit in vocali praecedenti quaecumque ista sit: ܛܰܡܐܳ *impurus*; ܫܶܐܠܰܬ *postulavit* (f.); ܣܺܐܡܳܐ *argentum*; ܛܰܡܐܽܘܬܳܐ *contaminatio*.

25. — Littera ܘ:

a) ut consonans vocales omnes, praeter ܽ, accipere potest: ܘܰܥܶܕ „*uaʿedh*" *tempus constituit*; ܘܶܠܳܐ „*uēlô*" *alioquin*; ܘܺܠܳܐ „*uīlô*" *velum*; ܘܳܙܳܐ „*uôzô*" *anser*.

b) post vocalem veniens, quiescit tantum in ܽ et — in nominibus graecis — saepe in ܳ; cum reliquis vero vocalibus speciem diphthongi[2] constituit: ܪܽܘܚܳܐ *spiritus*; ܗܶܪܳܘܕܶܣ *Herodes*; sed ܐܰܘ „*au*" *aut*; ܐܶܘܣܶܒܺܝܳܘܣ *Eusebius*; ܫܠܺܝܘ „*šliu*" *quieverunt*; ܪܰܘܝܳܐ „*rôuiô*" *ebrius*.

26. — Littera ܝ:

a) vocali ornata vim servat consonantis, praeterquam in syllaba initiali ܺ: ܒܝܰܕ „*biadh*" *in manu*; ܝܶܫܽܘܥ „*Iešu*ʿ" *Iesus*; sed ܝܺܕܰܥ „*īda*ʿ" *cognovit*.

---

[1] ܐ quiescens raro syllabam non claudit.

[2] Ante ܘ Occidentales loco ܳ semper ܰ scribunt, excepto Part. act.; Orientales, e contra, loco ܰ scribunt ܳ, excepto Part. pass. verborum duplici cum irregularitate, scilicet ܘ" ܥ simul ac ܝ" ܠ.

b) vocalem consequens, quiescit tantummodo in ـܶ et ـܺ; cum ceteris vero specialem diphthongum efformat: ܐܝܠܝܢ „ʾai̯lēn“ *qui, quae*; ܛܒܝܢ „ṭovīn“ *boni*; ܫܘܝܠܐ „šu̯ôi̯lô“ *funiculus*; ܓܠܝܘܗܝ „gali̯ui̯“ *revelaverunt eum.*

27. — Littera semivocalis post alteram semivocalem in vocali ambabus affini quiescentem, et ipsa quiescit: ܛܡܐܐ „ṭamô“ *impurus*; ܛܡܐܘܬܐ „ṭamūthô“ *immundities.*

EXERCITIUM.

ܒܫܢܬܐ ܬܫܥܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܙܟܝܐ ܥܠܘܗܝ ܐܬܚܙܝ
ܗܘܐ ܠܡܠܟܐ ܐܘܟܪܢܐ ܚܕ ܢܗܝܪܐ ܕܨܠܝܒܐ ܕܐܦ ܥܠ ܫܡܝܐ ܡܫܚܠܦ ܒܓܘܢܗ
ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܚܝܠܐ ܕܗܢܐ ܢܝܫܐ ܙܟܝ ܐܢܬ ܠܒܥܠܕܒܒܝܟ ܘܐܬܐ ܠܘܬܗ ܒܥܘܬܐ
ܠܩܕܡܐ ܦܪܟܠܐ ܕܡܠܬܐ ܕܡܢܝܐ ܕܐܡܝܢ ܚܕ ܠܡܫܝܚܐ ܒܢܝܗ ܘܐܬܦܫܛܘ
ܒܝܘܡܐ ܕܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܡܘܕܐ ܐܠܗܘܬܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܫܘܒܚܐ
ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܬܐ ܚܙܝܢܐ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܝܠܗ ܐܬܚܙܝ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܐܝܬܝ ܐܢܐ
ܐܝܬܝ ܐܝܟ ܗܘ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܐܦ ܐܡܪ ܘܐܡܝܢ ܒܫܡܝܐ
ܕܢܚܬ ܐܠܗܐ ܐܘܪܫܠܡ*

LECTIO 6.

De signis quae Rukôḥô et Qušôjô vocantur.

28. — Duplex pronuntiatio litterarum ܒ, ܓ, ܕ, ܟ, ܦ, ܬ[1] (*b^{e}ghadhk^{e}phath*) notatur puncto vel infra vel supra consonantem scripto, quod hebraico *Raphe'* et *Dagesch leni* respective respondet. Pronuntiatio aspirata per punctum infernum significata, dicitur *Rukôḥô* (ܪܘܟܟܐ = mollitio); dura vero sive explosiva, quam designat punctum supernum, *Qušôjô* (ܩܘܫܝܐ = induratio): ܐܦ „*'oph*" *etiam*; ܟܠܬܐ „*kiltô*" *prominentia.*

29. — Cum haec signa apud Syros saepe saepius omittantur, ad discernendam utramque pronuntiationem, praeter analogiam cum Lingua hebraica, hae regulae tradi possunt:

A) Litterae *b^{e}ghadhk^{e}phath* pronuntiatione *Rukôḥô* donantur:

a) *initio vocabuli*, tunc solum cum praecedens, in vocalem exiens, intime cum ipso connexum sit: ܐܬܐ ܓܝܪ *venit igitur.*

b) *in medio vocabuli:*

α) post vocalem, dummodo reduplicari non debeat: ܩܒܠ *accusans*, sed ܩܒܠ (קִבֵּל) *accepit.*

β) post consonantem initialem vocali destitutam: ܪܟܢ *inclinatus est.*

γ) post procliticas ܒ, ܕ, ܘ, ܠ: ܠܒܪܢܫܐ *ad hominem.*

δ) post duas consonantes vocali carentes, aut post consonantem realiter vel virtualiter geminatam: ܡܫܟܒܐ *cubile*; ܡܚܫܒܝܢ (מְחַשְּׁבִין) *numerantes*; ܡܚܬܐ (ex ܡܚܬܬܐ) *descensus.*

B) Litterae *b^{e}ghadhk^{e}phath* pronuntiatione *Qušôjô* gaudent:

a) *initio vocis*, nisi haec intimum servet nexum cum praecedenti vocabulo quod in vocalem desinit: ܓܡܝܪܐ *integer*;

---

[1] Practice afficit tantum tres posteriores ܟ, ܦ, ܬ, nam pro reliquis vix ulla distinctio viget, cum pronuntiationem duram fere apud omnes obtineant.

ܡܢ ܟܠ ܓܒܝܢ *undequaque*; ܐܬܐ ܕܘܝܕ *venit David*; sed ܐܬܐ ܗܟܝܠ ܕܘܝܕ *venit ergo David.*

b) *in medio vocabuli:*

α) cum reduplicari debeant, sive ob flexionem grammaticalem aut assimilationem, sive quia in origine reduplicatae fuerint: ܐܦܩ (pro ܐܢܦܩ) *eduxit*; ܥܠܠ (עִלֵּל) *revolvit*; ܚܘܒܐ (חבב) *amor.*

β) post consonantem essentialiter quiescentem et diphthongum: ܡܠܟܘܬܐ *regnum*; sed ܒܢܒܝܐ (cfr. בַּנְּבִיאִים) *in prophetis*; ܡܘܬܐ *mors.* — Excipitur ܐܝܟ *sicut*, quod pronuntiatur ܐܝܟ „ach".

30. — *Adnot.* — 1) Terminatio feminina ܬܐ regulis subjicitur peculiaribus, de quibus infra in Cap. de Nominibus femininis.

2) *B^e^ghadhk^e^phath* in vocibus exoticis originariam proprii sermonis retinent pronuntiationem, ex. gr.: ܐܦܘܦܣܝܣ ἀπόφασις.

EXERCITIUM.

Lectio fiat et ratio afferatur punctationis necnon pronuntiationis debitae in vocabulis signis exutis.

ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܝܢ ܟܬܒܘܢܬܐ ܐܝܟܘ ܦܘܦܓܐ ܠܟܘܐ ܠܐ-ܐܒܘܢ ܐܠܐܒܘܗ
ܗܝܟܠ ܕܢܝܪܐ ܘܟܝܢܗ ܠܟܝܢܐ ܟܢܝܫܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܐܢܫܐ ܡܟܣܦ (ܡܡܟܣܦ)
ܗܟܢܐ ܢܟܠ (ܣܟܡܠ) ܡܟܒܟܠܝܢ (ܡܡܒܒܠܝܢ)

ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܢܬܩܕܫ ܫܡܟ ܬܐܬܐ ܡܠܟܘܬܟ ܢܗܘܐ ܨܒܝܢܟ ܐܝܟܢܐ
ܕܒܫܡܝܐ ܐܦ ܒܐܪܥܐ ܗܒ ܠܢ ܠܚܡܐ ܕܣܘܢܩܢܢ ܝܘܡܢܐ ܘܫܒܘܩ ܠܢ
ܚܘܒܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܚܢܢ ܫܒܩܢ ܠܚܝܒܝܢ ܘܠܐ ܬܥܠܢ ܠܢܣܝܘܢܐ ܐܠܐ ܦܨܢ
ܡܢ ܒܝܫܐ ܡܛܠ ܕܕܝܠܟ ܗܝ ܡܠܟܘܬܐ ܘܚܝܠܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܠܥܠܡ
ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ[1] ※

[1] Deinceps puncta ad pronuntiationem *Rukôḥô* et *Qušôįô* indicandam tunc solum adhibebimus cum prolatio *b^e^ghadhk^e^phath* ambigua sit nec ex regulis traditis facile erui possit.

LECTIO 7.

De signis Siôme, Mvaṭlônô et Marhṭônô dictis.

31. — Ad pluralia a singularibus discernenda in vocibus quae solis vocalibus distinguebantur, adhibebant Syri geminum punctum, vocabulo superpositum (◌̈), quod a Nestorianis *Siôme* = ܣܝܵܡܹ̈ܐ[1] fuit nuncupatum. Adinventis autem vocalium signis, una cum vocalibus in usu permansit ac deinde in plura alia transiit vocabula. *Siôme* itaque scribuntur:

a) in substantivis pluralibus sive masculinis sive femininis: ܓܲܒ̈ܪܹܐ[2] *viri*; ܒ̈ܢܵܬ݂ܵܐ *filiae*.

b) in formis pluralibus tum verborum tum adjectivorum generis feminini: ܩܛܲܠ̈ܝܢ *occiderunt* (f.); ܒ̈ܝܼܫܵܢ *malae*; sed ܒ̈ܝܼܫܝܼܢ *mali*.

c) in adjectivis masculinis si qualificative aut substantive sumantur: ܥܣܲܪܵܐ ܙܲܕܝܼ̈ܩܝܼܢ *decem justi*; ܙܲܕܝܼ̈ܩܝܼܢ ܢܚܘܿܢ *justi vivent*; sed ܗܵܠܹܝܢ ܙܲܕܝܼ̈ܩܝܼܢ ܐܸܢܘܿܢ *isti sunt justi*.

d) in nominibus collectivis quae plurali carent: ܥܵܢ̈ܳܐ *grex*.

e) in numeralibus, quoties adnexum habent suffixum ܠܬܠܵܬܲ̈ܝܟܘܿܢ *vos tres*.

f) in nonnullis particulis, suffixis pluralibus conjunctis: ܩܕܵܡܲ̈ܝܢ *coram nobis*.

32. — *Mvaṭlônô* (ܡܒܲܛܠܵܢܵܐ = occultans) appellatur lineola horizontalis (—) quae scribitur infra vel (frequentius juxta usum Syr. Or.) supra consonantes in pronuntiatione occultandas seu reticendas: ܐܢ݇ܬ ܗܘ vel ܐܢ݇ܬ ܗܘ *„ʾatt-ū“ tu es*; ܒܪ݇ܬ *„bath“ filia*.

33. — *Marhṭônô* (ܡܲܪܗܛܵܢܵܐ = currere faciens) est lineola ejusdem formae ac *Mvaṭlônô* priori ex duabus consonantibus successive quiescentibus superscripta, qua significatur nulla vocali auxiliari ipsam proferri debere: ܡܲܕ݂ܒ݁ܚܵܐ *„madhbḥô“* (non *madhevḥô* nec *maddh^{e}vḥô*) *altare*.

---

[1] A quibusdam grammaticis etiam hebraica denominatione appellatum *Ribbui*.

[2] *Siôme* locum fixum in vocabulis non habet. Quod si vocabulo insit ܪ, cum istius puncto diacritico coalescit.

N. B. — *Marhṭônô* opponitur *Mhaghyônô* (ܡܗܓܝܢܐ = **pronuntiare jubens**) seu lineola sub priori duarum consonantium absque vocali successive occurrentium scripta, ad indicandum illam cum ◌ܳ clauso vel (etsi rarius) cum ◌ܰ esse legendam ܕܚܠܬܐ = ܕܚܠܬܐ *timor*. — Syri tamen occidentales hoc signo fere numquam utuntur, sed ambas consonantes sine ulla vocali vel *Šᵉụa* proferunt. Excipitur tantum ܕܒܚܬܐ pro ܕܒܚܬܐ *sacrificium*.

LECTIO 8.

De accentu tonico ac de interpunctionis signis.

34. — Signum ad syllabam tonicam indicandam nullum adest penes Syros. Voces syriacae tonum habent in **ultima** aut in **penultima** syllaba, numquam vero in antepenultima:

a) *Ultima* syllaba ictu percutitur tunc solum cum vocabulum per unam vel per plures consonantes clauditur: ܙܕܝܩܐܝܬ *„zaddiqōʾīth"* *juste*; ܐܬܩܛܠܬ et ܐܬܩܛܠܬܝ *„ethqaṭalt(i)"* *trucidatus* et *trucidata es*.

b) *Penultima* syllaba acuitur fere toties quoties vox in vocalem vel semivocalem quiescentem desinit: ܡܠܟܝ *málki* (hodie legitur *„malk"*) *rex meus*; sed ܡܠܟܝ̈ *„malkay"* *reges mei*; ܩܕܝܫܬܐ *„qaddîštô"* *sancta*; ܙܕܝܩܘ *„zaddîqu"* *justitia*.

N. B. — In vocibus exoticis, praecipue graecis, tonum in ultima aut in penultima syllaba habentibus, accentus in eadem apud Syros remanet; in antepenultima vero ictum ferentibus, accentus ut plurimum in penultimam transit penes illos: *βασιλεῖος* = ܒܣܝܠܝܘܣ; sed *ευαγγέλιον* = ܐܘܢܓܠܝܘܢ *ʾeụanghelîon*.

35. — Praecipua interpunctionis signa sunt:

a) ⁜, ::[1] pausas maximas indicantia.

---

[1] Inveniuntur etiam ÷, ⁖, ÷ cum eodem valore.

b) . — *Pôsuqô* (ܦܣܘܩܐ = hebr. *Soph pasuq*) quod periodum vel integram ejus partem claudit.

c) .— *Taḥtôjô* (ܬܚܬܝܐ = inferior), claudit protasin et interdum interrogationis signum denotat.

d) : — *Šuajô* (ܫܘܝܐ = aequales) nostro commati simillimum, protasis membra separare solet.

e) ˙— *ʿElôjô* (ܥܠܝܐ = superior) sejungit membra apodosis, et etiam longiorem interrogationem significare potest.[1]

---

[1] Praeter haec signa orthographica autores syri integrum excoluerunt systema accentuum (plus quam 46 numerantur), ad instar Massoretarum, ad diversas membrorum relationes significandas. Quae cum officium magis rethoricum habeant quaeque non uno eodemque criterio ab scriptoribus adhibita sint, hoc loco non recensebimus (cfr. Duval — *Traité de Grammaire Syriaque*, fol. 135 sqs.).

CAPUT II.

De consonantium et vocalium proprietatibus.

LECTIO 9.

De gutturalium proprietatibus.

36. — A) Littera ܐ:

a) initialis vocabuli et vocali destituta, saepe saepius evanescit vel saltem in pronuntiatione: ܚܰܕ (pro ܐܚܰܕ) *unus*; ܢܳܫ vel ܐ݈ܢܳܫ (=אֱנוֹשׁ) *homo.*

b) vocali munita immediate post consonantem quiescentem, transfert in istam propriam vocalem et silet: ܫܐܶܠܳܐ (pro ܫܶܐܠܳܐ) *quaerere.*

c) in fine syllabae posita, quiescit in vocalem praecedentem quae ut plurimum longa evadit: ܫܶܐܠܶܬ *quaesivi.*

d) media inter duas vocales, ut ܝ pronuntiatur: ܩܳܐܶܡ „*qôjem*“ *surgens.*

e) vocalem auxiliarem ◌ܶ aut ◌ܰ frequenter assumit cum initio syllabae vocali carere invenitur: ܐܶܡܰܪ (pro ܐܡܰܪ juxta ܡܶܐܡܰܪ) *dictus.*

37. — B) Littera ܗ:

a) mutatur in ܐ in Pronomine 3. pers. pl. ܗܶܢܽܘܢ, ܗܶܢܶܝܢ, quoties intime connectitur vocabulo praecedenti, necnon in praeformativo *Aphʿel*: ܩܛܰܠ ܐܶܢܽܘܢ *occidit eos*; ܐܰܩܛܶܠ, pro ܗܰܩܛܶܠ (cfr. הִפְעִיל) *trucidavit.*

b) supprimitur in pronuntiatione: *α)* in suffixo 3. pers. sing. masc. ܘܗܝ: ܩܰܛܠܽܘܗ݈ܝ „*qaṭluj*“ *occiderunt illum.* *β)* in Pron. personali ܗܽܘ enclitice usurpato: ܙܰܕܺܝܩ ܗ݈ܽܘ „*zaddīqū*“ *justus (est) ille.*

— γ) in forma verbali ܗ̄ܘܳܐ quoties enclitice adhibetur: ܗ̄ܘܳܐ ܩܛܰܠ occiderat. — δ) in Perfecto verbi ܝܰܗ̄ܒ *dedit*, quoties tertiae radicalis ܒ (apud Syr. Or. in omnibus personis) nulla vocali donatur: ܝܰܗ̄ܒܬ݁ *dedisti*; sed ܝܶܗ̄ܒܶܬ݂ *dedi* (258).

38. — C) Littera ܥ:

a) ante aliud ܥ radicale, jampridem in ܐ conversa fuit: ܐܶܥܦܳܐ, pro ܥܶܥܦܳܐ, *duplum*.

b) ante ܗ vero, dissimilatur et in pronuntiatione resolvitur in ܐ, cujus leges deinde subit[1]: ܥܗܰܕ „'ehad" (=ܐܶܗܰܕ pro ܥܶܗܰܕ, cfr. 36, *e*) *meminit*.

39. — Gutturales ܗ, ܚ, ܥ et ܪ ceteris vocalibus sonum *a* praeferunt; quoties igitur syllabam claudunt, loco ◌ܶ, in praecedentem consonantem ◌ܰ inducunt: ܝܺܕܰܥ, pro ܝܺܕܶܥ (cfr. ܩܛܶܠ) *scivit*.

LECTIO 10.

De labialibus, dentalibus et liquidis.

A) Litterae labiales:

40. — ܬ݂ܒ et ܬ݂ܦ altera alteri interdum substituuntur: ܛܽܘܦܬ݂ܳܢܳܐ, pro ܛܽܘܒܬ݂ܳܢܳܐ *beatus*.

B) *Litterae dentales* (ܕ ܙ ܣ ܨ ܫ ܬ).

41. — Praefixum ܬ (ܐܶܬ݂) in conjugationibus medio-passivis:

a) ante sibilantes — ܙ, ܣ, ܨ, ܫ — cum illis permutatur: ܐܶܫܫܰܕܰܪ pro ܐܶܬ݂ܫܰܕܰܪ *missus est*.

b) post ܙ aut ܨ, insuper convertitur in ܕ et ܛ respective: ܐܶܨܛܠܺܒ pro ܐܶܬ݂ܨܠܺܒ (loco ܐܶܨܬ݂ܠܺܒ) *crucifixus est*.

---

[1] Haec dissimilatio, cujus vestigia in Mss. s. IV jam invenitur, nunquam viguit apud Syros Orientales.

c) ante ܛ aut alterum ܬ, itemque ante ܕ vocali instructum, ipsis in pronuntiatione assimilatur: ܐܬܛܫܝ „*ettaši*“ *sese abscondit*; ܐܬܬܒܪ „*ettavar*“ (non „*ethtavar*“) *confractus est*.

d) ante ܕ vero vocali destitutum, ipsum trahit ad propriam pronuntiationem, quae dura evadit: ܐܬܕܟܪ „*ettchar*“ (non „*ethd^e^char*“) *recordatus est*.

42. — Litterae ܕ, ܛ et ܬ, extremae radicales, ante ܬ terminationis femininorum necnon afformativae 2. pers. m. et f. Perfecti, ipsi pariter in pronuntiatione assimilantur: ܦܫܝܛܬܐ *Pšittô*; ܝܠܕܬ „*ilett(i)*“ *peperisti*.

C) Litterae liquidae (ܢ ܠ ܪ).

43. — Liquida ܢ:

a) si prima radicalis sit et vocali careat, sequenti consonanti, nisi sit ܗ, ut plurimum assimilatur: ܐܦܩ pro ܐܢܦܩ (cfr. הִגִּישׁ) *eduxit*; sed ܡܢܗܪ *illuminans*.

b) si secunda radicalis sit, assimilationem patitur in quibusdam tantum nominibus: ܥܩܐ *torques*; ܥܨܬܐ *oppressio*; ܐܦܐ *facies*; ܓܒܐ *latus*; ܥܠܬܐ *occasio*; ܫܬܐ *fundamentum*.

c) in aliis vero quoad pronuntiationem tantum occultatur: ܓܢܒ *latus*; ܐܢܬܬܐ („*attô*“, cfr. 41) *mulier*; ܐܢܬ, ܐܢܬܝ *tu* (m. et f.); ܐܢܬܘܢ, ܐܢܬܝܢ *vos* (m. et f.).

d) ante terminationem ܬܐ femininorum saepe cum ipsa assimilatur tum in pronuntiatione tum etiam in scriptione: ܓܦܬܐ (pro ܓܦܢܬܐ) *vitis*; ܡܕܝܢܬܐ *civitas*.

44. — Liquida ܠ sine vocali immediate ante alteram ܠ evanescit vel saltem in pronuntiatione: ܡܡܠܐ vel ܡܡܠܠܐ *sermo*. Item in plerisque formis verborum: ܐܙܠ *ivit* et ܣܠܩ *ascendit* (259—260).

45. — Liquida ܪ silet in pronuntiatione in nomine ܒܪܬ *filia*; sed in statu emphatico ܒܪܬܐ.

LECTIO 11.

De mutationibus semivocalium.

46. — A) Littera ܐ:

a) media inter duas vocales, saepe in ܝ convertitur: ܛܝܒ pro ܛܐܒ *benefecit* (36, *d*).

b) assimilatur litterae praecedenti ܬ in forma reflexiva conjugationis *Aph'el* et in quibusdam verbis *primae* ܐ: ܐܬܬܘܣܦ pro ܐܬܐܘܣܦ *auctus est*; ܐܬܬܚܕ pro ܐܬܐܚܕ (ex ܐܚܕ) *captus est*.

47. — B) Littera ܘ:

a) si sit prima verborum radicalis, convertitur in ܝ quoties praefixo non fulcitur: ܝܠܕܬ pro ܘܠܕܬ (ex radice ܘܠܕ) *peperit*; sed ܐܘܠܕܬ *genuit*. Subsistit tamen in copulativa ܘ seu ܘ *et*, ܘܠܐ *decet*, ܘܥܕܐ *conventus*, ܘܪܝܕܐ *vena*, necnon in quibusdam onomatopoeis.

b) si syllabam inchoet in medio vocis, saepe in semivocalem convertitur: ܚܕܝܘܬܐ pro ܚܕܘܘܬܐ *gaudium*.

48. — C) Littera ܝ:

a) in principio syllabae et vocali expers, fit *ī*, ideoque saepe ܐܝ scribitur: ܝܬܒ vel ܐܝܬܒ (pro יתב) *sedit*.

b) in syllaba clausa, ܶ et ܺ deveniunt *ī* in ܐܝܬ (cfr. יש) *est*, et in nominibus exoticis, ut ܝܣܪܝܠ vel ܐܝܣܪܝܠ *Israel*.

c) in terminatione adverbiali ܐܝܬ vim consonantis saepe amittit et fit *ôīth*: ܚܝܐܝܬ (ex ܚܝܝܬ) *vive*.

49. — *Adnot.* — 1) Syri Orientales litteram ܝ inter duas vocales positam ut ܐ pronuntiant: ܛܝܒ „*ṭa'ev*“ *benefecit* (cfr. 46, *a*).

2) Interdum in medio vocabuli, tum ut consonans, tum ut semivocalis considerari potest: ܢܒܝܐ (pr. *nviịô* vel *nviô*) *propheta*.

3) Diphthongi ια, ιο, Graecorum, nunc unica, nunc duplici redduntur syllaba: διαθήκη = ܕܝܐܬܝܩܐ vel ܕܝܬܝܩܐ.

LECTIO 12.

De geminatione consonantium.

50. — Duplicatio consonantium, sive ex assimilatione litterae affinis sive ex exigentia flexionis exorta, nullo signo (*Dagesch, Tašdid*) in scriptura notatur[1]. Geminatio ipsa apud Syros Occidentales jampridem in desuetudinem abiit. Ita ex. gr. ܥܰܡܳܐ a Syris Orient. *ʿammô*, ab Occidentalibus vero *ʿāmô* pronuntiatur.

51. — Regulariter duplicanda esset quaelibet consonans vocali praedita, quam brevis vocalis — *a*, *e*, raro *u* — praecedit (65): ܩܰܛܶܠ „*qaṭṭel*" *trucidavit*; ܢܶܣܰܒ „*nessav*" *accipiet*; ܚܽܘܒܳܐ „*ḥubbô*" *amor*.

52. — A regula praecedenti excipiuntur consonantes extremae vocabulorum cum augentur suffixo a vocali incipiente: ܚܰܕܽܘ „*ḥadu*" (ex ܚܰܕ + ܗܽܘ) *unus est*. — Item nomina ܐܰܒܳܐ *pater*, ܐܰܠܳܗܳܐ *Deus*, ܡܰܠܰܐܟܳܐ *angelus*, ܚܰܕܽܘܬܳܐ *gaudium*, et alia quaedam in quibus, deficiente geminatione, vocalis praecedens ut longa profertur (etiam apud Syros Orient.).

53. — Litterae ܗ, ܘ, ܠ et ܪ geminationem recusare videntur; ܘ autem post ◌ܶ breve, duplicationem communiter admittit: ܚܶܘܳܪܳܐ „*ḥeuuôrô*" *albus*.

54. — Licet geminatio apud Syros Occidentales obsoleverit, ratio tamen ipsius habetur: a) quoad vocales breves, quae ante consonantem duplicandam ut productae efferuntur: ܥܰܡܳܐ „*ʿāmô*" *populus*; ܐܶܢܳܐ „*ʾēnô*" *ego*; — b) quoad litteras *b^{e}ghadhk^{e}phath*, quae ob praesumptam geminationem sonum servant (praeter regulam) attenuatum (29, B, *b*): ܐܰܦܶܩ *ʾapeq*, non *ʾapheq* (pro *ʾappeq*) *eduxit*.

55. — Signum attenuationis, ubi adest, vel attenuatio ipsa in litteris *b^{e}ghadhk^{e}phath* post aliquam vocalem, earum reduplicationem simul indicat: ܡܰܦܶܩ „*mappeq*" *educens*.

---

[1] Pro opportunitate signo arabico *Tašdid* (ّ) utemur in decursu Grammaticae.

LECTIO 13.

De syllabarum divisione.

56. — Syllabae dividuntur in *apertas* et *clausas*. Apertae dicuntur, quae in vocalem vel semivocalem quiescentem exeunt; clausae, quae per unam vel per duas consonantes terminantur.

57. — Syllaba, quam consonans geminanda sequitur, *clausa* censetur, ita ut immediate subsequens ab eadem ordiatur consonante: ܩܰܛܶܠ „*qaṭ-ṭel*“ (cfr. 51 et 54) *trucidavit.*

58. — Accidentaliter extrema alicujus vocabuli syllaba tribus consonantibus claudi potest, ita tamen ut ultima in pronuntiatione sileat: ܡܰܠܟܝ „*malk*“ *rex meus*; ܩܛܰܠܬܝ „*qṭalt*“ *occidisti* (f.).

59. — Omnis syllaba *a consonanti* incipit neque plures duabus consonantibus syllabas inchoare valent: ܫܡܳܐ „*šmô*“ *nomen*; ܒܰܫܡܳܐ „*bašmô*“ (ex ܒ + ܫܡܳܐ) *in nomine.*

60. — Consonans non geminata, quae *Šeuā mobili*[1] juxta morem Hebraeorum ornanda esset, ad sequentem syllabam pertinet: ܕܰܗܒܳܐ „*da-hvô*“ *aurum*; ܓܰܒܪܳܐ „*ga-vrô*“ (cfr. גִּבְרוֹ) *vir*; sed ܡܩܰܛܠܳܐ „*mqaṭ-ṭlô*“ (מְקַטְּלָה) *trucidans* (f.).

61. — Duarum consonantium successive absque vocali occurrentium, altera ad praecedentem, altera vero ad sequentem syllabam regulariter accedit: ܡܰܠܟܬܳܐ *mal-kthô regina*; ܐܶܬܬܥܺܝܪ „*et-tʿir*“ (41, *c*) *experrectus est.*

---

[1] Hoc *Šeuā* mobile latens ex eo provenit quod vocalis plena, in lingua syriaca potissimum brevis, e consonante excidit; ita ܕܰܗܒܳܐ pro ܕܗܶܒܳܐ (ex ܕܗܶܒ = זָהָב). Sic igitur in origine. Attamen hujusmodi *Šeuā* mobile haud raro vim propriam plane amisit, unde factum est ut talis consonans ad syllabam praecedentem accedat eamque claudat eo magis, quod vocales productae etiam in syllabis clausis aliquando persistant: ܟܳܬܒܺܝܢ „*kôth-bin*“ (pro *kô-thvin* = כֹּתְבִין) *scribentes*. Nihilominus *Šeuā* originarium saepe adumbrari potest in pronuntiatione *Rukôḥô* consonantis sequentis, etiam post reduplicationem primitivam jam non amplius existentem ipsius consonantis: ܪܶܓܬܳܐ „*reg-thô*“ (pro *reg-gthô*) *desiderium*. In singulis casibus consulendum est Lexicon.

LECTIO 14.

De vocalium qualitate respectu syllabarum.

62. — Vocales productae tales sunt aut ex natura sua aut accidentaliter. Vocales ex natura sua longae *immutatae* manent.

63. — Syllabae *apertae* vocales (originario) *productas* regulariter habent[1]: ܫܠܡܐ (שָׁלוֹם) *pax.*

64. — Haud raro tamen syllabae apertae vocalem brevem ostendunt[2]. Hoc praecipue evenit:

a) in ܐ, cum syllabae littera initialis est: ܐܡܝܪ (36, *e*) *dictus.*

b) in formis secundariis ܬܩܘܡ, ܬܩܝܡ pro ܢܩܘܡ, ܢܩܝܡ.

c) in recentibus formis ut ܩܛܠܬܘܢ, ܩܛܠܬܝܢ, etc.

d) in Imperativo verborum aucto suffixis: ܩܛܘܠܝܗ *occide eam.*

e) in formis ut ܫܒܝܗ (ex ܫܒܐ + ܗ̄) *captivum duxit eum.*

f) in praefixis ܒ, ܕ, ܘ, ܠ, quae vocalem originariam brevem retinent ante consonantem vocali destitutam (117, *b*): ܒܫܡܐ (ex ܒ et ܫܡܐ) *in nomine.*

g) in syllabis apertis, quoties sequitur aliqua consonans e qua altera vocalis brevis excidit (60, *nota*): ܩܛܠܬ (ex *qăṭălath*) *occidit* (f.).

65. — Syllabae *clausae* vocales *breves* plerumque habent; in medio tamen vocis *longas* vocales sustinere possunt[3]: ܒܣܪܐ „*bĕs-rô*“ *caro*; sed ܐܩܝܡܬܘܢ „*'aqīm-tún*“ *excitastis.*

---

[1] Syllaba aperta finalis, accentus expers, ut brevis a Syris effertur licet natura sua producta sit; ex. gr. ܟܠܒܐ „*kálbŏ*“ *canis*; ܡܠܟܐ „*málkŏ*“ *rex*, pro „*kálbō*“, „*málkō*“.

[2] Vocales vero hujuscemodi ut productae a Syris pronuntiantur, aut, si agatur de nominibus, ut breves quidem ab Orientalibus, sed cum reduplicatione consonantis sequentis; ita ex. gr. ܠܫܢܐ = *lēšônô* (Syr. occid.), *lĕš-šônô* (Syr. orient.) *lingua.*

[3] Syri Or. in hoc casu vocalem longam libenter corripiunt, vel saltem in pronuntiatione: ܥܠܡܝܢ, pro ܥܠܡܝܢ, *aeternitates.* E contra longam vocalem ܳ *(ô)* vocali brevi ܰ *(ă)* interdum substituunt: ܡܠܦܝܢ, pro ܡܠܦܝܢ = ܡܠܦܝܢ, *docentes.*

66. — Monosyllaba per consonantem desinentia necnon syllaba clausa finalis, accentu ornata, breves vocales accidentaliter producunt propter tonum; minime vero si duplici consonanti claudantur: ܕܶܝܢ *„dēn“ quidem,* ܩܶܛܠܶܬ *„qeṭlēth“ occidi*; sed ܠܰܝܬ *„lăịt“ non est,* ܩܛܰܠܬ *„qṭălt“ occidisti*[1].

LECTIO 15.

De vocalium mutationibus.

A) De relatione vocalium Orientales inter et Occidentales.

67. — *ą* originario producta Syr. Orientalium, convertitur apud Syros Occidentales in *ō (=ô)*: ܫܠܳܡܳܐ *šląmą*=ܫܠܳܡܳܐ *„šlômô“, pax.*

68. — Ubi vocalisatio fluctuat inter *a* et *e*, illi sonum *a* praeferunt: ܐܰܠܶܨ *alaṣ*=ܐܶܠܰܨ *arctavit*; ܪܗܳܛܳܐ vel ܪܗܳܛܳܐ *cursus.*

69. — *ē* primitive producta, quam Syri Orientales saepe cum fulcro ܐ scribunt, fere semper in *ī* transiit apud Occidentales: ܢܐܡܰܪ *nēmar*=ܢܺܐܡܰܪ *dicet* (19).

70. — *ē* mutatur etiam in *ī* apud Syros Occidentales in vocibus graecis in quibus Orientales sonum primigenium servant: *διαθήκη*=ܕܺܝܰܬܺܝܩܺܝ vel ܕܺܝܰܬܺܝܩܳܐ pro ܕܝܰܬܶܝܩܺܐ (Syr. Or.).

71. — Brevis vocalis *e*:

a) ab Occidentalibus a priscis temporibus servata, sonum tum *e* tum *i* apud Orientales praesefert: ܓܶܫܪܳܐ (Or. *gešrą* vel *gišrą*) *pons.*

b) in syllaba clausa tonica aliqualiter protrahitur, ideoque apud Nestorianos non raro per ◌ܹ transcribitur: ܩܶܛܠܶܬ=ܩܶܛܠܹܬ *„qeṭlēth“ occidi.*

[1] Exercitationis causa circa hanc ac praecedentem Lect. legatur aliquod fragmentum ex Chrestomatia, divisionem syllabarum peragendo atque examini subjiciendo qualitatem vocalium in eisdem occurrentium.

72. — Originaria vocalis ō (=ܘܿ):

a) jampridem mutata invenitur in ū (ܘ ܽ) apud Syros Occidentales: ܨܠܽܘܬ݂ܳܐ (pro ܨܠܘܿܬ݂ܳܐ Syr. Or.) *oratio*. — Excipiuntur tantum interjectiones ܐܘܿ „*o*“ et ܐܘܿܝ „*oi*“ *heu*.

b) interdum ō penes Orientales apparet ubi originario ū aderat, praesertim in contactu cum gutturalibus aut ܪ vel ܢ: ܝܫܘܿܥ „*Īšō*‘“ (pro ܝܶܫܽܘܥ Syr. Occid.) *Iesus*; ܓܢܘܿܢܳܐ „*gnōnā*“ (pro ܓܢܽܘܢܳܐ) *cubile*.

N. B. — Vocales ο, ω Graecorum per ܘ ܳ, ܳ, aut ܘܿ redduntur: θρόνος = ܬܪܳܘܢܳܘܣ vel ܬܪܘܿܢܘܿܣ; Βηρωσός = ܒܶܪܳܘܣ.

73. — Diphthongi *ai* et *au*, in syllaba clausa, communiter in vocales ē et ō respective contrahuntur; quae deinde penes Syros Occidentales in ī et ū magis declinant (19 et 21): ܒܰܝܬܳܐ = st. cr. ܒܶܝܬ, *domus*; ܥܰܝܢܳܐ = ܥܶܝܢ (‘ēn) Syr. Or. — ܥܺܝܢ Syr. Occ. *oculus*; ܣܰܘܦܳܐ = ܣܘܿܦ (sōph) Syr. Or. — ܣܽܘܦ Syr. Occ., *limes*.

B) De mutatione vocalium in systemate Occidentalium.

74. — Vocalis ă:

a) ante ܚ, quam alia consonans immediate sequitur, mutatur sub illius influxu in ĕ: ܐܶܫܟܰܚ pro ܐܰܫܟܰܚ (218) *invenit*.

b) in verbis primae ܝ, regulariter convertitur in ĕ sub secunda radicali propter vocalem ܺ praecedentis syllabae: ܝܺܬܶܒ pro ܝܺܬܰܒ *sedit*.

c) saepe absque regula fixa in ĕ pariter mutata invenitur in medio vocabuli: ܩܶܛܠܰܬ pro ܩܰܛܠܰܬ (ex *qaṭalath* — cfr. ar. قَتَلَتْ et ܩܰܛܠܰܬܶܗ) *occidit* (f.).

75. — Vocalis ĕ in syllaba clausa, per gutturales ܗ, ܚ, ܥ, necnon ܪ et (rarius) ܠ desinente, transit in ă (39): ܫܕܰܪ pro ܫܕܶܪ (cfr. ܩܛܶܠ, 161) *misit*.

N. B. — Mutationes peculiares, quas extremae vocis vocales patiuntur ante formas Pronominis personalis sive encliticas sive suffixas, suis quoque locis exponemus[1].

---

[1] Exercitationis gratia rursus transcribantur syriace vocabula Lect. 3., ita tamen, ut pro vocalibus Orientalium ipis aptentur, ope etiam Lexici finalis, vocales respondentes Syr. Occidentalium.

LECTIO 16.

De vocalium elisione ac de ortu novarum syllabarum.

76. — Vocales finales immediate post syllabam radicalem tonicam e Lingua syriaca exciderunt. Vocalis quidem *ā*, jam antequam stabilita fuerit orthographia, deperdita est: ܠܰܢ (ex *lánā*) *nobis*; ܩܛܰܠܬ (ex *qaṭáltā*, cfr. קָטַלְתָּ) *occidisti*; sed ܡܰܠܟܳܐ „*málkô*" *rex*, etc. — Aliae vero in scriptura remansere per semivocales repraesentatae, quae ab antiquissimis temporibus (s. III p. Chr.) propriam pronuntiationem proinde amiserunt. Tales sunt:

a) *ū* pl. in Perfecto et Imperativo post consonantem: ܩܛܰܠܘ „*qṭal*" (ex *qṭálū*) *occiderunt*; ܩܛܘܽܠܘ „*qṭūl*" (ex *qṭúlū*) *occidite*; sed ܓܠܰܘ „*glau*" *revelarunt*, etc.

b) *ī* suffixum 1. pers. sing. post consonantem: ܡܰܠܟܝ „*malk*" (ex *málkī*) *rex meus*; sed naturaliter ܡܰܠܟܰܝ „*malkái*" *reges mei* — et monosyllaba ܠܺܝ *mihi*, ܒܺܝ *in me*, etc.

c) *ī* suffixi ܗܝ 3. pers. sing. masc. in nominibus et quandoque in verbis: ܡܰܠܟܰܘܗܝ „*malkáu*" (pro *malkaúhī*) *reges ejus*; ܩܛܘܽܠܝܗܝ „*qṭulói*" (pro *qṭuloīhī*) *occide eum*.

d) *ī* 2. pers. fem., tum suffixum pronominale, tum finale in verbis necnon in Pronomine personali ܐܢ̱ܬܝ „*att*" (pro *a(n)ti*) *tu* (f.). Ex. gr. ܡܰܠܟܶܟܝ „*malkech*" (pro *malkéchi*) *rex tuus* (f.); ܩܛܰܠܬܝ „*qṭalt*" (pro *qṭálti*) *occidisti* (f.).

77. — *Brevis* vocalis, syllabae apertae quam sequitur *syllaba clausa* vel *longa*, evanescit: ܫܡܰܥ (pro ܫܰܡܰܥ, cfr. שָׁמַע) *audivit*; ܒܝܰܘܡܳܐ (pro ܒܺܝܰܘܡܳܐ) *in die*. — Ab hac regula excipiuntur radicales infirmae ܐ, ܘ et ܝ, quae necessario vocali homogenea instrui debent (36, *e* et Lect. 11): ܐܶܟܰܠ (pro ܐܟܰܠ juxta ܩܛܰܠ) *manducavit*; ܢܶܐܪܽܘܙܽܘܢ (pro ܢܐܪܽܘܙܽܘܢ juxta ܢܶܩܛܠܽܘܢ) *gaudebunt*.

78. — Cum *duae* vocales *breves*, in syllabis apertis, flexione grammaticali successive occurrunt, *secunda* plerumque abjicitur: ܒܰܪܕܳܐ (pro ܒܰܪܰܕܳܐ, cfr. ar. بَرَدٌ) *grando*; ܡܰܟܬܰܒܬܳܐ (pro ܡܰܟܬܰܒܰܬܳܐ) *scriptura*.

79. — Quoties syllaba clausa finalis per accessionem suffixi aperta fit, vocalem amittit juxta regulam (77). Quod si in syllaba

praecedenti brevis vocalis elisa est, haec reviviscit: ܩܰܛܠܶܗ (ex ܩܛܰܠ + ܶܗ, pro ܩܛܰܠܶܗ) *occidit eum.*

80. — Praeter verba secundae *geminatae*, quorum syllaba extrema, accedentibus suffixis, clausa remanet propter duplicationem consonantis, haud pauci occurrunt casus, in quibus brevis vocalis extra regulas servatur: ܒܰܙܶܗ „*baz-zeh*" (ex ܒܙܰܙ) *sprevit eum*; sed ܐܰܬܳܢܳܐ *asina*, etc.

81. — Vocabula a consonanti incipientia — praesertim graeca nomina cum σπ aut στ — syllabam initialem sive ܐܶ sive ܐܺ haud raro sibi adsciscunt: ܫܬܳܐ vel ܐܶܫܬܳܐ *sex*; ܪܘܰܚܳܐ vel ܐܶܪܘܰܚܳܐ *contentus*; ܣܛܪܰܛܺܝܰܐ vel ܐܶܣܛܪܰܛܺܝܰܐ στρατεία.

II.

MORPHOLOGIA.

CAPUT I.

De Nominibus eorumque praefixis.

LECTIO 17.

De Nomine in genere.

82. — Nomina sunt aut **primitiva** — ut ܐܰܒ *pater*, ܫܶܡ *nomen* — aut **derivata.** Haec autem dicuntur *derivata verbalia*, si e radice verbali procedant — ut ܪܶܚܡܬܳܐ *amor* a ܪܚܶܡ *amare* — vel *derivata denominativa*, si ab alio nomine fluant, ut ܐܰܒܳܗܽܘܬܳܐ *paternitas* ab ܐܰܒ *pater*. Longe major pars nominum in Lingua syriaca e radice verbali, plerumque trilittera, derivatur.

83. — Nomina derivata, quae solis radicalibus constant, *nuda* vocantur; *aucta* vero, si radicalibus unam vel plures ex *litteris servilibus* — ܐ, ܗ, ܘ, ܝ, ܡ, ܢ, ܣ, ܫ, ܬ — superaddant[1].

84. — Quoad **genus** nomina sunt: masculina, femenina, aut communia. Neutrum vero genus non distinguitur, sed per terminationem femeninam potissimum designatur: ܐܝܢܳܐ ܦܫܝܩܬܳܐ *quid facilius?*

85. — **Numeri** sunt duo: singularis et pluralis. Numerus *dualis* a Lingua syriaca excidit; hujus vestigia inveniuntur tantum in ܬܪܶܝܢ, ܬܰܪܬܶܝܢ, *duo, duae*; ܡܳܐܬܶܝܢ *ducenti*; ܡܨܪܶܝܢ *Aegyptus*.

86. — Triplex datur **status** in nominibus:

a) *status absolutus* seu indeterminationis: ܡܠܶܟ *rex* (*quidam* = מֶלֶךְ).

---

[1] Iam patet hujusmodi litteras posse ad formationem alicujus radicis venire, et tum officio funguntur non servilium, sed radicalium.

b) *status emphaticus* seu determinationis: ܡܠܟܐ *rex* (*ille*=הַמֶּלֶךְ).

c) *status constructus*, relationem genitivi designans: ܡܠܟ ܐܪܥܐ *rex terrae*=מֶלֶךְ הָאָרֶץ.

EXERCITIUM.

Quaeratur in Lexico significatio vocabulorum quae sequuntur, indicando pro nominibus auctis radicem propriam.

ܟܬܒܐ — ܟܬܘܒܐ — ܟܬܝܒܐ — ܟܬܒ — ܟܬܒܬܐ —
ܟܬܒܘܬܐ — ܡܟܬܒܢܐ — ܐܘܟܬܒܐ — ܐܘܟܬܒ — ܐܟܬܒܐ — ܡܬܟܬܒܢܐ
— ܟܬܝܒܘܬܐ — ܟܬܒܐ — ܟܬܒܢܐ — ܟܬܒܢܘܬܐ — ܡܟܬܒܢܘܬܐ —
ܟܬܘܒܐ — ܟܬܒܒܐ — ܐܟܬܒܘܬܐ — ܟܬܝܒܗ — ܡܟܬܒܢܐ —
ܡܟܬܒܬ — ܡܟܬܒܢܘܬܐ — ܟܬܝܒ — ܐܟܬܐ※

LECTIO 18.

De genere Nominum.

87.— Genus determinatur ex significatione aut ex terminatione.

88. — *Significatione* sunt generis masculini: a) nomina virorum vel marem significantia et virilium officiorum; b) montium; c) fluviorum; d) populorum; e) mensium.

89. — *Terminatione* communiter masculina sunt quae in statu absoluto in litteram radicalem aut in statu emphatico in ܐ— desinunt: ܩܛܘܠ *occisor*; ܥܠܡܐ *saeculum.*

90. — *Significatione* sunt generis feminini; a) nomina mulierum vel feminam significantia et officiorum muliebrium; b) vestium; c) urbium; d) regionum; e) insularum; f) membrorum corporis, inprimis geminorum.

91. — *Terminatione* feminina sunt quae in statu absoluto in ܬ݂, ܘ, ܝ (perraro ܝ) aut in statu emphatico in desinentias respondentes, ܬܐ, ܘܬܐ, ܝܬܐ exeunt: ܡܠܟܘ (st. abs.), ܡܠܟܘܬܐ (st. emph.) *regnum*, etc.

92. — Communia sunt nomina quorumdam animalium, litterarum alphabeti, numeralia a 20 ad 100 inclusive, et alia quaedam e Lexicis definienda: ܥܟܒܝܢ *aranea*; ܬܠܬܝܢ *triginta*; ܙܒܢܐ *tempus*, etc.

93. — *Adnot.* — 1) Multa sunt nomina feminina quae in statu emphatico nullam terminationem peculiarem vel desinentiam masculinis propriam ostendunt: ܬܗܘܡ *abyssus*; ܙܒܢܐ *tempus*.

2) Nomina graeca genus originarium ut plurimum servant, quacumque terminatione donentur, neutris per desinentiam masculinam generatim expressis: ܐܓܪܘܣܐ ἀγρός (m.); ܐܣܛܠܐ στολή (f.), etc.

3) Feminina sive substantiva sive adjectiva saepe e masculinis enascuntur, addita terminatione respectiva: ܡܠܟܐ *rex* — ܡܠܟܬܐ *regina*; ܛܒܐ *bonus* — ܛܒܬܐ *bona*, etc.

EXERCITIUM.

Determinetur istorum nominum genus.

ܡܘܬܐ — ܡܪܝܡ — ܩܘܦܣܘܣ — ܢܓܘܣ — ܐܘܪܗܝ —
ܟܪܣܐ — ܐܪܥܐ — ܩܘܫܬܐ — ܟܠܒܬܐ — ܣܦܪ — ܣܦܪܬܐ —
ܬܪܥܘܬܐ — ܪܓܠܐ — ܥܝܢܐ — ܢܘܗܪܐ — ܢܗܪܝܠܐ — ܡܕܒܪ
— ܡܕܝܢܬܐ — ܢܦܫ — ܪܘܚ — ܪܘܚܬܐ — ܙܒܢܐ — ܢܡܘܣ
— ܟܗܢ — ܟܗܢܘܬܐ — ܐܘܪܚ — ܢܗܪ — ܢܗܪܬܐ —
ܦܓܪܐ — ܦܘܪܫܐ — ܦܝܠܣܘܦܐ※

LECTIO 19.

De statu absoluto.

94. — **Status absolutus** dicitur forma nominis simplicissima. Haec in masculinis est ipsa forma nuda; in femeninis ut plurimum forma aucta terminatione ـܳܐ[1]. Status absolutus indeterminationem exprimit nominis: ܝܳܠܶܕ *genitor (quidam)*; ܝܳܠܕܳܐ *genitrix (quaedam)*.

95. — Pluralis fit per terminationes:

a) ـܺܝܢ in masculinis: ܝܳܠܕܺܝܢ *genitores*.

b) ـܳܢ in femeninis: ܝܳܠܕܳܢ *genitrices*.

96. — *Adnot.* — Status absolutus in Lingua syriaca paulatim obsolevit, locum cedens st. emphatico.

VOCABULARIUM.

ܐܰܝܟ	sicut (pg. 15 A)	ܐܳܦ	etiam
ܐܰܠܳܗ	Deus	ܓܰܒܪܳܐ	vir
ܐܰܠܳܗܳܐ	„	ܗܰܝܟܠܳܐ	templum
ܐܰܠܦ	mille	ܗܳܠܶܝܢ	hi, hae
ܐܶܢ	si	ܚܰܕ	unus
ܐ݈ܢܳܫ	homo	ܝܰܘܡ	dies

[1] Cfr. terminationem femeninam ה ָ in Lingua hebraica.

ܠ	ad, in, coram	ܡܪܝܐ	Dominus
ܠܐ	non	ܩܕܝܫ	sanctus
ܠܚܡܐ	panis	ܫܢܬܐ	annus
ܡܒܪܟ	benedictus	ܫܦܝܪ	pulcher
ܡܕܝܢܬܐ	civitas	ܬܪܝܢ	duo
ܡܢ	ab, ex	ܬܪܬܝܢ	duae

EXERCITIUM.

ܡܒܪܟ ܢܗܘܐ[1] ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ[2]܀ — ܡܢ ܩܕܝܫܐ ܠܩܕܝܫܐ܀
— ܐܢ ܐܫܟܚܬ ܩܕܝܫܐ ܐܘ ܒܥܠܕܒܒܐ܀ — ܐܠܦ ܫܢܝܢ ܐܝܟ ܝܘܡܐ
ܚܕ ܠܡܪܝܐ܀ — ܗܠܝܢ ܫܦܝܪܢ܀ — ܬܪܝܢ ܓܒܪܝܢ ܣܠܩܘ[3]
ܠܗܝܟܠܐ܀ — ܠܚܡܐ ܡܚܝܢܐ ܒܫܡܝܢ܀ — ܗܠܝܢ ܫܦܝܪܢ܀ —
ܠܐܠܗܐ ܠܐ ܐܢܫ ܡܡܬܘܡ ܚܙܝܗ[4]܀ — ܬܪܬܝܢ ܕܒܪܝܢ ܠܐ ܡܫܬܚܠܦܢ[5]
ܐܠܗܐ ܘܡܘܡܬܗ[6]܀ — ܠܡܪܝܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ܀

---

[1] *Sit.* — [2] *Israel (gen.).* — [3] *ascenderunt.* — [4] *vidit.* — [5] *mutantur.*
[6] *iuramentum eius.*

LECTIO 20.

De statu emphatico.

97. — **Status emphaticus** — qui proprius est Linguae aramaicae — constituitur per specialem terminationem, formae simplici nominis adnexam, cum valore articuli determinativi. At primigenius determinationis sensus ut plurimum evanuit, et nomina in statu emphatico significationem tum *determinatam* tum *indeterminatam* induunt: ܓܰܒܪܳܐ *vir* (ἀνήρ aut ὁ ἀνήρ).

98. — Status emphaticus **praedominans est** et uti forma nominum originaria universim jam consideratur. Ejus communiores desinentiae sunt:

Sing.	pro masculinis ܳܐ[1]: ܡܰܠܟܳܐ *rex.*
	pro femininis ܬܳܐ—: ܡܰܠܟܬܳܐ *regina.*
Plur.	pro masculinis ܶܐ̈: ܡܰܠܟܶܐ̈ *reges.*
	pro femininis ܳܬܳܐ̈: ܡܰܠܟܳܬܳܐ̈ *reginae.*

99. — *Adnot.* — 1) Multa inveniuntur nomina masculina quae in plurali terminationem femininam usurpant et vicissim: ܝܰܘܡܳܐ (m.) *dies*=ܝܰܘܡܳܬܳܐ̈; ܚܶܛܬܳܐ (f.) *frumentum*=ܚܶܛܶܐ̈, etc.

2) Mutationes quas nomina subeunt ab statu absoluto ad emphaticum transeundo, juxta regulas generales (75—79) fiunt: ܡܰܠܟܳܐ (pro ܡܰܠܶܟܳܐ) a ܡܠܶܟ (pro ܡܰܠܶܟ) *rex*; ܥܶܓܠܬܳܐ (pro ܥܶܓܰܠܬܳܐ) a ܥܶܓܠܳܐ *vitula*, etc.

EXERCITIUM.

Efformetur tum status emphaticus tum plurale respectivum horum nominum.

a) *masculina.*

ܣܳܦܰܪ — ܠܶܒ — ܟܶܣܦ — ܣܳܗܕ — ܕܡ — ܐܰܠܳܗ — ܥܡܪ —
ܟܬܳܒ — ܥܒܰܪ — ܩܛܝܠ — ܢܗܰܪ — ܬܘܪ — ܡܛܠ※

[1] Animadverte eamdem esse in sing. terminationem masc. emph. ac fem. absolutam. At paucis in nominibus uterque datur status.

b) *feminina.*

ܫܡܫܐ — ܟܘܟܒܐ — ܟܐܦܐ — ܡܕܝܢܬܐ — ܐܘܪܚܐ — ܐܝܠܢܐ —
ܥܪܣܐ — ܐܪܥܐ — ܡܫܟܢܐ — ܢܦܫܐ — ܥܒܕܐ — ܕܘܟܬܐ —
ܦܬܘܪܐ※

LECTIO 21.

De quibusdam nominibus quae plurale emphaticum peculiariter efformant.

A) Masculina.

100. — Nomina desinentia in ܝܐ — paucis exceptis — in plurali hanc terminationem servant (=ܝ̈ܐ)[1] vel illam in ܘ̈ܬܐ convertunt: ܓܕܝܐ *haedus*=ܓܕ̈ܝܐ; ܐܣܝܐ *medicus*=ܐܣܘ̈ܬܐ, etc.[2]

101. — Plurale emphaticum in ܢ̈ܐ — ut ex ܡܫܚܐ *oleum*, pl. ܡܫܚ̈ܢܐ — ostendunt sequentia:

*ܐܒܐ[3]	fructus	ܥܡܪܐ	lana
ܣܡܐ	medicamen	*ܒܣܪܐ	caro
*ܒܣܡܐ	aroma	*ܓܢܣܐ	genus
ܪܝܚܐ	odor	ܫܠܝܛܐ	potens
*ܚܡܪܐ	vinum	*ܟܘܡܪܐ	sacerdos
*ܓܘܢܐ	color	ܪܒܐ[4]	praeceptor

---

[1] Haec erat in origine desinentia propria st. emphatici (=*aịịô* ex *aịaịịô*) quae in quibusdam nominibus, ut ܒ̈ܢܝܐ *filii*, ܫ̈ܢܝܐ *anni*, et in radicibus tertiae *infirmae* adhuc servata est.

[2] Mutatio vocalium diversimode evenit juxta diversos nominum typos de quibus infra in Lect. 54 et sqs.

[3] Asterisco notata plurale etiam regulare habent.

[4] Plur. etiam ܪ̈ܒܢܐ. Sed ܪ̈ܘܪܒܢܐ *magnates*.

B) Feminina.

102. — Nomina desinentia in ܬܳܐ—, ܝܬܳܐ—, ܘܬܳܐ—, plurale respective habent in ܳܬܳܐ—, ܝܳܬܳܐ, ܘܳܬܳܐ. Ex. gr.: ܡܢܳܬܳܐ *pars*=ܡܢܰܘܳܬܳܐ; ܛܠܺܝܬܳܐ *puella*=ܛܠܝܳܬܳܐ; ܡܰܠܟܽܘܬܳܐ *regnum*=ܡܰܠܟܘܳܬܳܐ.

103. — Perplura nomina feminina in plurali terminatione emphatica ipsis propria privantur et viceversa: ܐܶܣܬܳܐ *paries*= ܐܶܣܶܐ; ܫܳܥܬܳܐ *hora*=ܫܳܥܶܐ; sed ܐܰܪܥܳܐ *terra*=ܐܰܪܥܳܬܳܐ, etc.

104. — Multa alia cum desinentia masculina in singulari, plurale ad instar masculinorum efformant vel terminationes assumunt utriusque generis: ܒܽܘܪܟܳܐ *genu*=ܒܽܘܪܟܶܐ; ܓܶܦܳܐ *ala*=ܓܶܦܶܐ et ܓܶܦܳܬܳܐ, etc.

105. — In quibusdam nominibus ܬ *desinentiae emphaticae* ita tractatur ac si ad radicem pertineret; in aliis vero ܬ radicale ut terminatio emphatica consideratur. Ita ܚܶܡܬܳܐ *ira*=ܚܶܡܳܬܳܐ (pro ܚܶܡܬܳܬܳܐ); e contra ܐܶܫܬܳܐ *fundus*=ܐܶܫܬܳܬܳܐ (e rad. ܫܬܐ), etc.

106. — *Adnot.* — Nomina graecae originis plurale diversimode formant:

a) quae desinunt in ܶܐ—, pluralia communiter fiunt more Syrorum: ܛܶܟܢܳܐ τέχνη=ܛܶܟܢܶܐ; ܡܽܘܕܝܳܐ μόδιος=ܡܽܘܕܝܳܬܳܐ.

b) desinentiae plurales οι, αι, εις, α, ας, convertuntur respective in ܘ—, ܶܐ—, ܺܝܣ—, ܳܐ—, ܰܣ— (ܐܣ— vel ܘܣ—): σύνοδοι=ܣܽܘܢܳܗܕܽܘ; διαθῆκαι=ܕܝܰܬܺܝܩܶܐ; τάξεις=ܛܰܟܣܺܝܣ; εὐαγγέλια= ܐܶܘܰܢܓܶܠܝܳܐ; οὐσίας=ܐܽܘܣܺܝܰܣ.

c) terminationem ܛܰܐ— vel ܛܰܛܳܐ retinent plura nomina quorum singulare exit in ܶܐ—: ܕܽܘܓܡܰܛܰܐ δόγματα, a ܕܽܘܓܡܰܐ.

EXERCITIUM.

Plurale formetur nominum subsequentium.

ܢܰܦܫܳܐ — ܪܶܓܠܳܐ — ܡܰܕܒܪܳܐ — ܚܶܡܬܳܐ — ܛܰܒܥܽܘܬܳܐ — ܓܢܳܐ
— ܐܶܣܬܳܐ — ܡܶܫܟܢܳܐ — ܡܢܳܬܳܐ — ܐܽܘܪܚܳܐ — ܢܶܫܪܳܐ — ܓܶܦܳܐ —
— ܢܽܘܗܪܳܐ — ܓܫܡܳܐ — ܐܰܪܥܳܐ — ܫܰܠܡܳܐ — ܢܗܪܳܐ — ܪܽܘܚܳܐ —

ܦܬܘܪܐ — ܐܓܪܬܐ — ܢܦܫܬܐ — ܗܝܟܠܬܐ — ܟܘܠܐ — ܡܫܡܫܢܘܬܐ
— ܦܬܬܐ — ܠܡܟܬܐ — ܙܒܢܐ — ܦܪܝܬܐ — ܐܟܠܐ — ܡܢܬܐ —
※(pl. λέξεις) ܠܟܣܝܣ — (κλίμα) ܩܠܝܡܐ — (κλήρικος) ܩܠܝܪܝܩܐ

LECTIO 22.

De statu constructo.

107. — Relatio genitivi exprimitur per contractionem quamdam nominis regentis, qua nomini recto arctissime conjungatur et quasi in unicam vocem coalescat, hoc altero intacto manente. Talis nominis regentis status vocatur **constructus**. Contractio nominum in statu constructo efficit ut nomen regens: a) accentum amittat — b) apocopetur dempta[1] aut mutata terminatione — c) vocales ipsius plerumque corripiantur.

108. — *Forma* nominum *apocopata* enascitur:

a) pro masculinis { Sing.=*per elisionem terminationis* ܐ݁ـ[2].
Plur.=*per mutationem desinentiae in* ـܝ̈.

b) pro femininis { Sing.=*per contractionem terminationis* ܬܐ, ܘܬܐ, ܝܬܐ *in* ܬ, ܘܬ, ܝܬ (vel ܝܬ݂).
Plur.=*per contractionem desinentiae* ܬ̈ܐ *in* ܬ.

---

[1] Licet forma nominum contracta tum status absoluti tum status constructi et tempore et re prior sit formâ emphaticâ, propter usum tamen istius in Lingua syriaca praedominantem, mos invaluit apud Grammaticos illam ut secundariam habere atque a st. emphatico constanter deducere.

[2] Ex quo fit ut nomen redeat ad formam st. absoluti. Nomina vero tum masculina pluralia tum femenina in utroque numero, vocales servant st. absoluti respectivi, cui terminationem constructam tantum adnectunt. Regulae igitur inferius tradendae pro contractione nominum in st. constructo valent simul pro statu absoluto.

109. — Nomina quae vocales *immutabiles* habent, has servant in statu constructo; caetera vero illas modificant juxta diversas *nominum classes* ad quas pertinent (de quibus in Lect. 54 et sqs.).

EXEMPLA.

St. abs.		St. emph.	St. constr.	Versio
Masc. sg.	ܛܘܪ	ܛܘܪܐ	ܛܘܪ ܐܠܗܐ	*mons Dei*
pl.	ܛܘܪܝܢ	ܛܘܪ̈ܐ	ܛܘܪ̈ܝ ܐܠܗܐ	*montes Dei*
sg.	ܟܬܒ	ܟܬܒܐ	ܟܬܒ ܡܠܟܐ	*liber regis*
pl.	ܟܬܒܝܢ	ܟܬܒ̈ܐ	ܟܬܒ̈ܝ ܡܠܟܐ	*libri regis*
sg.	ܪܓܠ	ܪܓܠܐ	ܪܓܠ ܐܢܫܐ	*pes hominis*
pl.	ܪܓܠܝܢ	ܪ̈ܓܠܐ	ܪ̈ܓܠܝ ܐܢܫܐ	*pedes hominis*
Fem. sg.	ܒܬܘܠܐ	ܒܬܘܠܬܐ	ܒܬܘܠܬ ܨܗܝܘܢ	*virgo Sion*
pl.	ܒܬܘܠܢ	ܒܬܘ̈ܠܬܐ	ܒܬܘ̈ܠܬ ܨܗܝܘܢ	*virgines Sion*
sg.	ܕܡܘ	ܕܡܘܬܐ	ܕܡܘܬ ܪܝܫܐ	*effigies principis*
pl.	ܕܡܘܢ	ܕܡ̈ܘܬܐ	ܕܡ̈ܘܬ ܪܝܫܐ	*effigies* (pl.) *principis*
sg.	ܒܪܝ	ܒܪܝܬܐ	ܒܪܝܬ ܥܠܡܐ	*creatura mundi*
pl.	ܒܪܝܢ	ܒܪ̈ܝܬܐ	ܒܪ̈ܝܬ ܥܠܡܐ	*creaturae mundi*

Adnotanda.

110. — Nomina pluralia in ܐ̈ desinentia, ܝ contrahunt cum terminatione ܰ̈ܝ st. constructi: ܫܢ̈ܝܐ *anni* = ܫܢ̈ܝ (non ܫܢ̈ܝܝ). — Excipiuntur participia et adjectiva ex radicibus *tertiae* ܝ : ܕܟ̈ܝܐ *puri* = ܕܟ̈ܝܝ. Haec in st. cons. sing. exeunt in ܐ vel ܝ: ܩܫܝܐ *durus* = ܩܫܐ; ܡܓܠܝܐ *revelatus* = ܡܓܠܝ (cfr. Lect. 55).

111. — **Status constructus** nominum in Lingua syriaca parum jam usurpatur. Relatio genitivi potissimum exprimitur mediante particula ܕ nomini recto praeposita. Ex. gr.: ܛܘܪܐ ܕܐܠܗܐ loco ܛܘܪ ܐܠܗܐ *mons Dei.*

VOCABULARIUM.

ܐܒܐ	pater	ܡܠܐܟܐ	angelus
ܐܘ	aut, vel	ܡܠܟܘܬܐ	regnum
ܐܪܥܐ	terra	ܡܫܝܚܐ	Christus
(praefix.) ܒ	in	ܢܫܐ	mulieres
ܒܪܐ	filius	ܣܐܡܐ	argentum
ܒܢܝܐ	filii	ܥܠ	super
ܒܪܐ	creavit	ܩܘܕܫܐ	sanctitas
ܕܗܒܐ	aurum	ܪܘܚܐ	spiritus
(praefix.) ܘ	et	ܪܫܐ	caput, initium
ܛܒܬܐ	bonum	ܫܠܝܚܐ	apostolus
ܐܝܕ	manus	ܫܠܡܐ	pax, salus
ܟܗܢܐ	sacerdos	ܫܡܐ	nomen
(praefix.) ܠ	*praep. acc. et dativi*	ܫܡܝܐ	coelum, coeli *(pl.)*
ܡܘܬܐ	mors		

EXERCITIUM.

ܒܪܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܐ ܝܬ[1] ܫܡܝܐ ܘܝܬ[1] ܐܪܥܐ* — ܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ
ܒܢܝ ܒܢܝܐ ܐܢܘܢ[2]* — ܡܩܒܠܝܢ[3] ܠܛܒܬܐ ܡܢ ܐܝܕ ܐܠܗܐ* —

---

[1] *Praep. accusativi.* — [2] *sunt.* — [3] *accipimus.*

ܘܐܡܪܝܢ[1] ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܚܝܐ ܗܘ[2] ܡܬܘܡܐ܀ — ܘܐܬܚܙܝ[3] ܠܝܥܩܘܒ ܡܠܐܟܐ
ܕܡܠܟܐ܀ — ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ. ܐܦ ܚܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܟܝܢ[4] ܢܦܫܗ ܡܣܩܬܐ܀ —
ܢܣܒܘ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܝܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܟܐܦܐ܀ — ܐܝܟܐ ܕܐܬܟܢܫܘܢ ܕܢܦܩܘܢ
ܡܣܩܬܐ܀ — ܐܝܬܘ ܠܝ[5] ܦܠܚܘܬܐ ܕܕܗܒܐ ܐܘ ܕܣܐܡܐ ܐܘ ܕܢܚܫܐ ܐܘ
ܕܐܣܟܦܝܬܐ ܐܘ ܕܩܪܡܐ܀ — ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܥܠ ܥܡܐ ܕܡܫܝܚܐ܀
— ܒܟܡ ܐܝܬ ܥܒܕܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ܀

LECTIO 23.

De Adjectivis deque comparationis gradibus.

112. — Adjectiva quoad formam et flexionem cum Substantivis conveniunt[6]: ܒܝܫ — ܒܝܫܐ *malus*; ܒܝܫܐ — ܒܝܫܬܐ *mala*. Pl. = ܒܝܫܝܢ — ܒܝܫܐ *mali*; ܒܝܫܢ — ܒܝܫܬܐ *malae*.

113. — Adjectiva *st. constructum* etiam admittunt: ܥܡܐ ܩܫܐ ܠܒܐ ܕܪܥܝܢܐ *populus durus mente*, i. e. *durae mentis*.

114. — Adjectivorum inopia, qua Lingua syriaca laborat, hisce praecipue modis suppletur:

a) per substantivum in genitivo, materiam aut qualitatem praeprimis indicante: ܡܐܢܐ ܕܕܗܒܐ *vasa auri*, i. e. *aurea*; ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ *spiritus sanctitatis*, i. e. *sanctus*.

b) per substantivum absolute positum aut praepositione ornatum: ܐܢܐ ܕܝܢ ܒܣܪ ܐܢܐ *ego igitur caro sum*, i. e. *carnalis*; ܒܪܘܓܙܗ *in ira sua*, i. e. *iratus*.

---

[1] *et dicunt.* — [2] *est.* — [3] *et apparuit.* — [4] *per.* — [5] *afferte mihi.*

[6] Leves discrepantiae, quas hic illic in flexione ostendunt, suis quoque locis notantur.

c) per circumlocutionem quamdam ope nominum: ܒܰܪ *filius*, ܒܰܪܬܳܐ *filia*, ܒܥܶܠ *possessor*, ܡܳܪܳܐ *dominus*, ܪܺܫ *caput*, ܪܰܒ *magnus*, ܒܰܝܬܳܐ *domus* et alia hujusmodi: ܒܰܪ ܗܶܪܶܣܺܝܣ *filius haeresis*, i. e. *haereticus*; ܒܥܶܠ ܬܚܽܘܡܳܐ *possessor limitis*, i. e. *finitimus*; ܡܳܪܳܐ ܩܶܢܝܳܢܳܐ *dominus divitiarum*, i. e. *dives*; ܪܰܒ ܒܰܝܬܳܐ *maior domus*, i. e. *praepositus domus*; ܪܺܫ ܟܽܘܡܪܶܐ ὁ ἀρχιερεύς.

115. — **Comparativus** significatur, more Hebraeorum, praepositione ܡܶܢ *prae* (=*quam*) ante comparationis terminum posita[1]: ܚܰܟܺܝܡ ܡܶܢ ܟܽܠ ܐ̱ܢܳܫܺܝܢ *sapiens prae omnibus*, i. e. *sapientior omnibus*. — Nonnumquam particula ܡܶܢ adverbiis ܝܰܬܺܝܪ *magis*, ܛܳܒ *valde*, ܣܰܓܺܝ *multum* roboratur: ܛܽܘܒܰܘܗܝ ܠܐܰܝܢܳܐ ܕܝܳܗܶܒ ܝܰܬܺܝܪ ܡܶܢ ܐܰܝܢܳܐ ܕܢܳܣܶܒ *beatus est qui dat multo magis quam qui recipit*.

116. — **Superlativus** diversimode exprimitur:

a) positivo in st. constructo, quem genitivus pl. nominis sequitur: ܫܺܝܛ ܐ̱ܢܳܫܶ̈ܐ *abjectissimus hominum*.

b) positivo in st. tum emphatico, tum constructo, cum plurali nominis praemissa particula ܒ vel ܕ. Ex. gr.: ܙܥܽܘܪܬܳܐ ܒܡܰܠ̈ܟܶܐ *minima in regibus*, i. e. *inter regias urbes*; ܫܰܦܺܝܪܬܳܐ ܒܢܶܫ̈ܶܐ *pulcherrima mulierum*; ܙܥܽܘܪܗܽܘܢ ܕܫܠܺܝ̈ܚܶܐ *minimus apostolorum*.

c) adjectis adverbiis ܝܰܬܺܝܪ, ܛܳܒ, ܣܰܓܺܝ. Ex. gr.: ܟܺܐܦܳܐ ܣܰܓܺܝ ܡܝܰܩܪܳܐ *lapis valde pretiosus*, i. e. *pretiosissimus*.

d) repetitione nominis in genitivo: ܡܶܠܶܟ ܡܰܠ̈ܟܶܐ *rex regum*, i. e. *potentissimus*.

e) geminatione adjectivi pro adverbiis: ܒܺܝܫ ܒܺܝܫ *valde malum*=*pessime*.

---

[1] In Bibliis ex graeco translatis loco ܡܶܢ occurrit interdum particula ܐܰܘ (ex ἤ) cum significatione comparativa, ex gr.: ܠܰܐܪܥܳܐ ܕܣܳܕܽܘܡ ܢܶܗܘܶܐ ܢܺܝܚ ܒܝܰܘܡܳܐ ܕܕܺܝܢܳܐ ܐܰܘ ܠܶܟܝ, *terrae Sodomorum remissius erit in die judicii quam tibi (Capharnaum)*.

VOCABULARIUM.

ܐܚܪܢܐ	alius	ܛܒܐ	bonus
ܐܢܬ	tu	ܛܝܒܘܬܐ	gratia
ܐܬܐ	venit	ܥܬܝܪܐ	dives
ܒܣܪܐ	caro	ܡܕܒܚܐ	altare
ܦܓܪܐ	corpus	ܡܛܠ ܕ	quia
ܓܝܪ	enim, quidem	ܡܣܟܢܐ	pauper
(*suff.*) ܗ	ejus	ܡܪܝ	Dominus
ܗܐ	ecce	ܢܘܗܪܐ	lumen
ܙܥܘܪܐ	parvus	ܣܓܝܐ	multus, magnus
ܚܝܐ	vivus	ܨܠܡܐ	imago
ܚܝܘܬܐ	animal	ܪܒܐ	magnus
ܚܟܝܡܐ	sapiens	ܫܥܐ	hora

EXERCITIUM.

ܘܚܘܝܐ ܚܟܝܡ ܗܘܐ ܡܢ ܟܠܗ ܚܝܘܬܐ ܕܕܒܪܐ* — ܗܝ ܗܝ ܗܝ ܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ ܠܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܒܥܘܬܪܐ. ܡܛܠ ܕܒܣܪܐ ܫܥܐ ܐܬܐ ܕܢܝܚܝ* — ܛܒ ܗܘ[1] ܓܝܪ ܡܣܟܢܐ ܕܚܝ ܘܡܗܠܟ ܒܬܡܝܡܘܬܗ ܡܢ ܥܬܝܪ ܕܡܥܩܡ ܒܐܘܪܚܬܗ* — ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܚܙܐ ܗܘܝܬ[2]. ܘܗܐ ܨܠܡܐ ܚܕ ܪܒܐ ܕܛܒ ܪܘܡܗ ܝܬܝܪ* — ܫܠܡ ܠܟܝ ܡܠܝܬ ܛܝܒܘܬܐ. ܡܪܝ ܥܡܟܝ[3]. ܒܪܝܟ ܒܢܫܐ* — ܐܪܒܥ ܐܢܝܢ[4] ܙܥܘܪܝܢ ܒܐܪܥܐ. ܘܗܢܝܢ[4] ܚܟܝܡܢ ܡܢ ܚܟܝܡܐ. ܫܘܫܡܢܐ ܘܫܦܢܐ ܘܩܡܨܐ ܘܫܡܡܝܬܐ* — ܝܬܝܪ ܡܢ ܫܡܫܐ ܢܗܝܪܝܢ ܦܪܨܘܦܝܗܘܢ[5] ܕܓܒܝܐ* — ܘܐܚܪܢܐ ܡܠܐܟܐ ܐܬܐ ܘܩܡ[6] ܥܠ ܡܕܒܚܐ. ܘܐܝܬ ܠܗ[7] ܦܝܪܡܐ ܕܕܗܒܐ* — ܟܠ ܡܘܗܒܬܐ ܛܒܬܐ ܘܡܫܡܠܝܬܐ ܡܢ ܠܥܠ ܢܚܬܐ[8] ܡܢ ܐܒܐ ܕܢܘܗܪܐ* — ܣܓܝܐܐ ܐܢܘܢ[4] ܓܝܪ ܩܪܝܐ. ܘܙܥܘܪܝܢ ܓܒܝܐ* — ܐܝܟܘ ܗܘ[1] ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܘܡܪܐ ܕܡܪܘܬܐ[9]*

---

[1] *est.* — [2] *aspiciebas.* — [3] *tecum.* — [4] *sunt.* — [5] *fulgidiores erunt vultus electorum.* — [6] *et stetit.* — [7] *et habebat.* — [8] *descendens.* — [9] pl. irr. ex ܡܪܐ.

LECTIO 24.

De particulis ܒ, ܕ, ܘ, ܠ *et* ܡܢ.

117. — Particulae inseparabiles ܒ *in, cum,* ܕ *qui, quae, quod,* ܘ *et,* ܠ *ad, in, versus* (vox memorialis ܒܕܘܠ) vocabulis praefiguntur:

a) *absque vocali,* si prima vocis consonans vocali jam ornetur: ܒܥܝܢܐ *in oculo;* ܠܥܠܡܝܢ *in saecula.*

b) *cum vocali* ◌ܶ[1], *rarius* ◌ܰ[2], si prima littera vocali careat vel vocalem habeat a subsequenti ܐ mutuatam (36 *b*): ܘܫܡܐ *et nomen;* ܒܫܛܪܐ *in chirographo;* ܕܫܐܠ *qui petit.*

c) duabus vel pluribus accedentibus, unaquaeque respectum habet sequentis consonantis: ܕܒܫܡܝܐ (ܕ + ܒ + ܫܡܝܐ) *qui in coelis.*

d) ante ܐ vocali instructum vel ܝ, istorum vocales attrahunt[3]: ܠܐܒܐ *ad patrem* (ex ܠ + ܐܒܐ); ܒܐܝܕܥܬܐ *in scientia* (ex ܒ + ܐܝܕܥܬܐ). — Excipitur casus in quo binae vel plures ante ܐ occurrant: ܠܕܐܡܪ *ei qui dicit* (ex ܠ + ܕ + ܐܡܪ).

118. — Praepositio ܡܢ plerumque separatim, saepe tamen vocibus praefixa invenitur cum assimilatione litterae ܢ: ܡܚܕܐ (pro ܡܢ ܚܕܐ) *subito;* ܡܟܝܠ (pro ܡܢ ܟܝܠ) *nunc.*

119. — *Adnot.* — Nomina ܝܫܘܥ (penes Nestorianos ܝܫܘܥ) *Iesus,* ܝܗܘܕܝܐ *Iudaeus,* ܪܗܘܡܝܐ *Romanus* cum praefixis ܒܕܘܠ proferuntur apud Orientales: ܠܝܫܘܥ *ad Iesum,* ܠܝܗܘܕܝܐ *ad Iudaeos,* ܠܪܗܘܡܝܐ *ad Romanos.*

---

[1] Quae vocalis originaria fuit particulis ܘ et ܠ, et deinde etiam ad ܒ transivit, licet istius forma primigenia ܒܰ fuisse censeatur. Relativum ܕ ex forma antiquiori ܕܝ procedit (cfr. 152, nota).

[2] Hoc praesertim contingit in vocibus quae exordiuntur ab ܐ adventitio, quodque occultatur propriam vocalem ad praefixum transferendo (81).

[3] Hoc tamen non valet pro Syris Orientalibus.

VOCABULARIUM.

ܐܡܪ	dixit	ܠܝ	mihi
ܐܡܪܐ	agnus	ܡܟܐ	hinc
ܒܝܬܐ	domus	ܢܡܘܣܐ	lex
ܒܪܝܬܐ	creatura	ܣܒܪܐ	spes
ܒܝܬ	medium	ܥܕܡܐ	usque
ܕܝܢ	igitur	ܥܡ	cum
ܗܘܐ	fuit	ܥܢܐ	grex, pecus
ܚܝܐ	vita	ܦܘܩܕܢܐ	praeceptum
ܝܡܐ	mare	ܪܥܝܐ	pastor
ܠܒܐ	cor	ܬܫܒܘܚܬܐ	gloria, laus

EXERCITIUM.

ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܐܠܗܐ ܒܡܪܘܡܐ. ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܫܠܡܐ ܘܣܒܪܐ ܛܒܐ ܠܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ܀ — ܠܐ ܢܛܪܘ ܗܘܘ[1] ܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ ܠܦܘܩܕܢܐ ܘܠܢܡܘܣܐ ܕܡܘܫܐ܀ — ܕܝܠܟ[2] ܡܪܝܐ ܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܬܗܘܡܐ ܥܡ ܐܪܥܐ ܘܒܝܡܐ܀ — ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ[3] ܠܐ ܬܥܒܪܘܢ[4] ܡܢ ܒܝܬܐ ܠܒܝܬܐ܀ — ܪܥܝܐ ܛܒܐ ܕܡܢ ܒܝܬ ܥܢܐ ܐܡܪܐ ܛܥܐ ܠܗ. ܦܬܚ[5] ܠܝ ܬܪܥܐ܀ — ܗܘܐ ܕܝܢ ܟܕ ܡܢ ܒܩܛܬܐ ܗܟܢ ܢܦܫܗ. ܬܘܒ ܒܫܦܝܪܘܬܐ܀ — ܐܠܗܐ ܠܟ ܠܐܝܣܪܝܠ ܘܠܒܢܝ̈ܗ ܠܒܐ܀ — ܘܒܪܬܐ ܐܬܠܠ[6] ܡܢ ܦܬܓܡܐ ܕܚܝܐ܀ — ܢܗܘܐ[7] ܥܡܗ ܕܡܪܝܐ ܡܟܝܠ ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡ܀ — ܠܐ ܐܬܐ[8] ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܘܒܚܐ܀ — ܒܝܬܗ ܕܐܒܐ[9] ܪܒܐ ܗܘܐ ܒܝܢ ܠܒܢܝ܀ — ܡܢ ܕܠܐ ܥܐܠ[10] ܡܢ ܬܪܥܐ ܠܛܝܪܐ ܕܥܢܐ ܓܢܒܐ[11] ܗܘ ܘܓܝܣܐ܀ — ܘܨܠܒܘܗܝ[12] ܠܗ ܐܝܟ ܐܝܢܐ ܠܐ ܡܟܐ ܘܠܐ ܡܟܐ. ܘܠܫܘܒܚܗ ܒܫܡܝܐ܀

---

[1] *non custodierunt.* — [2] *tua est.* — [3] *eis.* — [4] *nolite transire.* — [5] *aperi.* — [6] *dabo.* — [7] *sit.* — [8] *venit.* — [9] *i. e. Dei.* — [10] *qui non intrat.* — [11] *fur est.* — [12] supple: *crucifixerunt.*

CAPUT II.

De Pronominibus.

LECTIO 25.

De Pronomine personali.

120. — Pronomen personale apparet:

a) sub forma *absoluta*
b) sub forma *enclitica*
c) sub forma *suffixorum.*

121. — Formae absolutae pronominis personalis indicant subjectum in nominativo seu nominativum ejusdem pronominis constituunt, ut sequitur:

Singularis			Pluralis		
1. c.	ܐܶܢܳܐ	*ego*	1. c.	ܚܢܰܢ, ܐܶܢܰܚܢܰܢ[2]	*nos*
2. m.	ܐܰܢ݇ܬ	*tu*	2. m.	ܐܰܢ݇ܬܽܘܢ	*vos*
2. f.	ܐܰܢ݇ܬܝ		2. f.	ܐܰܢ݇ܬܶܝܢ	
3. m.	ܗܽܘ̇[1]	*ille* (hu)	3. m.	ܗܢܽܘܢ	*illi*
3. f.	ܗܺܝ̇	*illa*	3. f.	ܗܢܶܝܢ	*illae*

122. — *Adnot.* — 1) ܝ finale 2. s. f. silet in pronuntiatione (76, *d*).

2) Pronomina personalia saepe verbum substantivum implicite continent: ܚܢܰܢ ܥܰܒܕܰܝܟ *nos (sumus) servi tui.*

---

[1] Nota hujusmodi puncta quibus afficiuntur formae tertiae pers. quaeque numquam fere ommittuntur, etiam in textibus vocalisatis. Orientales: ܗܘ̣, ܗܝ̣.

[2] Originarie ܐܢܰܚܢ. Neutra tamen forma occurrit in Litteratura syriaca; raro tantum ܐܢܰܚܢ ut vox bisyllaba.

3) Pronomen 3. pers. haud raro valorem induit simplicis articuli[1]: ܗܘ ܝܫܘܥ ὁ Ἰησοῦς.

4) Animadverte constructionem: ܗܘ ܒܗ ܗܘ *idem*; ܗܝ ܒܗ ܗܝ *eadem*, etc.

VOCABULARIUM.

ܐܝܟܐ	ubi	ܠܗ	ei
ܐܢܬܬܐ	mulier	ܡܝܐ	aqua, aquae (pl.)
ܒܥܠܐ	maritus	ܡܢܐ	quomodo
ܓܢܣܐ	genus	ܡܪܝ[2]	dominus meus
ܕܘܟܐ	locus	ܡܫܡܫܢܐ	minister
ܚܝܠܬܢܐ	fortis	ܢܘܗܪܐ	lux
ܚܫܘܟܐ	tenebrae	ܩܪܐ	vocavit
ܟܪܝܗܐ	infirmus	ܣܟܠܐ	stultus

EXERCITIUM.

ܘܡܚܠܝܗ ܐܢܬܘܢ ܕܡܪܢܐ܀ — ܐܢܐ ܐܗܘܐ[3] ܠܗ ܠܐܠܗܐ ܘܗܘ ܢܗܘܐ[4] ܠܝ ܠܒܪܐ܀ — ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟܐ ܐܝܬܝܟ ܐܕܡ܀ — ܣܝܒ ܣܟܠܐ ܡܛܠ ܡܫܡܫܢܐ ܐܢܬܘܢ ܕܝܢ ܚܟܝܡܐ ܒܡܫܡܫܢܐ. ܣܝܒ ܟܪܝܗܐ ܘܐܢܬܘܢ ܚܝܠܬܢܐ܀ — ܡܢܐ ܓܢܣ ܝܕܥܬ[5] ܐܢܬܝ ܐܢܬܬܐ ܐܢ ܠܒܥܠܟܝ ܬܚܐ[6]܀ — ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܢܦܩܘ[7] ܘܐܟܪܙܘ[7] ܒܟܠ ܕܘܟܐ܀ — ܠܐ ܗܘ ܗܘܐ ܢܘܗܪܐ: ܐܠܐ ܕܢܣܗܕ[8] ܥܠ ܢܘܗܪܐ܀ — ܘܗܘ ܢܘܗܪܐ ܒܚܫܘܟܐ ܡܢܗܪ[9]܀ — ܗܘ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܐܝܬܘܗܝ[10] ܗܘܐ[10] ܒܓܢܣܗ ܣܘܪܝܝܐ܀ — ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܕܐܟܬܘܒ[11] ܠܟܘܢ[11] ܠܐ ܡܛܠ ܠܝ܀ — ܡܫܡܫܢܐ ܕܝܢ ܝܕܥܝܢ[12] ܗܘܘ[12]. ܕܗܢܘܢ ܡܠܘ[13] ܐܢܘܢ ܠܡܝܐ܀

---

[1] Tunc formae pl. ܗܢܘܢ, ܗܢܝܢ mutantur in ܐܢܘܢ, ܐܢܝܢ.

[2] vel «*domine (mi)*» in vocativo. Saepe applicatur, tamquam titulus dignitatis, viris ecclesiasticis aut sanctis = *beatus, sanctus*.

[3] *ero.* — [4] *erit.* — [5] *scis.* — [6] *salvum facies.* — [7] *abierunt et praedicarunt.* — [8] *ut testimonium daret.* — [9] *lucet.* — [10] *fuit.* — [11] *scribere vobis.* — [12] *sciebant.* — [13] *hauserant.*

LECTIO 26.

De Pronominis personalis forma enclitica.

123. — Pronomina personalia participiis et adjectivis postposita munere funguntur verbi substantivi; et tunc formam breviorem induunt quae **enclitica** vocatur. Potest esse *separata* vel *adnexa*, uti ex sequenti schemate apparet:

	SINGULARIS separata	SINGULARIS connexa	PLURALIS separata	PLURALIS connexa
1. m.	ܐܢܐ	ـܢܐ	ܚܢܢ	ـܢܢ
f.	ܐܢܐ	—	ܚܢܢ	—
2. m.	ܐܢܬ	ـܬ	ܐܢܬܘܢ	ـܬܘܢ
f.	ܐܢܬܝ	ـܬܝ	ܐܢܬܝܢ	ـܬܝܢ
3. m.	ܗܘ[1]	—	ܐܢܘܢ	—
f.	ܗܝ[1]	—	ܐܢܝܢ	—

EXEMPLA.

Participium = ܩܛܠ *occidens*

Sing. 1.	m.	ܩܛܠ ܐܢܐ	vel ܩܛܠܢܐ (ܩܛܠܢ)	*occidens sum*
	f.	ܩܛܠܐ ܐܢܐ	—	*occidens sum*
2.	m.	ܩܛܠ ܐܢܬ	vel ܩܛܠܬ	*occidens es*
	f.	ܩܛܠܐ ܐܢܬܝ	vel ܩܛܠܬܝ (ܩܛܠܬ)	*occidens es*
3.	m.	ܩܛܠ[2]	—	*occidens est*
	f.	ܩܛܠܐ[2]	—	*occidens est*

[1] Vocalem propriam vocabulo praecedenti transferendo vel cum extrema ipsius vocali diversimode (ut infra) contrahendo.

[2] Tertia pers. tam masc. quam fem. non admittit in participiis — utique vero in adjectivis — formas encliticas.

Plur. 1.	m.	ܩܳܛܠܺܝܢ ܚܢܰܢ[1]	vel	ܩܳܛܠܺܝܢܰܢ	*occidentes sumus*
	f.	ܩܳܛܠܳܢ ܚܢܰܢ		—	*occidentes sumus*
2.	m.	ܩܳܛܠܺܝܢ ܐܢ̱ܬܘܢ	vel	ܩܳܛܠܺܝܢܬܘܢ	*occidentes estis*
	f.	ܩܳܛܠܳܢ ܐܢ̱ܬܝܢ	vel	ܩܳܛܠܳܢܬܝܢ	*occidentes estis*
3.	m.	ܩܳܛܠܺܝܢ		—	*occidentes sunt*
	f.	ܩܳܛܠܳܢ		—	*occidentes sunt*

Adjectivum = ܫܰܦܺܝܪ *pulcher*

Sing. 1.	m.	ܫܰܦܺܝܪ ܐ̱ܢܳܐ	vel	ܫܰܦܺܝܪܢܳܐ	*pulcher sum*
	f.	ܫܰܦܺܝܪܳܐ ܐ̱ܢܳܐ		—	*pulchra sum*
2.	m.	ܫܰܦܺܝܪ ܐܢ̱ܬ	vel	ܫܰܦܺܝܪܰܬ	*pulcher es*
	f.	ܫܰܦܺܝܪܳܐ ܐܢ̱ܬܝ	vel	ܫܰܦܺܝܪܳܬܝ	*pulchra es*
3.	m.	ܫܰܦܺܝܪ ܗ̱ܘ		—	*pulcher est*
	f.	ܫܰܦܺܝܪܳܐ ܗ̱ܝ		—	*pulchra est*
Plur. 1.	m.	ܫܰܦܺܝܪܺܝܢ ܚܢܰܢ[1]	vel	ܫܰܦܺܝܪܺܝܢܰܢ	*pulchri sumus*
	f.	ܫܰܦܺܝܪܳܢ ܚܢܰܢ		—	*pulchrae sumus*
2.	m.	ܫܰܦܺܝܪܺܝܢ ܐܢ̱ܬܘܢ	vel	ܫܰܦܺܝܪܺܝܢܬܘܢ	*pulchri estis*
	f.	ܫܰܦܺܝܪܳܢ ܐܢ̱ܬܝܢ	vel	ܫܰܦܺܝܪܳܢܬܝܢ	*pulchrae estis*
3.	m.	ܫܰܦܺܝܪܺܝܢ ܐܢܽܘܢ		—	*pulchri sunt*
	f.	ܫܰܦܺܝܪܳܢ ܐܢܶܝܢ		—	*pulchrae sunt*

[1] Pronuntiandum *qoṭlinán* et *šapirinán*, cum assimilatione scilicet ܢ finalis non secus ac in formis coniunctis. Idem valet pro formis subsequentibus 1. et 2. pers. pl.

Adnotanda.

124. — In formis contractis:

1) Terminatio ܳܐ: a) ante ܐܢ݇ܬ et ܐܢ݇ܬܝ excidit; — b) ante ܗܽܘ et ܗܝ fit *au* et *ôi*[1] respective. Ex. gr. ܫܰܦܺܝܪܰܬܝ (pro ܐܢ݇ܬܝ ܫܰܦܺܝܪܬܳܐ) *pulchra es*; ܗܳܢܰܘ ܗܽܘ (pro ܗܳܢܳܐ ܗܽܘ) *hic est*.

2) Terminatio ܶܐ: a) insequenti ܐܢ݇ܬ cum eo coalescit in ܶܝܬ; — b) insequenti vero ܗܽܘ remanet *eu*. Ex. gr. ܕܟܶܝܬ (ex ܕܟܶܐ + ܐܢ݇ܬ) *purus es*; ܕܟܶܐ ܗܽܘ *purus est*.

125. — Pronomen encliticum etiam substantivis aliisque vocabulis cum valore copulae adjicitur. Participiis conjunctum *praesens* vel *futurum* ejusdem verbi componit: ܒܪܳܐ ܗܽܘ *filius est*; ܩܳܛܶܠܢܳܐ *occido* vel *occidam*; ܐܶܢܳܐ ܐܢܳܐ *ego sum*.

126. — Locutiones „*ille est, illa est*“ exprimuntur per formas contractas ܗܰܘܽܘ (=ܗܽܘ ܗܽܘ), ܗܳܝܝ (=ܗܝ ܗܝ).

VOCABULARIUM.

ܐܽܘܪܚܳܐ	via	ܟܬܳܒܳܐ	inscriptio, liber
ܐܶܬܡܳܠܺܝ	heri	ܡܳܐ ܕ	id quod
ܒܶܟܝܳܐ	fletus	ܡܶܕܶܡ ܕ	»
ܕܳܚܶܠ	timens	ܡܗܰܝܡܢܳܐ	credens Deo, fidelis
ܕܰܝܳܢܳܐ	judex	ܡܶܠܬܳܐ	verbum
ܕܠܳܐ	absque	ܡܰܪܺܝܪܳܐ	amarus
ܗܳܟܺܝܠ	ergo	ܡܩܰܒܶܠ	accipiens
ܗܳܢܳܐ	hic	ܢܒܺܝܳܐ	propheta
ܚܶܘܝܳܐ	serpens	ܣܳܓܶܕ	adorans
ܚܰܝܠܳܐ	virtus, vis	ܨܶܒܝܳܢܳܐ	voluntas
ܝܳܕܰܥ	sciens	ܫܰܪܺܝܪܳܐ	veritas, firmitas

[1] Non vero apud Orientales, qui dicunt: ܗܳܢܳܐ ܗܽܘ, ܗܳܕܶܐ ܗܝ *hic est* (m.), *hic est* (f.).

EXERCITIUM.

ܝܘܡܐ ܕܚܕܒܫܒܐ ܝܘܡܐ ܗܘ ܡܪܢܝܐ. ܝܘܡܐ ܗܘ ܕܢܝܚܬܐ. ܝܘܡܐ
ܗܘ ܕܚܕܘܬܐ܀ — ܙܟܐ ܗܘ ܠܡܫܬܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܡܢ ܕܝܠܐ܀ — ܡܘܢܐ
ܗܦܟܬܐ: ܐܚܬܐ ܐܝܬ. ܘܐܡܪ ܠܐ ܐܝܬܝ[1]. ܢܚܬܐ ܐܝܬ. ܘܐܡܪ ܠܐ܀ — ܡܢ
ܫܘܠܐ ܒܝܬܐ ܕܝܠܟ ܘܡܢ ܐܒܘܟ ܠܐ ܕܝܠܟ. ܒܡܪܕܐ ܩܘܪ[2] ܐܝܬ. ܘܡܢ
ܡܠܟܘܬܐ ܠܐ ܕܚܠܬ[2] ܐܝܬ܀ — ܐܘܪܚܐ ܕܥܒܪܐ ܐܒܝܫܐ ܗܘ. ܘܡܫܬܠܠ ܗܘܢܐ
ܕܒܢܝܐ ܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ܀ — ܐܢ ܒܥܒܕܐ ܡܢܝܫ ܗܘ ܐܦ ܒܩܘܠܐ܀ —
ܐܝܟܢܐ ܒܚܝܪܝܢ ܐܝܟܢܐ ܠܥܒܕܝܢ ܕܠܐ ܢܚܒܝܢ ܐܝܟܢܐ. ܚܕ ܕܝܢ ܒܚܝܪܝܢ
ܚܕܐ ܠܥܒܕܐ ܕܢܚܒܝܢ ܚܕܕܐ܀ — ܥܦܝܪܝܢ ܐܢܘܢ ܒܢܦܫܬܐ ܕܒܘܣܡܐ ܐܢܘܢ܀
ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟܐ. ܐܢܐ ܐܢܐ ܓܒܪܐܝܠ ܕܩܐܡ[3] ܩܕܡ ܐܠܗܐ܀ —
ܕܪܫܐ ܒܚܝܠܐ ܥܡ ܢܝܫܐ ܗܘ. ܕܠܐ ܚܝܠܐ ܕܝܢ ܥܡ ܚܘܝܐ ܗܘܐ܀ — ܐܢ ܐܠܗܐ
ܐܠܗܐ ܗܘ. ܢܦܠ ܟܠ ܡܫܟܚ[4] ܕܢܚܝܘܗ܀ — ܐܝܟܢܐ ܐܢܬܘܢ ܢܗܘܪܐ
ܕܥܠܡܐ܀ — ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܢ ܘܝܘܡܢܐ ܗܘܝܘ ܘܠܥܠܡܝܢ܀

LECTIO 27.

De Pronomine personali suffixo.

A) De suffixis in genere.

127. — Suffixa pronominalia dicuntur quaedam pronominis formae, quae nominibus, verbis et praepositionibus conjuncta, genitivum, accusativum variasque relationes, spectata significatione praepositionis, respective designant.

128. — En forma suffixorum simplicissima:

a) **nominis et praepositionum:** ܝ *mei, mihi,* etc.; ܟ (m.) ܟܝ (f.) *tui, tibi,* etc.; ܗ, ܗܝ (m.) ܗ̇ (f.) *sui, sibi, ejus, ei,* etc.;

[1] *sum.* — [2] *trepidas.* — [3] *qui adsto.* — [4] *potest.*

ܢ *nostri, nobis*, etc.; ܟܘܢ (m.) ܟܝܢ (f.) *vestri, vobis*, etc.; ܗܘܢ *illorum, illis*, etc.; ܗܝܢ *illarum, illis*, etc.

b) **verbi**: ܢܝ *me*; ܟ (m.) ܟܝ (f.) *te*; ܗ, ܗܝ *illum*; ܗ̇ *illam*; ܢ *nos*; ܟܘܢ (m.) ܟܝܢ (f.) *vos*; ܐܢܘܢ *illos*; ܐܢܝܢ *illas*.

B) De suffixis nominum.

129. — Genitivus pronominis personalis seu suffixa nominum vices gerunt *Pronominis possessivi*: ܐܒܝ *pater mei* seu *pater meus*.

130. — Suffixa: a) *quoad genus*, ad nomen regens referuntur, non ad nomen rectum cui adnectuntur — b) *quoad numerum*, nominis cui adnectuntur, alia dantur pro nominibus in singulari, alia vero pro nominibus in plurali — c) *quoad adjunctionem*, si nomen per vocalem exeat, nuda; sin autem per consonantem, mediante vocali auxiliari nectuntur. Quae omnia in subsequentibus tabellis satis liquent:

		NOMINIS SINGULARIS		NOMINIS PLURALIS	
Sing.	1. c.	—ܝ	*meus*	—ܝ̈	*mei*
	2. m.	—ܟ	*tuus*	—ܝ̈ܟ	*tui*
	2. f.	—ܟܝ		—ܝ̈ܟܝ	
	3. m.	—ܗ	*ejus*	—ܘ̈ܗܝ	*ejus*
	3. f.	—ܗ̇		—ܝ̈ܗ̇	
Plur.	1. c.	—ܢ	*noster*	—ܝ̈ܢ	*nostri*
	2. m.	ܟܘܢ	*vester*	—ܝ̈ܟܘܢ	*vestri*
	2. f.	ܟܝܢ		—ܝ̈ܟܝܢ	
	3. m.	ܗܘܢ	*eorum*	—ܝ̈ܗܘܢ	*eorum*
	3. f.	ܗܝܢ	*earum*	—ܝ̈ܗܝܢ	*earum*

EXEMPLUM.

Sing. ܕܝܢܐ *judicium* — st. cr. ܕܝܢ

Plur. ܕ̈ܝܢܐ *judicia* — st. cr. ܕ̈ܝܢܝ

		CUM SUFF. NOM. SINGULARIS		CUM SUFF. NOM. PLURALIS	
Sing.	1. c.	ܕܝܢܝ	*judicium meum*	ܕܝ̈ܢܝ	*judicia mea*
	2. m.	ܕܝܢܟ	*judicium tuum*	ܕܝ̈ܢܝܟ	*judicia tua*
	2. f.	ܕܝܢܟܝ		ܕܝ̈ܢܝܟܝ	
	3. m.	ܕܝܢܗ	*judicium ejus*	ܕܝ̈ܢܘܗܝ	*judicia ejus*
	3. f.	ܕܝܢܗ̇		ܕܝ̈ܢܝܗ̇	
Plur.	1. m.	ܕܝܢܢ	*judicium nostrum*	ܕܝ̈ܢܝܢ	*judicia nostra*
	2. m.	ܕܝܢܟܘܢ	*judicium vestrum*	ܕܝ̈ܢܝܟܘܢ	*judicia vestra*
	2. f.	ܕܝܢܟܝܢ		ܕܝ̈ܢܝܟܝܢ	
	3. m.	ܕܝܢܗܘܢ	*judicium eorum*	ܕܝ̈ܢܝܗܘܢ	*judicia eorum*
	3. f.	ܕܝܢܗܝܢ	*judicium earum*	ܕܝ̈ܢܝܗܝܢ	*judicia earum*

Adnotanda.

131. — a) Suffixum ܝ primae pers. sing. in pronuntiatione minime auditur — b) suffixa ܟܘܢ, ܟܝܢ pronuntiatione *Rukôḥô* donantur, licet consonans praecedat — c) suffixa omnia nominis pluralis — 3. pers. m. sing. excepta — per ܝ exordiuntur[1].

132. — Suffixa distinguuntur in **gravia**, et **levia**. Gravia sunt: ܝ, ܟܘܢ, ܟܝܢ, ܗܘܢ, ܗܝܢ; levia vero cetera alia.

[1] Haec quidem littera non est nisi terminatio st. cr. pl. masculinorum, quacum deinde suff. 1. pers. sing. m. coalescit. Simplicitatis tamen gratia et ut melius pateat distinctio inter puram radicem et elementa accessoria, illam tamquam ad suffixa pertinentem consideramus.

Suffixum ܘܗܝ „au" ortum est ex contractione ܗܘ et ܗܝ cum desinentia st. cr. pl. masculinorum. Forma namque primitiva suff. 3. pers. masc., tam pro verbis quam pro nominibus, erat ܗܘ, cui deinde praevaluit altera forma ܗܝ. Illa tamen post vocales productas *e, i* atque *ai* servata est, amisso quidem ܗ et una cum ipsis diphthongos *iu̯, eu̯, au̯* efformans. Seriore tempore additum etiam fuit ܝ tamquam signum mere graphicum (76, *c*).

133. — In adnectendis suffixis, nominum terminationes ܳܐ et ܶ̈ܐ tam in masculinis quam in femininis ubique eliduntur.

134. — Suffixa nominis singularis:

a) *in masculinis*, omnia ad st. emphaticum accedunt sublata desinentia (praeterquam in nominibus cum 2. vel 3. rad. gutturali, in quibus suffixa gravia ad st. cr. nectuntur): ܡܰܠܟܳܐ *rex* = ܡܰܠܟܶܗ, ܡܰܠܟܗܽܘܢ, etc.; sed ܪܚܺܝܡܳܐ, st. cr. ܪܚܺܝܡ, *dilectus* = ܪܚܺܝܡܶܗ, ܪܚܺܝܡܗܽܘܢ, etc. b) *in femininis*, suffixa levia ad st. emphaticum; gravia vero ad st. constructum adjiciuntur (exceptis nominibus quae in 2. radicali vocalem gerunt quaeque suffixa omnia cum st. emph. componunt): ܡܰܠܟܬܳܐ, st. cr. ܡܰܠܟܰܬ *regina* = ܡܰܠܟܬܶܗ, ܡܰܠܟܰܬܗܽܘܢ etc.; sed ܥܶܓܠܬܳܐ *vitula* = ܥܶܓܠܬܶܗ, ܥܶܓܠܬܗܽܘܢ, etc.[1]

135. — Suffixa nominis pluralis ad *statum emphaticum* indiscriminatim junguntur, sublata ejus desinentia.

136. — *Anomaliae quaedam*: a) Nomina pluralia per ܶ̈ܐ desinentia, sive regularia sive irregularia — exclusis tantum formis in ܳܬ̈ܳܐ — suffixa *nominis singularis* sibi adsciscunt: ܡܰܠܟܳܬ̈ܳܐ = ܡܰܠܟܳܬ̈ܰܢ (non ܡܰܠܟܳܬ̈ܰܝܢ) *reginae nostrae*; ܡܳܪ̈ܰܘܳܬܳܐ = ܡܳܪ̈ܰܘܳܬܝ (non ܡܳܪ̈ܰܘܳܬܰܝ) *domini mei*; sed regulariter ܐܶܠܶܕ̈ܶܐ = ܐܶܠܶܕ̈ܰܝ *hinnuli mei*, etc. — b) Adjectiva in ܝ̈ܶܐ ante suffixa nominis pluralis vel servare vel omittere possunt ܝ radicale: ܛܠܳܝ̈ܶܐ = ܛܠܳܝ̈ܰܝ vel ܛܠܳܝ *juvenes mei*.

137. — Praepositiones eadem ratione ac nomina suffixa accipiunt, servatis regulis de mutatione vocalium (77—79): ܒܝ *in me*. Ex ipsis quaedam suffixa nominis pluralis exigunt, ut ܥܰܠ *super*, ܚܠܳܦ *pro*, ܠܘܳܬ *apud*, ܩܕܳܡ *coram*, etc. (Cfr. Lect. 69).

138. — Pronomina tertiae pers. suffixa — sicut et separata — saepe pleonastice usurpantur: ܘܶܐܡܶܗ ܕܝܶܫܽܘܥ et mater *ejus* Iesu .

[1] Hisce legibus haud raro in praxi derogatur ob magnam, qua Lingua syriaca gaudet, libertatem inserendi vocales auxiliares. Regulae hic traditae praesertim deficiunt in nominibus femininis ex radicibus infirmis quae vocalem habent in priori duarum consonantium remanentium. In iis enim suffixa gravia modo ad st. constructum modo ad st. emphaticum apponuntur. Ex. gr.: ܣܰܘܦܳܐ, st. cr. ܣܽܘܦ *finis* = ܣܰܘܦܶܗ, ܣܰܘܦܗܽܘܢ, etc.; ܟܪܺܝܘܬܳܐ, st. cr. ܟܪܺܝܘܬ *tristitia* = ܟܪܺܝܘܬܶܗ, ܟܪܺܝܘܬܗܽܘܢ, ܟܪܺܝܘܬܰܗܽܘܢ, etc.

VOCABULARIUM.

ܐܚܐ	frater	ܢܛܪ	custodiens
ܐܡܐ	mater	ܥܡܐ (pl. ܥܡܡܐ)	populus
ܐܡܪ	dicens	ܦܓܪܐ	corpus
ܒܪܘܝܐ	creator	ܦܘܡܐ	os, oris
ܓܪܡܐ	os, ossis	ܨܠܘܬܐ	oratio
ܙܕܩܬܐ	eleemosyna	ܨܠܝܒܐ	crux
ܚܛܗܐ	peccatum	ܫܘܒܚܐ	laus
ܝܕܥ	cognoscens	ܫܠܝܛܐ	dominator
ܟܐܢܘܬܐ	justitia	ܓܡܝܪܐ	perfectus
ܟܬܝܒ	scriptum	ܬܠܡܝܕܐ	discipulus
ܠܘܬ	ad, coram	ܬܡܢ	ibi

EXERCITIUM.

ܫܘܒܚܐ ܠܥܡܗ ܒܪܘܝܐ܀ — ܕܥܡܐ ܕܟܠܗ ܦܘܡܝܗ ܕܨܘܪ ܗܘܐ ܠܬܘܕܝܬܗ܀ — ܦܘܩܕܢܝܟ ܠܦܘܡܟ. ܢܛܪ ܐܢܐ ܠܥܠܡ܀ ܡܪܝܐ ܗܘ ܐܣܝܐ. ܡܪܝܐ ܗܘ ܡܕܒܪܢܐ ܘܡܪܝܐ ܕܟܠܢ܀ — ܝܕܥ ܐܢܬ ܟܐܢܘܬܐ ܗܘ. ܘܐܝܟܐ ܫܠܝܛܐ ܐܝܬ ܒܟܠ ܟܠܗ܀ — ܗܘ ܕܐܡܪ ܐܡܪ ܒܗ: ܡܢ ܗܘ ܐܝܟ ܡܢ ܐܢܬܘܢ ܐܢܬ. ܘܫܡܥܗ ܐܝܟܘ ܠܘܬ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܐܡܪ. ܗܘ ܐܝܟ ܗܘܐ ܐܢܬ܀ — ܕܟܬܒܬܘܢ ܒܥܡܡܐ ܡܢܗܘܢ ܐܢܬܘܢ܀ — ܟܬܝܒ ܗܘ ܒܟܬܒܝܗܘܢ ܕܥܒܝܕܐ. ܕܓܡܝܪܐ ܗܘ ܡܠܟܗ ܕܐܠܗܐ܀ — ܘܐܡܪ ܐܝܟ. ܗܕܐ ܙܒܢܐ[1] ܓܪܡܐ ܡܢ ܓܪܡܝ ܘܒܣܪܐ ܡܢ ܒܣܪܝ܀ — ܘܫܩܠ ܚܛܗܝ ܟܠܗܘܢ ܘܩܒܥ[2] ܐܢܘܢ ܒܨܠܝܒܐ܀ — ܐܝܟ ܐܝܟܐ ܬܡܢ ܒܢ ܥܡܡܐ: ܬܬܢܝܚ[3] ܒܟܠܗܘܢ ܥܠܡܐ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܠܟܠܗܘܢ ܬܗܦܘܟ[4]܀ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܢܦܩ ܐܢܐ. ܒܚܛܗܝܗܘܢ ܐܦ ܒܫܠܝܛܘܬܗܘܢ ܝܕܥ܀ — ܨܠܘܬܗ ܘܙܕܩܬܗ ܩܒܠ ܐܢܘܢ: ܐܡܪ ܡܪܝܐ܀

---

[1] *hac vice.* — [2] *et affixit.* — [3] *requiescet.* — [4] *revertetur.*

LECTIO 28.

De Pronomine demonstrativo.

139. — Demonstrativum **proximum**:

Sing.	m.	ܗܳܢ, ܗܳܢܳܐ	*hic, iste*
	f.	ܗܳܕ, ܗܳܕܶܐ	*haec, hoc, ista, istud*
Plur.	m.	ܗܳܠܶܝܢ̈	*hi, hae, haec*
	f.		*isti, istae, ista*

140. — *Adnot.* — 1) Formae ܗܳܢ, ܗܳܕ raro inveniuntur et semper substantivum praecedunt cum valore adjectivi demonstrativi: ܗܳܢ ܒܰܪܢܳܫܳܐ *hic homo.*

2) Pronomen demonstrativum cum formis encliticis pron. personalis ita componitur : ܗܳܢܰܘ *hic est*; ܗܳܕܶܐ[1] ܗ̱ܝ *haec est*; ܐܶܢܽܘܢ ܗܳܠܶܝܢ *hi sunt*; ܐܶܢܶܝܢ ܗܳܠܶܝܢ *hae sunt.*

141. — Demonstrativum **remotum**:

Sing.	m.	ܗܰܘ[2]	*is* (hau)	Plur.	m.	ܗܳܢܽܘܢ	*ii*
	f.	ܗܳܝ	*ea, id*		f.	ܗܳܢܶܝܢ̈	*eae, ea*

142. — *Adnot.* — Pron. demonstrativum remotum haud raro pro *adjectivo demonstrativo* usurpatur, interdum cum valore articuli : ܗܳܝ ܐܰܬ݂ܪܳܐ vel ܐܰܬ݂ܪܳܐ ܗܳܝ *ea regio.*

---

[1] Apud Syr. orientales ܗܳܕܰܝ ܗ̱ܝ *hôdai.*

[2] Cum puncto superno in omnibus formis ut distinguantur a respectivis Pron. pers. in absentia vocalium.

VOCABULARIUM.

ܐܬܪܐ	locus	ܥܠܡܐ	saeculum
ܕܐܒܐ	lupus	ܒܨܝܪܐ	exiguus
ܕܘܟܬܐ	locus	ܩܪܒܐ	bellum
ܙܒܢܐ	tempus	ܪܓܬܐ	desiderium
ܒܪܬ ܚܐܪܐ	libera	ܫܓܘܫܝܐ	perturbatio
ܝܘܡܐ	dies	ܫܢܬܐ	somnus
ܝܘܡܢܐ	hodie	ܫܥܬܐ	hora
ܥܠܝܐ	supernus	ܬܘܠܕܬܐ	generatio

EXERCITIUM.

ܗܠܝܢ ܬܘܠܕܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ* — ܒܨܝܪ ܘܒܝܫ ܙܒܢܐ ܕܚܝܝܢ[1]
ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ* — ܐܝܬܝܟܘܢ ܡܢ ܗܢܐ ܐܝܬܝܟܘܢ ܥܠܡܐ. ܐܢܐ ܠܐ ܗܘܝܬ[2] ܡܢ
ܗܢܐ ܥܠܡܐ* — ܗܝ ܕܝܢ ܐܘܪܫܠܡ ܥܠܝܬܐ ܒܪܬ ܚܐܪܐ ܗܝ* — ܗܝ
ܐܝܟܢܐ ܕܡܠܟܐ ܗܝ* — ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܗܘܦܐ ܡܝܬ[3] ܒܪܗ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ
ܡܠܟܐ ܕܐܬܚܙܝ[4] ܗܘܐ[4] ܒܥܘܠܡܗ* — ܘܗܘܘ[5] ܩܪܒܐ ܘܫܓܘܫܝܐ
ܒܙܒܢܐ ܗܘ ܒܟܠܗܘܢ ܡܕܝܢܬܐ* — ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܠܟܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܗܕܐ* —
ܥܠ ܝܘܡܐ ܕܝܢ ܗܘ ܘܥܠ ܫܥܬܐ ܗܝ. ܐܢܫ ܠܐ ܝܕܥ* — ܘܩܪܐ
ܐܒܪܗܡ ܫܡܐ ܕܐܬܪܐ ܗܘ. ܡܪܝܐ ܢܚܙܐ[6]. ܕܡܬܐܡܪ[7] ܝܘܡܢܐ: ܒܛܘܪܐ ܗܢܐ
ܡܪܝܐ ܢܚܙܐ[6]* — ܗܢܘܢ ܝܕܥܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ* — ܪܓܬܗܘܢ ܕܕܐܒܐ
ܗܘܬ ܗܝ: ܫܢܬܗܘܢ ܕܕܒܐ ܐܝܟ ܕܡܟܝܢ[8] ܕܟܠܒܐ. ܗܘܐ ܢܟܠܐ ܕܐܒܐ
ܠܒܪܢܫܐ*

---

[1] *cursus vitae nostrae.* — [2] *sum.* — [3] *mortuus est.* — [4] *qui fuerat.* — [5] *et fuerunt.* — [6] *videbit.* — [7] *propterea dicitur.* — [8] *dormiunt.*

LECTIO 29.

De Pronomine interrogativo.

143. — A) Interrogativum **substantivum** est: ܡܰܢ *quis? quae? quinam? quaenam?* — pro personis — et ܡܳܐ, ܡܳܢܳܐ, ܡܶܢ, ܡܽܘܢ *quid? quae?* — pro rebus.

144. — *Adnot.* — ܡܳܐ — sicuti ܡܽܘܢܳܐ pro ܡܳܢܳܐ — raro adhibetur. Invenitur praecipue cum praepositionibus compositum: ܒܡܳܐ *quam, quantum*; ܠܡܳܐ *ad quid, numquid*, etc.

145. — ܡܳܢܳܐ saepe adverbialiter usurpatur: ܡܳܢܳܐ ܒܰܣܺܝܡܺܝܢ *quomodo se habent?*

146. — ܡܰܢ et ܡܳܢܳܐ formas encliticas Pron. pers. sibi adsciscunt hoc modo:

ܡܰܢܽܘ	*quis est?*	ܡܳܢܽܘ	*quid est?*
ܡܰܢ ܗܺܝ	*quae est?*	ܡܳܢܳܐ[1] ܗܺܝ	

147. — B) Interrogativum **adjectivum** est:

Sing.	m.	ܐܰܝܢܳܐ	*quisnam?*
	f.	ܐܰܝܕܳܐ	*quaenam? quodnam?*
Plur.	c.	ܐܰܝܠܶܝܢ	*quinam? quaenam?*

148. — *Adnot.* — 1) Cum formis encliticis Pron. pers. conjunctum fit: ܐܰܝܢܽܘ *ecquis*... est? ܐܰܝܕܳܐ ܗܺܝ *ecquae... est?*

2) Pronomina interrogativa, tum substantiva tum adjectiva, subsequente relativo ܕ, idem valent ac demonstrativa: *is qui* seu *quicumque, ea quae* seu *quaecumque*, etc.

---

[1] Invenitur etiam ܡܳܢ.

VOCABULARIUM.

ܐܪܝܐ	leo	ܠܝܬ	non est
ܕܒܫܐ	mellis	ܣܟܠ	stultus
ܕܟܝܐ	purus	ܥܘܡܪܐ	habitatio
ܚܐܪܘܬܐ	libertas	ܥܛܠܐ	difficilis
ܚܠܝܐ - ܢܥܝܡܐ	dulcis	ܥܢܐ	respondit
ܟܐܢܐ	justus	ܪܕܦ	persequens
ܟܢܫ	congregans	ܐܫܝܢܐ	fortis

EXERCITIUM.

ܫܐܘܠ ܫܐܘܠ: ܡܢܐ ܪܕܦ ܐܢܬ ܠܝ. ܥܢܐ ܗܘ ܘܐܡܪ. ܡܢ ܐܢܬ ܡܪܝ* — ܐܝܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܐܝܠܝܢ* — ܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ. ܡܢ ܥܡܝ ܘܡܢ ܐܝܕܐ ܡܕܝܢܬܐ ܐܢܬܝ[1]* — ܛܘܒܘܗܝ ܕܣܟܠ ܡܢ ܚܟܝܡܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܢܦܫܗ ܘܥܡܘܪܗ ܪܕܦ[2]* — ܛܘܒܘܗܝ ܗܢܐ ܘܢܫܒܚܘܢܝܗܝ[3]* — ܘܡܢܘ ܦܪܢܣ ܠܐܚܪܢ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܢܘ ܗܢܐ ܕܥܒܕܬ[4] ܠܝ* — ܡܢܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܥܠܝܟ ܘܐܡܪ* — ܡܢܘ ܕܚܠܐ ܡܢ ܕܒܫܐ. ܐܘ ܡܢܘ ܕܐܫܝܢ ܡܢ ܐܪܝܐ* — ܣܓܝ ܥܛܠܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬ[5] ܠܗܘܢ[5] ܢܟܣܐ ܕܢܥܠܘܢ[6] ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ* — ܘܐܝܟ ܠܝܬ ܚܐܪܘܬܐ: ܠܥܠܡ ܐܝܬ ܡܫܥܒܕܘܬܐ* — ܘܐܡܪ ܠܗ. ܠܥܠܡ ܐܢܬ ܡܢ ܥܛܠܐ ܐܢܬ* — ܐܝܢܐ ܒܝܬܐ ܕܬܒܢܘܢ[7] ܠܝ: ܐܡܪ ܡܪܝܐ* — ܡܢ ܕܠܐ ܗܘܐ ܥܡܝ ܠܘܩܒܠܝ. ܘܡܢ ܕܠܐ ܟܢܫ ܥܡܝ ܡܒܕܪܘ[8] ܡܒܕܪ[8]* — ܗܢܐ ܐܝܬܘܗܝ[9] ܢܨܝܚܐ. ܐܝܢܐ ܕܕܚܠ[10] ܡܢ[10] ܐܠܗܐ* — ܐܝܠܝܢ ܕܫܪܝܪܢ ܘܐܝܠܝܢ ܕܢܟܦܢ ܘܐܝܠܝܢ ܕܟܐܢܢ ܘܐܝܠܝܢ ܕܕܟܝܢ ܘܐܝܠܝܢ ܕܪܚܝܡܢ ܘܐܝܠܝܢ ܕܡܫܒܚܢ: ܗܠܝܢ ܐܬܪܥܘ[11]*

---

[1] *es tu.* — [2] *sollicitus est.* — [3] *et laudabimus eum.* — [4] *quod fecisti.* — [5] *qui habent.* — [6] *intrare.* — [7] *quam aedificabitis.* — [8] *dispergit.* — [9] *est.* — [10] *qui timet.* — [11] *cogitate.*

LECTIO 30.

De Pronomine relativo.

149. — Pronomen **relativum** exprimitur per praefixum ܕ, invariabile pro omni genere, numero et casu[1]: ܓܒܪܐ ܕܩܛܠ *homo qui occidit.*

150. — Casus obliqui determinantur, more Hebraeorum, per suffixa pronominalia substantivis, verbis aut respectivis praepositionibus addita.

EXEMPLA.

Gen. =	ܓܒܪܐ ܕܫܡܗ	*homo cujus nomen*
Dat. =	ܓܒܪܐ ܕܠܝܬ ܠܗ ܒܝܬܐ	*homo cui domus non est*
Acc. = ܕܩܛܠܬ vel	ܓܒܪܐ ܕܩܛܠܬܝܗܝ	*homo quem occidisti*
Abl. = ܕܠܝܬ ܥܡܗ	ܓܒܪܐ ܕܠܝܬ ܒܗ,	*homo in quo non est, cum quo non est*

151. — *Adnot.* — Particula ܕ: a) saepissime est mera nota genitivi loco status constructi : ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ *filius Dei*; — b) transit in conjunctionem et diversas induit significationes: *quod, quia, ut, quum*, etc. (cfr. lat. *quod* et graec. *ὅτι*).

VOCABULARIUM.

ܐܝܕܐ	manus	ܟܣܐ - ܟܣܝܐ	latens
ܒܪܝܟ	benedictus	ܬܘܩܠܬܐ	scandalum
ܚܙܐ - ܚܙܝܐ	videns	ܦܚܐ	laqueus
ܝܕܥܬܐ	cognitio	ܩܡ	surrexit
ܟܝ	quaeso, ergo	ܫܠܝܚܘܬܐ	apostolatus

[1] In origine designabat Pron. demonstrativum. Saepe adhuc valorem retinet Pron. demonstrativi simul ac relativi: ܕܒܝܬ ܝܥܩܘܒ *οἱ ἐκ τῶν Ἰακώβ.*

EXERCITIUM.

ܛܘܒܝܗܘܢ[1] ܠܥܡܐ[1] ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܐܠܗܗ܀ — ܝܘܣܦ ܓܒܪܗ
ܕܡܪܝܡ ܕܡܢܗ ܐܬܝܠܕ[2] ܝܫܘܥ܀ — ܒܪܐ ܗܘ ܕܒܥܡܕܗ ܛܒܥ[3] ܠܢ܀ —
ܐܝܟܘ ܗܘ ܚܝܠܐ ܠܡܬܚ[4] ܕܒܝܫܐ ܕܡܨܐ ܠܢ܀ — ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܪܢ
ܕܒܗ ܢܣܒܢ[5] ܛܝܒܘܬܐ ܘܡܚܝܢܘܬܐ ܒܟܠܗܘܢ ܒܥܡܡܐ܀ — ܐܝܟܐ
ܕܩܐܡ[6] ܐܢܐ ܬܢܢ ܘܡܫܒܚ ܗܘܝܬ܀ — ܗܘ ܕܝܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܢܐܬܘܢ[7]
ܡܫܡܫܢܐ܀ — ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܝܫܘܥ. ܕܡܢܗ ܙܒܢܐ ܗܢܐ ܘܡܬܘܒܐ. ܐܡܪܝܢ.
ܕܩܕܡܝ܀ — ܐܡܪܐ ܠܗ ܗܝ ܐܢܬܬܐ. ܡܪܝ. ܫܪܪܐ ܐܢܐ ܕܒܥܝܐ ܐܢܐ܀ —
ܘܐܡܪܝܢ. ܕܒܥܝܐ ܪܒܐ ܩܡ ܠܢ܀

LECTIO 31.

De Pronomine possessivo separato.

152. — Formae pronominis possessivi separati sunt:

	SINGULARIS		PLURALIS	
1. c.	ܕܝܠܝ[8]	*meus, mea, meum*	ܕܝܠܢ	*noster, nostra, nostrum*
2. m.	ܕܝܠܟ	*tuus, tua, tuum*	ܕܝܠܟܘܢ	*vester, vestra, vestrum*
2. f.	ܕܝܠܟܝ		ܕܝܠܟܝܢ	
3. m.	ܕܝܠܗ	*suus, sua, suum*	ܕܝܠܗܘܢ	*eorum, earum, eorum*
3. f.	ܕܝܠܗ		ܕܝܠܗܝܢ	

---

[1] *beatus populus.* — [2] *natus est.* — [3] *signavit.* — [4] *tendere potest (diabolus).* — [5] *accepimus.* — [6] Part. verbi ܩܡ *surrexit, stetit.* — [7] *venient.*

[8] Pronomen ܕܝܠ, etc. grammaticaliter componitur ex relativo ܕ, in sua forma antiquiori, et particula dativi ܠ suffixis pronominalibus conjuncta: ܕ+ܠ+ܝ (cfr. in Lingua hebraica אֲשֶׁר לִי, אֲשֶׁר לְךָ etc.).

VOCABULARIUM.

ܐܝܟܢܐ ܕ	ita ut	ܚܕܐ	gaudens
ܐܡܬܝ ܕ	quando	ܝܘܠܦܢܐ	doctrina
ܒܥܐ	quaerens	ܝܨܦ	curam gerens
ܒܥܠܕܒܒܐ	inimicus	ܟܠܡܕܡ	omnia
ܕܘܒܪܐ	ratio agendi	ܟܣܦܐ	argentum
ܕܡܘܬܐ	exemplum, similitudo	ܡܠܝܐ	plenitudo
ܗܝܡܢܘܬܐ	fides	ܥܒܕ	faciens
ܗܟܢܐ	ita	ܥܬܝܕ	futurus

EXERCITIUM.

ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܗܕܕ܇[1] ܟܣܦܟ ܘܕܗܒܟ ܕܝܠܝ ܗܘ܂ ܘܢܫܝܟ ܘܒܢܝܟ ܕܫܦܝܪܝܢ܂ ܕܝܠܝ ܐܢܘܢ܀ — ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ܇ ܕܠܐ ܒܥܐ ܐܢܐ ܕܝܠܟܘܢ ܐܠܐ ܠܟܘܢ܀ — ܗܘ ܕܡܟܢܫ[2] ܘܡܣܓܐ[2] ܠܗ ܕܠܐ ܕܝܠܗ܀ — ܕܝܠܟ ܐܝܟ ܡܠܝܘܗ: ܐܡܪ ܡܪܝܐ܀ — ܗܢܐ ܝܘܡܢܐ ܘܐܡܪ܂ ܝܘܠܦܢܝ ܠܐ ܗܘܐ ܕܝܠܝ ܐܠܐ ܕܗܘ ܕܫܕܪܢܝ[3]܀ — ܡܫܝܚܐ ܡܪܢ ܕܝܠܗ ܗܘ ܕܒܪܢܫܐ: ܘܟܠܗ̈ ܗܢܐ ܚܕܐ ܐܡܬܝ ܕܥܒܕ ܡܫܝܚܐ܂ ܟܠܡܐ ܕܡܢ ܨܒܘܬܗ[4] ܗܘ ܕܒܥܠܕܒܒܐ܀ — ܓܐܝܘܬܐ ܗܝ ܗܕܐ܂ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܡܟܝܟ[5] ܢܦܫܗ܀ — ܐܝܟ ܐܝܠܝܢ ܡܪܢ ܕܐܡܪ ܕܕܝܠܗ ܠܐ ܝܨܦ܂ ܗܢܐ ܡܪܕ[6] ܠܗ[6] ܒܗܝܡܢܘܬܐ܀ — ܟܠܡܕܡ ܡܪܢ ܕܝܠܟܘܢ ܗܘ܂ ܐܦ ܚܝܐ ܘܐܦ ܡܘܬܐ ܘܐܦ ܕܩܝܡܢ[7] ܘܐܦ ܕܥܬܝܕܢ܀

---

[1] Verba legatorum *Benadod ad Achab.* — [2] *qui congregat et multiplicat.* — [3] *qui misit me.* — [4] *negotium.* — [5] *humiliat.* — [6] *apostata est.* — [7] *praesentia.*

ܬܠܡܝܕܗ ܕܡܠܦܢܢ ܗܘ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ܀ — ܒܝܫܘܥ
ܗܘܝܬ[1] ܡܫܘܐ[1] ܕܫܘܐ ܥܡܪܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܗܘܘܢ ܡܬܕܡܝܢ[2] ܒܪܘܚܐ
ܕܝܠܟ܀ — ܒܟܢܫܗ ܡܢܗ ܡܘܬܪ[3] ܝܬܝܪ: ܕܢܬܠ ܕܝܠܗ ܠܗ ܡܢ ܢܦܫܗ܀

LECTIO 32.

De verbo substantivo — (Appendix).

153. — **Duplex** extat apud Syros forma pro **verbo substantivo** : a) ܐܝܬ *est* — b) ܗܘܐ *fuit.*

154. — Forma ܐܝܬ (=*existentia*) flexione caret eademque manet pro utroque genere et numero. Saepe tamen suffixa pronominalia sibi adsciscit ad instar nominum pluralium. Praecedente particula negativa ܠܐ, fit ܠܝܬ *non est*, cui pariter suffixa nectuntur.

155. — Verbum ܗܘܐ integre flectitur juxta categoriam verborum sibi propriam (254, *b*). Ejus tantum *Perfectum* hic subjungimus.

Flexio verbi substantivi:

a) ܐܝܬ *est* (cum suffixis)		b) ܗܘܐ *fuit* (Praeteritum)		
Sing. ܐܝܬܝ	*sum*	Sing. 3. m.	ܗܘܐ	*fuit*
ܐܝܬܝܟ	*es* (m.)	3. f.	ܗܘܬ	

---

[1] *monstra te.* — [2] *imitentur* — [3] *magis aestimat.*

	ܐܝܬܝܟܝ	*es* (f.)	2. m.	ܗܘܝܬ	*fuisti*
	ܐܝܬܘܗܝ	*est* (m.)	2. f.	ܗܘܝܬܝ	
	ܐܝܬܝܗ	*est* (f.)	1. c.	ܗܘܝܬ	*fui*
Plur.	ܐܝܬܝܢ	*sumus*	Plur. 3. m.	ܗܘܘ	*fuerunt*
	ܐܝܬܝܟܘܢ	*estis* (m.)	3. f.	ܗܘܝ̈	
	ܐܝܬܝܟܝܢ	*estis* (f.)	2. m.	ܗܘܝܬܘܢ	*fuistis*
	ܐܝܬܝܗܘܢ	*sunt* (m.)	2. f.	ܗܘܝܬܝܢ	
	ܐܝܬܝܗܝܢ	*sunt* (f.)	1. c.	ܗܘܝܢ	*fuimus*
				(vel ܗܘܝܢܢ)	

VOCABULARIUM.

ܐܟܣܢܝܐ	peregrinus	ܢܘܟܪܝܐ	extraneus
ܒܫܘܪܝܐ	in initio	ܥܕܠܐ	antequam
ܚܛܬܐ	triticum	ܥܡܠܐ	labor
ܚܪܬܐ	finis	ܩܪܝܒܐ	proximus
ܛܝܒܘܬܐ	bonitas	ܪܓܬܐ	desiderium
ܛܝܒܘܬܐ	gratia	ܙܗܝܪ	diligens
ܟܕ	quum, quando	ܬܘܒ	ultra, rursus
ܠܒܪ	praeter	ܬܚܝܬ	sub
ܓܝܪ	quidem, nempe	ܬܫܒܘܚܬܐ	laudatio

EXERCITIUM.

ܐܒܐ ܐܝܬ ܠܝ ܐܒܪܗܡ܀ — ܐܝܬ ܐܢܬ ܐܝܟ ܦܘܠܘܣ ܕܒܫܘܪܝܐ
ܐ̈ܪܙܐ ܗܘܘ ܒܥܕܢܐ ܕܚܛܬܐ ܚܕܬܐ܀ — ܥܕܠܐ ܓܝܪ ܢܐܬܐ[1] ܡܫܝܚܐ ܬܚܝܬ
ܢܡܘܣܐ ܗܘܝܢ܀ — ܢܘܟܪܝܐ ܠܒܪ ܐܝܬ ܠܟܘܢ ܚܪܬܐ ܐܦܝ. ܕܡܫܝܚܘܬܐ
ܘܪܓܬܐ܀ — ܐܢܐ ܐܢܐ ܩܪܝܒܐ ܘܥܡܟ ܬܘܒ. ܠܒܪ ܡܢܟ ܥܡܟ ܐܝܬܘܗ܀
— ܒܥܕܢܐ ܩܪܝܒܐ ܕܐܡܪ ܠܡܫܝܚ. ܐܒܐ ܗܘܝܬ ܟܕ ܩܕܡܝ[2] ܗܘܝܬ ܒܐܬܪܝܢܘ
ܕܐܒܐ܀ — ܒܛܝܒܘܬܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬ ܩܕܡ ܕܐܝܬ ܘܛܝܒܘܬܗ
ܟܕ ܠܐ ܗܘܐ ܙܗܝܪܐ܀ — ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܒܪ ܕܪܓܬܐ ܕܩܪܝܒܘܬܐ ܐܝܬܝܗ.

ܘܡܫܟܚܬܗ ܒܢܫܡܬܐ܀ — ܬܐܚܘܒ[1] ܠܩܪܝܒܟ ܐܝܟ ܢܦܫܟ. ܕܐܝܬܘܗܝ
ܦܠܘܬܟ ܒܝܬܝܐ܀ — ܬܘܕܝܬܐ ܗܘܬ ܠܐܒܐ ܕܐܘܫܦܝܢܐ ܠܒܢܝ ܐܒܐ܀
— ܘܐܫܬܪܝܬ ܕܝܢ ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܫܡܫ ܢܦܫ ܡܢ ܦܠܘܬܟ ܒܝܬܘܗܝ܀ —
ܠܡ ܐܬܡܢܝ ܐܠܗܐ: ܕܐܬܪܝ ܐܝܟܘܬ ܫܟܚܬܐ ܘܡܠܐܟܘܬܐ ܕܒܠܐ ܦܠܐ
ܦܬܝܚܝܢ[2]܀ — ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܕܒܘܫܬܗ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܗܘܘ. ܠܐ ܐܠܐ
ܡܢܕܡ ܕܡܐ[3] ܠܗ. ܗܘ ܓܝܪ ܐܡܪ ܗܘܐ: ܕܐܢܐ ܐܢܐ܀ — ܒܪܡܫܐ ܐܠܗܘܗܝ
ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܘܗܘ ܡܠܟܐ ܐܠܗܘܗܝ ܗܘܐ ܠܟܠܐ ܐܠܗܐ܀ — ܒܝܢ. ܗܘܝܬܟܝ
ܕܫܟܝܢ ܠܒܢܝܐ. ܗܘܝܬܟܝ ܐܦܝܢ ܒܪܟܬܐ. ܗܘܝܬܟܝ ܡܦܬܟܪܝܢ ܐܝܩܪܐ
ܒܠܒܐ ܫܟܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ[4] ܒܡܠܟܟܝ ܡܪܝܐ܀

---

[1] *diliges.* — [2] *sese extendunt.* — [3] *aliquis similis.* — [4] *sit.*

CAPUT III.

De Verbis.

I) De verbo in genere.

Verbum syriacum in forma sua simplicissima constat ut plurimum tribus consonantibus, quae *radicales* vocantur. Haec forma trilittera dicitur etiam *radicalis*, quia exprimit radicem significationemque fundamentalem ex qua ceterae formae ac variationes significationis principalis exoriuntur. Radix omnium verborum apparet in 3. pers. sing. m. Perfecti: ܩܛܠ *occidit.*

LECTIO 33.

De temporibus, modis ac conjugationibus.

156. — **Tempora** duo tantum distinguuntur: *Perfectum* et *Imperfectum*, quorum alterum actionem completam, alterum vero incompletam proprie designat. *Praesens* a Syris significatur Participio pronomini personali conjuncto (125). — Ope verbi substantivi ܗܘܐ formantur adhuc tempora composita, id est, *Praeteritum Imperfectum* et *Plusquamperfectum*.

157. — **Modi** sunt *Indicativus* et *Imperativus*. Dantur praeterea *Infinitivus* seu nomen actionis et *Participium* seu nomen agentis. Modus jussivus et cohortativus in Lingua syriaca desunt.

158. — **Formae** igitur **verbales** in unaquaque conjugatione recensentur: 1. *Perfectum*, 2. *Imperfectum*, 3. *Imperativus*, 4. *Infinitivus*, 5. *Participium*.

159. — **Numeri** sunt duo: *Singularis* et *Pluralis*. — **Personae** tres, et quidem *prima* cum unica forma communi, *secunda* vero ac *tertia* cum duplici forma pro utroque genere. Imperativus nonnisi secundam pers. agnoscit.

160. — **Conjugationes** nuncupantur quaedam formae *auctae* seu a radice verbali certa ac constanti lege deductae, quae significationem fundamentalem ad sensum *intensivum, causativum* et *reflexivum* aut *respective passivum* trahunt. Conjugationes, quarum nomina ab antiquo paradigmate ܦܥܠ desumuntur, sunt **sex:** 1. *P'al*=ܦܥܰܠ, 2. *Ethp'el*=ܐܶܬ݂ܦܥܶܠ, 3. *Pa'el*=ܦܰܥܶܠ, 4. *Ethpa'al*=ܐܶܬ݂ܦܰܥܰܠ, 5. *Af'el*=ܐܰܦܥܶܠ, 6. *Ettaf'al*=ܐܶܬܬܰܦܥܰܠ.

LECTIO 34.

De formatione Conjugationum earumque valore.

161. — Ex forma primitiva (=*P'al*) ceterae conjugationes enascuntur, partim adjunctis praeformativis, partim geminata secunda radicali mutatisque vocalibus, ut elucet ex sequenti schemate:

conjugatio	rad.-vocal.-praef.	exemplum	valor
I. P'al	▬ ▬ܰ ▬	ܩܛܰܠ	significatio fundamentalis= *occidit*
II. Ethp'el	▬ ▬ܶ ▬ ܐܶܬ݂	ܐܶܬ݂ܩܛܶܠ	reflexiva aut passiva *P'al*= *occisus est*
III. Pa'el	▬ ▬ܶ ▬ܰ	ܩܰܛܶܠ	intensiva, iterativa, causativa= *trucidavit*
IV. Ethpa'al	▬ ▬ܰ ▬ܰ ܐܶܬ݂	ܐܶܬ݂ܩܰܛܰܠ	reflexiva aut passiva *Pa'el*= *trucidatus est*
V. Af'el	▬ ▬ܶ ▬ ܐܰ	ܐܰܩܛܶܠ	causativa interdum inchoativa= *occidere fecit*
VI. Ettaf'al	▬ ▬ܰ ▬ ܐܶܬܬܰ	ܐܶܬܬܰܩܛܰܠ	reflexiva aut passiva *Af'el*= *occidere pulsus est*

Adnotanda.

162. — Praeter istas sex formas occurrit interdum conjugatio **Šaf'el** (=ܫܰܦܥܶܠ) ejusque reflexiva **Eštaf'al** (=ܐܶܫܬܰܦܥܰܠ) sensum *causativum* praeseferens (255, 1): ܫܰܥܒܶܕ *servire fecit* (a ܥܒܰܕ *egit*).

163. — Si forma radicalis incipiat ab unâ ex litteris dentalibus — ܕ, ܛ, ܙ, ܣ, ܨ, ܫ, ܬ — locum obtinent in *Ethp'el*, *Ethpa'al* et *Eštaf'al* mutationes de quibus in Lect. 10 (41 *a*—41 *d*).

164. — Conjugationes distinguuntur, uti ex significatione apparet, in *activas* (P'al — Pa'el — Af'el) et *reflexivas* aut *passivas* (Ethp'el — Ethpa'al — Ettaf'al). Hae ultimae praefixo ܐܬ discriminantur.

165. — Significatio reflexiva in plerisque verbis jam in passivam abiit. Forma *Ettaf'al*, quae raro tantum occurrit, suppletur communiter per *Ethp'el* aut *Ethpa'al*.

166. — Forma *Pa'el* verba intransitiva in P'al haud raro in activa convertit: ܙܕܩ *justus fuit*, Pa'el=ܙܕܶܩ *justificavit*. Interdum tamen ejus significatio cum P'al prorsus convenit. Idipsum valet circa conjugationem Af'el.

167. — Conjugationes relatae verbis tum regularibus tum irregularibus communes sunt. Paucissima vero omnibus sex formis donantur; sed quaedam tantum, immo unica aliquandiu, singulis verbis adsunt voces[1].

EXERCITIUM.

Verborum subsequentium omnes deducantur conjugationes.

ܓܢܒ	*subripuit*	ܡܠܟ	*consiliatus est*
ܙܩܦ	*erexit*	ܦܠܛ	*evasit*
ܚܠܦ	*mutavit*	ܕܢܚ	*ortus est*
ܫܩܠ	*portavit*	ܥܒܕ	*fecit*
ܟܢܫ	*collegit*	ܫܕܪ	*misit*

[1] Ita aptius appellarentur, nam sicut in Lingua graeca vox passiva et medio-passiva, ita etiam in Lingua syriaca sic dictae *conjugationes* modificationes unius ejusdemque verbi et quoad significationem et quoad flexionem exprimunt. Ea tamen denominatione utimur morem grammaticis gerendo.

LECTIO 35.

De distinctione ac flexione verborum.

168. — Verba trifariam dispertiuntur in: a) regularia — b) gutturalia — c) irregularia.

169. — Verba **regularia** illa dicuntur quae tres radicales, quibus constant, firmiter retinent in decursu conjugationis, ideoque *firma* etiam appellantur.

170. — **Gutturalia**, quae inter radicales litteram gutturalem ostendunt cujus gratia vocales verbi regularis saepe variantur.

171. — **Irregularia** vero, quorum radicalis aliqua inter flexionem evanescit. Haec ideo *infirma* quoque vocantur.

172. — Flexio incipit a 3. pers. sing. masc., ut a forma simplicissima. Declinatio quoad personas fit per affixa seu *Afformativa* et praefixa seu *Praeformativa*, quae radici conjuncta, eadem sunt pro omnibus et verbis et conjugationibus.

173. — Perfectum utitur tantum *afformativis*. Haec sunt:

singulare		plurale	
3. m.	—	3. m.	ـܘܢ vel ـܘ
3. f.	ـܰܬ݂	3. f.	ـܶܝܢ vel (ܶܝ)ـ
2. m.	ـܬ݁	2. m.	ـܬ݁ܘܢ
2. f.	ـܬ݁ܝ	2. f.	ـܬ݁ܶܝܢ
1. c.	ـܶܬ݂	1. c.	ـܰܢ vel ـܢ

174. — Imperfectum cum *afformativis* simul et *praeformativis* flectitur, ut sequitur:

Sing. 3. m.	ܢ▬▬▬	Plur. 3. m.	ܢ▬▬▬ܘܢ[1]
3. f.	ܬ▬▬▬ (ܝ)	3. f.	ܢ▬▬▬ܢ
2. m.	ܬ▬▬▬	2. m.	ܬ▬▬▬ܘܢ[1]
2. f.	ܬ▬▬▬ܝܢ[1]	2. f.	ܬ▬▬▬ܢ
1. c.	ܐ▬▬▬	1. c.	ܢ▬▬▬

175. — Personae Imperativi efficiuntur per sola *afformativa*:

Sing. 2. m.	—	Plur. 2. m.	ܘܢ vel ܘ
2. f.	ܝ	2. f.	ܝܢ vel ܝ̈

176. — Infinitivus necnon Participium — in formis auctis — efformatur *ope* ܡ *praefixi*. Insuper Infinitivi omnes, praeterquam in Pʿal, exeunt in ܘ.

II) De Verbo regulari.

LECTIO 36.

De flexione verbi regularis: Perfectum.

177. — Verbum regulare illud est cujus radix neque litteram semivocalem neque gutturalem aut secundam radicalem iteratam prae se fert cuique ܢ ut prima radicalis absens sit.

---

[1] Cfr. hebr. תִּקְטְלִי(ן) — יִקְטְלוּ(ן), תִּקְטְלוּ(ן).

178. — Perfectum *P'al* in 3. pers. sing. m. duas exhibet quoad vocalem characteristicam diversas formas: A) ܩܛܰܠ *occidit* — pro verbis transitivis — B) ܕܚܶܠ *timuit* — pro verbis intransitivis.

179. — Perfectum, adjunctis formae radicali afformativis, de quibus supra n. 172, propriaque vocali diversimode mutata pro qualitate syllabarum, flectitur ut sequens fert schema[1]:

Num. et pers.	P'al A)	
Sing. 3. m.	ܩܛܰܠ	*qṭal=occidit*
3. f.	ܩܶܛܠܰܬ݂	*qeṭláth=occidit*
2. m.	ܩܛܰܠܬ݁	*qṭalt=occidisti*
2. f.	ܩܛܰܠܬ݁ܝ	*qṭalt=occidisti*
1. c.	ܩܶܛܠܶܬ݂	*qeṭléth=occidi*
Plur. 3. m.	ܩܛܰܠܘܢ vel ܩܛܰܠܘ	*qṭal=occiderunt*
3. f.	ܩܛܰܠܶܝܢ vel ܩܛܰܠ(ܝ)[2]	*qṭal=occiderunt*
2. m.	ܩܛܰܠܬ݁ܘܢ	*qṭaltún=occidistis*
2. f.	ܩܛܰܠܬ݁ܶܝܢ	*qṭaltén=occidistis*
1. c.	ܩܛܰܠܢܰܢ vel ܩܛܰܠܢ	*qṭaln=occidimus*

[1] Perf. ut ab aliis formis verbalibus distinguatur signari solet, etiam in textibus vocalizatis, supposito puncto inter 1. et 2. radicalem aut sub quacumque radicalium. Excipitur 2. pers. pluralis, quae nullo puncto signatur, 1. sing. quae punctum habet supernum, et 3. f. sing. que ab Orientalibus semper ita signatur ܩܶܛܠܰܬ݂, ab Occidentalibus vero sic ܩܛܰܠܬ݂ vel ܩܛܰܠܬ݂ vel ܩܛܰܠܬ݂.

Perf. Pa'el a quibusdam puncto superiore distinguitur; insuper quandoque duobus punctis sic: ܩܰܛܶܠ.

[2] Penes Syr. Or. 3. pl. fem. semper ܩܛܰ̈ܠ, ܕܚܶ̈ܠ scribitur. Adhuc apud Occidentales scriptio ܩܛܰܠܝ, ܕܚܶܠܝ, nonnisi posterius invaluit. Illam tamen in tabellis utpote pleniorem formam constanter exhibebimus.

Num. et pers.		P'al B)	
Sing. 3. m.		ܕܚܶܠ	*dḥel=timuit*
3. f.		ܕܶܚܠܰܬ	*deḥláth=timuit*
2. m.		ܕܚܶܠܬ	*dḥelt=timuisti*
2. f.		ܕܚܶܠܬܝ	*dḥelt=timuisti*
1. c.		ܕܶܚܠܶܬ	*deḥléth=timui*
Plur. 3. m.		ܕܚܶܠܘ vel ܕܚܶܠܘܢ	*dḥel=timuerunt*
3. f.		ܕܚܶ̈ܠ(ܝ) vel ܕܚܶܠܶܝܢ	*dḥel=timuerunt*
2. m.		ܕܚܶܠܬܘܢ	*dḥeltún=timuistis*
2. f.		ܕܚܶܠܬܶܝܢ	*dḥeltén=timuistis*
1. c.		ܕܚܶܠܢ vel ܕܚܶܠܢܶܢ	*dḥeln=timuimus*

Adnotanda.

180. — Litterae ܘ et ܝ finales minime pronuntiantur; in formis vero ܩܛܰܠܘ et ܩܛܰ̈ܠܝ saepe etiam omittuntur[1]. Ampliores formae ܩܛܰܠܘܢ — ܩܛܰܠܶܝܢ — ܩܛܰܠܢܶܢ recentioris sunt aetatis. Tertia pers. pl. fem. cum desinentia ܝ aut ◌̈ *Siôme* semper instruitur.

181. — Verba transitiva vocali ◌ܶ, propria intransitivorum, haud raro ornata apparent et vicissim: ܠܒܶܫ (trans.) *induit*; ܟܡܰܫ (intr.) *emarcuit*. Alias idem verbum pro diversitate significationis diversam assumit vocalem: ܚܪܰܒ *vastavit* et ܚܪܶܒ *vastatus fuit*.

182. — Ad instar *P'al* reliquae conjugationes declinantur, tum activae tum reflexivae (Cfr. Paradigma I in fine Gram.).

---

[1] Cfr. 179, nota 1.

VOCABULARIUM.

ܐܰܟܳܪܳܐ	agricola	ܐܰܢܗܰܪ	*Af.* splenduit
ܒܪܶܟ	genuflexit	ܢܚܶܬ	descendit
ܒܰܪܶܟ	*Pa.* benedixit	ܣܰܘܦܳܐ	limes
ܒܽܘܪܟܳܐ	genu	ܣܠܶܩ	ascendit
ܓܕܰܠ	texuit	ܥܒܰܪ	transiit
ܕܶܚܠܬܳܐ	timor	ܦܠܰܓ	divisit
ܙܥܰܪ	parvus fuit	ܙܰܘܥܬܳܐ	timor
ܚܫܰܒ	reputavit	ܫܡܰܥ	audivit
ܟܽܘܒܳܐ	spina	ܫܰܥܒܶܕ	subjecit
ܟܠܺܝܠܳܐ	corona	ܬܒܰܪ	confregit
ܡܶܐܬܝܳܐ	adventus	ܬܩܶܢ	firmus fuit

EXERCITIUM.

ܢܶܦܩܽܘܢ ܒܢܰܝ̈ܗܽܘܢ ܦܠܳܓܳܐ ܟܽܘܪ̈ܟܶܐ ܠܡܫܺܝܚܽܘܬܶܗ ܘܰܥܒܰܪܘ ܩܕܳܡ ܐܶܣܛܪܰܛܺܝܠܳܐ ܀
— ܘܶܐܬܚܰܦܫܬܳܐ ܕܰܡܕܶܢܚܳܐ ܐܰܢܗܰܪܬ ܘܢܚܬܗ ܕܶܚܠܬܳܐ ܪܰܒܬܳܐ ܀ — ܡܢܰܝ ܥܒܰܪ
ܐܽܘܪܚܳܐ ܠܡܰܥܠܳܢܶܗ. ܕܟܰܕ ܗܽܘ ܕܠܳܐ ܣܰܘܦܳܐ ܗܘܳܐ. ܠܒܰܪܢܳܫܳܐ ܙܥܰܪ ܟܡܳܐ ܘܰܚܫܰܒ
ܠܗܽܘ ܙܥܽܘܪܳܐ ܣܰܓܺܝܐܳܐ ܡܚܰܒ̈ܠܳܬܳܐ ܀ — ܗܳܘ ܕܢܚܶܬ ܠܬܰܚܬܳܝܳܬܳܐ[1] ܕܐܰܪܺܝܡ.
ܘܰܠܚ̈ܒܺܝܫܶܐ ܕܫܝܘܠ ܐܰܢܗܰܪ ܐܰܦܶܐ ܙܰܘܥܬܳܐ. ܐܶܬܬܒܰܪܘ ܟܽܠܗܽܘܢ ܒܟܽܘܪ̈ܣܰܘܗܝ
ܕܡܰܘܬܳܐ ܀ — ܐܶܡܰܪ ܓܶܝܪ ܫܠܝܡܘܬܗܘܢ. ܕܒܢܰܝ̈ܢܳܫܳܐ ܐܶܫܬܰܡܠܝܰܬ ܒܫܽܘܡܠܳܝܳܐ.
ܠܳܐ ܓܶܝܪ ܒܪܽܘܚܳܢܳܝܶܐ ܐܶܠܳܐ ܡܰܠܟܳܐ ܗܽܘ ܕܫܰܥܒܶܕ ܐܶܢܽܘܢ ܚܠܳܦ ܫܡܰܝܳܐ ܀ — ܣܠܶܩ
ܠܫܡܰܝܳܐ ܘܢܶܚܬܶܗ ܦܩܰܚܬܳܐ ܓܠܝܳܐ ܕܐܰܚܺܝܢ[2] ܠܟܽܘܢ ܀ — ܘܓܰܕܠܘ ܟܠܺܝܠܳܐ
ܕܟܽܘܒ̈ܶܐ ܘܣܳܡܘ[3] ܒܪܺܫܶܗ. ܘܩܰܢܝܳܐ ܒܐܺܝܕܶܗ. ܘܥܰܒܪܘ ܩܕܳܡ ܒܽܘܪ̈ܟܰܝܗܽܘܢ
ܡܒܰܪ̈ܟܺܝܢ ܀ — ܐܰܟܳܪܳܐ ܢܚܶܬ ܠܚܰܩܠܳܐ ܡܰܠܟܳܐ ܥܰܡ ܐܶܢܳܫܳܐ ܕܒܰܪܶܗ ܠܟܽܠܗܽܘܢ
ܩܢܰܝ̈ܳܐ: ܕܢܶܗܘܽܘܢ[4] ܠܟܽܠܗܽܘܢ ܚܠܰܝܳܐ. ܩܢܝܳܐ ܥܒܰܕܶܗ ܩܢܝܳܐ ܠܒܰܝܬܶܗ ܕܐܰܟܳܪܳܐ ܀

[1] Vid. § 101, n. 4. — [2] supple: *tu, Domine.* — [3] *et posuerunt.* — [4] *ut essent.*

— ܐܬܪܘܡ ܒܡܘܬܢܘܗܝ ܐܠܗܐ ܘܐܢܫܐ ܠܗ ܠܡܪܢ * — ܢܫܡܥ
ܐܬܟܠܬ ܥܠ ܚܝܠܐ ܕܡܪܝܐ. ܚܝܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܕܒܗ ܐܬܦܪܩܢ[1] * — ܘܐܡܪ ܠܗ
ܬܠܡܝܕܐ. ܐܬܚܡܠܘ ܒܡܠܟܐ ܡܢ ܐܠܗܐ *

LECTIO 37.

De Imperfecto.

183. — Vocalis Imperfecti characteristica est communiter:

A) ◌ܽ aut ◌ܰ in verbis cum Perfecto in ◌ܰ.
B) ◌ܰ in verbis quae Perfectum in ◌ܶ habent.

184. — Flexio Imperfecti absolvitur et praeformativis, quibus diversae personae indicantur, et afformativis ad genus et numerum distinguendum (173), ut sequitur:

Num. et pers.	P'al A) ܩܛܰܠ *occidit* — ܥܒܰܕ *fecit*		P'al B) ܕܚܶܠ *timuit*
Sg. 3. m.	ܢܶܩܛܽܘܠ[2]	ܢܶܥܒܶܕ	ܢܶܕܚܰܠ
3. f.	ܬܶܩܛܽܘܠ vel ܬܶܩܛܽܘܠܺܝܢ	ܬܶܥܒܶܕ vel ܬܶܥܒܶܕܺܝܢ	ܬܶܕܚܰܠ vel ܬܶܕܚܰܠܺܝܢ
2. m.	ܬܶܩܛܽܘܠ	ܬܶܥܒܶܕ	ܬܶܕܚܰܠ
2. f.	ܬܶܩܛܠܺܝܢ	ܬܶܥܒܕܺܝܢ	ܬܶܕܚܠܺܝܢ
1. c.	ܐܶܩܛܽܘܠ	ܐܶܥܒܶܕ	ܐܶܕܚܰܠ
Pl. 3. m.	ܢܶܩܛܠܽܘܢ	ܢܶܥܒܕܽܘܢ	ܢܶܕܚܠܽܘܢ
3. f.	ܢܶܩܛܠܳܢ	ܢܶܥܒܕܳܢ	ܢܶܕܚܠܳܢ
2. m.	ܬܶܩܛܠܽܘܢ	ܬܶܥܒܕܽܘܢ	ܬܶܕܚܠܽܘܢ
2. f.	ܬܶܩܛܠܳܢ	ܬܶܥܒܕܳܢ	ܬܶܕܚܠܳܢ
1. c.	ܢܶܩܛܽܘܠ	ܢܶܥܒܶܕ	ܢܶܕܚܰܠ

---

[1] *liberati sumus.*

[2] Syr. Or. praeformativa Imperfecti interdum littera ◌ܺ = i, non ◌ܶ = e instruxerunt: ܢܺܩܛܽܘܠ *niqṭol.* Imperf. ab Or. nullo puncto distinguitur; ab Occ. vero quandoque notatur puncto subscripto, exceptis 1. pers. sing. et formis Pa'el et Af'el, quae distinguuntur a quibusdam punctum supra scribendo.

Adnotanda.

185. — Littera finalis ـܝ 3. pers. sing. f., quae saepe ponitur ut a secunda masc. sing. distinguatur, in pronuntiatione reticetur. Personae pl. fem. semper *Sịôme* donantur.

186. — Vocalis ـܘ, in formis puncto ornatis, respondet *ʿṢôṣô ruịhô* Syr. Orientalium (=ܘ) ideoque non ut longa vocalis habenda est. Adveniente igitur terminatione vocalica, excidit ex syllaba aperta: ܐܬܩܛܠܝܢ pro ܐܬܩܛܘܠܝܢ.

187. — a) Quaedam verba cum Perfecto in ـܰ, hanc in Imperfecto retinent: ܢܡܠܟ ex ܡܠܟ *dominatus est* — b) Alia vero cum Perf. in ـܶ, Imperfectum habent in ـܘ: ܢܣܓܘܕ ex ܣܓܕ *adoravit* — c) Nonnulla demum ـܰ et ـܶ ostendunt pro sensus diversitate: ܢܚܣܢ ex ܚܣܢ *validus fuit*; sed ܢܚܣܘܢ ex ܚܣܢ *vicit.*

188. — Simili modo ac *Pʿal*, reliquarum conjugationum Imperfecta flectuntur. In *Ettafʿal* formae, quae a praeformativo ܬ inchoantur, non triplici sed duplici tantum ܬ scribuntur: ܢܬܬܩܛܠ pro ܢܬܬܬܩܛܠ (Cfr. Paradigma I).

189. — Imperfectum adhibetur in Lingua syriaca ad *modum Cohortativum ac Iussivum* variasque Subjunctivi modalitates exprimendum (Lect. 81).

VOCABULARIUM.

ܒܠܚܘܕ	solus, *adv.* tantum	ܥܒܕܐ	opus
ܕܡܐ	sanguis	ܦܠܚ	coluit, operatus est
ܗܕܡܐ	membrum	ܦܪܩ	discessit
ܗܦܟ	convertit	ܦܪܫ	separavit
ܚܒܫ	clausit, comprehendit	ܩܪܒ	appropinquavit
ܚܠܦ	mutavit	ܪܚܩ	procul fuit
ܚܩܠܐ	ager	ܪܢܝܐ	cogitatio
ܟܝܠܐ	mensura	ܫܒܩ	dimisit, permisit
ܠܒܘܫܐ	vestis	ܫܡܫ	ministravit
ܣܓܕ	adoravit	ܫܡܫܐ	sol
ܣܗܪܐ	luna	ܫܩܠ	sumpsit

EXERCITIUM.

ܡܛܠ ܗܢܐ. ܐܠܗܘܬܐ ܐܫܬܘܕܝ ܘܠܗ ܒܠܫܢܘܗܝ ܐܬܠܒܫ܀
— ܚܟܝܡܐ ܗܘܐ ܢܗܘܐ ܚܝܐ ܕܠܐ ܢܐܬܐ ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܠܟܠܗܘܢ܀ —
ܫܡܥܐ ܢܬܠܘܢ ܒܫܡܥܬܐ ܘܫܡܘܪܐ ܒܫܡܐ ܒܗ ܠܐ ܢܐܬܐ[1] ܫܘܒܚܐ ܕܡܪܝܐ
ܕܟܠ ܕܚܝܐ܀ — ܘܡܢ ܕܚܫܝܠܐ ܗܘ ܠܐ ܢܬܗܦܟ ܠܒܝܬܗ ܕܢܡܘܣܐ
ܠܟܠܗܘܢ܀ — ܘܢܬܦܢܩܘܢ ܡܕܡܘܗܝ ܡܠܘܗܝ ܒܫܡܝܐ ܕܢܦܫܗ ܐܢܘܢ
ܚܕ ܡܢ ܚܕ܀ — ܠܐܝܢ ܐܢܘܢ ܗܢܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܣܝܡܝܢ[2] ܡܕܡ. ܚܕ
ܕܢܬܦܢܩ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܚܕ ܕܢܥܒܕ ܡܕܡ ܕܫܦܝܪ܀ — ܢܦܫܗ
ܐܘ ܐܢܬܘܢ ܡܢ ܟܠ ܣܘܥܪܢܐ ܕܣܢܐ[3]. ܢܐܬܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܣܢܝܐ[3]. ܐܦ ܗܘ
ܪܘܚܐ ܣܘܥܪܢܐ ܗܘ܀ — ܟܠ ܕܢܐܡܪ[4] ܡܠܬܐ ܥܠ ܒܪܗ ܕܐܢܫܐ
ܢܫܬܒܩ ܠܗ. ܡܢ ܕܥܠ ܪܘܚܐ ܕܝܢ ܕܩܘܕܫܐ ܢܓܕܦ. ܠܐ ܢܫܬܒܩ ܠܗ܀
— ܠܐ ܬܛܢܦܘܢ[5] ܘܬܫܚܬܘܢ ܒܡܫܬܡܠܢ ܕܒܫܡܝܐ ܡܠܟܘܬܐ ܗܢܘܢ ܕܥܒܕܝܢ
ܘܐܡܪܝܢ ܘܐܬܘܢ܀ — ܗܢܐ ܕܝܢ ܫܠܝܛܐ ܘܐܡܪ ܠܥܠܡܐ. ܐܝܟܢ ܠܐ ܬܬܚܙܘܢ܀
— ܒܪܗ ܕܐܢܫܐ ܠܐ ܐܬܐ ܕܢܫܬܡܫ ܐܠܐ ܕܢܫܡܫ܀

---

[1] *veniat.* — [2] *ponuntur.* — [3] ܣܢܐ — ܣܢܝܐ *turpis.* — [4] *dixerit.* — [5] *inquinetis.*

LECTIO 38.

De Imperativo.

190. — Imperativus communiter formatur ex *tertia pers. m. Imperfecti*, dempto praeformativo. Prima et tertia persona, quae Imperativo desunt, per formas respectivas Imperfecti supplentur. Adnexis afformativis propriis (de quibus supra n. 175) flexionem efficit hoc modo:

Num. et pers.	P'al A) ܩܛܠ *occidit* — ܥܒܕ *fecit*		P'al B) ܕܚܠ *timuit*
Sg. 2. m.	ܩܛܘܠ	ܥܒܕ	ܕܚܠ
2. f.	ܩܛܘܠܝ	ܥܒܕܝ	ܕܚܠܝ
Pl. 2. m.	ܩܛܘܠܘܢ vel ܩܛܘܠܘ	ܥܒܕܘܢ vel ܥܒܕܘ	ܕܚܠܘܢ vel ܕܚܠܘ
2. f.	[1]ܩܛܘ̈ܠܝܢ vel ܩܛܘ̈ܠܝ	ܥܒ̈ܕܝܢ vel ܥܒ̈ܕܝ	ܕܚ̈ܠܝܢ vel ܕܚ̈ܠܝ

Adnotanda.

191. — a) Terminationes ܝ et ܘ in pronuntiatione excidunt sicque cunctae personae Imperativi identice sonant — b) Formae in ܘܢ et ܝܢ desinentes, recentiores sunt — c) Formis pl. fem. *Sjôme* semper inscribuntur.

192. — Reliquae conjugationes pari modo flectuntur. Notetur tamen Imperativus *Ethpᶜel*=ܐܬܩܛܠ. Huic vero formae assimilatus fuit seriori tempore[2] Imptv. *Ethpaᶜal* qui apud Syr. Occidentales communior evasit: ܐܬܒܪܟ vel ܐܬܒܪܟ (a ܒܪܟ *benedixit*).

---

[1] In antiquioribus Mss. occurrit etiam forma abbreviata ܩܛܘ̈ܠ.

[2] Nunquam tamen apud Syr.-Orientales.

VOCABULARIUM.

ܐܶܣܬܰܟܰܠ	intellexit	ܢܛܰܪ	custodivit
ܒ̈ܢܳܬܳܐ	filiae	ܣܰܡܳܐ ܕܡܰܘܬܳܐ	venenum
ܕܶܡܥܬܳܐ (ܕܶܡ̈ܥܶܐ pl.)	lacrima	ܥܰܝܢܳܐ	oculus, fons
ܗܳܫܳܐ	nunc	ܦܳܪܽܘܩܳܐ	salvator
ܙܰܕܺܝܩܽܘܬܳܐ	justitia	ܦܬܰܚ	aperuit
ܙܡܰܪ	cecinit	ܩܒܶܠ	accepit
ܚܰܕܽܘܬܳܐ	gaudium	ܩܰܕܶܫ	*Pa.* sanctificavit
ܚܶܟܡܬܳܐ	sapientia	ܪܓܶܙ	iratus est
ܛܰܥܡܳܐ	gustus	ܪܺܝܚܳܐ	odor
ܠܒܶܫ	induit	ܪܶܥܝܳܢܳܐ	mens

EXERCITIUM.

ܕܚܠܘ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܫܒܚܘܗܝ ܠܥܠܡ ܥܡ̈ܡܐ ܕܐܪܥܐ ܘܢܫ̈ܐ ܘܒ̈ܢܬܐ
ܕܥܡ̈ܡܐ܀ — ܐܣܬܟܠ ܗܘܒܝܠ ܒܪܝ ܒܡ̈ܠܝ ܕܐܡܪ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܡ̈ܥܐ ܕܥܝܢܝ
ܢܚܬܐ ܗܘܬ ܕܡ̈ܥܐ ܕܥܝܢܝ ܚܕܘܬܐ܀ — ܒܪܝ ܢܛܘܪ ܠܡ̈ܠܝ. ܘܦܘܩܕܢܝ
ܢܛܪ ܒܠܒܗ ܦܘܩܕܢܐ܀ — ܐܢܬܝ. ܐܝ ܐܢܬܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܬܐܡܪܝܢ ܒܫܠܡܐ.
ܩܕܫܘܗܝ ܠܗ܀ — ܠܐ ܬܬܡܪܚ ܠܡܠܟܐ ܐܠܐ ܒܚܟܡܬܐ ܬܬܦܪܫ ܩܕܡܘܗܝ܀
— ܡܢ ܣܡܐ ܕܡܘܬܐ ܐܢܫ. ܡܢ ܪܝܚܗ ܐܦ ܡܢ ܛܥܡܗ܀ — ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ[1]. ܫܡܥܘܢܝ[2] ܒ̈ܢܝ ܠܘܝ ܗܫܐ ܐܬܩܕܫܘ ܘܩܕܫܘ ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ
ܐܠܗܐ ܕܐܒ̈ܗܝܢ[3] ܘܐܦܩܘ ܟܠܗܘܢ ܛܢ̈ܦܐ ܡܢ ܩܘܕܫܟܘܢ܀ — ܘܚܪ[4]
ܒܫܡܝܐ ܘܐܬܬܢܚ[5] ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܬܦܬܚ܀ — ܐܠܒܫ ܠܝ ܡܪܝܐ ܙܕܝܩܘܬܐ
ܕܢܗܝ̈ܪܢ ܥܝܢ̈ܝ ܒܡܠܟ܀ — ܪܓܙܘ ܘܠܐ ܬܚܛܘܢ[6]܀ — ܡܢܐ ܚܙܝܬ
ܘܐܡܪ ܡܢܝ. ܐܬܩܕܫܘ ܘܐܬܕܟܝܘ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܡܢ ܛܢܦܘܬܐ܀

---

[1] i. e. *Ezechias.* — [2] *audite me.* — [3] *patrum nostrorum.* — [4] *et suspexit.* — [5] *et ingemuit.* — [6] *nolite peccare.*

— ܐܬܟܪܗ ܒܢܝܐ. ܡܛܠ ܕܢܬܪܚܡ ܠܡܩܕܫܐ ܘܐܬܟܢܫ ܠܫܡܥܐ ܡܢ ܐܚܘܗ ܕܦܪܘܫܐ ※ — ܐܬܟܢܫܘ ܘܩܒܠܘ ܠܐܠܗܐ ܘܩܘܡܘ[1] ܠܘܩܒܠ ܣܛܢܐ ※

LECTIO 39.

De Infinitivo.

193. — Infinitivi omnes formae conjugationis propriae ܡ praefigunt. Excepto Inf. Pʿal, ceteri desinunt in ـܘ habentque ـَ in 2. radicali.

EXEMPLUM.

Pʿal	ܡܩܛܠ	**Paʿel**	ܡܩܛܠܘ	**Afʿel**	ܡܩܛܠܘ
Ethpʿel	ܡܬܩܛܠܘ	**Ethpaʿal**	ܡܬܩܛܠܘ	**Ettafʿal**	ܡܬܬܩܛܠܘ

Adnotanda.

194. — Infinitivus Pʿal peculiarem nominis formam (276, 3) constituit. In reliquis status abs. nominum fem. facile dignoscitur (91).

195. — Infinitivus, nisi absolute ponatur (378), construitur cum praepositione ܠ: ܨܒܝܬ ܠܡܥܡܪ *volui habitare*

---

[1] *resistite.*

VOCABULARIUM.

ܒܣܡ *Pa.* delectavit
ܕܒܪ duxit
ܙܒܢ emit
ܚܘܪܐ albus
ܚܙܘܐ visus
ܝܗܒ dedit
ܟܡܪ maestus fuit
ܟܢܫܐ coetus, multitudo
ܟܪܙ praedicavit
ܡܕܒܪܐ desertus
ܡܠܟ consiliatus est, promisit
ܟܪܝܗܐ aegrotus
ܫܠܝܛ potens
ܢܘܪܐ ignis
ܢܦܩ exivit
ܣܒܪ *Pa.* speravit, evangelizavit
ܣܥܪ visitavit
ܣܡܝܐ caecus
ܥܬܪ dives fuit
ܦܘܪܩܢܐ liberatio, salus
ܦܩܕ praecepit
ܪܓܡ lapidavit
ܪܘܙ *Pa.* exultavit; *Af.* planxit
ܪܚܡ dilexit

EXERCITIUM.

ܠܟܠ ܡܕܡ ܙܒܢܐ. ܙܒܢܐ ܠܡܒܣܡܘ ܘܙܒܢܐ ܠܡܟܡܪܘ ※ — ܠܐ ܬܙܒܢ
ܐܬܩܝܡܘ ܒܝܬ ܐܢܫ ܠܡܥܒܕ ܐܠܐ ܗܘ ܡܕܡ ܕܫܠܝܛ ܠܡܥܒܕ ※ —
ܪܘܚܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܫܚܢܝ[1] ܠܡܣܒܪܘ ܠܡܣܟܢ̈ܐ.
ܘܫܕܪܢܝ[2] ܠܡܟܪܙܘ ܠܫܒ̈ܝܐ ܫܘܒܩܢܐ ܘܠܥܘܝܪ̈ܐ ܚܙܘܐ ※ — ܠܐ ܢܬܟܪܐ[3]
ܠܟ ܠܡܣܥܪ ܟܪܝܗܐ. ܕܡܛܠ ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܐܬܪܚܡ ※ — ܡܠܟ ܐܢܐ ܠܟ
ܕܐܙܒܢ ܡܢܟ ܕܗܒܐ ܕܒܚܝܪ ܡܢ ܢܘܪܐ ܕܬܥܬܪ ܘܡܐܢ̈ܐ ܚܘܪ̈ܐ ܠܡܬܟܣܝܘ ※
— ܠܐ ܫܠܝܛ ܐܢܐ ܠܡܬܕܒܪܘ ܒܡܕܒܪܐ ※ — ܘܟܠܗ ܟܢܫܐ ܨܒܝܢ[4] ܗܘܘ
ܠܡܬܩܪܒܘ ܠܗ. ܚܝܠܐ ܓܝܪ ܢܦܩ[5] ܗܘܐ ܡܢܗ ※ — ܘܝܗܒ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܠܐܠܗܐ ܘܗܝܡܢ[6] ܕܡܕܡ ܕܡܠܟ ܠܗ ܐܠܗܐ ܫܠܝܛ ܠܡܫܡܠܝܘ ※ — ܘܕܒܪ
ܥܡܗ ܠܟܐܦܐ ܘܠܝܥܩܘܒ ܘܠܝܘܚܢܢ ܘܫܪܝ[7] ܠܡܬܡܗܘ ܘܠܡܬܟܡܪܘ[8] ※

---

[1] *unxit me.* — [2] *misit me.* — [3] *pigeat.* — [4] *cupientes.* — [5] part. ܡܢ. — [6] *et credidit,* scilicet, *Abraham.* — [7] *et coepit.* — [8] *contristari.*

— ܫܠܝܛܘܬܗ ܠܐ ܥܒܪܐ ※ — ܫܘܒܚܗ ܐܬܒܣܡ ܒܥܡܐ ܘܬܪܘܙ[1] ܢܦܫܝ
ܒܐܠܗܝ. ܡܛܠ ܕܐܠܒܫܢܝ[2] ܠܒܘܫܐ ܕܦܘܪܩܢܐ ※

LECTIO 40.

De Participio.

196. — Participium in conjugationibus activis *duplex* est: activum et passivum. Reflexivis autem unicum adest Participium.

197. — Praeterquam in *P'al*, Participia omnia praefixum ܡ assumunt, quod sufficitur praeformativo Imperfecti. Passiva Participia vocalem extremam Imperfecti in ܰ generatim permutant.

EXEMPLUM.

P'al	act.	ܩܳܛܶܠ[3]	Pa'el[5]	act.	ܡܩܰܛܶܠ	Af'el[5]	act.	ܡܰܩܛܶܠ
	pass.	ܩܛܺܝܠ[4]		pass.	ܡܩܰܛܰܠ		pass.	ܡܰܩܛܰܠ
Ethp'el =		ܡܶܬܩܛܶܠ	Ethpa'al =		ܡܶܬܩܰܛܰܠ	Ettaf'al =		ܡܶܬܬܰܩܛܰܠ

Adnotanda.

198. — Participia, utpote *Nomina agentis*, formam femininam variasque declinationis vices agnoscunt. Participiis *Pa'el* et *Af'el* eadem est pro femininis forma activa et passiva: ܡܩܰܛܶܠ, f. ܡܩܰܛܠܳܐ — Pass. ܡܩܰܛܰܠ, f. ܡܩܰܛܠܳܐ, etc.

---

[1] *et exultabit.* — [2] *induit me.*

[3] **Fere semper notatur puncto superno saepius inter 1. et 2. radicalem collocato.**

[4] **Occidentales aliquando subscribunt punctum huic Part.**

[5] **Ab Occ. quandoque suprascribitur punctum inter 1. et 2. radicalem, pro Af'el inter 1. et 2. litteram.**

VOCABULARIUM.

ܓܝܗܢܐ	gehenna	ܠܫܢܐ	lingua
ܕܝܢܐ	judicium	ܡܘܒܠܐ	onus
ܗܠܟ	gressus fuit	ܣܟܪ	occlusit
ܘܝ	vae!	ܣܟܪ	clausit
ܙܕܝܩܐ	justus	ܦܘܚܡܐ	comparatio
ܚܛܝܐ	peccator	ܣܦܪܐ	scriba
ܚܫܟ	obscuratus est	ܨܝܕ	apud
ܛܥܢ	portavit	ܩܒܪܐ	sepulcrum
ܝܩܝܪܐ	gravis	ܪܬܬ	trepidavit
ܟܐܦܐ	petra	ܬܩܠ	*Ethp.* impegit

EXERCITIUM.

ܐܢܫܐ ܕܒܥܐ ܡܢ ܡܕܡ. ܘܐܫܟܚܗ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ܀ — ܐܢ ܙܕܝܩܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ
ܠܟܘܢ ܕܕܐܢܝܢ ܠܟܘܢ ܒܠܒܘܬܟܘܢ. ܡܢܐ ܗܝ ܙܕܝܩܘܬܟܘܢ܀ — ܘܦܩܕ
ܪܓܠܝ ܒܟܐܦܐ ܡܬܬܩܠ ܐܢܫ ܘܡܐܬ[1]܀ — ܡܘܬܐ ܠܙܕܝܩܐ ܚܝܐ ܗܘ
ܠܡܚܝܘܬܗܘܢ. ܘܗܢܐ ܠܚܛܝܐ ܡܗܠܟ ܠܓܗܢܐ܀ — ܐܦ ܠܟܘܢ ܣܦܪܐ
ܘܝ. ܕܡܗܠܟܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܡܘܒܠܐ ܝܩܝܪܐ܀ — ܐܘܪܚܗ
ܕܚܛܝܐ ܚܫܟܐ ܗܝ. ܘܡܬܬܩܠܝܢ ܒܗ ܚܛܝܐ. ܘܗܘ ܕܒܗܿ ܠܐ ܡܗܠܟ
ܒܢܘܗܪܐ ܕܟܐܢܘܬܐ ܙܪܐ܀ — ܠܐ ܡܬܬܩܠ ܐܢܐ ܒܠܫܢܝ ܘܠܐ ܡܬܬܩܠ ܐܢܬ
ܠܪܓܠܟ܀ — ܡܢܐ ܕܝܢ ܡܬܕܡܝܬ ܐܢܬ ܐܘ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܐܒܗܘܗܝ ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ
ܕܐܒܗܘܗܝ܀ — ܘܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܢܛܘܪܐ ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܒܗܘܢ ܕܡܝܬܝܢ[2]

---

[1] *et moritur.* — [2] *moriuntur.*

ܡܶܛܽܠ ܡܶܢܝ܀ — ܗܳܟܰܢ ܕܰܫܠܶܡ ܦܽܘܩܕܳܢ ܚܰܒܠܳܐ. ܕܦܽܘܢܳܩܶܗ ܕܶܝܢ ܠܒܰܪܢܳܫܳܐ
ܗ̄ܘ ܡܫܺܝܚܳܐ܀ — ܢܶܣܒܰܠ ܫܰܟܒܳܐ ܡܶܢ ܕܺܝܢܳܐ. ܘܢܶܦܶܠ ܫܽܘܪܳܐ ܡܶܢ ܩܕܳܡܰܘܗܝ.
ܢܶܫܟܰܚ ܒܝܰܘܡܳܐ ܬܶܡܝܪܳܐ ܡܶܢ ܕܥܳܒܰܪ ܕܗܘ ܕܺܝܢܳܐ[1]܀

LECTIO 41.

De Verbo regulari aucto suffixis.

(Cfr. PARADIGMA II.)

199. — Accusativus, quem verba activa regunt, exprimitur ope ܠ praefixi. Accusativus autem pronominum personalium frequentius *suffixis verbalibus* significatur. In adjunctione suffixorum consideranda sunt:

A) Forma suffixorum.

Haec sunt:

		I.	II.
Sg.	1. c. =*me*	ـܰܢܝ	ـܢܝ
	2. m.=*te*	ـܳܟ	ـܟ
	2. f. =*te*	ـܶܟܝ	ـܟܝ
	3. m.=*eum*	ـܶܗ	ـܝܗܝ, ـܘܗܝ, ـܰܘܗܝ
	3. f. =*eam*	ـܳܗ̇	ـܗ̇
Pl.	1. c. =*nos*	ـܰܢ	ـܢ
	2. m.=*vos*	ـܟܽܘܢ	ـܟܽܘܢ
	2. f. =*vos*	ـܟܶܝܢ	ـܟܶܝܢ
	3. m.=*eos*	(ܐܶܢܽܘܢ)	(ܐܶܢܽܘܢ)
	3. f. =*eas*	(ܐܶܢܶܝܢ)	(ܐܶܢܶܝܢ)

---

[1] i. e. *judicii extremi.*

Adnotanda.

200. — Tertia pers. pl. suffixis caret. Ipsorum loco adhibentur formae encliticae — uncis inclusae — pronominis respectivi.

201. — Suffixa prioris columnae (I) formis verbalibus nectuntur in consonantem desinentibus; alterius vero columnae suffixa (II) illis quae in vocalem exeunt.

202. — ܝ suffixorum finale in pronuntiatione minime auditur, si formula ـܘܗܝ (=*ui*) excipiatur.

203. — Notetur suffixa ܟܘܢ, ܟܝܢ pronuntiari *Rukôḥô* etiam post consonantem.

B) Formae verbales.

204. — Ut suffixis aptari possint, afformativa per consonantem desinentia vocalem pristinam (76) vel, hac deficiente, vocalem auxiliarem ـ plerumque advocant, ut sequitur:

ـܬ	(2. s. m. Perf.)	=	ـܬ
ـܬܝ	(2. s. f. Perf.)	=	ـܬܝ
ـܢ	(1. c. pl. Perf.)	=	ـܢ
ـܘܢ	(Perf.-Impf.-Impv.)	=	ـܘܢ
ـܝܢ	(Perf. et Impv.)	=	ـܝܢ
ܬܘܢ	(2. m. pl. Perf.)	=	ܬܘܢ
ܬܝܢ	(2. f. pl. Perf.)	=	ܬܝܢ
ـܝܢ	(2. s. f. Impf.)	=	ـܝܢ[1]
ـܢ	(2. et 3. f. pl. Impf.)	=	ـܢ
ـܝ	(2. s. f. Impv.)	=	ـܝ
ـܘ	(Perf. et Impv.)	=	ـܘ

---

[1] Saepe etiam ـܢܝ (*īnī*).

Adnotanda.

205. — Forma ܩ̈ܛܠܝ (3. f. pl. Perf.) vocalem auxiliarem ◌ܶ etiam accipit = ܩܶܛ̈ܠܶܝ.

206. — Formae omnes, quae per ◌ܶ terminantur, ante suff. 2. sing. f. ܟܝ◌, istud ◌ܶ mutant in ◌ܳ (= ܟܝ◌ܳ): ܩܛܰܠܢܳܟܝ pro ܩܛܰܠܢܶܟܝ *occidimus te.*

207. — Personae Imperfecti, quae exeunt in consonantem radicalem, ante suffixa 3. pers. sing. assumunt ◌ܽ; Imperativi vero ante omnia suffixa ◌ܶ aut ◌ܺܝ vel ◌ܳܝ accipiunt.

208. — Adjunctione suffixorum novâque ob vocalem intermediam syllabarum divisione exorta, vocales anteriores in verbalibus formis diversimode mutantur juxta regulas generales[1]. (Cfr. Paradigma). Verba tamen cum secunda radicali in ◌ܳ, hanc vocalem immutatam servant.

C) Ratio adjunctionis.

Suffixa numquam significationem habent reflexivam, quae exprimitur vel conjugationibus medio-passivis[2] vel pronomine reflexivo ܢܦܫ. Solae igitur conjugationes activae *P'al, Pa'el* et *Af'el* illa accipere possunt. Eadem de causa prima persona suffixa tantum secundae et tertiae personae admittit; secunda vero suffixa primae et tertiae; solummodo tertia persona sua et aliarum suffixa sibi adnectere valet. — Subjectum pronominale in constructione passiva ope praepositionum ܡܶܢ aut ܠ exprimitur cum valore ablativi.

209. — Suffixum ܗܝ, quod loco ܗ◌ܳ apponitur formis verbalibus in vocalem desinentibus, convertitur:

a) post ◌ܶ in [3]ܘܗܝ◌ܶ *(oi)* = ܩܰܛܠܶܘܗܝ (ܗ◌ܳ + ܩܰܛܠܶܝ)

b) post ◌ܽ in ܘܗܝ◌ܽ *(iu)* = ܩܰܛܠܽܘܗܝ (ܗ◌ܳ + ܩܰܛܠܽܘ)

c) post ◌ܳ in ܘܗܝ◌ܳ *(eu)* = ܓܠܳܘܗܝ (ܗ◌ܳ + ܓܠܳܝ)

[1] Circa vocalium positionem in radice non una est Syrorum praxis. Ita ex. gr. pro 3. pl. fem. Perf. invenitur ܩܛܰܠܶܝ et ܩܶܛܠܶܝ; item in 2. pl. m. Imptv. ܩܛܘܽܠܘ et ܩܽܛܠܘ.

[2] Raro tantum conjugationes reflexivae significationem prae se ferunt transitivam.

[3] Suffixum ܗ◌ܳ pro ܘܗܝ◌ܶ et ܘܗܝ◌ܽ in Imperfecto praesertim in antiqua Bibliorum versione invenitur.

210. — Imperfectum pro Imperativo positum haud raro suffixis istius ornatur: ܠܐ ܬܩܛܠܝܢܝ, pro ܠܐ ܬܩܛܠܢܝ, *ne occidas me.*

211. — Infinitivi necnon Participia cum suffixis ut nomina tractantur.

212. — Pro suffixo nominali 1. pers. sing. Infinitivus suffixum verbale ـܢܝ assumit cum valore accusativi: ܡܩܛܠܢܝ *occidere me.*

213. — Infinitivi formarum auctarum ante suffixa exeunt in ـܘܬܐ ac nominibus femeninis hujus classis (293) in omnibus assimilantur.

214. — Simili modo ac *P'al* accedunt suffixa ad conjugationes Pa'el et Af'el, tam in regularibus quam in irregularibus verbis, si excipiantur verba *tertiae judh*, pro quibus peculiares regulae vigent (252).

VOCABULARIUM.

ܒܛܢ concepit	ܡܟܟ humiliavit
ܒܨܝܪܐ imperfectus	ܡܠܟ *Af.* regnavit
ܒܬܪ post	ܡܢ ܒܬܪ ܕ postquam
ܫܘܡܠܝܐ perfectio	ܡܫܚ unxit
ܫܡܠܝ perfecit	ܢܦܠ cecidit
ܣܢܝܩܐ indigens, deficiens	ܥܒܕܐ servus
ܓܝܣܐ latro	ܥܘܠܐ iniquitas
ܡܐ ܕ quando	ܪܓܙ *Af.* ad iram provocavit
ܡܘܗܒܬܐ donum	ܪܗܛ cucurrit
ܡܟܝܟܐ humilis	ܫܠܚ misit; *Pa.* spoliavit

EXERCITIUM.

ܟܠ ܕܥܒܕܬܘܢ ܦܘܩܕܢܝܢ ܕܦܩܝܕܬܘܢ ܐܡܪܘ[1]. ܕܥܒܕܐ ܚܢܢ ܒܛܝܠܐ
ܡܛܠ ܕܥܒܕܢ ܡܕܡ ܕܦܩܝܕ ܥܒܕܢ※ — ܒܫܦܘܪ ܢܘܗܪ ܟܠܗ
ܫܦܝܪܘܬܐ ܕܝ ܡܬܚܙܝܐ ܗܘܬ ܢܦܫܗ ܡܢ ܒܝܫܘ ܐܢܫܘܗܝ※ — ܘܐܡܪ
ܡܬܐܒܠ ܠܫܐܘܠ. ܟܕ ܗܦܟ ܡܢܗ ܠܡܫܡܫܘ ܕܐܡܠܟ ܥܠ ܐܝܣܪܐܝܠ
ܒܟܝܢܗ※ — ܐܝ ܟܒܕ ܐܝܬ ܕܢܦܩ ܠܟܝ ܕܨܒܐ[2] ܠܡܫܬܥܝܘ. ܗܘܝܐ
ܦܠܚ ܥܡܢܐ※ — ܗܘ ܕܒܥܠ ܐܠܗܝܢ ܘܒܝܫܬܐ ܠܗܒܫ ܐܡܝܢ※ —
ܐܢܬܝ. ܐܝ ܐܢܫ ܡܫܒܚ ܠܡܪܝܐ ܒܡܫܒܚܬܐ ܐܠܗܘܬܐ ܒܪܘܚܐ ܡܩܒܠܐ※
— ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܠܟܠܡܐ ܡܫܡܫܝܢ ܕܠܐ ܢܫܡܥ[3] ܒܡܫܒܚ ܒܪܟܬܐ※ —
ܠܐ ܡܟܝܠܐ ܕܪܒ ܡܢ ܡܢ ܕܢܛܪܗ※ — ܒܡܠ ܡܬܛܒܝܢ[4] ܐܠܗܐ ܟܝ ܡܢ ܟܠܗ
ܕܐܦܪܐܘܢܣ※ — ܓܒܪܐ ܚܕ ܢܚܬ ܗܘܐ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܠܐܝܪܝܚܘ ܘܢܦܠܗ
ܠܓܝܣܐ ܕܫܠܚܘܗܝ ܘܡܚܝܘܗܝ※ — ܘܫܒܩܘܗܝ ܟܕ ܡܚܝܐ: ܥܒܪ※ —
ܗܘ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܕܡܫܒܚܐ ܒܬܫܒܚܬܐ ܕܡܠܐܟܐ ܠܡܠܐܟܐ※ — ܠܐ
ܐܬܚܫܚܬ ܠܥܠܡ ܒܥܠܡܬܐ※ — ܗܘ ܕܝܢ ܡܛܝܒܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܠܐ ܡܫܬܡܠܝܐ ܡܬܓܡܪܢܘܬܗ ܡܢ ܕܢܫܬܒܚ ܐܢܫ※

III) De Verbis semi-irregularibus.

LECTIO 42.

De verbis gutturalibus.

(PARADIGMA III = A) ܫܡܥ *audivit* — B) ܕܒܪ *duxit.*)

215. — Verba quorum prima vel secunda radicalis littera *gutturalis* est, plane regulas sequuntur generales. Excipiuntur tamen *verba primae* ܐ (de quibus infra in Lect. 43).

216. — Verba quae pro tertia radicali ܗ, ܚ, ܥ, aut ܪ habent, quasdam irregularitates ex proprietatibus gutturalium deductas ostendunt, ut sequitur:

a) In Part. activo Pʿal necnon in formis Ethpʿel, Paʿel, Afʿel et Šafʿel, tam in verbis transitivis quam intransitivis, loco ◌ܶ vocalem ◌ܰ assumunt (39).

---

[1] *dicite.* — [2] *vult.* — [3] *stet.* — [4] *placabitis.*

b) In Imperfecto et Imperativo P'al quaedam ex transitivis pro ـܶ etiam ـܰ ornantur: ܬܫܡܥ *audiet*; sed ܬܦܪܘܥ *retribuet*, etc.

Adnotanda.

217. — Verba *tertiae* ܐ fere omnia hanc radicalem non ut gutturalem sed ut semivocalem quiescentem tractant propriamque constituunt categoriam (cfr. Lect. 49—50).

218. — Notetur irregularitas verbi ܐܫܟܚ *invenit, potuit* — Af'el ex radice inusitata ܫܟܚ — loco formae regularis ܐܫܟܚ (74, *a*).

Verba tertiae gutturalis valde usitata.

ܒܣܪ	*contempsit*	ܣܒܪ	*putavit,* Pa. *annuntiavit*
ܕܒܚ	*mactavit, sacrificavit*	ܥܒܪ	*transiit*
ܕܒܪ	*duxit*	ܥܡܪ	*habitavit*
ܕܟܪ	*recordatus est*	ܦܠܚ	*operatus est*
ܙܡܪ	*cecinit*	ܦܪܥ	*retribuit*
ܙܪܥ	*seminavit*	ܦܬܚ	*aperuit*
ܟܪܗ	*aegrotavit*	ܫܕܪ	*misit, dimisit*
ܡܫܚ	*unxit*	ܫܠܚ	*misit*
ܢܛܪ	*custodivit*	ܫܡܥ	*audivit*

VOCABULARIUM.

ܒܘܪܟܐ	genu	ܡܚܠ	languit
ܚܨܕ	messuit	ܣܦܬܐ	labium
ܚܪܒ	vastatus est	ܥܪܒܐ	ovis
ܟܦܪ	abnegavit	ܦܬܟܪܐ	idolum
ܡܠܬܐ	verbum	ܨܘܡܐ	jejunium
ܡܠܦܢܐ	praeceptor, doctor	ܪܕܘܦܝܐ	persecutio
ܡܫܚܐ	oleum	ܬܠܬܐ	tres

EXERCITIUM.

ܡܪܢܐ ܦܬܚ ܠܝ ܣܦܘ̈ܬܝ ܘܦܘܡܝ ܢܚܘܐ ܬܫܒܘܚܬܟ ※ — ܐܢ̈ܬܝ.
ܡܠܟܘ ܡܠܟܐ ܡܢܝ ܘܥܒܕܘ̈ܗܝ ܕܢܬܠܐ ܪܗܛܘ[1] ܡܢ ܟܠܡܐ ܗܘܐ ܠܟܠܡܐ ܕܠܐ
ܟܢܐ ※ — ܐܝܟܢܐ ܕܫܕܪܢܝ ܐܒܝ[2]. ܐܦ ܐܢܐ ܡܫܕܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ※ — ܐܪܡܪ
ܠܫܡܟ ܡܪܝ. ܡܛܠ ܕܩܕܝܫ ܐܢܬ ܠܥܠܡ ܘܪܟܫܐܝܬ ※ — ܐܬܦܢܘ ܠܘܬܝ
ܡܢ ܪܘܡܐ ܘܥܒܕܝ ܢܦܫ ܡܢ ܡܣܟܢܐ ※ — ܐܬܒܪܝ ܗܘ ܪܘܚ ܕܐܬܒܪܝ
ܢܦܘܩ. ܐܢܐ ܫܕܪܬܟܘܢ ܠܡܣܒ ※ — ܡܢܐ ܗܘ ܡܪܢܐ ܠܥܒܕܘܗܝ ܐܢ̈ܬܝ.
ܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝ. ܘܐܫܡܥ ܫܡܥ ܠܐܢ̈ܬܝ ※ — ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܬܝܪ
ܐܘܪܟܘܢ ܘܠܐ ܐܬܦܬܚ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܕܥܬ ܠܗ ܐܢܬܐ ※ — ܠܐ ܐܬܟܫܪܘܢ ܐܠܐ
ܠܗܐ ܒܢܝܐ ܕܐܬܒܕܘ[3] ܡܢ ܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ ※ — ܘܐܬܐ[4] ܪܘܚܐ ܒܫܡܥܬܗܘܢ
ܘܐܡܪ ܠܟܘܢ. ܡܦܩ ܒܢܝܢ ܘܒܚܝܡ ܠܫܡܝܐ ※ — ܐܝܟܐ ܕܪܚܡܐ
ܠܐܬܘܬܐ ܢܬܪ ܩܠܗܘܢ ܦܘܪܫܢܝܗܘܢ ܘܟܒ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܘܡܡܠܐ[5]
ܩܠܗܘܢ ܡܠܝܗܘܢ ※ — ܘܡܢ ܒܬܪ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܐܫܟܚܘܗܝ ܒܗܝܟܠܐ ܟܕ ܝܬܒ[6]
ܒܝܬ[6] ܡܠܦܢܐ ܘܫܡܥ ܡܢܗܘܢ ܘܡܫܐܠ[7] ܠܗܘܢ ※

IV) De Verbis infirmis seu irregularibus.

219. — *Infirma* vocantur verba quae in decursu flexionis aliquam ex radicalibus vel amittunt vel in aliam mutant vel, si littera semivocalis sit, in quiescentem saepe convertunt. Iuxta vetus paradigma ܦܥܠ in usu venit radicales verborum istius litteris nominare ideoque diversae verborum infirmorum classes hoc modo designantur:

Verba ܦʺܐ — ܦʺܝ — ܦʺܢ, quorum prima radicalis est ܐ aut ܝ aut ܢ.

Verba ܥʺܐ — ܥʺܘ — ܥʺܝ, quorum secunda radicalis est ܐ aut ܘ aut ܝ.

Verba ܥʺܥ, quorum secunda et tertia radicalis eadem est littera.

Verba ܠʺܐ — ܠʺܝ, quorum tertia radicalis est ܐ aut ܝ.

---

[1] *currite.* — [2] *pater meus.* — [3] *quae perierunt.* — [4] *et veniet.* — [5] *et implet.* — [6] *sedentem inter.* — [7] *et interrogantem.*

LECTIO 43.

Verba ܦ"ܐ.

(PARADIGMA IV = ܐܶܟܰܠ *comedit.*)

220. — A verbo regulari eo differunt quod:

a) prima radicalis ܐ vocalem auxiliarem assumit (36, *e*), ◌ܶ quidem in Perfecto, ◌ܰ vero in Imptv. et Part. passivo P'al.

b) in verbis intransitivis vocalis auxiliaris est ◌ܺ in Imperfecto — hoc plerumque in ◌ܰ desinente — et Infinitivo[1] dum in Imperativo servatur ◌ܶ Impf. transitivi: ܐܶܒܰܕ *perit* = Impf. ܬܺܐܒܰܕ; Imptv. ܐܶܒܰܕ.

c) in Ethp'el et Ethpa'al vocalis 1. radicalis transit ad praeformativum.

d) in Af'el et Šaf'el cum suis passivis mutatur in ܘ: ܐܰܘܟܶܠ *cibavit*, ܐܶܬܬܰܘܟܰܠ *cibatus est.*

Adnotanda.

221. — a) ܐ prima radicalis et praeformativum 1. pers. sing. *Impf. P'al* et *Pa'el* in unum coalescunt: ܐܶܟܽܘܠ pro ܐܶܐܟܽܘܠ.

b) ܐ quiescens Imperfecti haud raro eliditur: ܬܺܟܽܘܠ pro ܬܺܐܟܽܘܠ.

222. — Verba ܐܶܚܰܕ *apprehendit* et ܐܶܢܰܚ *ingemuit* in formis respectivis Ethp'el et Ethpa'al primam rad. mutant in ܬ (46, *b*): ܐܶܬܬܚܶܕ et ܐܶܬܬܰܢܰܚ. Quae ulterius per contractionem fiunt ܐܶܬܚܶܕ et ܐܶܬܰܢܰܚ (29, *B*, *b*). Verbum ܐܙܰܠ vide n. 259.

---

[1] Apud Syr. Or. in utroque casu ◌ܹ, etiam in verbis transitivis: ܢܹܐܡܲܪ, ܡܹܐܡܲܪ — ܢܹܐܟ݂ܘܿܠ, ܡܹܐܟ݂ܲܠ.

Verba ܦ"ܐ valde usitata.

ܐܒܰܕ	*periit*	ܐܡܰܪ	*dixit*
ܐܓܰܪ	*mercede conduxit*	ܐܛܶܫ	*recondidit*
ܐܙܰܠ	*ivit*	ܐܣܰܪ	*vinxit*
ܐܚܰܕ	*apprehendit, clausit*	ܐܪܰܥ	*obviam ivit*
ܐܟܰܠ	*comedit*	ܐܫܶܕ	*fudit*
ܐܠܰܨ	*oppressit*	ܐܘܚܰܪ	*distulit*

VOCABULARIUM.

ܐܝܠܳܢܳܐ	arbor	ܡܶܐܟ݂ܽܘܠܬܳܐ	cibus
ܒܶܝܬ ܐܶܒ݂ܠܳܐ	domus luctus	ܡܶܕܶܡ	aliquid
ܚܰܝܳܒ݂ܳܐ	debitor, reus	ܡܰܠܟܬܳܐ	regina
ܟܽܘܪܗܳܢܳܐ	languor, morbus	ܡܫܬܽܘܬܳܐ	convivium
ܟܰܠܒܳܐ	canis	ܪܰܒܝ	Rabbi, magister
ܟܪܺܝܗܳܐ	infirmus, debilis	ܪܰܫܺܝܥܳܐ	impius

EXERCITIUM.

ܘܦܩܕ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܝܠܢܐ
ܕܒܦܪܕܝܣܐ ܡܐܟܠ ܬܐܟܘܠ. ܘܡܢ ܐܝܠܢܐ ܕܝܕܥܬܐ ܕܛܒܬܐ ܘܕܒܝܫܬܐ ܠܐ
ܬܐܟܘܠ ܡܢܗ※ — ܘܟܢܝܫܝܢ ܗܘܘ ܐܢܫܝܢ ܕܠܐ ܢܬܐܟܠܘܢܝܗܝ※
— ܠܐ ܬܦܠܚܘܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܐܒܕܐ ܐܠܐ ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܡܩܘܝܐ[1] ܠܚܝܐ ܕܠܥܠܡ※
— ܛܒ ܠܡܐܙܠ ܠܒܝܬ ܐܒܠܐ ܡܢ ܕܠܡܐܙܠ ܠܒܝܬ ܡܫܬܘܬܐ※ —
ܡܢ ܕܢܚܣ ܥܠ ܢܦܫܗ ܢܘܒܕܝܗ ܘܡܢ ܕܢܘܒܕ ܢܦܫܗ ܡܛܠܬܝ[2] ܢܫܟܚܝܗ※
— ܘܐܫܬܪܝ ܪܘܚ ܥܠ ܡܠܟܘܬ. ܗܘܘ ܕܝܢ ܟܠ ܥܠ ܐܟܠܝܢ ܕܢܛܪܝܢ
ܦܘܩܕܢܝ ܕܡܪܝ※ — ܠܐ ܬܐܨܦܘܢ[3] ܡܢܐ ܬܐܟܠܘܢ ܘܡܢܐ ܬܫܬܘܢ※
— ܘܐܬܐܟܠܬ ܒܣܪܗ ܕܡܠܟܬܐ ܡܢ ܟܠܒܐ※ — ܚܢܐ ܕܝܢ ܫܡܥ ܘܐܡܪ ܠܗ.

---

[1] *qui manet.* — [2] *propter me.* — [3] *ne solliciti sitis.*

ܒܡܫܟܢ. ܡܪܝܡ ܐܝܬ ܠܝ ܕܐܡܪ ܠܝ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ. ܐܡܪ ܕܟܝ܀
— ܢܢܟܦ ܠܟܘܢ ܢܬܬܠܚܡܢ ܕܥܘܬܕܢ ܕܡܢܝܢ ܢܬܡܠܟܘܢ ܘܢܓܪܘܢ[1] ܪܘܚܗܘܢ[1]
ܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ܀ — ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ. ܕܟܠ ܡܢ ܕܐܬܗܕܝ ܒܐܘܪܚܐ
ܢܗܘܐ[2] ܐܡܝܢ ܠܡܫܬܐ܀ — ܢܚܬ ܗܘ ܡܛܪܐ ܐܪܥܐ ܕܪܘܝܬܐ. ܘܐܪܥܐ
ܕܪܫܝܐ ܐܬܝܒܬ܀ — ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܢܒܝܐ. ܐܢܐ ܕܝܠܕܬ ܘܓܒܠܬ
ܐܢܐ ܗܘ ܘܓܒܠܬ ܕܝܠܕܬ܀

LECTIO 44.

Verba ܝ"ܦ.

(PARADIGMA V=ܝܠܶܕ *peperit.*)

223. — Haec classis ea etiam complectitur verba quae originario ܘ habebant pro prima radicali, quaeque illam mutarunt in ܝ. Excipiuntur ܝܰܚܶܕ (Pa'el) *adunavit* et ܘܳܠܶܐ (Part.) *oportet.*

224. — Horum verborum anomaliae sunt sequentes:

a) in *P'al* et *Ethp'el* 1. rad. notatur vocali auxiliari ܶ (exceptis 3. p. sing. fem. et 1. com. sing. quae ܺ ornantur).

b) vocalis auxiliaris ܶ in praeformativum, quoties adsit, tranfertur.

c) in *Impf. et Inf. P'al* ܝ mutatur in ܐ, praefixumque ܶ [3] sibi advocat.

d) in *Af'el* et *Šaf'el* cum suis passivis 1. rad. in ܘ convertitur: ܐܰܘܠܶܕ *genuit.*

---

[1] *patientes sint.* — [2] *erit.*

[3] Apud Syr. Or. ܺ, sic: ܢܺܐܠܰܕ, ܠܡܺܐܠܰܕ.

e) vocalem 2. rad. eadem ratione tractant ac verba regularia intransitiva, nisi tertia radicalis ܐ vel littera gutturalis sit. Excipe etiam ܝܺܬܶܒ *sedit*, in Impf. = ܢܶܬܶܒ.

f) formae Paʿel et Ethpaʿal regulares sunt.

Adnotanda.

225. — Verba ܝܺܕܰܥ *scivit* et ܝܺܬܶܒ *sedit* primam radicalem prorsus amittunt in Imptv., Inf. et Imperfecto — quod secundam rad. etiam reduplicat — sicut verba ܦ"ܢ. (Cfr. Paradigma B et C.)

226. — Verbum ܝܺܠܶܦ *didicit* in *Paʿel* primam radicalem mutat in ܐ (= ܐܰܠܶܦ *docuit*) quae, advenientibus praeformativis, plerumque evanescit: ܢܰܠܶܦ.

227. — Verbum ܝܺܢܶܩ *suxit* et inusitatum ܝܺܠܶܠ *ejulavit* in *Afʿel* formam conjugationis pristinam exhibent ܐܰܝܢܶܩ[1] et ܐܰܝܠܶܠ.

228. — In verbis hujus classis formis Perfecti, Imperativi et Part. passivi *Pʿal* saepe ܐ adventitium praemittitur: ܐܺܝܠܶܕ, ܐܺܝܠܰܕ, ܐܺܝܠܺܝܕ.

Verba ܦ"ܝ valde usitata.

ܐܰܘܒܶܠ	*duxit*	ܝܺܨܶܦ	*curam habuit*
ܐܰܘܣܶܦ	*addidit*	ܝܺܩܶܕ	*arsit*
ܝܺܐܶܒ	*cupivit*	ܝܺܩܰܪ	*gravis fuit*
ܝܺܒܶܫ	*aruit*	ܝܺܪܶܒ	*magnus fuit*
ܝܺܕܰܥ	*scivit*	ܝܺܪܶܟ	*longus fuit*
ܝܺܙܰܦ	*mutuatus est*	ܝܺܪܶܩ	*pallidus fuit*
ܝܺܠܶܕ	*peperit*	ܝܺܪܶܬ	*heres fuit*
ܝܺܠܶܦ	*didicit*	ܝܺܬܶܒ	*sedit*
ܝܺܢܶܩ	*suxit*	ܝܺܬܰܪ	*superfuit*

[1] Praeter formam regularem ܐܰܘܢܶܩ.

VOCABULARIUM.

ܐܕܢܐ auris	ܡܘܬܒܐ sedes
ܐܝܟܢ quomodo	ܠܘܩܕܡ prius
ܐܟܠܩܪܨܐ diabolus	ܡܐܬܝܬܐ adventus
ܐܦܢ deinde	ܡܟܝܟܘܬܐ humilitas
ܠܓܘ intra, in	ܢܝܚܘܬܐ mansuetudo
ܒܣܝܡܘܬܐ benignitas	ܣܢܝܐ inimicus
ܩܠܝܠܐ levis	ܥܘܬܪܐ divitiae
ܕܠܡܐ ne forte, numquid	ܥܪܩ fugit
ܗܝܕܝܢ tunc	ܨܒܘܬܐ res, negotium
ܚܛܝܬܐ peccatum	ܪܓܠܐ pes
ܝܡܝܢܐ dexter, dextera manus	ܫܒܚ laudavit
ܟܡܐ quam	ܬܘܕܝܬܐ confessio, gratiarum actio

EXERCITIUM.

ܬܐܠܦ ܦܘܡܐ ܕܐܝܟܢ ܬܐܡܪ : ܘܐܦܢ ܬܐܡܪ . ܕܠܡܐ ܬܬܬܘܐ[1] ܥܠܝܗ̇
ܘܬܐܡܪ . ܬܐܠܦ ܠܘܩܕܡ ܘܐܦܢ ܬܠܦ . ܕܠܡܐ ܬܗܘܐ[2] ܐܝܟ ܡܨܚܢܐ ※ —
ܩܪܒ ܡܠܟܐ ܡܣܟܢܐ ܡܢ ܦܠܚܘܗܝ ܡܠܟܐ ܕܐܝܟ ܒܥܘܬܪܐ ܘܒܣܝܡܘܬܐ ※
— ܐܠܗܐ[3] ܠܓܠܠܐ ܦܩܕܐ ܕܢܬܠ ܠܡܟܝܟܐ ܟܡܐ ܕܗܘ ܒܟܠ ܐܬܪܘܪܒ
ܘܠܡܬܪܘܪܒܢܐ ܦܪܣ ※ — ܐܫܒܚ ܡܫܚܗ ܕܐܠܗܐ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܐܘܕܝܘܗܝ
ܒܬܘܕܝܬܐ ※ — ܟܠ ܚܕ : ܕܡܫܒܚ ܐܢܫ ܘܡܬܪܘܪܒ ܠܢܦܫܗ ܕܩܠܝܠ
ܨܒܘܬܐ . ܕܠܐ ܕܝܢ ܐܢܫ ܢܚܣܕ[4] ܘܢܨܚܐ[4] ܠܟܠ ܕܣܢܐ . ܠܐ ܗܘܐ ܩܠܝܠܐ ※ —
ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܚܢܐ ܐܠܗܐ . ܘܩܕܡ ܐܢܐ ܠܒܪܝܬܐ ܘܡܫܒܚ ܐܢܐ ܡܢ ܕܡܟܝܟ ※ — ܗܘܐ
ܗܘܟܝܠ ܡܐܬܝܬܐ ܡܛܠ ܦܠܢܝ . ܕܦܠܢܝ ܬܐܠܦ ܡܟܝܟܘܬܗ ܘܒܣܝܡܘܬܗ
ܘܢܝܚܘܬܗ ※ — ܘܡܢ ܩܕܡ ܕܢܫܠܡ ܡܫܝܚܘܬܢ ܥܪܩ ܠܡܨܪܝܢ ※ —
ܒܝܫܐ ܡܢ ܐܟܠܩܪܨܐ ܡܐܬܝܬܐ ܚܛܝܬܐ ※ — ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܥܒܕ . ܐܬ

---

[1] *poeniteat illud.* — [2] *sit.* — [3] i. e. *Deus.* — [4] *improperet et maledicat.*

ܟܕ ܗܘ ܝܫܘܥ ܒܪܡܫܐ ܕܐܣܝܡ[1] ܒܠܒܒܟܘܢ ܐܠܗܐ ܕܚܝܝܢ܀ — ܗܠܐ
ܘܢܐܬܐ ܒܪܗ ܕܐܢܫܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܢܚܣܢܘܗܝ ܐܬܟܬܒ ܐܘ ܐܢܫܝܢ ܥܠ
ܐܪܒܥܐ ܦܘܪܣܝܢ܀ — ܘܡܠܟ ܒܪܗ ܡܛܢ[2] ܠܣܢܐܘܗܝ. ܘܠܟܠܗܝܢ ܪܫܝܥܘܬܗ
ܢܬܦܠܓܘܢ ܒܗ܀ — ܗܘܝܢ ܐܬܚܙܝܬ ܡܡܠܠܐ ܘܐܡܪ. ܗܟܢܐ ܐܝܬܝܗ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܢܐ ܟܝܬ ܐܠܗܐ ܕܥܡܗ܀ — ܕܡܢܗ ܒܗ ܒܝܬܐ: ܘܐܪܥܐ ܡܫܟܚܐ:
ܐܘ ܟܠܗ ܩܘܡܐ: ܘܐܬܐ ܟܠܗ ܒܟܠ. ܠܐ ܡܢ ܐܢܫ ܒܗ܀

LECTIO 45.

Verba ܦ''ܢ.

(PARADIGMA VI = ܢܦܩ egressus est.)

229. — Flexionem verborum regularium sequuntur, his notatis:

a) in Imperativo *P'al* 1. radicalis ܢ prorsus excidit: ܦܘܩ pro ܢܦܘܩ *egredere*.

b) quoties ܢ, praeformativum consequens, vocali caret, secundae radicali *assimilatur* eaque juxta regulam generalem (50—55) geminatur: ܢܦܘܩ pro ܢܢܦܘܩ.

c) intactam servant, contra regulam praecedentem, radicalem ܢ in Imperfecto *P'al* et in toto *Af'el* verba cum 2. rad. ܗ necnon verba ܦ''ܢ et simul ܥ''ܘ aut ܥ''ܥ. Ita ܢܢܗܪ (a ܢܗܪ) *fulgebit*; ܢܢܘܡ (a ܢܘܡ) *dormiet*.

d) quae in Imperfecto ܢ non assimilant, illud etiam servant in Imperativo. Item verba *tertiae* ܝ aliaque plura: ܢܗܪ *fulge*; ܢܟܝ *noce*; ܢܕܪ *vove*, etc.

230. — *Adnot.* — Verba hujus classis in Impf. et Impv. *P'al* tres exhibent diversos typos, ut videre est in Paradigmate.

---

[1] *ponam.* — [2] *ad invidiam provocat.*

Verba ܦ"ܢ valde usitata.

ܢܒܥ	*scaturivit*	ܢܟܦ - ܢܟܦ	*veritus est*
ܢܓܕ	*traxit*	ܢܣܒ	*accepit*
ܢܓܗ	*illuxit*	ܢܣܟ	*fudit*
ܢܓܪ	*prolongatus est*	ܢܦܠ	*cecidit*
ܢܕܪ	*vovit*	ܢܦܩ	*egressus est*
ܢܗܪ	*fulsit*	ܢܨܒ	*plantavit*
ܢܚܬ	*descendit*	ܢܩܦ	*adhaesit*
ܢܛܪ	*custodivit*	ܢܬܠ	(Impf.) *dabit*

VOCABULARIUM.

ܕܢܚ	ortus est	ܡܛܪܐ	pluvia
ܙܩܦ	erexit	ܡܠܐ - ܡܠܝܐ	plenus
ܫܩܠ	portavit, collegit	ܡܠܠ	locutus est
ܚܡܪܐ	vinum	ܡܪܟܒܬܐ	currus
ܚܡܫܝܢ	quinquaginta	ܡܫܝܚܘܬܐ	unctio
ܟܦܘܪܐ	infidelis, apostata	ܢܟܣ	jugulavit
ܟܪܡܐ	vinea	ܥܕܡܐ	usque ad
ܡܘܝܩܐ	irrisio	ܥܘܠܐ	pravus

EXERCITIUM.

ܡܪܝܐ ܗܘ ܕܡܕܢܚ ܫܡܫܗ ܥܠ ܛܒ̈ܐ ܘܥܠ ܒܝ̈ܫܐ ܘܡܚܬ
ܡܛܪܗ ܥܠ ܟܐܢ̈ܐ ܘܥܠ ܥܘ̈ܠܐ ※ — ܒܢ̈ܝ. ܠܐ ܐܣܬܩܘܢ ܠܟܪܡܐ
ܘܠܐ ܢܡܛܘܢܝܗܝ ܘܐܦܟܘܢ ܟܐܘܪ̈ܐ ܕܡܠܝܐ ܚܡܪܐ ※ — ܠܡܢ ܢܦܩܬ ܡܢ
ܡܘܝܩܐ ※ — ܕܟܠܢܐ ܐܟܝܢܐ ܘܐܡܪ ܠܟܪܡܐ ܕܚܡܫܝܢ. ܐܝܟ ܢܟܣܗ ܐܢܐ ܕܐܟܪܡܐ
ܢܦܠܬ ܢܘܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܟܠܬ ܠܗܘܢ ܕܠܚܡܫܝܢ ܕܓܒܪܝܢ. ܘܢܚܬܬ

ܢܘܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܟܠܬܗ ܠܗ ܘܠܚܡܫܝܢ ܕܥܡܗ ※ — ܗܟܢ ܩܘܪܝܐ
ܕܫܡܪܝܐ ܘܫܩܘܗ ܠܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪ ܡܢܩܦܢ ※ — ܐܦܠܐ ܕܫܒܩܬ
ܠܒܢܝܢ ܕܐܬܐܘ ܩܘܡܬܢ ※ — ܘܐܡܪ ܡܪܢܐ ܠܫܡܘܐܝܠ. ܗܟܢ ܠܟܗܢܐ
ܘܐܠܒܫ ܠܐܝܘܒ ܘܗܟܢ ܫܡܫܐ ܕܡܫܬܘܐ ܘܫܦܝܪ ܒܥܝܢܘܗܝ ܘܡܫܦܢܝܢܘܗܝ ※
— ܠܐ ܬܬܠܟܘܢ ܩܘܕܡܐ ܠܒܥܠܕܒܒܐ ※ — ܐܡܪ ܩܘܡ ܡܢ ܒܓܘܐ ܫܐܠ
ܩܫܝܐ ܕܠܩܘܡܒܠܗ ※ — ܗܒܝܠ ܥܝܢܘܗܝ ܢܗܘܪܘܢ ܡܢܗ ܕܝܬܝܩܐ ܕܢܚܙܘܢ[1]
ܒܬܪܟܢ ܠܫܒܐ ※ — ܩܘܪܐ ܕܡܟܠܗ ܙܐܓܐ. ܚܪܒܐ ܡܢܗ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ※
— ܐܝܟ ܕܐܡ ܐܪܒܥ ܐܠܦܝܢ ܟܠܠ ܐܢܫ ܠܦܬܐ ※ — ܘܐܡܪܐ ܕܘܝܐ ܠܩܪܝܒܘܗܝ.
ܐܬܡܪܬ ܘܡܛ ܠܡܕܝܢܬܐ ※ — ܒܙܒܢܐ ܐܝܕܐ ܘܐܟܠܘܗܝ: ܘܫܡܥܘ ܠܐ
ܬܫܬܐ[2] ܘܠܐ ܬܐܟܘܠ. ܩܛܠܗ ܐܪܝܐ ܠܗ ܒܐܘܪܚܐ ※ — ܘܐܦܩ ܐܢܘܢ
ܥܕܡܐ ܠܒܝܬ ܥܢܝܐ[3] ܘܐܪܝܡ[4] ܐܝܕܘܗܝ ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ ※

LECTIO 46.

Verba ܥ"ܐ.

(PARADIGMA VII = ܫܐܠ petiit.)

231. — Verba ܥ"ܐ hujusmodi legibus reguntur:

A) — *Media* ܐ:

a) propriam vocalem rejicit in primam radicalem, quoties haec vocali destituitur (36, *b*): ܫܐܠ pro ܫܐܠ, etc.

b) inter duas vocales posita, pronuntiatur (36, *d*) ut *Iodh*=Part. Pʿal et pluries in Paʿel et Ethpaʿal: ܫܐܠ *šoiel*, etc.

c) in Paʿel et Ethpaʿal, ubi geminanda esset, haud raro mutatur in ܝ: ܛܝܒ *benefecit*. — Idem semper contingit in Part. pass. Pʿal: ܫܝܠ (alias etiam ܫܐܝܠ).

---

[1] *ut videant.* — [2] *bibeš.* — [3] *Bethania.* — [4] *et elevavit.*

B) — *Quoad vocales:*

a) in conjugatione Pʿal eaedem sunt ac in verbis intransitivis, scilicet ـَ in Perf., ـِ in Impf.: ܫܐܠ - ܢܫܐܠ.

b) vocalis 2. radicalis, ubi syllabam apertam efformat, retinetur et in ـَ convertitur[1]: ܐܫܬܐܠܬܘܢ pro ܐܫܬܐܠܬܘܢ.

232. — *Adnot.* — Verba ܒܐܫ *malus fuit* et ܡܐܣ *fastidivit* 2. rad. ܐ interdum ante primam transferunt: ܐܬܐܒܫ[2] pro ܐܬܒܐܫ; ܐܬܐܡܣ (vel ܐܬܐܡܣ) pro ܐܬܡܐܣ.

Verba ܥ"ܐ valde usitata.

ܒܐܫ	*malus fuit*	ܣܐܒ	*senuit*
ܛܐܒ	*bonus fuit*	ܣܐܢ	*se calceavit*
ܟܐܒ	*doluit*	ܫܐܠ	*petiit, interrogavit*
ܟܐܪ	*reprehendit* (Pa.)	ܐܬܝܐܒ	*appetiit* (Ethpa.)
ܡܐܣ	*fastidivit*		

VOCABULARIUM.

ܒܝܫܐܝܬ	male	ܣܢܩ	indiguit
ܒܝܬ	inter, cum	ܥܒܪ ܥ	violavit
ܫܘܡܠܝܐ	perfectio, consummatio	ܥܕܬܐ	ecclesia
ܚܘܒܠܐ	destructio	ܥܬܩ	consenuit
ܩܪܝܒܐ	proximus	ܦܫܛ	extendit
ܚܨܐ	lumbus	ܫܒܒܐ	vicinus, propinquus
ܪܩܕ	dans	ܪܘܡܐ	altitudo
ܥܘܬܪܐ	divitiae	ܫܢܩ	*Pa.* cruciavit

---

[1] Penes Syr. Or. ܐ ut consonans tractatur ideoque istius generis formae sunt prorsus regulares.

[2] Invenitur etiam ܐܬܐܒܫ.

EXERCITIUM.

ܐܢܐ ܕܟܝܬ ܕܫܐܠܬ ܡܢܟ ܗܘ ܒܚܠܡܐ ※ — ܡܢ ܕܡܟܝܟ
ܡܬܡܐܢܣ. ܡܢ ܕܡܬܒܐܠ ܡܢܐ ܢܒܐ ܕܒܒܠܒܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܕܠܐ ܐܠܗܘܬܗ
ܘܠܐ ܐܒܠܥܗ ܠܐܢܫ ܗܘܝܢ[1] ܓܒܠ ܗܠܝܢ ܕܡܬܡܐܢܣܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܐܬܚܣܕܘ
ܒܐܠܗܐ ܕܢܒܝܐ ※ — ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟܐ. ܐܦܣܝ ܢܒܝܐ ܘܫܠܡ ܠܗܒܝܐ ※ —
ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܦܩܗܬܝܬܐ ܐܝܟ ܐܒܪܗܡ ܠܟܠ ܕܗܢܘܢ ܠܐ ܡܫܬܠܛ ܥܠܘܗܝ
ܫܘܐ[2] ܘܡܢ ܠܐ ܫܘܐ[2] ※ — ܠܒܢܝܐ ܕܪܘܚܐ ܡܬܝܠܕܘܗܝ ܢܬܠܝܕ ܕܗܘ ܡܫܝܚܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܡܬܒܥܐ ※ — ܘܟܕ ܐܬܝܬ ܐܦܫܘܬ ܐܝܕܝ ܘܐܚܝܕܬ ܬܐܦܫܪ
ܓܒ ܢܒܝܐ ܘܢܬܚܒܒ ※ — ܟܠ ܡܢ ܕܐܬܚܠܡ ܠܐܒܝ[3] ܚܒܝܒ ܢܗܘܐ
ܠܟܠܗܘܢ. ܚܕܘܐ ܠܚܕܐ ܠܐ ܡܬܒܠܥ ܡܢܗ ܚܝܒ. ܡܬܠܐ ܘܐܬܚܫܒ ※ —
ܫܠܝܛ ܐܢܬܘܢ ܘܠܐ ܢܚܣܢ ܐܢܬܘܢ. ܡܛܠ ܕܚܣܝܢܐ ܫܠܝܛ ܐܢܬܘܢ ※
— ܓܒ ܓܒܪܝܢ ܕܡܠܟܐ: ܠܐ ܗܘܐ[4] ܡܐܢܐ[5] ܠܝ. ܢܗܘܐ[6] ܕܒܐܐ ܕܢܬܚܪܘܪ.
ܘܠܐ ܐܣܟܠ ܠܝ ※ — ܐܦ ܠܡܥܬܝܕܘ ܠܝ ܒܐܪܥܐ. ܠܟܠ ܡܡܠܠ ܕܒܐܝܐ ※
— ܡܛܠ ܕܐܬܠܗ ܢܦܫܐ ܢܗܘܐ ܐܢܐ ܠܗ ܢܦܫܐ ܘܡܚܡܕܢܐ ※

---

[1] *erunt.* — [2] *sit dignus.* — [3] *a patre meo.* — [4] *sit.* — [5] *part. fem. ex* ܫܐܠ. — [6] *erit.*

LECTIO 47.

Verba ܥ"ܘ.

(PARADIGMA VIII = ܩܳܡ *surrexit.*)

233. — Verba, quorum 2. radicalis est ܘ, illam ut plurimum amiserunt aut in ܝ permutarunt:

a) evanescit in conjugatione Pʿal *(Part. act. et pass. exceptis)*;

b) mutatur in ܝ in formis Paʿel et Ethpaʿal.

234. — Ubi 2. rad. excidit, compensatio fit per vocalem productam in prima radicali, neque ab ea in decursu flexionis amovetur. Haec vocalis est:

a) ـܳ in Perf. Pʿal ac in Infinitivis Pʿal et Afʿel cum suis passivis.

b) ـܺ in formis Ethpʿel, Afʿel et Ettafʿal.

c) ـܽ (productum ideoque immobile) in Impf. et Imptv. Pʿal. — Excipitur verbum ܣܳܡ *posuit*: Impf. = ܢܣܺܝܡ — Imptv. = ܣܺܝܡ.

235. — In Part. act. Pʿal secunda radicalis, inter duas vocales posita, in ܐ convertitur. Accedente vero terminatione, abit in ܝ consonantem: ܩܳܐܶܡ *(qôiem)*; sed ܩܳܝܡܳܐ (fem.) *surgens.*

236. — In conjugatione Ethpʿel ܬ praeformativi iteratur, quo fit ut haec forma cum *Ettafʿal* prorsus conveniat: ܐܶܬܬܬܩܺܝܡ[1] *ettqīm (Ethpʿel* et *Ettafʿal).*

Adnotanda.

237. — Quaedam verba hujus classis 2. rad. firmiter servant eaque regulariter flectuntur. Sic ܪܘܰܙ *exultavit*, ܗܘܰܢ *intellexit*, etc.

---

[1] Interdum ܐܶܬܩܺܝܡ etiam scribitur.

238. — Inversio sibilantium (41, *a*) et permutatio dentalium (41, *b*) locum non habet in *Ethpʿel*, reperitur vero in *Ettafʿal*: ܐܬܬܣܝܡ (*Ethpe.*), sed ܐܣܛܝܡ (*Ettaf.*) a ܣܳܡ *posuit*.

239. — Verbum ܡܺܝܬ (e radice ܡܘܬ) *mortuus est*, propriam verborum ܥ"ܘ categoriam constituit suamque vocalem in *Perfecto Pʿal* dumtaxat retinet: Perf. = ܡܺܝܬ, ܡܺܝܬܶܬ, etc.; sed Impf. = ܢܡܽܘܬ.

Verba ܥ"ܘ valde usitata.

ܕܳܢ	*judicavit*	ܢܳܚ	*quievit*
ܕܳܪ	*habitavit*	ܣܳܦ	*terminavit*
ܙܳܚ	*motus est*	ܣܳܡ	*posuit*
ܙܳܥ	*tremuit*	ܥܳܪ	*vigilavit*; Af. *expergefecit*
ܚܳܒ	*defecit, debitor fuit*	ܨܳܡ	*jejunavit*
ܚܳܪ	*aspexit*	ܨܳܪ	*finxit*
ܦܳܫ	*factus est*	ܩܳܡ	*surrexit, stetit*
ܠܳܛ	*maledixit*	ܪܳܡ	*altus fuit*
ܡܺܝܬ	*mortuus est*	ܫܳܛ	*contempsit*
ܢܳܕ	*commotus est*	ܬܳܒ	*rediit, paenituit*

VOCABULARIUM.

ܒܪܰܬܳܐ	filia	ܣܗܶܕ	testificatus est
ܕܠܰܚ	turbavit	ܫܢܳܐ	abiit, migravit
ܕܽܘܡܝܳܐ	similitudo	ܥܰܦܪܳܐ	pulvis
ܚܰܕܬܳܐ (ܚܕܰܬܳܐ f.)	novus	ܩܰܕܡܳܝܳܐ	prior
ܚܶܡܬ	ira exarsit	ܪܳܡܳܐ	altus
ܟܝܳܢܳܐ	natura	ܚܝܠ	*Ethpa.* praevaluit
ܡܶܢ ܩܕܺܝܡ	ab initio, olim	ܫܶܬܶܐܣܬܳܐ	fundamentum

EXERCITIUM.

ܒܡܫܪܗ ܐܠܗܐ ܠܐܒܪܡ ܡܢ ܡܕܡ ܕܝܢ ܩܕܡ ܟܠܗܝܢ ܒܐܬܘܬܐ ܐܒܪܗ
ܚܙܘܐ ܒܥܡܠܐ ܒܝܡ ܡܠܐܟܐ※ — ܠܥܡܠܐ ܪܡܝ ܘܠܐ ܚܪܬ[1] ܘܡܫܟܚ ܢܦܫܝ
ܘܠܐ ܬܪܝܟܬ. ܗܐ ܚܝܘܬܐ ܕܙܘܡܦܝܢ ܒܥܒܕܝܢ ܐܝܟܢ ܕܚܢܝܬܟܘܢ ܘܡܫܪܓܝܢ
ܐܝܟܢ ܦܬܚܝܢ ܦܘܡܗܘܢ※ — ܐܘܚܘ ܘܐܬܦܢܘ[2] ܡܢ ܦܠܚܘ ܒܥܠܕܒܒܝܢ
ܕܚܒܪܗ ܠܟܦܝܢ ܒܟܠ ܫܒܐ ܘܙܘܢܐ ܚܕܪܐ ܘܠܐ ܐܬܬܘܐܡ ܕܒܝܬ ܐܣܛܪܐܛܝܠܐ※
— ܠܐ ܐܬܚܘܬ ܠܐܚܘܟ[3] ܘܠܐܡܟ ܘܠܐ ܐܬܚܘܬ ܠܡܠܟܐ※ — ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܡܫܬܢܝܐ
ܐܝܟ ܕܚܝܒܗ ܠܡܪܝܐ. ܡܛܠ ܕܢܬܒܝܐܣܘܢ ܡܢ ܒܥܠܕܒܒܝܗܘܢ※ — ܠܐ ܬܩܘܡ
ܢܦܫܟ ܠܓܠܝܐ ܘܒܐܬܪܐ ܕܒܠܫܐ ܕܒܝܫܬܐ. ܕܗܢܘܢ ܡܫܩܝܢ ܢܦܫܗ
ܠܟܠ ܠܝܨܝܗܘܢ※ — ܡܢ ܕܡܨܝܐ ܠܐܒܗܘܗܝ[4] ܡܡܬ ܢܡܘܬ※ — ܠܐ ܬܪܘܡܘܢ
ܘܠܐ ܬܬܪܡܘܢ. ܒܝܢܬܐ ܓܡܪ ܕܪܡܝܢ ܐܝܟܢ ܬܬܪܡܘܢ※ — ܫܡܥܘ ܥܡܝ
ܒܩܠܐ ܕܡܠܐ ܕܦܠܚܘܢ ܡܚܝܢ ܠܝ※ — ܐܠܗܐ ܐܢ ܡܠܟܐ ܐܩܝܡ ܘܠܝ
ܡܩܝܡ ܒܚܝܠܗ※ — ܩܘܡ ܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܘܫܬܒܫܠ ܥܠ ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ.
ܘܢܬܠ ܕܐܝܬܐ ܒܚܝܠܬܐ ܘܢܗܘܐ[5] ܒܗ ܒܝܫܬܐ ܩܕܝܫܐ※ — ܐܬܟܢܫܘ ܘܙܟܘ
ܐܪܓܐ ܘܡܣܬܩܠܐ ܕܛܘܪܐ ܙܒܢ ܘܐܬܐܟܝܢ. ܡܛܠ ܕܐܬܦܩܕ ܒܝܫܘܥ※ —
ܘܒܟܠ ܗܕܪܐ ܗܒܘ ܦܪܘܩܝ ܘܐܬܢܝܚ. ܕܟܠ ܕܢܬܬܪܝܡ ܢܬܡܟܟ ܘܟܠ ܕܢܬܡܟܟ
ܢܬܬܪܝܡ. ܐܬܬܪܝܡ ܐܝܟ: ܘܐܬܡܟܟ ܘܗܘܐ ܠܒܝܬܐ ܒܫܡܝܐ ܡܪܝܡܐ. ܘܐܬܡܟܟ
ܦܪܘܩܝ ܥܕܡܐ ܠܨܠܝܒܐ. ܘܐܬܪܝܡ ܘܐܬܝܬܒ[6] ܒܫܡܝܐ ܗܘ ܡܪܝܡܐ※ — ܐܢܐ
ܐܬܩܛܠܬ ܚܕ ܡܢܗ ܫܩܝܪ ܒܗ ܘܐܡܪ. ܒܝܬ ܗܘܬ ܩܕܝܫܐ. ܐܠܐ ܐܢܐ ܩܡܬ
ܐܝܟ ܒܚܝܐ ܘܐܚܝܐ[7]※

---

[1] *et non respexisti.* — [2] *et convertimini.* — [3] *patri tuo.* — [4] *maledixerit parentibus.* — [5] *et erit.* — [6] *et sublevatus est.* — [7] *et vivet.*

LECTIO 48.

Verba ܥ"ܥ seu mediae geminatae.

(PARADIGMA IX = ܒܙ diripuit.)

240. — Verba, quorum 2. radicalis geminatur, has sequuntur leges:

a) in formis Pʿal, Afʿel et Ettafʿal 2. et 3. radicalis *in unam contrahuntur*, quae tamen ut simplex pronuntiatur (exceptis 3. sg. fem. et 1. sg. com.): ܒܙ *baz*; sed ܒܙܬ et ܒܙܬ.

b) conjugationes Ethpʿel, Paʿel et Ethpaʿal necnon Part. pass. Pʿal, in quibus ambae radicales perseverant, regulariter flectuntur.

c) post praeformativa vocali instructa *primam radicalem* reduplicant, haud secus ac verba ܦ"ܢ quibuscum in his formis conveniunt: ܢܒܘܙ (Impf.) = ܢܦܘܩ (a ܢܦܩ).

d) in Part. act. Pʿal radici contractae inseritur ܐ; accedente autem aliqua terminatione, evanescit ܐ (vel saltem in pronuntiatione) et geminatur radicalis superstes: ܪܐܓ *rojegh*; sed ܪܓܓܐ seu ܪܓܓܐ (f.) *desiderans*.

241. — Verba intransitiva Imperfectum et Imperativum communiter habent in ܰ: ܢܥܩ et ܥܩ (a ܥܩ *doluit*). — Notentur tamen verba ܥܠ *intravit* (ܢܥܘܠ — ܥܘܠ) et ܛܥ *erravit* (ܢܛܥ — ܛܥ).

242. — *Adnot.* — Nonnulla verba radicem monosyllabam reduplicant sicque conjugationes efformant intensivas **Palpel** et **Ethpalpal** (cfr. Paradigma).

Verba ܥ''ܥ valde usitata.

ܒܰܙ	*diripuit*	ܛܰܢ	*aemulatus est*
ܛܰܠ	*protexit*	ܟܰܦ	*curvavit*
ܓܰܫ	*palpavit*	ܡܰܠܶܠ	*locutus est*
ܚܰܒ	*exarsit*; Af. *amavit*	ܡܰܪ	*amarus fuit*
ܚܰܡ	*incaluit*	ܢܰܕ	*abominatus est*
ܚܰܢ	*misertus est*	ܥܰܠ	*ingressus est*
ܚܰܫ	*passus est*	ܪܰܓ	*cupivit*
ܛܰܠܶܠ	*obumbravit*	ܫܰܪ	*firmus factus est*

VOCABULARIUM.

ܓܰܓܪܬܳܐ	guttur	ܢܳܣܶܒ ܒܰܐܦ̈ܶܐ	hypocrita
ܚܽܘܒܳܐ	amor	ܦܰܣ	*Af.* permisit
ܛܠܳܐ - ܛܰܠܝܳܐ	puer	ܣܰܟܠܳܐ	stultus
ܡܽܘܡܳܐ	macula	ܣܳܦܪܳܐ	scriba
ܡܨܶܐ	possibilis	ܦܳܪܰܚܬܳܐ	avis
ܡܰܪܡܰܪ	exacerbavit	ܪܰܓܪܶܓ	desiderium excitavit
ܡܰܫ	palpavit	ܪܳܡ	altus
ܬܰܠܝܬܳܐ	pallium	ܫܒܺܝܠܳܐ	semita

EXERCITIUM.

ܐܰܢ̱ܬܝ ܕܪܰܚܡܰܬ ܐܰܒܽܘܗ̇ ܘܫܰܦܺܝܪ ܟܽܠܳܗ̇ ܘܠܳܐ ܡܽܘܡܳܐ܂ ܕܡܰܟܬܠܳܐ ܕܒܶܬܠܳܐ
ܠܡܶܣܰܚ ※ — ܦܰܠܰܚܬܳܐ ܕܫܰܩܝܳܐ ܫܰܠܡܳܐ ܘܪܽܘܓܙܳܐ܂ ܟܳܠܶܬܗܽܘܢ ܠܳܐ ܢܶܣܩܽܘܢ[1]
ܕܒܰܪܢܰܫܽܘܢ ܠܳܐ ܡܶܬܚܰܠܦܺܝܢ ܘܠܳܐ ܡܶܬܚܰܠܠܺܝܢ ܒܪܶܓܪܽܓܗܽܘܢ ※ — ܠܳܐ ܐܰܦܶܣ
ܢܰܦܫܳܐ ܕܢܶܥܽܘܠ ܬܰܡܳܐ ܠܡܰܫܟܰܢ ܙܰܒܢܳܐ[2] ※ — ܡܳܐ ܕܪܳܚܡܺܝܢ ܕܐܰܚܶܒ ܠܡܰܠܟܽܘܬ
ܘܡܰܪܬܶܡ ܢܰܦܫܶܗ ܚܰܝܶܐ ܒܡܰܫܪܳܘܬܳܐ ※ — ܗܽܘ ܠܡܶܦܰܣ ܣܳܦܪܳܐ ܕܦܳܪܚܬܳܐ ܢܳܣܶܒ

---

[1] e radice ܢܣܩ. — [2] *tabernaculum foederis.*

ܓܠܠܐ. ܕܐܚܝ̈ ܐܝܬܝܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܩܕܡ ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ. ܐܝܬܝܟܘܢ ܚܟܝܡܝܢ
ܠܐ ܓܠܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ. ܘܠܐܝܢ ܕܓܠܝܢ ܠܐ ܡܦܩܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܠܡܠܝ̈ܐ ܀ —
ܡܢܘ ܡܢܟܘܢ ܢܚܫܘܒ ܕܢܦܘܩ ܐܘ ܢܣܒܘܩ ܠܡܕܡ ܕܠܐ ܐܬܝܕܥ ܀ —
ܢܦܠܘܢ ܢܦܠܘܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܕܝܢܩܝܢ. ܡܛܠ ܕܐܝܟܢܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢܟܘܢ
ܚܕ ܀ — ܘܐܡܪܬ. ܚܟܝܡܘ[1] ܡܢܐ ܐܝܟܘܬܐ. ܠܐ ܫܒܩ ܐܢܐ ܠܡܫܡܠܝܘܬܗ ܡܛܠ
ܕܡܠܠ ܐܢܐ ܀ — ܩܘܡ ܚܙܝ ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܐܦ ܠܡܠܟܐ ܠܡܢ ܥܠ ܡܢܐ
ܕܘܠܐ[2] ܠܗ ܠܡܥܒܕ ܀ — ܐܬܚܙܝ ܠܟܠ ܟܢܘܫܐ ܐܝܟ ܕܡܢܝܢܐ ܦܪܝܫܐ
ܠܟܠ ܚܕܘܢ ܀ — ܟܠ ܗܘܐ ܐܡܪ ܡܘܬܐ. ܕܐܬܒܩܝܢ ܟܠܝܢ ܕܠܐ ܟܡ ܕܟܝܢܐ
ܗܢܐ ܐܬܚܪܝܢ ܀ — ܟܗܢܐ ܐܘ ܕܝܢܐ ܐܘ ܢܒܝܐ ܠܐ ܢܚܫܒ ܕܐܝܬܝܟܘܢ ܢܩܝܢ
ܐܝܬܝܟܘܢ ܀ — ܗܘ ܕܝܢ ܦܘܠܘܣ ܟܕ ܡܢܐ ܓܠܝܘܗܝ ܡܠܟܘܬܗ ܗܘܬ
ܟܪܘܙܐ ܀ — ܫܦܝܪܐ ܢܗܘܐ ܘܪܒܝܢܐ ܐܬܚܙܝܘ ܕܢܚܙܘܢ[3] ܡܕܡ ܕܚܙܝܢ[3]
ܐܝܬܝܟܘܢ ܀

LECTIO 49.

Verba ܠ"ܐ.

243. — Haec classis comprehendit **sex verba**, quae inveniuntur tantummodo usurpata in *Part. Pʿal* et in conjugationibus *Paʿel* et *Ethpaʿal*, scilicet:

ܒܝܐ	*consolatus est*	ܦܝܐ	*decoravit*
ܚܝܐ vel ܚܝܐܐ	*laetatus est*	ܣܝܐ vel ܣܐܐ	*foedavit*
ܛܡܐ	*polluit*	ܪܕܐ	*erudivit*

244. — Circa ipsa praenotanda sunt quae sequuntur:

a) tertia radicalis servatur in decursu flexionis ideoque ut firma consideratur.

b) in *Paʿel* loco ◌ܺ, vocalis extrema est ◌ܶ, etsi ܐ non habeat valorem consonantis sed quiescat: ܒܰܝܶܐ pro ܒܰܝܺܐ.

---

[1] Vide in Lexico finali. — [2] *quid oporteat.* — [3] *videre quod videtis.*

c) ܬ in secundis personis pronuntiatur *Qušôjô*, licet veniat post vocalem (contra regulam).

d) ܘ et ܝ in tertiis personis pronuntiantur diphthongum efformando cum vocali praecedenti: ܒܝܘ *bayyau̯*.

Flexio verborum ܠ''ܐ — ܒܝܐ *consolatus est.*

PA'EL

Perfectum			Imperfectum		
Sg.	3. m.	ܒܝܐ	Sg.	3. m.	ܢܒܝܐ
	3. f.	ܒܝܝܬ		3. f.	ܬܒܝܐ
	2. m.	ܒܝܝܬ		2. m.	ܬܒܝܐ
	2. f.	ܒܝܝܬܝ		2. f.	ܬܒܝܝܢ
	1. c.	ܒܝܝܬ		1. c.	ܐܒܝܐ
Pl.	3. m.	ܒܝܘ	Pl.	3. m.	ܢܒܝܘܢ
	3. f.	ܒܝܝ		3. f.	ܢܒܝܝܢ
	2. m.	ܒܝܝܬܘܢ		2. m.	ܬܒܝܘܢ
	2. f.	ܒܝܝܬܝܢ		2. f.	ܬܒܝܝܢ
	1. c.	ܒܝܝܢ		1. c.	ܢܒܝܐ

Imperativus			Infinitivus
Sg.	2. m.	ܒܝܐ	ܡܒܝܝܘ
	2. f.	ܒܝܝ	
Pl.	2. m.	ܒܝܘ	Participium act. et pass.
	2. f.	ܒܝܝܢ	ܡܒܝܐ

Sic etiam Ethpa'al = ܐܬܒܝܐ *consolationem accepit.*

245. — *Adnot.* — 1) Ultimam radicalem quandoque ܐ redundans subsequitur: ܒܝܐܐ pro ܒܝܐ.

2) Quaedam formae verbis ܠ''ܝ quoad vocalisationem assimilantur: ܐܬܒܝܝ pro ܐܬܒܝܝ (2. fem. Imptv. Ethpa'al — cfr. Paradigma X).

VOCABULARIUM.

ܐܒܝܠܐ	lugens	ܝܪܬܘܬܐ	haereditas
ܐܘܠܨܢܐ	afflictio	ܦܫܛ	extendit, porrexit
ܒܘܝܐܐ	consolatio	ܡܝܬܐ	mortuus
ܒܣܡ	gratus fuit, gavisus est	ܗܟܝܠ	igitur, nunc
ܥܠܝܐ	excelsus	ܣܢܝܩܐ	indigens
ܥܠܝ	*Ethpa.* glorificatus est	ܝܐܝܐ	decorus
ܚܪܒܐ	vastatus	ܦܪܫܐ	eques
ܢܛܘܦܬܐ	gutta	ܪܟܫܐ	equus
ܝܩܕܢܐ	combustio	ܬܪܥܐ	ostium

EXERCITIUM.

ܐܡܪ ܥܝܢ ܢܦܫܗ. ܕܡܢ ܕܡܝܬ ܠܡܝܬܐ ܡܬܚܫܒܐ܀ — ܐܒܗܬܐ.
ܒܠܗ ܒܢܝܢܐ ܠܝܪܬܘܬܐ ܘܗܠܟܘ ܠܡܕܒܪܐ ܡܪܝܡܐ. ܒܝܕܘܗܝ ܠܐܘܪܫܠܡ
ܚܪܒܬܐ܀ — ܗܟܝܠ ܐܢܬܘܢ ܚܕܘ[1] ܘܐܬܥܠܝܘ ܘܐܬܒܣܡܘ܀ — ܛܘܒܝܟܘܢ
ܠܐܒܝܠܐ ܕܗܢܘܢ ܢܬܒܝܐܘܢ܀ — ܐܒܘܢ ܠܐ ܒܥܐ ܘܠܐ ܡܬܥܫܩ ܡܢ ܐܝܬܘܗܝ
ܐܝܟܢܐ[2] ܕܐܝܬܘܗܝ[2] ܘܡܫܬܡܥ ܘܡܬܥܠܐ[4] ܡܢ ܕܫܡܥܘܗܝ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ܀
— ܘܐܡܪܘ[3]. ܢܩܒܠ ܠܡܪܢܐ ܥܠܝܐ ܕܐܬܥܠܝ[4] ܥܠ ܪܟܫܐ. ܘܦܪܫܘܗܝ
ܐܪܡܝ[5] ܒܝܡܐ܀ — ܒܣܡ ܕܐܬܥܠܝ ܒܡܠܘܗܝ ܘܠܐ ܦܫܛ ܐܝܕܗ ܠܡܣܟܢܐ.
ܒܝܘܡܗ[6] ܗܟܝܠ ܢܛܘܦܬܐ ܕܡܝܐ ܘܠܐ ܐܝܬ ܕܡܫܡܠܐ ܠܗ܀ — ܡܒܪܟ ܗܘ
ܐܒܘܗܝ ܕܟܠ ܒܘܝܐܐ. ܗܘ ܕܡܒܝܐ ܠܢ ܒܟܠܗܘܢ ܐܘܠܨܢܝܢ ܕܐܦ ܚܢܢ
ܢܫܟܚ ܢܒܝܐ ܠܐܒܝܠܐ ܕܒܟܠ ܐܘܠܨܢܝܢ ܐܝܟܢ܀ — ܒܪܐ ܕܐܒܘܗܝ. ܥܠܬܝܢ
ܘܠܐܡܟ[7] ܒܘܝܐܐ ܝܐܝܐ܀

---

[1] *gaudete.* — [2] *ipse qui est.* — [3] filii videlicet Israel. — [4] forma verbis ܥܠ assimilata, ut in Lect. seq. — [5] *projecit.* — [6] i. e. in altera vita. — [7] *et patri tuo.*

LECTIO 50.

Verba ܠ''ܝ.

(PARADIGMA X = ܓܠܐ *revelavit.*)

246. — Quae verba originario ܘ aut ܐ habebant pro 3. radicali, cum verbis ܠ''ܝ prorsus fere coaluerunt (cfr. tamen Lect. praec.).

247. — Verba hujus classis *duplicem typum* ostendunt in Perfecto P'al: A) ܠ''ܐ pro transitivis = ܓܠܐ *revelavit* — B) ܠ''ܝ pro intransitivis = ܫܠܝ *quievit.* Plura tamen ex istis utrâque gaudent formâ.

248. — In formis auctis 3. rad. ܝ constanter apparet; in Imperfecto vero omnia indiscriminatim desinunt in ◌ܶܐ (cfr. hebr. ה ◌ֶ).

249. — Imperativus P'al exit in terminationem genuinam ◌ܺܝ; Imptv. Ethp'el desinit in ◌ܰܝ[1]; reliqui autem in ◌ܳܐ: ܓܰܠܝ — ܐܶܬܓܰܠܝ — ܓܰܠܳܐ, etc.

250. — In decursu flexionis 3. rad. ܝ vel quiescit[2], vel mutatur in ܐ, vel vim servat consonantis primitivae, vel omnino evanescit, uti ex Paradigmate elucet.

251. — *Adnot.* — 1) Afformativa ܘ et ܝ in tertiis personis pronuntiantur in compositionibus *ai-*, *au-*, *ôi-*, *iu.*

2) ܬ afformativi 2. pers. sg. Perf. in conjugationibus auctis effertur *Qušôiô*, etsi vocalis praecedat.

---

[1] Apud Syr. Or. ut in verbo regulari, cum altero ܝ in fine superaddito: ܐܶܬܓܰܠܝ „*ethgal*".

[2] Prima pers. sg. Perf. P'al in verbis transitivis sonat apud Orientales ܓܠܝܬ „*gleth*", non ܓܠܝܬ.

SUPPLEMENTUM.

252. — **Verba ܠ''ܝ cum suffixis** (PARADIGMA XI): 1) Quae formae in consonantem exeunt aut per vocales —, —, — terminantur, pari modo ac in verbo regulari suffixa accipiunt (Lect. 41). — Excipiuntur: *α*) Inf. *P'al* ubi — substituitur tertiâ rad. ܝ, praeterquam ante suffixa ܟܘܢ, ܟܝܢ — *β*) quaedam formae in ܝ—, in quibus *jodh* quiescens fit consonans, ut ܓܠܝܢ (ܝܢ + ܓܠܝ).

2) Diphthongi finales convertuntur respective:

α) ܘ in ܐܘ vel ܘܗܝ vel ܐܘܗܝ.
β) ܝ in ܝܐ; aliquando in —.
γ) ܝ in ܐܝ; raro in ܝ.
δ) ܝܗ in ܗ.

Verba ܠ''ܝ valde usitata.

ܒܟܐ	*flevit*	ܡܠܐ	*implevit*
ܒܢܐ	*aedificavit*	ܡܨܐ	(Part.) *potens est*
ܒܥܐ	*quaesivit, petiit*	ܣܓܝ	*multus fuit*
ܒܪܐ	*creavit*	ܥܢܐ	*respondit*
ܓܒܐ	*elegit*	ܦܢܐ	*se vertit*
ܓܠܐ	*revelavit*	ܨܒܐ	*voluit*
ܕܟܐ	*mundus fuit*	ܩܢܐ	*acquisivit, possedit*
ܕܡܐ	*similis fuit*	ܩܪܐ	*vocavit*
ܚܕܐ	*gavisus est*	ܪܒܐ	*crevit*
ܚܙܐ	*vidit*	ܪܥܐ	*pavit*
ܛܫܐ	*latuit*	ܫܘܐ	*dignus, aequalis fuit*
ܟܣܐ	*operuit*	ܫܪܐ	*solvit, dimisit*
ܡܛܐ	*ivit, contigit*	ܫܪܝ	(Pa.) *coepit*

VOCABULARIUM.

ܐܦܠܐ	neque	ܥܝܕܐ	consuetudo
ܒܪܡ	sed, immo	ܥܗܕ	meminit
ܕܓܠܐ	mendax	ܦܪܐ	fructus fecit
ܚܘܘܝܐ	serpens	ܩܢܝܢܐ	possessio
ܚܠܦ	pro	ܪܝܚܐ	odor
ܫܪܒܐ	progenies	ܦܢܐ	discessit
ܡܠܦܢܘܬܐ	doctrina	ܚܣܪ	defecit
ܢܟܣ̈ܐ	opes	ܬܢܢܐ	fumus

EXERCITIUM.

ܘܒܪܡ ܐܢܬܘܢ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܗܢܘ ܕܫܡܥܬܘܢ ܕܡܟܬܒ ܩܢܝܐ
ܕܒ̈ܢܝܟܘܢ ܘܦܪ̈ܣܝܐ ܐܒܗ̈ܬܐ ܐܟܠܘ ܒܘܣܪܐ ※ — ܐܝܟ ܕܝܢ ܡܢܐ ܐܢܫ ܫܢ̈ܘܗܝ ܡܢ
ܥܙܙܐ. ܕܒܘܣܪܐ ܗܘ ܐܟܠ ܥܙܙܐ ܐܦ ܒܟܗ̈ܝܢܐ ܡܠܟܘܬܐ ※ — ܠܐ ܢܡܘܬܘܢ ܒܥܘܠܐ
ܘܠܐ ܐܒܗ̈ܬܐ ܒܚܛܗ̈ܝܐ. ܘܠܐ ܐܝܟ ܕܠܒܥܠܕܒܒܐ ܐܒܗ̈ܬܐ ܘܠܐ ܐܝܟ ܕܠܒܥܠܕܒܒܐ
ܐܡܗ̈ܬܐ ※ — ܕܐܬܦܢܝ ܢܦܫܗ ܠܡܐܬܘܢ ܕܐܡܪ. ܒܢܝ ܐܘܪܫܠܡ ܠܐ ܐܒܗ̈ܬܐ
ܚܠܦ. ܚܘܪ ܒܠܐ ܢܥܒܕܘܢ ܚܛܝ̈ܬܐ ܘܒܠܐ ܚܛܝܬܐ ※ — ܡܛܘܠ ܕܒܫܡܝܐ
ܕܥܒܕܘܢ ܒܗ ܚܛܝܬܐ ܠܐ ܕܒܫܡܝܐ ܠܥܒܕܝܗ ܠܟܘܢ ※ — ܕܐܫܠܡ ܕܥܡܢܐ
ܡܠܠܐ ܕܗܘܝܘ ܢܒ̈ܝܐ. ܗܘܐ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܐܬܠܡܕܘܢ ܒܟܠܗ ܚܟܡܬܐ ※
— ܒܪܐ ܕܐܝܘܬܐ ܐܬܐܡܪ ܥܠ ܐܢܫܐ ܠܐ ܗܘܐ ܒܫܢܝ̈ܗܘܢ ܐܠܐ ܒܚܕ̈ܒܗܘܢ.
ܕܒܗܠܝܢ ܗܘ ܒܐܪܒܥܐ ܡܠܘܗ ܕܒܪܘܢܐ ※ — ܡܢܘ ܒܪ ܕܐܒܕ ܐܒܗܬܐ.
ܐܢܬ ܡܠܘܬܗ ܘܫܡܥܬܗ ※ — ܕܐܡܪܐ ܡܢܝܬ. ܡܘܫܐ ܢܦܩ ܠܡܕܒܪܐ
ܘܫܒܩ ܐܘܝܢ ܒܐܒܗ̈ܬܐ ܡܫܢܝ ※ — ܡܢ ܐܢܢܐ ܒܢܗ ܐܝܬ. ܘܒܚܢܢܐ ܦܩܕ
ܐܝܬ. ܡܢ ܪܝܚܐ ܛܒܐ ܥܡܗ. ܘܙܪܥ ܒܢܓܠܐ ܢܦܩ ܐܝܬ ※ — ܚܠܦ ܪܘܚܐ
ܣܠܦ ܡܠܘܗܝ ܒܝܬ̈ܢܝܐ ܠܐܟܠܐ ܘܚܛܝܐ ܘܐܡܪܐ ܗܢܝܐ. ܒܗܘ ܡܠܟܐ ܠܒܒܝܗܘܢ ※
— ܠܐ ܗܘܐ ܐܢܐ ܕܐܬܐܡܪ ܥܠ ܕܫܒܩܬ ܡܠܬܐ ܕܘܪܫ ܒܗܬܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ ※ — ܠܐ ܕܘܒܪܐ
ܡܢ ܦܠܠ ܐܢܐ: ܕܡܫܬܘܕܐ ܕܒܘܠܐ ܒܘܠܐ ܗܘ. ܐܦܠܐ ܢܟܣ̈ܐ ܘܩܢܝܢܐ.
ܕܢܟܣ̈ܐ ܢܢܐ ܠܐ ܡܩܒܠ ※ — ܕܟܠܗ ܒܢܝܢ ܐܝܟ ܒܢܝ̈ܢ ܒܥܘܢܐ ܐܢܬܘܢ.

ܐܘ ܐܝܟ ܡܚܝܠܐ ܗܘ ܕܐܬܩܠ ܢܙܐ ܐܝܬ ※ — ܒܝܗ ܠܟܢܝܐ ܘܩܠ ܕܐܬܒܣܡܬܘܢܝܗܝ
ܡܙܕܗܪܝܢ. ܘܩܠ ܕܐܡܪ ܢܫܬܘܩ ܢܗܝܢܐ ܐܘܪܚܗ ※ — ܡܢܝܢ ܟܣܡܐ
ܒܥܕܢܐ. ܐܡܝܢ ܠܡܚܒܐ ܒܥܕܢܐ ※

LECTIO 51.

Verba multipliciter irregularia.

253. — Sunt ea quae ex parte radicalium *ad duas* vel *tres diversas* verborum irregularium *classes* simul pertinent, quae proinde istarum legibus subjiciuntur. Sic ex. gr. verbum ܢܟܐ *nocuit* in Impf. *P'al*=ܢܶܟܶܐ et in *Af'el*=ܐܰܟܺܝ; quia simul refertur ad verba ܦ"ܢ et ܠ"ܝ, ideoque utriusque classis proprietates ostendit. Nonnulla tamen ex ipsis in una alterave forma a regulis categoriae respectivae adhuc deflectunt. Ita:

1) Verba ܦ"ܢ et simul ܥ"ܘ aut ܥ"ܥ, 1. rad. ܢ ubique retinent fere omnia (229, *b* etc.): ܢܳܡ *dormivit*, in Impf.=ܢܢܽܘܡ; sed ܢܰܕ (ܢܕܕ) *abominatus est*, Impf.=ܢܶܕܕ, etc.

2) Verba ܦ"ܢ et ܠ"ܝ insimul in Imperativo P'al 1. rad. ܢ pariter servant: ܢܟܝ ex ܢܟܐ *nocuit* (pro ܟܝ).

3) Verba ܥ"ܘ simulque ܠ"ܝ, ex parte 2. radicalis ut verba firma tractantur solisque irregularitatibus *tertiae iodh* subjacent: ܠܘܳܐ *comitatus est*, Impf.=ܢܶܠܘܶܐ, etc.

4) Verba ܥ"ܐ atque ܠ"ܝ legibus *tertiae iodh* reguntur, vocalem insuper 2. radicalis in primam transferendo (36, *b*): ܟܳܐܐ *increpuit*, 3. fem.=ܟܳܝܰܬ; Imptv.=ܟܳܝ, f. ܟܳܝ, etc.

254. — Trium verborum, quae usu frequentissima sunt, quaeque non unam anomaliam prae se ferunt, conjugationem hic subjungimus:

a) ܐܬܐ *venit.*

Perfectum		Imperfectum		Imperativus	
Sing.	ܐܬܐ	Sg.	ܢܐܬܐ	Sg.	ܬܐ
	ܐܬܬ		ܬܐܬܐ		ܬܝ
	ܐܬܝܬ		ܬܐܬܐ	Pl.	ܬܘ vel ܬܐܘܢ
	ܐܬܝܬܝ		ܬܐܬܝܢ		ܬܝ̈ vel ܬܐܝ̈ܢ
	ܐܬܝܬ		ܐܐܬܐ		
Plur.	ܐܬܘ	Pl.	ܢܐܬܘܢ	Infinitivus	
	ܐܬܝ̈		ܢܐܬܝ̈ܢ		ܡܐܬܐ
	ܐܬܝܬܘܢ		ܬܐܬܘܢ		
	ܐܬܝܬܝܢ		ܬܐܬܝ̈ܢ	Part. act.	
	ܐܬܝܢ		ܢܐܬܐ		ܐܬܐ, f. ܐܬܝܐ

Af'el: ܐܝܬܝ *adduxit* — Ettaf'al: ܐܬܬܝܬܝ *adductus est.*

b) ܗܘܐ *fuit*

(Perfectum *P'al* vid. in Lect. 32.)

Imperfectum		Imperativus
Sg.	ܢܗܘܐ vel ܢܗܐ	Sg. ܗܘܝ — Pl. ܗܘܘ
	ܬܗܘܐ „ ܬܗܐ	Infinitivus
	ܬܗܘܐ „ ܬܗܐ	ܡܗܘܐ
	ܬܗܘܝܢ „ ܬܗܝܢ	Part. act.
	ܐܗܘܐ — —	ܗܘܐ f. ܗܘܝܐ
Pl.	ܢܗܘܘܢ vel ܢܗܘܢ	Part. pass.
	ܢܗܘܝ̈ܢ — —	ܗܘܐ f. ܗܘܝܐ *factus, creatus*
	ܬܗܘܘܢ vel ܬܗܘܢ	*Af'el:* ܐܗܘܝ *creavit*
	ܬܗܘܝ̈ܢ — —	*Ettaf'al:* ܐܬܬܗܘܝ *creatus est*
	ܢܗܘܐ vel ܢܗܐ	

c) ܚܝܐ *vivit.*

Perfectum		Imperfectum				Imperativus	
Sing.	ܚܝܐ	Sg.	ܢܚܐ[1]	vel	ܢܐܚܐ	Sg.	ܚܝܝ
	ܚܝܬ		ܬܚܐ	„	ܬܐܚܐ		ܚܝ
	ܚܝܝܬ		ܬܚܐ	„	ܬܐܚܐ	Pl.	ܚܝܘ
	ܚܝܝܬܝ		ܬܚܝܢ	„	ܬܐܚܝܢ		ܚܝܝܝܢ
	ܚܝܝܬ		ܐܚܐ	„	ܐܐܚܐ		
Plur.	ܚܝܘ	Pl.	ܢܚܘܢ	„	ܢܐܚܘܢ	Infinitivus	
	ܚܝܝ		ܢܚܝܢ	„	ܢܐܚܝܢ	ܡܚܐ — ܡܐܚܐ vel ܡܚܝܐ	
	ܚܝܝܬܘܢ		ܬܚܘܢ	„	ܬܐܚܘܢ		
	ܚܝܝܬܝܢ		ܬܚܝܢ	„	ܬܐܚܝܢ	Part. act.	
	ܚܝܝܢ		ܢܚܐ	„	ܢܐܚܐ	ܚܐܐ, f. ܚܝܐ	

Af'el: ܐܚܝ *vivificavit* — Ettaf'al: ܐܬܬܚܝ *vivificatus est.*

Alia hujuscemodi verba valde usitata.

ܐܘܕܝ	*confessus est*	ܟܐܐ	*increpuit*
ܐܘܚܪ	*distulit*	ܠܐܐ	*fessus est*
ܐܝܠܠ	*ejulavit*	ܢܟܐ	*nocuit*
ܐܣܝ	*sanavit*	ܢܣܐ	*tentavit*
ܐܫܬܝ	*bibit*	ܢܨܐ	*rixatus est*
ܚܕܝ	*laetatus est*	ܥܩܐ	*angustiatus est*
ܪܓܝ	*cupivit*	ܛܥܐ	*oblitus est*
ܝܡܐ	*juravit*	ܫܦܪ	*decorus fuit, splenduit*

[1] Penes Syr. Or. ܢܚܐ (ܢܚܐ) etc. et prioribus quidem temporibus ita pariter apud Occidentales.

VOCABULARIUM.

ܐܦܢ	etiamsi	ܥܝܪܐ	angelus
ܒܗܬ	erubuit	ܥܬܝܕܐ	promptus
ܚܘܒܐ	culpa	ܗܒܒܐ	flos
ܚܘܛܪܐ	baculum, virga	ܦܪܥ	germinavit
ܝܐܐ	decens, conveniens	ܦܫ	permansit
ܝܚܝܕܝܐ	anachoreta	ܩܘܫܬܐ	veritas
ܢܘܚܡܐ	resurrectio.	ܪܕܐ	profectus est
ܢܝܪܐ	jugum	ܫܐܕܐ	daemonium
ܣܟܠܘܬܐ	stultitia, peccatum	ܫܘܪܐ	murus
ܥܕܘܪܐ	adjutor	ܫܕܐ	projecit

EXERCITIUM.

ܬܘ: ܐܢܬܘܢ ܒܢܝܐ ܕܢܘܗܪܐ. ܡܛܠ ܕܩܘܫܬܐ ܠܗܘ ܕܡܫܝܚ ܐܦ ܗܘ ܩܢܝܐ ※ — ܐܢܐ ܐܢܐ ܢܘܚܡܐ ܘܚܝܐ. ܡܢ ܕܡܗܝܡܢ[1] ܒܝ ܐܦܢ ܢܡܘܬ ܢܚܐ ※ — ܢܗܘܐ ܡܬܦܪܥ ܡܛܠ ܘܙܘܪܘ ܕܩܢܝܐ ܡܛܠ. ܒܗܒܒܐ ܘܐܬܟܝܠ ܡܬܥܝܠ ܒܚܘܫܒܝܟܘܢ ※ — ܐܝܟܢܐ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝ ܐܢܬܘܢ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܡܐܬܐ ※ — ܠܐ ܬܗܘܘܢ ܣܟܠܐ ܐܝܟ ܐܢܫ ܕܒܗܬܐ ܕܢܗܘܐ ܣܟܠܘܬܗ ※ — ܥܕܘܪܐ ܗܘܝܬ ܐܢܐ ܠܟܘܢ. ܠܐ ܬܬܟܫܠܘܢ ܘܠܐ ܬܬܕܚܠܘܢ ܐܠܐ ܥܕܪܘܢ ※ — ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ[2]. ܫܡܥܘ ܡܠܬܐ ܐܝܟ ܠܥܠܡ ※ — ܘܩܡܘ ܡܠܟܐ ܕܢܬܟܢܫܘܢ ܡܠܬܐ ܘܢܦܩܘܢ ※ — ܫܘܪܐ ܫܘܪܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܥܠܝܗ ܚܘܛܪܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܩܘܫܬܐ ܡܠܬܐ ܗܘܐ ܠܗ ※ — ܡܛܠ ܕܐܦ ܝܐܝܢ ܠܥܕܬܐ ܚܝܠܝܢ. ܘܐܦ ܝܐܝܢ ܠܡܠܟ ܗܘ ܡܠܝܢ ※ — ܡܢ ܕܡܛܠ ܫܐܕܐ ܥܒܕ ܕܡܪܢ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܗ ܚܘܒܐ. ܗܢܐ ܕܥܒܕ ܒܝ ܫܪܝܪܐ. ܥܡ ܡܪܢ ܗܘܐ ܘܚܙܐ ܒܗ ܐܦܝܢ[3] ܠܘܩܒܠ ܐܦܝܢ[3] ※ — ܘܫܕܐ ܗܘܐ ܠܫܐܕܐ ܘܠܐ ܦܫ ܗܘܐ ܠܘܬܗܘܢ ܕܢܬܒܗܬܘܢ ※ — ܡܠܐܟܐ ܥܬܝܕܐ ܠܡܗܘܐ. ܘܡܬܚܙܝܢ ܠܗܘܢ ܕܥܒܕܘ ܒܐܪܥܐ ※

---

[1] *qui credit.* — [2] Iesus nempe discipulis. — [3] *facie ad faciem.*

— ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ[1]. ܐܢ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ. ܐܚܐ ܢܦܫܟ ܀ — ܚܝܐ ܘܪܕܐ
ܠܒܪܢܫܐ ܕܪܚܡ ܠܐܠܗܐ ܕܢܣܒ ܡܟܝܟܘܬܐ ܘܢܗܘܐ ܒܚܝܘܗܝ ܕܡܟܝܟܘܬܐ ܀
— ܗܠܝܢ ܕܝܠܝ ܒܚܣܝܪܘܬܐ ܐܝܟ ܕܡܫܬܟܚܝܢ ܢܗܪܐ ܥܡܛܢܐ ܘܗܘܝܢ ܠܡܥܒܪܢܐ
ܠܡܫܬܡܠܝܐ ܀ — ܘܠܚܘܕ ܚܕܪܐ ܐܝܟ ܟܕܢܐ ܘܪܕܐ ܗܘܘ ܒܥܠܡܐ ܦܘܠܚܢܐ ܀

LECTIO 52.

De Verbis plurilitteris.

255. — Pauca exstant verba syriaca cum radice quadrilittera, ut ܒܠܕܪ *dispersit*. Plura tamen inveniuntur quae radicem trilitteram variis modis adaugent ita ut *plurilittera* appareant. Hujusmodi sunt:

1) Quae radici litteram ܫ aut ܣ praeponunt cum significatione causativa (= forma **Šafʿel**): ܫܥܒܕ *servire fecit*; ܣܪܗܒ *festinavit*.

2) Quae 3. radicalem vel duas extremas radicales reduplicant (= forma **Palpel**): ܫܥܒܕ *in servitutem redegit*; ܫܠܡܠܡ (ex ܫܠܡ) *integravit*.

3) Quae radicem monosyllabam — praesertim ex verbis ܥ״ܘ et ܥ״ܝ — repetunt: ܒܠܒܠ (ex ܒܠ) *perturbavit*.

4) Quae post primam radicalem litteras ܪ aut ܘ vel ܝ inserunt: ܥܪܓܠ (ex ܥܓܠ) *revolvit*; ܣܘܒܪ vel ܣܝܒܪ *pertulit*.

5) Quae a tergo radicis adjungunt ܝ semivocalem (= *Paʿali*): ܬܪܒܝ *nutrivit*.

6) Verba non pauca, sic dicta „*denominativa*", quae e substantivis aliisque vocabulis, etiam ex graeca lingua desumptis, originem ducunt: ܬܠܡܕ *docuit* (ex ܬܠܡܝܕܐ *discipulus*); ܬܚܬܝ *subjecit* (ex ܬܚܝܬ *sub*); ܩܛܪܓ *accusavit* (a κατήγορος).

---

[1] milites ad Iesum in cruce pendentem.

256. — *Adnot.* — Verba plurilittera communiter ostendunt formam activam et reflexivam et referuntur ad *Pa'el* et *Ethpa'al*, quorum sequuntur conjugationes. Quae vero ܝ in fine adjiciunt, flectuntur ut verba ܠ̈ܝ in formis respectivis.

Praecipua verba plurilittera:

a) quadrilittera		b) in forma *Šaf'el*	
ܒܗܬ	*pudore affecit*	ܫܒܗܪ	*glorificavit*
ܓܪܕܒ	*destitutus est*	ܫܘܕܥ	*significavit*
ܗܝܡܢ	*credidit*	ܫܘܚܕ	*separavit*
ܣܝܒܪ	*sustinuit*	ܫܘܚܪ	*cunctatus est*
ܒܪܛܠ	*nudavit*	ܫܡܠܝ	*complevit*
ܦܪܗܣ	*patefecit*	ܫܥܒܕ	*subjecit*
ܪܘܪܒ	*auxit*	ܫܥܠܝ	*exaltavit*
ܪܡܪܡ	*exaltavit*	ܫܪܓܠ	*supplantavit*
ܐܬܪܓܡ	*interpretatus est*	ܣܩܒܠ	*obviam fuit*
ܐܬܪܗܣ	*nutrivit*	ܣܪܗܒ	*festinavit*

c) denominativa

ܐܬܒܝܬ *familiaritate junctus est* (ex ܒܝܬܐ = *domus*)
ܓܫܡ *corpus induit* (ex ܓܘܫܡܐ = *corpus*)
ܐܬܗܘܢ *sapivit, resipuit* (ex ܗܘܢܐ = *mens*)
ܟܢܫ *convocavit* (ex ܟܢܫܐ = *conventus*)
ܚܘܪ *dealbavit* (ex ܚܘܪܐ = *albus*)
ܚܝܠ *roboravit* (ex ܚܝܠܐ = *vis*)
ܬܠܡܕ *discipulos fecit* (ex ܬܠܡܝܕܐ = *discipulus*)
ܐܦܝܣ *persuasit* (ex ܦܝܣܐ = *fiducia*)
ܦܪܢܣ *curam gessit* (ex πρόνοος = *providus*)
ܫܡܗ *nominavit* (ex ܫܡܐ = *nomen*)

VOCABULARIUM.

ܒܨܳܐ	inquisivit	ܚܰܪܺܝܦܳܐ	prudens
ܚܰܒܺܝܒܳܐ	dilectus, carus	ܦܪܰܫ	discessit, definivit
ܟܢܽܘܫܬܳܐ	synagoga	ܩܰܠܺܝܠ	paucus
ܟܬܰܒ	scripsit	ܩܪܳܐ	vocavit, legit
ܡܰܣܟܶܢ	depauperavit	ܦܫܺܝܛܳܐ	simplex
ܣܰܓܺܝ	multus	ܫܰܦܶܠ	depressit, prostravit
ܣܰܪܟܶܒ	implicuit	ܫܽܘܩܳܐ	forum, platea

EXERCITIUM.

ܡܘܬܐ ܡܫܦܠ ܟܠ. ܡܘܬܐ ܡܣܟܢ ܟܠ. ܡܘܬܐ ܡܚܪܒ ܟܠ.
ܡܘܬܐ ܕܝܢ ܟܠ * — ܟܬܒ ܘܐܦ ܩܪܐ[1]: ܘܒܨܐ ܕܡܬܐܡܪܝܢ. ܘܠܐ ܡܫܟܚ[2]
ܕܢܦܫܘܩ ܠܡܘܬܐ ܒܟܢܘܫܬܗ * — ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ. ܗܢܐ ܕܐܣܝܪܬܗ
ܗܫܐ. ܠܡܕܝܢܬܐ ܠܐܢܫܝܢ ܕܠܐ ܚܙܐܘܗܝ ܘܩܒܠܗ * — ܦܫܝܛܐ ܡܬܩܪܐ
ܠܟܠ ܟܐܢܐ. ܕܚܪܝܦܐ ܦܪܫ ܠܗ ܡܢ ܚܛܗ * — ܕܡܫܟܠܠ ܗܘܐ ܦܘܠܘܣ
ܒܟܢܘܫܬܐ ܒܝܢ ܝܗܘܕܝܐ ܘܒܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܒܣܪܝܢ ܡܢ ܐܟܘܬܐ ܕܒܫܘܩܐ ܒܝܢ
ܐܢܫܝܢ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܘ ܩܠܗܘܢ * — ܠܐ ܐܦܪܐ ܒܐܢܫܐ ܕܡܣܪܟܒ
ܘܡܫܦܠ ܒܗ ܢܦܠ * — ܙܠܘ[3] ܠܟܠܗܘܢ ܒܩܘܫܬܐ ܘܐܠܦܘܗܝ ܐܢܘܢ
ܒܝܡ ܐܝܟ ܕܚܪܝܦܐ ܘܦܘܫܩܐ ܕܡܘܠܕܐ * — ܫܠܝܚܐ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܡܪܡܪܝܢ *
— ܐܝܠܐ ܕܠܡ ܕܝܫܘܥ ܣܓܝܐܐ ܠܒܢܝܐ ܗܘ ܒܢܦܫܗ * — ܚܒܝܒܐ ܗܘ ܝܫܘܥ
ܠܟܠ ܕܐܝܠܐ ܡܢܝܢ ܒܗ. ܘܡܢܗ ܡܫܟܚ[2] ܠܡܣܟܢܘ ܒܗ * — ܕܐܝܠܝܢ
ܐܢܬ ܚܒܝܒܐ. ܟܠܗ ܡܬܢܟܦ ܢܘܪܐ ܡܣܪܟܒ ܠܡܫܟܢ ܘܡܫܟܢ
ܠܡܫܝܚܗ * — ܗܠܝܢ ܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ ܒܟܬܒ ܠܢܘܟܪ ܕܐܬܝ
ܘܐܬܪܐ ܕܬܘܕܝ ܐܦ ܠܬܘܕܝ *

---

[1] supple: *homo.* — [2] *potest.* — [3] *ite.*

LECTIO 53.

Verba defectiva et anomala.

257. — Tria participia ܝܐܐ *decet* — ܫܦܝܪ *pulchrum, conveniens est* — ܙܕܩ *justum est* — solae sunt formae quae in hisce verbis occurrunt. Ex radice ܙܕܩ habentur *Pa'el*=ܙܕܩ et *Ethpa'al*= ܐܙܕܕܩ.

258. — ܝܗܒ *dedit.*

Perf. =ܝܗܒ — ܝܗܒܬ — ܝܗܒܬ — ܝܗܒܬܝ — ܝܗܒܬ — pl. ܝܗܒܘ (vel ܝܗܒܘܢ) — ܝܗܒܝ (vel ܝܗܒܝܢ) — ܝܗܒܬܘܢ — ܝܗܒܬܝܢ — ܝܗܒܢ[1].

Impf. =(deficit ejusque vices gerit verbum ܢܬܠ, inusitatum praeterquam in Impf. et Inf.) ܢܬܠ — ܬܬܠ, etc.

Imptv. =ܗܒ — ܗܒܝ — ܗܒܘ — ܗܒܝܢ.

Inf. =ܡܬܠ (ex ܢܬܠ). Raro ܡܗܒ.

Part. act.=ܝܗܒ — Part. pass.=ܝܗܝܒ.

259. — ܐܙܠ *ivit.*

Perf. =ܐܙܠ — ܐܙܠܬ — ܐܙܠܬ — ܐܙܠܬܝ — ܐܙܠܬ — pl. ܐܙܠܘܢ — ܐܙܠܝܢ — ܐܙܠܬܘܢ — ܐܙܠܬܝܢ — ܐܙܠܢ.

Impf. =ܢܐܙܠ — ܬܐܙܠ — ܬܐܙܠ — ܬܐܙܠܝܢ — ܐܐܙܠ — pl. ܢܐܙܠܘܢ — ܢܐܙܠܢ — ܬܐܙܠܘܢ — ܬܐܙܠܢ — ܢܐܙܠ.

Imptv.=ܙܠ — ܙܠܝ — ܙܠܘ — ܙܠܝܢ.

Inf. =ܡܐܙܠ — ܡܐܙܠܘ.

Part. =ܐܙܠ — ܐܙܠܐ.

---

[1] Penes Syr. Or. ܗ silet in toto Perfecto.

260. — ܣܠܶܩ *ascendit.*

Impf. = ܢܶܣܰܩ (pro ܢܶܣܠܰܩ) — Imptv. = ܣܰܩ — Inf. = ܡܶܣܰܩ.
Af'el = ܐܰܣܶܩ, etc. — *Ettaf'al* = ܐܶܬܬܰܣܰܩ, etc.
N. B. — Reliquae formae et conjugationes ut in verbis firmis.

261. — ܪܗܶܛ *cucurrit.*

Est verbum regulare praeterquam in Imperativo: ܗܰܪ̱ܛ (loco ܪܗܰܛ[1]) *curre.*

262. — ܐܶܫܟܰܚ *invenit, potuit.*

Af'el = ܐܰܫܟܰܚ (pro ܐܰܫܟܰܚ, n. 218).
Impf. = ܢܶܫܟܰܚ.
Imptv. = ܐܶܫܟܰܚ.
Inf. = ܡܶܫܟܳܚܽܘ.
Part. act. = ܡܶܫܟܰܚ — ܡܶܫܟܚܳܢܳܐ *potens, possibilis.*
Part. pass. = ܫܟܺܝܚ *(P'al).*

VOCABULARIUM.

ܐܽܘܡܳܢܳܐ	artifex	ܐܰܚܺܝ	resuscitavit
ܕܰܠܡܳܐ	fortasse	ܢܦܰܨ	excussit
ܕܡܶܟ	dormivit	ܥܺܐܕܳܐ	festum
ܕܰܡܟܽܘܬܳܐ	somnolentia	ܒܨܳܐ	*Pa.* indagavit
ܚܰܘܺܝ	indicavit	ܫܠܶܐ	quievit, mansit
ܪܶܚܬܳܢܽܘܬܳܐ	aviditas	ܨܗܳܐ	sitivit
ܟܡܳܐ ؟	quantum	ܪܰܥܺܝ	*Pa.* placavit
ܡܳܐܢܳܐ	vas, instrumentum	ܬܝܳܒܽܘܬܳܐ	poenitentia

[1] Ita adhuc apud Orientales. Occultationem litterae ܪ nec antiqua Occidentalium traditio cognovisse videtur.

EXERCITIUM.

ܠܐ ܢܘܟܡ ܒܗ ܠܐܘܟܠܐ ܡܐܟܠܐ ܕܢܘܟܪܝ ܒܒܥܒܪܗ ※ — ܐܘܟܠܝܢ
ܢܦܫܐ ܕܪܡܝܬ ܒܚܘܠܐ: ܦܘܡܗ ܘܐܬܢܝܚ ܡܢ ܪܘܚܗܘܢ. ܒܐܘܟܠܐ ܗܘܢܝܢ
ܘܐܬܟܪܗ ܕܝܢ ܬܠܡܝܕܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪܡܫܬܗܘܢ ※ — ܘܡܚܪ ܐܢܬ ܠܟܠܗ
ܠܚܡ ܘܐܡܪ ܠܐܘܦܝ. ܙܠܗ ܒܚܝܠܗ ܒܝܠ ܗܠܝܠ ܢܩܝܦܬܐ ܀ ܘܡܠܐ
ܕܐܬܟܢܫܘܢܝܢ ܐܘ ܢܘܚܪܘܢ ※ — ܗܢܐ ܒܪܢܐ ܥܒܕ ܠܡܚܝܠܐ ܘܠܐ
ܐܡܝܢ ܒܡܡܬܢܗ ※ — ܦܠܐ ܡܢܝܡ ܒܪ ܡܡܚܝܐ ܠܦܐ ܐܒܗܬܐ ※ —
ܡܢܐ ܡܪܝ ܕܐܬܠܠ ܒܝ: ܗܟܢ ܪܚܡܬ ܒܝ. ܘܡܢܐ ܕܐܬܠܠ ܒܟ. ܐܘܗ
ܥܠܠܐ ܒܥܢܘܗܝ ※ — ܡܢܐ ܢܐܬܐ ܕܒܝܬܘܦܝ ܕܡܫܡܫܝܢ ܡܥܠܬܐ ※ — ܐܝܟܢܐ
ܗܟܘ ܠܒܪܒܪܐ ܗܢܐ. ܐܢܐ ܠܐ ܗܒܠܡ ܐܢܐ ܗܦܟܐ ܠܒܪܒܪܐ ܗܢܐ ※ —
ܐܬܚܙܝ ܠܝ ܐܝܟ ܒܥܡܡܘܬܐ ܕܐܒܗܬܐ ܦܩܘܕܐ ܕܠܐ ܚܣܡ[1]: ܐܝܟ ܕܦܠܠ
ܒܪܢܫܐ ܕܢܦܫܐ ܐܝܬ ܒܗ ܡܡܬܝܢ ܕܢܚܒ ܐܢܬ ܒܝ ܚܕܘܬܐ[2]. ܒܝܬ ܒܪ
ܒܪܢܫܐ ܕܠܐ ܚܙܐ ܡܢܐ ܕܒܥܒܕ ܕܥܦܪ ※ — ܐܡܪܐ ܒܗ ܐܝܬܝܐ ܗܘ: ܡܪܝ.
ܗܘ ܒܝ ܡܢ ܗܘܒܝ ܡܢܐ ܕܠܐ ܐܘܗ ܐܪܥܐ ※ — ܡܘܬܐ ܢܫܐ ܐܝܟ ܒܗ[3].
ܢܦܩܘܢ ܐܢ ܢܫܡ ܘܐܬܚܫܒ ܒܡܦܩܝ ※ — ܘܒܝܬܐ[4] ܡܢܗ ܡܢ ܩܠܝܦܘܬܐ
ܕܢܗܘ ܘܢܚܘ ܒܡܢܗ ※ — ܘܐܡܪ ܡܘܬܐ. ܙܠܠ ܒܡܠܟܘܬܐ ܦܘܢܐ ܕܡܥܒܕ
ܙܒܢ ܡܢܗ. ܐܡܪ ܐܘܪܦܝ. ܦܘܡ ܒܡܠܟܘܬܐ ܐܢܐ ܕܐܝܟ ܡܕܝܢܬܐ ܠܒܘܟܐ ※

---

[1] *liberaliter.* — [2] *cum delectatione.* — [3] i. e. in Scheol. — [4] supple ܡܕܝܢܬܐ.

CAPUT IV.

De Nominum derivatione ac classificatione.

263. — In Lingua syriaca longe major pars nominum, ut diximus, e radicibus verbalibus derivatur. Diversae, quas nomina ostendunt, formae ad quinque praecipue classes reduci possunt: 1) quae radicales radicis simpliciter retinent; 2) quae secundam radicalem reduplicant; 3) quae praeformativis augentur; 4) quae afformativis augmentantur; 5) quae radicem plurilitteram exhibent. Nomina non pauca praeformativa simul et afformativa sibi adsciscunt. — In Lect. subsequentibus, in quibus variae nominum formae recensentur, de nominibus masculinis et femininis, simplicitatis et claritatis causa, seorsum tractabimus.

I) De nominibus masculinis.

LECTIO 54.

De masculinis cum tribus radicalibus sanis.

264. — Formae communiores sunt sequentes:

Typus [1]	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
1. *Qaṭl*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܡܠܟܐ	ܡܠܟ	*rex*
2. *Qiṭl*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܪܓܠܐ	ܪܓܠ	*pes*
3. *Quṭl*	ܩܘܛܠܐ	ܩܘܛܠ	ܩܘܕܫܐ	ܩܘܕܫ	*sanctitas*

[1] Typus formam nominis exhibet primitivam, ut ex cognatis linguis apparet, a qua deinde ceterae sunt evolutae.

Typus	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
4. *Qaṭal*	ܩܰܛܠܳܐ	ܩܛܰܠ	ܕܰܗܒܳܐ	ܕܗܰܒ	*aurum*
5. *Qaṭil*	ܩܰܛܠܳܐ	ܩܛܶܠ	ܓܰܪܒܳܐ	ܓܪܶܒ	*leprosus*
6. *Qiṭal*	ܩܶܛܠܳܐ	ܩܛܰܠ	ܥܶܢܒܳܐ	—	*uva*
7. *Qaṭôl*	ܩܛܳܠܳܐ	ܩܛܳܠ	ܫܠܳܡܳܐ	ܫܠܳܡ	*pax*
8. *Qiṭôl*	ܩܛܳܠܳܐ	ܩܛܳܠ	ܚܡܳܪܳܐ	ܚܡܳܪ	*asinus*
9. *Quṭôl*	ܩܛܳܠܳܐ	ܩܛܳܠ	ܒܪܳܟܳܐ	ܒܪܳܟ	*genuflexio*
10. *Qaṭīl*[1]	ܩܛܺܝܠܳܐ	ܩܛܺܝܠ	ܟܠܺܝܠܳܐ	ܟܠܺܝܠ	*corona*
11. *Qaṭūl*	ܩܛܽܘܠܬܳܐ	ܩܛܽܘܠܰܬ	ܒܬܽܘܠܬܳܐ	ܒܬܽܘܠܰܬ	*virgo*
12. *Quṭūl*	ܩܛܽܘܠܳܐ	ܩܛܽܘܠ	ܠܒܽܘܫܳܐ	ܠܒܽܘܫ	*vestis*
13. *Qôṭal*	ܩܳܛܠܳܐ	ܩܳܛܰܠ	ܥܳܠܡܳܐ	ܥܳܠܰܡ	*aeternitas*
14. *Qôṭil*[2]	ܩܳܛܠܳܐ	ܩܳܛܶܠ	ܣܳܦܪܳܐ	ܣܳܦܶܪ[3]	*scriba*
15. *Qôṭūl*[4]	ܩܳܛܽܘܠܳܐ	ܩܳܛܽܘܠ	ܦܳܪܽܘܩܳܐ	ܦܳܪܽܘܩ	*liberator*
16. *Quṭail*[5]	ܩܽܘܛܰܝܠܳܐ	ܩܽܘܛܰܝܠ	ܥܽܘܙܰܝܠܳܐ	ܥܽܘܙܰܝܠ	*hinnulus*
17. *Qoṭail*[5]	ܩܳܛܰܝܠܳܐ	ܩܛܰܝܠ	ܥܠܰܝܡܳܐ	ܥܠܰܝܡ	*juvenis*

Adnotanda.

265. — Nomina juxta typos communiores *Qaṭl, Qiṭl, Quṭl* (1—3) in st. constr. et abs.: a) Vocalem brevem juxta regulam (77) a priori syllaba abjiciunt, alterâ vero syllaba vocali brevi ornatâ ad instar segolatorum; — b) Quae 3. radicalem gutturalem habent vel ܪ, loco ـܶ, vocalem ـܰ inducunt (39): ܩܶܡܚܳܐ, st. cr. =

---

[1] Forma propria Part. pass. P'al.

[2] Forma propria Part. act. P'al.

[3] Hunc typum etiam praeseferunt quaedam nomina ex radicibus ܠ"ܝ, quae jam non ut participia sed ut substantiva sumuntur, ut ܪܳܥܝܳܐ *pastor.*

[4] Nomina agentis.

[5] Invenitur praesertim in diminutivis.

ܚܐܪ (pro ܚܐܪ) *liber*; — c) Nomina cum prima radicali ܐ, vocalem istius constanter retinent (36, *e*); cum prima radicali ܝ, priorem syllabam in ܝ aut ܐܝ convertunt (48, *a*): ܐܓܪܐ, st. cr. = ܐܓܪ *merces*; ܝܠܕܐ, st. cr. = ܝܠܕ *partus*.

266. — Ad praedictos typos — *Qaṭl, Qiṭl, Quṭl* — reducuntur etiam nomina ex radicibus infirmis: a) ܥ"ܐ ut ܪܫܐ (ܪܐܫܐ) *caput*; — b) ܥ"ܘ ut ܩܠܐ (ܩܘܠܐ) *vox*; — c) ܥ"ܝ ut ܕܝܢܐ *judicium*; d) ܥ"ܥ ut ܥܡܐ (ܥܡܡ) *populus*; — e) ܠ"ܝ ut ܓܒܐ (ܓܢܒ) *latus*. Quae omnia in st. cons. et abs. vocalem immutatam servant. — Excipiuntur tantum nomina quae diphthongos aut ܰܝ aut ܰܘ in priori syllaba efformant quaeque illas respective mutant in ܶܝ et ܳܘ[1], ut ܚܝܠܐ, st. cr. = ܚܝܠ *vis*; ܝܘܡܐ, st. cr. = ܝܘܡ *dies*. (Sed ܗܘܢܐ *mens* et ܓܘܢܐ *color* in st. cr. ܗܘܢ et ܓܘܢ[2]).

267. — Formae nominum quae typos *Qaṭal* (4), *Qaṭil* (5), *Qiṭal* (6) sequuntur, cum tribus praecedentibus conveniunt ab eisque vix distingui valent.

268. — Reliquae formae — *Qôṭal* et *Qôṭil* exceptis — nullam in st. constr. et abs. mutationem patiuntur.

VOCABULARIUM.

ܐܓܪܐ	merces	ܢܫܪܐ	aquila
ܒܚܪ	exploravit	ܙܒܢܐ	tempus
ܕܘܟܪܢܐ	memoria	ܥܕܪ	adjuvit
ܕܥܟ	exstinctus est	ܩܝܘܡ	subsistens
ܕܪܐ	generatio	ܪܓܫܐ	sensus
ܙܟܘܬܐ	victoria	ܪܚܡ	*Pa.* misertus est
ܚܣܡ	invidit	ܫܘܠܡܐ	consummatio, meta
ܚܫܐ	passio, dolor	ܫܘܪܝܐ	exordium
ܝܪܚܐ	mensis	ܨܦܪܐ	aurora
ܙܟܐ	*Ethpa.* triumphavit	ܫܪܓܐ	lucerna

[1] Apud Syr. Or. ܺ et ܘܿ (cfr. n. 73).
[2] Penes Orientales ܗܘܢ et ܓܘܢ.

EXERCITIUM.

ܡܢ ܕܢܐܠܦܘܢ ܕܗܕܐ ܕܐܢܫܐ ܠܐܢܫܐ. ܕܗܘ ܢܬܐܠܦ ܡܡܠܠܐ ܕܒܢܝܢܫܐ
ܐܟܘܬܐ ܚܟܝܡ ܐܝܬ * — ܢܫܪܐ ܐܝܟ ܟܫܪܐ ܘܐܢܫܐ ܐܝܟ ܟܫܒܐ * — ܒܡܠܠܐ
ܡܢܗܝܢ ܚܝܘܬܐ ܡܢܗܘܢ ܐܘܪܚܬܗܘܢ ܠܒܢܝ ܘܡܫܚܠܦܬܗܘܢ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܬܗܘܢ
ܒܡܠܠܐ. ܐܠܐ ܒܡܠܠܐ ܐܝܟ ܒܡܠܘܟܐ ܒܕܘܠܐ ܐܢܘܢ * — ܒܣܦܪܐ ܥܒܝܕܐ ܕܒܢ
ܕܗܟܢ ܡܥܡܠܐ * — ܡܗܝܡܢܐ ܐܦ ܡܢ ܫܘܪܐ ܢܗܡܐ ܒܕܝܢ ܠܚܢܢ.
ܘܐܦܠܐ ܐܢܘܢ ܡܢ ܦܪܘܫܘܬܐ ܡܠܐ ܢܫܐ. ܘܡܫܬܢܐ ܠܥܡܐ ܘܒܚܝܠܬܐ
ܒܒܢ ܐܢܘܢ * — ܡܘܬܐ ܕܒܐܢܫܐ ܫܡܥܬܐ ܗܘܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܢܫܝܢ ܒܥܕܢܐ
ܕܒܗ : ܡܠܐܟܝܢ ܐܠܗܝܬܐ ܘܡܫܡܫܝܢ ܒܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ * — ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܐܝܫܘܥ ܠܟܠܢ. ܕܒܢܘܪܐ ܕܠܐ ܡܢܢܐ: ܘܟܢܫ ܟܢܗ ܠܟܠܗ ܥܡܪ * — ܘܐܝܟܢܐ
ܡܢܢܐ ܠܒܢܝܢ ܡܢܗ ܐܝܟ ܘܐܘܪܚܬܗ ܠܒܪ ܕܝܢ. ܐܝܟ ܩܘܡ ܘܢܦܫ ܥܠ
ܙܘܢܝ ܡܠܠܐ ܕܡܠܬܐ ܪܚܡܐ ܠܡܫܬܡܥܘ * — ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܫܡܥܬܗ
ܥܠ ܐܝܢܐ ܢܩܫܘ ܢܗܒ ܐܝܢܐ ܕܒܥܠܝܗ. ܘܐܝܟ ܕܡܠܟܘܬܐ ܠܫܡܝܐ ܢܩܫܘ
ܘܢܗܒ ܐܝܢܗܘ ܕܒܝܬ ܒܒܝܬ *

LECTIO 55.

De masculinis cum tertia radicali infirma.

269. — Nomina non pauca, sive substantiva sive adjectiva sive participia — ex verbis ܠ"ܝ potissimum derivata — habent tertiam radicalem ܝ vel ܐ. Haec in variis statibus ita se gerunt, ut radicalis ante vocalem ut consonans, ante consonantem vero ut vocalis appareat, prout exempla sequentia ostendunt:

	SINGULARIS			PLURALIS		
	st. emph.		abs. et cons.	st. emph.	abs.	cons.
substantiva	ܛܰܒܝܳܐ	*capreolus*	—	ܛܰܒܝܶܐ	ܛܰܒܝܺܢ	ܛܰܒܝܰܝ
	ܨܶܪܝܳܐ	*scissio*	(ܨܪܺܝ)	ܨܶܪ̈ܝܶܐ	—	—
adjectiva	ܕܰܟܝܳܐ	*purus*	ܕܰܟܶܐ	ܕܰܟܝܶܐ	ܕܰܟܝܺܢ	ܕܰܟܝܰܝ
	ܦܰܗܝܳܐ	*stultus*	ܦܰܗܶܐ	ܦܰܗܝܶܐ (ܦܰܗ̈ܝܶܐ)	ܦܰܗܝܺܢ	ܦܰܗܝܰܝ
participia	ܓܠܝܳܐ	*revelatus*	ܓܠܶܐ	ܓܠܝܶܐ	ܓܠܝܺܢ	ܓܠܝܰܝ
	ܡܓܰܠܝܳܐ	*detectus*	ܡܓܰܠܶܝ	ܡܓܰܠܝܶܐ	ܡܓܰܠܝܺܢ	ܡܓܰܠܝܰܝ

Adnotanda.

270. — a) **Substantiva**: in singulari carent ut plurimum st. abs. et constructo; in plurali nomina abstracta in st. emph. regulariter desinunt.

b) **Adjectiva et Participia**: in st. abs. et constr. sing. tertia radicalis mutatur in ܐ (exceptis participiis formarum auctarum quae in ܶܝ exeunt); in plurali vero 3. rad. ܝ servatur absque contractione ante desinentiam st. constructi.

271. — Nomina hujus classis ante suffixum primae personae: a) in singulari, tertiam radicalem absque contractione retinent; — b) in plurali, *substantiva* illam cum suffixo regulariter contrahunt; *adjectiva* vero eamdem vel servare vel amittere possunt: ܓܒܝܳܐ *electus* = ܓܒܝܝ[1], pl. ܓܒܝܰܝ vel ܓܒܰܝ; sed ܛܠܝܳܐ *capreolus* = ܛܠܝܝ, pl. ܛܠܰܝ.

VOCABULARIUM.

ܒܟܝܳܐ	fletus	ܡܐܟܘܠܬܳܐ	cibus
ܓܒܝܳܐ	electus	ܡܙܓ	miscuit
ܓܘܒܳܐ	puteus	ܡܫܬܝܳܐ	potus
ܚܒܠ	*Pa.* perdidit	ܦܨܐ	*Af.* liberavit
ܚܓܝܪܳܐ	claudus	ܦܘܪܥܢܳܐ	retributio
ܚܣܕ	exprobravit	ܩܛܡܳܐ	cinis
ܝܪܬܘܬܳܐ	haereditas	ܩܪܝܳܐ	vocatus
ܟܠܳܐ	cohibuit	ܫܒܝܳܐ	captivus
ܐܟܠ	manducavit	ܡܫܬܘܬܳܐ	convivium

EXERCITIUM.

ܡܳܪܝ. ܟܰܕ ܫܒܶܐ ܗܘܺܝܬ ܐܰܦܨܺܝܬܳܢܝ. ܟܰܕ ܐܶܫܬܰܒܺܝܬ ܗܘܺܝܬ ܦܪܰܩܬܳܢܝ. ܡܶܢ
ܓܘܽܒܳܐ ܚܰܣܺܝܪܳܐ ܟܰܕ ܠܳܐ ܗܘܳܐ ܒܶܗ ܡܰܝܳܐ. ܦܪܰܩܬܳܢܝ ܠܡܶܫܒܩܰܢܝ ※ — ܡܰܠܟܘܬܳܐ
ܕܐܰܠܳܗܳܐ ܠܳܐ ܗܘܳܬ ܡܐܟܘܠܬܳܐ ܘܡܫܬܝܳܐ ※ — ܩܳܠܶܗ ܕܒܟܝܳܐ ܢܶܫܡܰܥ ܒܰܓܒܰܝܶܐ
ܘܰܡܫܰܒܚܺܝܢ ܟܽܠ ܥܰܡܶܗ. ܩܶܛܡܳܐ ܓܶܝܪ ܐܰܝܟ ܠܰܚܡܳܐ ܐܶܟܠܶܬ ܘܡܶܫܬܝܝ
ܒܒܶܟܝܳܐ ܡܰܙܓܶܬ ※ — ܘܐܶܡܰܪ². ܗܳܐ ܐܰܟܒܶܪ ܩܳܠܶܗ ܓܰܒܝܰܝ ܘܠܳܐ ܐܰܚܒܶܠ
ܠܟܽܠܗܽܘܢ ܕܐܳܦ ܙܥܽܘܪܶܐ ܡܶܢ ܒܢܰܝܗܽܘܢ ܡܶܢ ܩܽܘܪܒܳܐ ܝܳܪܬܽܘܬܳܐ ܕܡܰܠܟܽܘܬܝ ܩܰܕܺܝܫܬܳܐ ※
— ܐܰܠܳܗܳܐ ܕܟܶܐܢ ܐܰܝܟ (ܦܽܘܪܥܳܢܳܐ) ܡܙܰܓ ܠܡܫܰܒܚܳܢܶܐ ܒܡܰܠܟܽܘܬܶܗ ܘܠܡܫܰܒܩܳܢܶܐ
ܘܠܚܰܓܺܝܪܶܐ ܘܠܰܐܟܠܰܝ ܕܒܟܳܐ ܠܗܽܘܢ. ܘܛܽܘܒܰܝܟ³ ܕܒܟܳܐ ܠܗܽܘܢ ܕܦܽܘܪܥܳܢܶܗ

---

[1] Penes Nestorianos ܓܒܝܝ *gab.*
[2] supple: *Dominus.* — [3] *beatus eris.*

ܘܢܗܘܐ ܦܘܪܥܢܟ ܒܥܡܠܐ ܕܒܢ ܙܪܝܩܐ ※ — ܚܒܝܒܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܕܠܐ
ܡܠܟܘܢ ܡܢ ܟܠܢܐ ܘܡܫܝܚܘܢ ܡܢ ܕܘܟܬܐ: ܡܛܠ ܕܐܬܐ ܐܝܟܢܐ ܠܡܫܡܫܘܢ ※
— ܫܒܩܬܝ ܐܢܬܝ ܡܢ ܚܛܝܐ ܘܪܚܡܬܝ ܠܡܫܝܚܐ ※

LECTIO 56.

De masculinis quae secundam radicalem (implicite) reduplicant.

272. — Diversos istorum nominum typos sequens exhibet paradigma:

Typus	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
1. *Qaṭṭôl*	[1] ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܙܟܝܐ	ܙܟܝ	*victor*
2. *Qiṭṭôl*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܠܫܢܐ	ܠܫܢ	*lingua*
3. *Quṭṭôl*	[2] ܩܘܛܠܐ	ܩܘܛܠ	ܫܘܠܡܐ	ܫܘܠܡ	*consummatio*
4. *Qaṭṭīl*	[3] ܩܛܝܠܐ	ܩܛܝܠ	ܫܦܝܪܐ	ܫܦܝܪ	*pulcher*
5. *Qaṭṭūl*	ܩܛܘܠܐ	ܩܛܘܠ	ܝܠܘܕܐ	ܝܠܘܕ	*infans*
6. *Qiṭṭôl*	ܩܛܘܠܐ	ܩܛܘܠ	ܕܒܘܪܐ	ܕܒܘܪ	*vespa*
7. *Qaṭṭl*	ܩܛܠܐ	—	ܣܟܪܐ	—	*clypeus*
8. *Qiṭṭl*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܨܦܪܐ	ܨܦܪ	*passer*
9. *Quṭṭl*	ܩܘܛܠܐ	—	ܣܘܟܪܐ	—	*sera*

[1] Hanc formam potissimum induunt nomina opificum.

[2] Ad hunc typum pertinent praecipue nomina abstracta necnon nomina quae colorem designant.

[3] Frequentissima in adjectivis.

Adnotanda.

273. — Nomina juxta typos *Qaṭṭl* (7), *Qiṭṭl* (8), *Quṭṭl* (9) paucissima sunt et ut plurimum st. constr. et abs. carent.

274. — Geminatio 2. radicalis, quae saepe ex assimilatione ܢ provenit, ex cognatis linguis praesertim agnoscitur. Si ipsa sit una ex *b*[e]*ghadhk*[e]*phath*, reduplicatio ex pronuntiatione *Qušôįô* facile innotescit.

VOCABULARIUM.

ܒܛܢܘܬܐ	conceptio	ܦܘܬܐ	frons, dis
ܒܥܘܬܐ	petitio	ܢܟܦܐ	sobrius
ܓܘܙܥܐ	truncus	ܣܦܪܐ	liber
ܙܗܝܘܬܐ	puritas	ܠܒܫ	induit
ܙܟܐ	vicit	ܥܩܪܐ	radix
ܚܣܕܐ	opprobrium	ܨܕܐ	attendit
ܛܠܡ	fraudavit	ܩܛܘܠܐ	homicida
ܝܠܝܕܘܬܐ	nativitas	ܩܫܝܫܐ	senex, antiquus
ܟܠܐ	retinuit	ܪܘܐ	*Af.* inebriavit
ܟܣܐ	calix	ܪܚܡܐ	misericordia
ܥܛܐ	delevit	ܫܘܚܕܐ	donum
ܡܘܟܟܐ	humiliatio	ܫܠܐ	quievit; *Pa.* cohibuit
ܡܐܢܐ	vas, vestis	ܫܢܐ	*Ethpe.* insanivit

EXERCITIUM.

ܐܘ ܡܠܟܐ ܡܪܢ ܐܢܬ ܟܣܐ ܗܢܐ ܕܡܘܬܐ. ܕܡܪܢܐ ܐܦ ܠܒܢܝܟܐ ܕܢܫܬܘܢ
ܒܥܕܢܐ ※ — ܐܪܥܐ ܕܩܛܠܬ ܠܐܚܘܟ ܬܠܘܛܟ ※ — ܒܪ ܐܢܫܐ ܩܫܝܫ ܘܩܪܝܒ

ܠܛܝܒܘܬܐ ܡܢ ܒܪܝܬܐ. ܘܡܫܝܚܘܬܐ ܕܩܛܩܐ ܘܕܝܬܩܐ ܒܪܝܬܐ ܡܢ ܐܕܡ ܀ —
ܘܠܐ ܐܬܒܛܠܘ ܦܘܩܕܢܐ ܒܟܠ ܢܦܫܐ ܕܡܬܛܦܠܐ ܕܢܒܥ ܡܘܬܐ. ܐܠܐ ܡܬܡܛܠܬܗ
ܢܬܡܛܠ ܀ — ܗܘܐ ܒܡܦܩܬܐ ܒܪܘܚܬܐ ܘܡܠܐ ܒܟܢܝ̈ܢ ܢܦܫܬܐ ܀ —
ܕܪܓܐ ܗܘܦܠܐ ܡܬܒܥܝܢ ܡܠܬܐ ܢܦܩܐ ܘܠܐ ܐܟܣܠܐ ܥܩܒܗ ܡܢ ܡܨܪܐ ܕܢܫܐ ܀
— ܘܢܦܩܘ ܢܘܛܪܐ ܡܢ ܟܘܪܚܗ ܕܐܣܝܐ ܘܢܦܪܘܗܝ ܢܘܗܪܐ ܡܢ ܒܦܪܗ
ܘܐܬܬܠܝܚ ܘܐܬܦܪܐ ܒܟܠܗܘܢ ܕܘܟܝܬܐ ܕܐܒܗܬܐ ܀ — ܐܦ ܗܘܝܐ (ܡܢܝܢ) ܒܢ
ܚܙܝܢ ܘܒܢ ܡܣܝܒܢ ܘܒܢ ܡܘܕܝܢ ܘܒܢ ܡܫܒܚܝܢ ܠܡܫܝܚܐ
ܒܪܒܗ[1]. ܥܡܗ ܕܐܒܘܗܝ. ܘܒܟܠ ܒܟܠܗܝ. ܚܕ ܢܚܫܒ ܘܢܗܘܐ ܡܘܕܝܢ ܀
— ܐܝܟ ܐܡܪܐ ܒܒܝܬܗ ܕܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܢܦܠ ܀

LECTIO 57.

De masculinis quae praeformativis augentur.

275. — Praeformativa esse possunt: a) praefixum ܐ; — b) praefixum ܡ, quod assumunt infinitivi omnes, participia formarum auctarum necnon nomina loci, temporis, instrumenti aliaque; — c) praefixum ܬ, in nominibus abstractis, praesertim ex *Paʿel* aut *Afʿel* derivatis; — d) praefixum ܢ, quod plerumque ad nomina animalium formanda inservit.

---

[1] i. e. per Christum.

276. — Praecipuas horum nominum formas sequens exhibet paradigma:

Typus	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
a) praefix. ܐ					
1. *'Aqṭal*	ܐܰܩܛܠܳܐ	ܐܰܩܛܰܠ	ܐܰܪܒܥܳܐ	ܐܰܪܒܰܥ	*quatuor*
b) praefix. ܡ					
2. *Maqṭal*	ܡܰܩܛܠܳܐ	ܡܰܩܛܰܠ	ܡܰܫܪܝܳܐ	ܡܰܫܪܶܝ	*domicilium*
3. *Miqṭal*	ܡܶܩܛܰܠ	ܡܶܩܛܰܠ	ܡܶܩܛܰܠ[1]	ܡܶܩܛܠ[2]	*occidere*
4. *Mqaṭel*	ܡܩܰܛܠܳܐ	ܡܩܰܛܶܠ	ܡܩܰܛܠܳܐ[3]	ܡܩܰܛܶܠ[3]	*trucidans*
5. *Maqṭôl*	ܡܰܩܛܽܠܳܐ	ܡܰܩܛܽܠ	ܡܰܥܪܒܳܐ	—	*occasus solis*
6. *Miqṭôl*	ܡܶܩܛܽܠܳܐ	ܡܶܩܛܽܠ	ܡܶܚܙܽܪܳܐ	—	*conclave*
7. *Maqṭūl*	ܡܰܩܛܽܘܠܳܐ	ܡܰܩܛܽܘܠ	ܡܰܙܡܽܘܪܳܐ	—	*psalmus*
c) praefix. ܬ					
8. *Taqṭôl*	ܬܰܩܛܽܠܳܐ	ܬܰܩܛܽܠ	ܬܰܘܬܒܳܐ	—	*incola*
9. *Taqṭīl*	ܬܰܩܛܺܝܠܳܐ	ܬܰܩܛܺܝܠ	ܬܰܠܡܺܝܕܳܐ	ܬܰܠܡܺܝܕ	*discipulus*
10. *Taqṭūl*	ܬܰܩܛܽܘܠܳܐ	ܬܰܩܛܽܘܠ	ܬܰܟܬܽܘܫܳܐ	ܬܰܟܬܽܘܫ	*pugna*
d) praefix. ܝ					
11. *Iaqṭūl*	ܝܰܩܛܽܘܠܳܐ	ܝܰܩܛܽܘܠ	ܝܰܥܪܽܘܪܳܐ	—	*rana*

277. — *Adnot.* — Nomina ex radicibus infirmis quae praefixum ܡ gerunt, ad formas hic recensitas (2—7) facile reducuntur; ita ܡܰܕܥܳܐ *mens* (a ܝܺܕܰܥ) et ܡܰܦܩܳܐ *egressus* (a ܢܦܰܩ) typum *Maqṭal*; ܡܰܘܬܒܳܐ (pro ܡܰܘܬܽܒܳܐ) *sessio* (a ܝܬܶܒ) typum *Maqṭôl* consequuntur.

---

[1] Forma propria Infinitivi *P'al.* Brevitatis causa praetermittimus formas satis notas Inf. reliquarum conjugationum.

[2] Typus Intinitivi *P'al* cum suffixis.

[3] Status emph. et abs. respective Part. act. *Pa'el.* Formae ceterorum Part. ex tabella conjugationum satis innotescunt.

VOCABULARIUM.

ܫܘܓܫܐ	confusio	ܡܪܒܥܐ	uterus
ܫܠܡ	completus est	ܥܘܙܐ	robur
ܓܢܝܒܐ	furtivus	ܥܠܝܡܘܬܐ	juventus
ܟܐܒܐ	dolor	ܥܩܪܐ	sterilis
ܕܫ	calcavit	ܥܬܝܩܐ	antiquus
ܡܒܘܥܐ	fons	ܥܡܘܕܐ	columna
ܡܕܢܚܐ	oriens	ܬܚܘܡܐ	terminus
ܡܘܠܕܐ	generatio	ܦܘܪܥܢܐ	compensatio

EXERCITIUM.

ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܕܗܘܐ ܡܕܢܚܐ ܠܥܠܡܐ ܢܫܠܡܘܢ ܥܡܗ ܘܐܪܥܐ
ܕܡܪܝܡ. ܘܥܡܘܕܐ ܠܥܠܡܐ ܥܠ ܠܝܕ[1] ܬܚܘܡܘܗܝ ※ — ܠܥܠܡܐ ܢܩܝܡ
ܡܢ ܡܪܒܥܐ ܠܥܩܪܐ ܥܒܕܬ ܘܟܐܒܐ ܘܫܠܡܘ ܒܫܘܓܫܝܐ ܝܘܡܬܗ ※ — ܡܐ
ܕܗܘܐ ܙܕܩܐ ܘܡܢܗ ܡܢܬܗ: ܗܘܐ ܟܠܗ ܗܘ ܠܐ ܡܝܬ[2]. ܡܝܬ ܐܝܟ ܡܢܝܢܗ
ܡܝܬܐ. ܘܡܬܦܪܥ ܠܟܠܢܫ ܦܘܪܥܢܐ ※ — ܚܝܐ ܚܝܠܬܐ ܒܚܕܐ
ܠܡܫܘܕܠܘ ܘܗܝܕܝܢ ܢܠܕܗ ܕܥܩܪܬܐ ܒܡܘܠܕܗ ※ — ܘܡܬܠܘܩ ܐܡܪ. ܘܠܐ
ܬܩܪܒܘܢ ܥܠ ܡܕܒܚܝ ܕܡܓܢ[3]. ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܩܒܠ ܐܠܐ ܒܟܐܦ. ܐܡܪ
ܡܪܝܐ ※ — ܡܢ ܕܐܝܬ ܥܘܙܐ ܕܥܠܝܡܘܬܗ. ܗܢܐ ܠܥܠܡ ܕܥܬܝܩ[4]
ܝܘܡܬܐ[4]. ܘܡܢ ܕܠܐ ܫܠܝܐ ܡܢܐ ܓܢܝܒܐ. ܡܬܠܘܫ ܥܠ ܡܒܘܥܐ ܚܝܐ ※
— ܢܘܪ ܠܡܕܢܚܐ ܐܘܪܫܠܡ ܘܚܙܝ ܚܕܘܬܐ ܕܡܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܐܬܝܐ
ܠܟܝ. ܗܐ ܒܢܝܟܝ ܐܬܘ ܠܟܝ ܟܢܝܫܝܢ ܐܝܟ ܕܒܩܕܡܝܢ ※

---

[1] *juxta*. — [2] intellige de corpore sepulto. — [3] *dona vestra frustra*. — [4] *antiquus dierum* (Dan. VII. 9).

LECTIO 58.

De masculinis quae afformativis augmentantur.

278. — **Cum suffixo** ـܳܢ[1]:

a) formae communiores sunt: 1) ܫܰܪܟܳܢܳܐ = ܫܰܪܟܳܐ *residuum*; — 2) ܦܽܘܩܕܳܢܳܐ = ܦܽܘܩܕܳܐ *mandatum*; — 3) ܨܶܒܝܳܢܳܐ = ܨܶܒܝܳܐ *voluntas*.

b) quamplura adjectiva e substantivis — saepe in forma femenina — oriuntur additione hujus suffixi: ܢܽܘܪܳܢܳܐ *igneus*; ܚܶܡܬܳܢܳܐ (ex ܚܶܡܬܳܐ) *iracundus*.

c) participia activa omnia — *P^cal* excepto — idipsum assumere possunt ad formanda *Nomina agentis*: ܡܫܰܒܚܳܢܳܐ *laudator*.

d) suffixum compositum ـܬܳܢܳܐ plura etiam adjectiva ostendunt e substantivis masculinis derivata: ܛܽܘܒܬܳܢܳܐ *beatus*.

279. — **Cum suffixis** ـܽܘܢ et ـܽܘܣ: ipsorum ope diminutiva ad nutum efformari licet: ܡܰܠܟܽܘܢܳܐ *regulus*; ܢܽܘܢܽܘܣܳܐ *pisciculus*.

280. — **Cum suffixo** ـܳܝ:

a) quo mediante ex substantivis, quandoque etiam ex praepositionibus et adverbiis, efformantur adjectiva praesertim gentilitia: ܣܽܘܪܳܝܳܐ *syrus*; ܬܰܚܬܳܝܳܐ *inferior* (ex ܬܰܚܬ *infra*).

b) ipsius additione vocales nominis breves regulariter (77—79) excidunt; plerumque etiam ipsa terminatio a radice nominis aliena: ܦܳܪܣܳܝܳܐ (ex ܦܳܪܣ) *persa*; ܡܕܺܝܢܳܝܳܐ (ex ܡܕܺܝܢ̱ܬܳܐ) *cives*; ܡܶܨܪܳܝܳܐ (ex ܡܶܨܪܶܝܢ) *aegyptius*.

c) haud raro nominibus jam suffixo ـܳܢ aut ـܬ auctis superadditur: ܢܽܘܪܳܢܳܝܳܐ *igneus*; ܛܽܘܒܬܳܢܳܝܳܐ *benignus*.

281. — **Cum suffixo** ـܝ:

a) illud accipiunt nomina non pauca, praecipue verbalia abstracta: ܣܽܘܟܳܠܝܳܐ *fictio*.

b) ex ipsis quaedam st. constructum efformant in ـܶܝ ut ܣܽܘܣܝܳܐ, st. cr. = ܣܽܘܣܶܝ *equus*.

---

[1] Multa inveniuntur nomina in Lingua syriaca, tam abstracta quam concreta, quae hocce suffixo concrescunt.

VOCABULARIUM.

ܐܚܪܝܐ	posterior	ܣܡܐ	medicamentum
ܐܝܟ ܕ	quemadmodum	ܥܒܕ	fecit
ܐܪܥܢܐ	terrenus	ܣܦܩ	suffecit
ܚܝܠܐ	robur, exercitus	ܩܘܪܒܢܐ	donum
ܟܐܒܐ	dolor	ܫܓܘܫܝܐ	tumultus
ܡܪܚܡܢܐ	misericors	ܫܡܝܢܐ	coelestis

EXERCITIUM.

ܩܘܪܒܢܝܗܘܢ ܕܙܕܝ̈ܩܐ ܩܒܠ ܐܠܗܐ ܕܦܘܡܗܘܢ. ܘܬܫܒܚ̈ܬܗܘܢ ܫܡܝܢܐ
ܚܫܒ ܀ — ܐܦ ܗܘ ܡܠܟܐ[1] ܐܡܪ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ
ܕܝܗܒ ܠܝ ܒܪܐ ܝܘܡܢܐ ܕܝܬܒ ܥܠ ܟܘܪܣܝ ܘܚܙܝܢ ܥܝ̈ܢܝ ܀ — ܩܘܪܒܢܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܚܝ̈ܐ[2] ܕܗܘܐ ܣܦܩ ܘܐܣܝ ܟܐܒܐ ܕܢܦ̈ܫܬܐ ܒܥܠܡܗ ܀ —
ܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕ ܠܡܠܟܐ: ܠܡܠܟܐ ܣܓܝ ܩܘܪܒܢܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕ ܟܬ̈ܒܐ.
ܟܬ̈ܒܐ ܣܓܝ ܩܘܪܒܢܐ ܀ — ܘܢܗܘܐ ܠܟ ܩܘܒܠܗ ܕܒܪܐ ܗܘܐ ܐܚܪܝܐ
ܠܗ ܡܢ ܩܕܡܝܐ. ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ. ܘܒܬܪܗ ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܥܠܡܐ. ܐܡܪ
ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ ܀ — ܢܦܩܘ ܡܠܐ ܩܘܒܠܐ ܪܒܐ ܡܢ ܐܒܘܗܝ[3] ܚܕܝ
ܘܪܘܚܗ ܕܡܢ ܟܐܒܐ ܣܓܝܐܐ ܀ — ܟܠ ܕܩܐܡ ܩܕܡ ܕܟܐ̈ܒܐ ܘܡܬܚܙܝܢ
ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܫܡܝܢܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܒܚܝܘܗܝ ܐܪܥܢܐ ܀
— ܘܡܩܪܒܢܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܐܡܪ. ܗܘ ܘܐܬܢܛܪ ܠܟܠܗܘܢ. ܘܢܗܘܐ ܗܘ̇ ܥܡܠܐ
ܡܪܚܡܢܐ ܐܝܟ ܕܐܒܘܟܘܢ[4] ܕܒܫܡܝܐ ܡܪܚܡܢ ܗܘ ܀ — ܗܒ ܠܚܝܠܐ
ܕܫܡܝܐ ܫܝܢܐ ܕܐܪܥܐ ܡܠܟܘܬܢ ܐܝܟ ܡܠܐ ܕܫܡܝܐ ܘܫܓܘܫܝܐ ܕܥܡܡ̈ܐ[5]
ܐܝܟ ܡܠܐ ܕܫܡܝܐ ܫܝܢܐ ܀

---

[1] i. e. David. — [2] intellige de Christo. — [3] *a patre suo.* — [4] *pater vester.* — [5] *nationum.*

II) De nominibus femininis.

Hic sermo tantum est de nominibus femininis quae desinentiam ipsorum characteristicam ostendunt, id est, quae in st. emphatico in ܬܳܐ exeunt. Cetera vero quae a masculinis terminatione non differunt (93, *Adn.* 1) juxta formas in praecedentibus Lect. pro masculinis descriptas tractanda sunt.

LECTIO 59.

De terminatione emphatica femininorum.

282. — Quamplura nomina feminina a respectivis masculinis derivantur (93, 3) adjecta terminatione emphatica. Hujus desinentiae littera ܬ, etsi consonantem quiescentem saepe sequatur, pronuntiationem tamen *Qušôjô* non semper retinet[1]. Itaque:

a) post syllabas vocalibus productis *ē, ī, ū* ornatas, pronuntiationem *Qušôjô* **fere semper** ostendit: ܕܶܐܒܬܳܐ *lupa*; ܩܰܕܺܝܫܬܳܐ *sancta*; ܒܬܽܘܠܬܳܐ *virgo*. — Excipiuntur: ܣܝܺܡܬܳܐ *thesaurus*, ܪܕܺܝܬܳܐ *pluvia*, ܒܺܝܥܬܳܐ *ovum*, ܪܚܺܝܡܬܳܐ *dilecta*, aliaque pauca.

b) post syllabam ـَـ **semper**; post consonantem, quam ـَـ praecedit, **plerumque** praevalet *Qušôjô*: ܙܳܢܺܝܬܳܐ *meretrix*; ܡܰܨܒܬܳܐ *plantatio*. — Exceptiones: ܫܳܥܬܳܐ *hora*; ܥܳܩܬܳܐ *angustiae*; ܪܳܡܬܳܐ *collis*; ܛܳܒܬܳܐ *bona*, etc.

c) post syllabam *ă* munitam, *Rukôḥô*; cum *ĕ* vero *Qušôjô* praestantius sustinet: ܢܶܫܡܬܳܐ *respiratio*; ܬܶܫܡܶܫܬܳܐ *ministerium*. Sed ܡܫܰܒܚܬܳܐ *laudabilis*; ܬܰܘܣܦܬܳܐ *fenus*, etc.

d) si vocales breves *ŭ* vel *ŏ* praecedant, pronuntiationem assumit tum *Qušôjô* tum *Rukôḥô*: ܡܽܘܟܳܠܬܳܐ *cibus*; ܡܫܽܘܚܬܳܐ *mensura*, etc.

e) **Regula practica**: Post consonantes ܠ, ܪ, ܢ, obtinet in genere pronuntiatio *Qušôjô*; post consonantes vero ܡ et ܥ potissimum praevalet *Rukôḥô*.

283. — In femininis e masculinis derivatis, forma masculina a qua procedunt, considerari potest tamquam eorum st. absolutus[2].

---

[1] Haec irregularitas saepe explicari potest ex analogia cum aliis nominibus quae eamdem formam aut similem significationem prae se ferunt. Ita ܒܪܰܬܳܐ *filia* (st. cons. ܒܰܪܬ) refertur, tamquam femininum emphaticum, ad ܒܰܪ *filius*, licet forma primitiva sit *bint*. Sic etiam cum suffixis ܒܪܰܬܝ, etc.

[2] De ipso proinde nulla erit mentio in Lect. subsequentibus.

Istius vocales, quae per additionem desinentiae emphaticae non raro mutantur, in st. constr. restituuntur: ܡܠܟܐ *rex*=ܡܠܟܬܐ *regina*; ܚܒܪܐ *socius*=ܚܒܪܬܐ, st. cr. ܚܒܪܬ *socia*.

LECTIO 60.

De femininis cum tribus radicalibus sanis.

284. — Praecipuae hujuscemodi nominum formae sunt:

Typus		Nomen	St. constr.	Plur.	Significatio
1.	ܩܛܠܬܐ	ܡܠܟܬܐ	ܡܠܟܬ	ܡܠܟܬܐ	*regina*
	ܩܛܠܬܐ[1]	ܚܒܪܬܐ	ܚܒܪܬ	ܚܒܪܬܐ	*socia*
2.	ܩܛܠܬܐ	ܥܓܠܬܐ	ܥܓܠܬ	ܥܓܠܬܐ	*vitula*
	ܩܛܠܬܐ[2]	ܙܕܩܬܐ	—	ܙܕܩܬܐ	*eleemosyna*
3.	ܩܘܛܠܬܐ	ܒܘܪܟܬܐ	ܒܘܪܟܬ	ܒܘܪܟܬܐ	*benedictio*
	ܩܘܛܠܬܐ[3]	ܓܘܡܪܬܐ	ܓܘܡܪܬ	ܓܘܡܪܐ	*pruna*
4.	ܩܛܠܬܐ	ܫܟܚܬܐ	—	ܫܟܚܬܐ	*inventio*
5.	ܩܛܝܠܬܐ[4]	ܫܟܝܢܬܐ	—	ܫܟܝܢܬܐ	*habitatio*
6.	ܩܛܘܠܬܐ	ܒܬܘܠܬܐ	ܒܬܘܠܬ	ܒܬܘܠܬܐ	*virgo*
7.	ܩܛܠܬܐ	ܥܓܠܬܐ	ܥܓܠܬ	ܥܓܠܬܐ	*currus*
	ܩܛܠܬܐ	ܪܚܡܬܐ	ܪܚܡܬ	—	*dilecta*
8.	ܩܛܘܠܬܐ	ܩܛܘܠܬܐ	ܩܛܘܠܬ	ܩܛܘܠܝܬܐ[5]	*homicida* (f.)
9.	ܩܛܝܠܬܐ	ܢܝܪܬܐ	—	—	*jugum textoris*

[1] Originario *Qatal.*
[2] Originario *Qetal.*
[3] In origine *Qutul.*
[4] Forma propria etiam Part. pass. fem. *P'al.* — Penes Syr. Or. ܩܛܝܠܬܐ, ut ܕܚܝܠܬܐ *timor.*
[5] Frequentius quam ܬ̈ܐ.

Adnotanda.

285. — Nomina: a) cum 1. rad. ܐ, quae ad typos ܡܰܠܟܳܐ (1, *b*) vel ܡܶܠܟܳܐ (2, *b*) pertinent, vocalem, plerumque ◌ܶ, super eam etiam inducunt: ܐܶܢܩܬܳܐ, pl.=ܐܶܢܳܩܳܬܳܐ *gemitus*; — b) cum 1. rad. ܝ, vocali istius auxiliari in st. constr. et in pl. vocalem ◌ܺ, ad instar regularium, substituunt: ܝܺܕܰܥܬܳܐ, pl.=ܝܺܕܥܳܬܳܐ *scientia.* — Cetera vero regulariter procedunt.

286. — Nomina cum 2. rad. infirma — ܥ"ܝ necnon ܥ"ܘ cum diphthongo in priori syllaba — ad formas regulares facile reducuntur vocalesque servant immutatas: ܠܰܐܘܬܳܐ, st. cr. ܠܰܐܘܰܬ, pl. ܠܰܐܘܳܬܳܐ, *defatigatio*; ܣܰܘܟܬܳܐ, pl.=ܣܰܘܟܳܬܳܐ, *ramus.*

287. — Item nomina ex radicibus secundae geminatae: ܥܶܠܬܳܐ (ܥܠܠ), st. cr. ܥܶܠܰܬ, pl. ܥܶܠܠܳܬܳܐ, *causa.*

288. — Nomina cum 3. rad. ܢ assimilata typum ܡܰܠܟܳܐ (1, *a*) potissimum sequuntur: ܓܶܦܬܳܐ (pro ܓܶܦܢܬܳܐ) st. cr.=ܓܶܦܶܬ, *vitis.*

VOCABULARIUM.

ܐܶܓܰܠܬܳܐ	agmen	ܥܢܳܐ	respondit, exaudivit
ܓܰܡܠܳܐ	camelus	ܠܒܶܟ	*Ethpa.* comprehensus est
ܕܶܟܪܳܐ	masculus	ܦܰܩܥܬܳܐ	campus
ܕܳܨ	saltavit	ܙܗܳܐ	*Aph.* splenduit
ܟܰܦܢܳܐ	fames	ܨܠܳܐ	*Pa.* oravit
ܠܒܽܘܢܬܳܐ	thus	ܩܕܳܡ	ante
ܡܰܘܬܳܢܳܐ	pestilentia	ܟܢܰܫ	collegit
(ܡܥܰܪ̈ܶܐ pl.) ܡܥܰܪܬܳܐ	caverna	ܪܕܰܦ	persecutus est
ܐܰܢܬܬܳܐ	femina	ܫܺܝܦܽܘܪܳܐ	tuba
ܣܟܰܪ	clausit	ܫܬܶܩ	*Ethpa.* obmutuit

EXERCITIUM.

ܛܘܒܘܗܝ[1] ܠܐܢܫܐ ܕܐܬܡܢܝ ܠܗܘܐ ܬܠܡܝܕܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܟܠ ܥܡܗ ܕܠܐ
ܡܬܠܒܒܝܢ ܐܒܗ̈ܐ ܡܢ ܒܪ ܐܢܫܐ ※ — ܘܪܕܐ ܐܝܫܘܥ ܡܢ ܬܡܢ ܡܕܝܢܐ ܠܒܝܬ
ܐܝܠܬܗ ܕܟܠܢܫܐ ܗܘܐ. ܘܟܠܗܘܢ ܡܕܝܢܐ ܘܟܠܗܝܢ ܕܝܢܐ ܐܝܬܝܗ ※ — ܗܘܐ
ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܢܬܘܢ ܩܠܗܘܢ ܘܩܒܠ ܒܥܒܕܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ※ —
ܢܦܩ ܒܫܡܐ ܒܠܠ ܒܫܡܐ ܘܡܠܟܗ ܒܠܠ ܡܠܟܗ. ܘܢܗܘܘܢ ܒܢܝܐ ܘܡܕܝܢܬܐ
ܘܒܝܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ※ — ܘܒܪܐ ܐܒܗܐ ܠܐܕܡ ܒܨܠܡܗ. ܒܨܠܡ ܐܒܗܐ
ܒܪܝܗܝ ܕܟܪ ܘܢܩܒܐ ܒܪܐ ܐܢܘܢ ※ — ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ[2]. ܡܢܐ ܕܥܒܕܬܝܢ ܐܝܟܢ
ܡܚܝܢ ܠܝܠܕܬܐ. ܗܘܝܢ ܚܝܢ ܡܢ ܕܒܪܝܢ. ܐܢ ܒܪܐ ܗܘ. ܗܘܝܢ
ܡܚܝܢ ܠܗ. ܘܐܢ ܢܩܒܬܐ ܗܘܐ. ܗܘܝܢ ܡܚܝܢ ܠܗ ※ — ܢܗܘܘܢ
ܐܡܝܢܐ ܕܬܢܐ ܒܫܘܪܝܐ. ܘܐܬܪܘܗܝ ܕܐܬܚܙܝ ܡܠܟܐ ܠܟܠܗ ܛܘܒܢ.
ܒܢܝܗܘܢ ܕܐܬܒܥܝ ܚܙܐ ܠܟܢܘܫ ܟܠܗ. ܦܘܩܕܢܗ ܕܐܬܚܙܝ ܡܬܦܬܚ.
ܘܐܬܩܘܝ ܗܡܢܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܠܡܫܦܪܐ. ܘܐܫܬܡܥܘ ܕܐܬܢܒܝ ܡܥܢܝ
ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ※ — ܐܒܠܬܐ ܕܥܒܕܬ ܠܐܟܘܬܗ. ܡܢ ܗܕܐ ܒܬܪܗ. ܕܗܢܐ
ܕܠܫܘܡܠܝܐ ܢܫܡܠܝ ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܡܕܝܢܐ ܢܫܡܫܘܢ ※

---

[1] *beatus.* — [2] Pharao ad obstetrices.

LECTIO 61.

De femininis cum tertia radicali infirma.

289. — Praeter adjectiva et participia ex radicibus ܠ"ܝ derivata (cfr. Lect. 55), plura exstant nomina feminina — abstracta praesertim — quae in 3. radicalem ܝ aut in ܘ exeunt. Pauca tantum desinunt in ܝܬܐ.

EXEMPLA.

a) SUBSTANTIVA

		st. emph.	abs.	cons.	versio
in ܝ	sg. =	ܡܢܬܐ[1]	—	—	*pars*
	pl. =	ܡܢܘܳܬܐ	ܡܢܘܳܢ	ܡܢܘܳܬ	*partes*
in ܝ	sg. =	ܡܰܪܕܝܬܐ	ܡܰܪܕܝ	ܡܰܪܕܝܬ	*cursus*
	pl. =	ܡܰܪ̈ܕܝܳܬܐ	ܡܰܪ̈ܕܝܳܢ	ܡܰܪ̈ܕܝܳܬ	*cursus*
in ܘ	sg. =	ܪܶܓܘܬܐ	ܪܶܓܘ	ܪܶܓܘܬ	*desiderium*
	pl. =	ܪ̈ܶܓܘܳܬܐ	ܪ̈ܶܓܘܳܢ	ܪ̈ܶܓܘܳܬ	*desideria*
in ܘ[2]	sg. =	ܨܠܘܬܐ	ܨܠܘ	ܨܠܘܬ	*oratio*
	pl. =	ܨܰܠܘܳܬܐ	ܨܰܠܘܳܢ	ܨܰܠܘܳܬ	*orationes*

b) ADIECTIVA ET PART.

		st. emph.	abs.	cons.	versio
cfr. 269	sg. =	ܕܰܟܝܬܐ	ܕܰܟܝܐ	ܕܰܟܝܬ	*pura*
	pl. =	ܕܰܟܝܳܬܐ	ܕܰܟܝܳܢ	ܕܰܟܝܳܬ	*purae*
cfr. 269	sg. =	ܦܰܗܝܬܐ	ܦܰܗܝܐ	ܦܰܗܝܬ	*stulta*
	pl. =	ܦܰܗܝܳܬܐ	ܦܰܗܝܳܢ	ܦܰܗܝܳܬ	*stultae*
cfr. 269	sg. =	ܓܳܠܝܬܐ	ܓܳܠܝܐ	ܓܳܠܝܬ	*revelans*
	pl. =	ܓܳܠܝܳܬܐ	ܓܳܠܝܳܢ	ܓܳܠܝܳܬ	*revelantes*

[1] Ex radice ܡܢܐ *numeravit.*
[2] In origine ܘ=*o*.

Adnotanda.

290. — a) **Substantiva**: in ܝܳܐ desinentia, assumunt in plurali, pro 3. rad. amissa, ܘ consonantem non secus ac nomina in ܘ desinentia; cum 3. rad. ܝ vel cum terminatione ܘ, illas servant in singulari tamquam semivocales quiescentes. — Excipiuntur: ܚܰܝܘܳܬܳܐ, st. abs. = ܚܰܝܘܳܐ, st. cr. = ܚܰܝܘܰܬ, *animal*; ܚܕ̈ܘܳܬܳܐ, st. abs. = ܚܰܕܘܳܐ, st. cr. = ܚܰܕܘܰܬ, *laetitia* aliaque pauca.

b) **Adjectiva et Participia**: simili modo procedunt ac masculina respectiva. Participia formarum auctarum quoad terminationes Participio *Pʿal* aptantur: ܡܓܰܠܝܳܬܳܐ, st. abs. = ܡܓܰܠܝܳܐ, st. cr. = ܡܓܰܠܝܰܬ, etc. *detegens.*

VOCABULARIUM.

ܐܳܣܝܳܐ	medicus	ܡܰܚܘܳܬܳܐ	vulnus
ܒܰܕܰܪ	dispersit	ܡܰܪܥܺܝܬܳܐ	grex
ܕܶܒܚܳܐ	sacrificium	ܫܛܳܐ	contempsit
ܛܽܘܥܝܳܝ	error	ܥܠܳܬܳܐ	holocaustum
ܬܽܘܩܳܢܳܐ	institutio, inventio	ܦܬܳܟܪܳܐ	idolum
ܟܢܳܬܳܐ	socius, aequalis	ܦܢܛܐ	officium
ܟܪܶܗ	aegrotavit	ܪܘܚ	*Af.* recreavit
ܟܪܰܟ	circumdedit	ܪܳܥܝܳܐ (ܪ̈ܳܥܘܳܬܳܐ pl.)	pastor
ܟܫܰܪ	*Af.* diligenter se gessit	ܣܟܶܠ	stultus fuit

EXERCITIUM.

ܐܣܝܐ ܕܟܘܬܐ ܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܐܣܐ ܡܚܘܬܐ ܕܠܐ ܙܕܩ ܕܢܐܣܐ ܡܚܘܬܐ
ܠܐܣܝܐ ※ — ܘܐܘܦ ܟܠܗ: ܕܐܘܕܝ ܟܠܗ ܟܘܡܪܐ ܫܩܠܐ ܟܢܬܐ
ܕܢܬܪܣܘܢ ܬܘܠܕܘܬܢ ܒܫܡܫܗ ܕܡܪܝܐ. ܗܐ ܡܢܝܢ ܟܢܫ ܠܐ ܗܘܝ ܠܟܘܡܪܐ
ܫܩܠܐ ܟܢܬܐ ܘܠܐ ܡܢܢ ܗܘܘ ܒܫܡܫܗ ܕܡܪܝܐ ※ — ܣܟܠܘ ܪ̈ܥܘܬܐ
ܘܠܡܪܝܐ ܠܐ ܒܥܘ. ܡܛܠܗܢܐ ܠܐ ܐܣܬܟܠܘ. ܡܛܠ ܡܪܥܝܬܗܘܢ ܐܬܒܕܪܬ ※ —
ܦܬܟܪܐ ܕܟܘܡܪܐ ܕܗܘܘ ܐܝܟ ܘܒܫܘܠ ܘܚܛܝܬܐ ܕܬܘܠܟܢܐ ܘܪܘܥܝܬܐ ܕܒܢܝܬܐ

ܘܓܠܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܥܡܡܐ ܐܬܓܠܝ ܕܡܠܟܐ ※ — ܐܝܟܢܐ ܐܬܟܬܒ: ܕܐܘܪܚ
ܠܡܫܝܚܐ. ܟܕ ܐܝܬ ܪܘܚ ܡܫܝܚܐ ܥܠܘܗܝ ※ — ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܠܗܐ ܐܠܗܟ.
ܠܐ ܗܘܐ ܟܠ ܕܒܫܡܝܢ ܐܝܟܢ ܕܒܠܟܘܬܗ ܠܥܠܡܝܢ ܐܢܬ ܒܡܠܟܐ ※ —
ܐܘܪܫܠܡ ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܢܝܐ ܠܐ ܗܘܬ ※ — ܡܢܐ ܗܟܢ ܐܬܐܡܪ
ܒܝܘܡܐ ܕܩܝܡܬܐ ܒܩܘܪܗܘܢ ܢܩܘܡܘܢ ※

LECTIO 62.

De femininis quae secundam radicalem (implicite) reduplicant.

291. — Formae ipsorum communiores sunt:

Typus	Nomen	St. cons. [1]	Plur. [1]	Significatio
1. ܩܛܘܠܐ (*Qaṭṭôl*)	ܙܟܘܬܐ	(ܙܟܘܬ)	(ܙܟܘ̈ܬܐ)	*victrix*
2. ܩܛܘܠܐ (*Qiṭṭôl*)	ܚܘܪܬܐ	(ܚܘܪܬ)	ܚܘܪ̈ܬܐ	*alba*
3. ܩܘܛܘܠܐ (*Quṭṭôl*)	ܐܘܟܡܬܐ	(ܐܘܟܡܬ)	(ܐܘܟ̈ܡܬܐ)	*nigra*
4. ܩܛܝܠܐ (*Qaṭṭīl*)	ܫܦܝܪܬܐ [2]	ܫܦܝܪܬ	ܫܦܝ̈ܪܬܐ	*pulchra* [3]
5. ܩܛܘܠܬܐ (*Qaṭṭūl*)	ܒܬܘܠܬܐ	(ܒܬܘܠܬ)	ܒܬܘ̈ܠܬܐ	*puella*
6. [4] ܩܛܘܠܬܐ (*Qiṭṭôl*)	ܕܒܘܪܬܐ	(ܕܒܘܪܬ)	(ܕܒܘ̈ܪܬܐ)	*vespa*
7. ܩܛܠܐ (*Qiṭṭl*)	ܐܡܪܬܐ	(ܐܡܪܬ)	(ܐܡ̈ܪܬܐ)	*agna*

---

[1] Status cons. et plur. nominibus in hac et subsequenti Lect. recensitis plerumque desunt. Formae uncinis inclusae ad paradigma tantum illustrandum exhibentur.

[2] Hujus nominis formam ostendunt praesertim adjectiva feminina, respondentem formae masculinae sub n. 272, 4 recensitae.

[3] pl. *beneficia*.

[4] Syr. Or. ܩܛܘܠ.

292. — *Adnot.* — Nomina hujus classis rariora sunt, et inter adjectiva praecipue adnumerantur. De ipsis etiam valent quae superius (274) circa masculina adnotata sunt.

VOCABULARIUM.

ܐܘܟܡܐ	niger	ܡܢܐ	numeravit
ܓܝܘܪܐ	adulter	ܣܥܪܬܐ	capillus
ܙܢܝܐ	fornicator	ܢܗܝܪܐ	lucidus
ܚܛܐ	peccavit	ܓܕܘܠܐ	crines
ܟܢܘܫܬܐ	coetus, ecclesia	ܪܚܝܡܐ	amatus
ܕܒܩ	adhaesit	ܫܗܪ	vigilavit
ܥܡ ܦܘܡ ܠܦܘܡ	facie ad faciem	ܬܡܝܡܐ	integer, justus

EXERCITIUM.

ܟܘܟܒܐ ܓܝܘܪܐ ܢܦܠ. ܒܢܝܐ ܢܗܝܪܐ ܕܫܠܡܘ ܒܟܠܐ ܕܡܠܟ ܗܘܐ
ܥܕܠܟܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܥܡ ܦܘܡ ܠܦܘܡ ܡܡܠܠ ܗܘܐ ܒܟܬܒܗ ※ —
ܫܡܝܢ ܗܘ ܢܘܟܪܝܐ ܣܥܪܐ ܠܟܠ ܕܠܐ. ܘܠܟܠ ܕܪܡ ܘܥܗܪ ܡܢܐ ܪܚܝܡܗ
ܗܘ ※ — ܐܦܠܐ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܒܐܝܕܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܫܡܫ ܐܢܬ ܠܡܠܟܐ
ܒܗ ܣܥܪܐ ܚܕܐ ܕܓܕܝܠܐ ܐܘܟܡܬܐ ܐܘ ܢܗܘܪܐ ※ — ܘܐܝܠܝܢ ܢܘܟܪܝܬܐ ܡܠܟܬܐ
ܥܡ ܦܘܪܐ ܚܕ ܢܦܩܬ ܘܐܡܪܬ. ܥܡܝ ܢܦܩܬ. ܘܐܡܪ. ܦܩܘ ܐܢܐ ※ — ܘܐܦ
ܐܘܪܝܐ ܐܡܪ: ܕܥܒܕܬ ܚܛܝܬ: ܥܒܕܬ ܢܘܟܪܝܬܐ. ܕܚܕܬ ܢܘܟܪܝܬܐ ܢܦܫ
ܟܠܗܝܢ ܕܥܒܕܬܗܘܢ ※ — ܐܘܕܝ ܟܢܘܫܬܗܘܢ: ܚܕܐ ܕܐܝܬܝܗ ܘܚܕܐ
ܕܗܘܝܐ. ܕܐܝܬܝܗ ܢܘܒܐ ܘܚܘܒܐ ܓܝܘܪܬܐ. ܘܟܠܗ ܕܡܢ ܟܬܒܐ ܟܠܗ
ܡܢܝܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܚܕܐ ܘܐܠܦܐ ܠܡܪܝܐ ※ — ܘܐܡܪ. ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ
ܐܢܐ ܚܛܝܬ ܕܡܢܗ ܠܐܝܬܝܗ. ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܟܠ ܕܒܟܬܒ ܐܡܪ: ܘܟܠ ܟܠܐ
ܐܬܩܢܬܐ. ܡܢܐ ܚܛܝܬ ※

LECTIO 63.

De femininis quae praeformativis augentur.

293. — **Cum praeformativo ܡ**, praecipuae femininorum formae sequentibus nominibus repraesentantur:

A) ex radicibus sanis:

Typus	Nomen	St. cons.	Plur.	Significatio
1. ܡܩܛܠܬܐ	ܡܪܟܒܬܐ	ܡܪܟܒܬ	ܡܪܟ̈ܒܬܐ	*vehiculum*
1. ܡܩܛܠܬܐ	ܡܟܢܫܬܐ	(ܡܟܢܫܬ)	ܡܟܢ̈ܫܬܐ	*scopa*
2. ܡܩܛܠܬܐ	ܡܟܢܫܬܐ	(ܡܟܢܫܬ)	(ܡܟܢ̈ܫܬܐ)	*id.*
3. ܡܩܛܠܘܬܐ	ܡܬܩܘܠܬܐ	(ܡܬܩܘܠܬ)	(ܡܬܩ̈ܘܠܢܬܐ)	*pondus*

B) ex radicibus infirmis:

Radix	Nomen	St. cons.	Plur.	Significatio
ܦ"ܐ	ܡܐܟܘܠܬܐ	(ܡܐܟܘܠܬ)	ܡܐܟ̈ܠܬܐ	*cibus*
ܥ"ܘ	ܡܥܦܬܐ	(ܡܥܦܬ)	(ܡܥ̈ܦܬܐ)	*pelvis*
ܥ"ܥ	ܡܥܠܬܐ	(ܡܥܠܬ)	ܡܥ̈ܠܬܐ	*introitus*
ܥ"ܝ	ܡܣܟܬܐ	(ܡܣܟܬ)	(ܡܣ̈ܟܬܐ)	*contextus*
ܥ"ܝ	ܡܪܘܬܐ	(ܡܪܘܬ)	ܡܪ̈ܘܬܐ	*cursus*

N. B. — In Participiis formarum auctarum, st. emphaticus fem., huic classi adscribendus, raro tantum invenitur.

294. — **Cum praeformativo ܬ**, quod in nominibus abstractis ex *Pa'el, Ethpa'al* et *Af'el* oriundis praesertim apparet, typi communiores sunt:

Typus	Nomen	St. cons.	Plur.	Significatio
1. [1]ܬܰܦܩܺܝܠܬܳܐ	ܬܰܠܡܺܝܕܬܳܐ	(ܬܰܠܡܺܝܕܰܬ)	ܬܰܠܡܺܝܕ̈ܳܬܳܐ	*discipula*
2. [2]ܬܰܦܩܽܘܠܬܳܐ	ܬܰܪܥܽܘܬܳܐ	(ܬܰܪܥܽܘܬ)	(ܬܰܪܥܘ̈ܳܬܳܐ)	*satisfactio*
3. { ܬܶܦܩܠܬܳܐ	ܬܶܟܫܶܦܬܳܐ	(ܬܶܟܫܶܦܬ)	(ܬܶܟܫ̈ܦܳܬܳܐ)	*supplicatio*
ܬܰܦܩܠܬܳܐ	ܬܰܠܒܶܫܬܳܐ	(ܬܰܠܒܶܫܬ)	ܬܰܠܒ̈ܫܳܬܳܐ	*indumentum*
4. ܬܶܦܩܠܬܳܐ	ܬܶܫܡܶܫܬܳܐ	(ܬܶܫܡܶܫܬ)	ܬܶܫܡ̈ܫܳܬܳܐ	*ministerium*
5. ܬܶܦܩܽܘܠܬܳܐ	ܬܶܫܒܽܘܚܬܳܐ	ܬܶܫܒܚܳܬ	ܬܶܫܒ̈ܚܳܬܳܐ	*laus*

VOCABULARIUM.

ܗܦܰܟ versatus est
ܣܢܺܩ destitutus est
ܘܳܝ heu!
ܛܥܳܐ oblitus est
ܡܰܚܫܰܒܬܳܐ cogitatio
ܡܰܪܩܽܘܕܬܳܐ planctus
ܡܰܫܪܺܝܬܳܐ exercitus
ܩܪܶܒ *Af.* obtulit sacrificium
ܥܕܰܡܳܐ ܠܶܐܡܰܬܝ usquequo
ܦܪܰܩ *Ethpe.* redemptus est
ܪܥܳܐ *Ethpa.* gratus fuit
ܩܪܺܝܬܳܐ (pl. ܩܘܪ̈ܝܳܐ) pagus
ܪܦܰܬ palpitavit
ܫܳܓ *Af.* lavit
ܫܠܶܛ dominatus est
ܬܰܘܣܶܦܬܳܐ additio

EXERCITIUM.

ܐܝܟ ܡܰܠܟܳܐ ܐܦ ܡܰܫܪܺܝܬܶܗ. ܘܐܝܟ ܪܺܝܫܳܐ ܐܦ ܡܰܪܕܺܝܬܶܗ ※ — ܠܳܐ ܬܶܗܘܶܐ
ܦܽܘܡܳܟ ܓܡܺܝܪܳܐ ܡܶܢ ܬܶܫܒܽܘܚܬܳܐ (ܡܳܪܝ) ܘܠܳܐ ܬܶܛܥܶܐ ܐܦ ܡܰܚܫܒ̈ܳܬܳܟ ܡܶܢ
ܬܰܘܕܺܝܬܳܐ. ܗܦܽܘܟ ܢܰܦܫܳܐ ܒܝ ※ — ܘܐܶܡܰܪ ܢܩܺܝܦܳܐ ܠܡܫܺܝܚܳܐ ܒܬܰܘܕܺܝܬܳܐ

[1] Cum *i* producta. Exstant etiam nomina hujus typi cum *i* brevi.
[2] Cum *u* producta. Inveniuntur etiam nomina cum *u* correpta.

ܠܡܥܒܕܢܐ. ܘܟܕ ܥܒܪ ܒܟܠܗ̇ ܠܡܥܡܩ ܥܒܪ ܚܙܩܝܐ ܒܡܣܝܒܪܢܘܬܗ
ܐܬܡܟܢܬܗ ܕܚܙܩܝܐ ※ — ܐܩܝܡ ܒܟܡܐ ܡܢ ܫܢܝܐ ܐܘܪܚܝܢ ܡܛܠ
ܕܐܬܦܪܩܡ. ܚܙܩܝܐ ܐܬܟܪܗ ܢܟܘܠܝ ܫܢܘܗ ܟܕ ܡܣܩܒܠܝܢ ܕܚܫܝܐ ※
— ܡܘܣܦܬܗ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܠܚܕܐ ܐܬܡܟܠ. ܘܐܘܪܢܘܬܗܘܢ ܕܙܪܩܝܐ ܠܐ ܬܫܬܚܠ
ܠܥܠܡ ※ — ܚܙܩܝܐ ܟܕ ܐܘܣܦܬܗ[1] ܐܬܚܫܚ ܒܗ ܡܢܝܐ. ܘܝܩܘܬ
ܡܢ ܟܕ ܕܡܢ ܐܘܒ ܡܘܬܐ ܠܐ ܡܬܚܫܚ ܒܗ ܠܥܠܡ ※ — ܘܐܘܒ ܐܡܪ[2].
ܕܣܠܩܘܗܝ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܘܥܠܘܗܝ ܡܢܗ ܐܬܩܪܝܘ. ܗܘܘ ܗܘܘ ※

LECTIO 64.

De femininis quae afformativis augmentantur.

A) Afformativa simplicia.

295. — Suffixum ܝ in femininis ante terminationem st. emphatici frequenter inseritur (=ܝܬܐ). Hujusmodi nomina st. abs. et constr. communiter carent. In plurali desinentia ܝܬܐ vertitur regulariter in ܝ̈ܬܐ. Ex. gr.: ܚܫܡܝܬܐ, pl.=ܚܫܡܝ̈ܬܐ, *coena.*

296. — a) Item suffixum ܘ (ܘܬܐ), ope cujus substantiva abstracta ex omnibus nominibus deduci possunt: ܡܠܟܘܬܐ *regnum* (ex ܡܠܟܐ *rex*); ܛܝܒܘܬܐ *bonitas* (ex ܛܒܐ *bonus*), etc. — In nominibus vero ex radicibus ܠ̈ܝ oriundis, nonnumquam ante desinentiam ܘܬܐ evanescit 3. radicalis: ܫܒܝܘܬܐ *captivitas* (ex ܫܒܐ); sed ܕܟܝܘܬܐ *puritas* (ex ܕܟܐ), etc.

b) Nomina hujus classis in variis statibus eodem modo se gerunt ac feminina *tertiae infirmae* in ܘ desinentia (289).

---

[1] *post additionem suam, i. e.* post prolongatam vitam. — [2] *Amos* V. 16.

297. — Affixum ـܝ ante terminationem (=ܝܬܐ) assumunt adjectiva feminina e respectivis masculinis derivata (280): ܩܕܡܝܬܐ *prima* (ex ܩܕܡܝܐ). St. constr. et plurale regulariter efformant.

298. — Affixum ـܘܣ, cum desinentia emphatica compositum (=ܘܣܬܐ), praecipue apparet in diminutivis feminini generis. Haec in pl. exeunt in ܘܣܝܬܐ: ܟܒܘܣܬܐ, pl.=ܟܒܘܣܝܬܐ, *puellula*.

B) Afformativa composita.

299. — Terminationes ܝܬܐ, ܘܬܐ, haud raro nominibus accedunt suffixis ـܝ, ـܢ, ـܘܢ, ـܠ aliisve jam auctis. Hujus generis nomina formas sequuntur propriae terminationi respondentes (295—296): ܡܠܟܢܘܬܐ *dignitas regia*; ܛܠܝܬܘܢܝܬܐ *puellula*; ܡܘܠܕܢܘܬܐ *generatio*; ܚܝܠܬܢܘܬܐ *robur*.

VOCABULARIUM.

ܐܦܐ	facies	ܛܠܢܝܬܐ	umbra
ܐܪܥܢܝܐ	terrestris	ܡܥܡܘܕܝܬܐ	ablutio
ܒܠܥ	absorbuit	ܣܗܕܘܬܐ	testimonium
ܒܥܠܬ	propter	ܣܟܠ	*Af.* deliquit
ܓܢܒ	furatus est	ܥܒܕܬܐ	facinus
ܓܪ	moechatus est	ܨܘܪܬܐ	forma
ܫܘܚܠܦܐ	mutatio	ܟܘܕܒܐ	mendacium
ܩܝܡܬܐ	resurrectio	ܬܕܟܝܬܐ	purificatio

EXERCITIUM.

ܛܠܢܝܬܐ ܢܦܩܢ ܗܘ̈ ܩܕܡܘܗܝ ܘܒܬܪܗ ܐܦܠܐ ܐܢܫܘܗ. ܒܥܠܬ ܫܘܚܠܦܐ
ܡܠܟܘܬܐ ※ — ܡܢ ܕܡܓܢܒ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܚܕܝܫܬܐ. ܐܝܟ ܠܐ ܢܗܘܘܢ ܒܥܒܕܘܗܝ
ܩܕܡܝܬܐ ※ — ܕܓܢܒ ܡܢܟܐ ܙܒܢܐ. ܘܕܓܪ ܒܗܘܢ ܐܦܐ ※ — ܐܝܟ ܐܢܫ

ܦܪܘܩܢ. ܘܐܢ ܐܢܬܘܢ ܠܐ ܫܒܩܝܢ ܠܒܢܝܢܫܐ ܣܟܠܘܬܗܘܢ ܕܣܟܠܝܢ
ܠܟܘܢ. ܐܦ ܠܐ ܠܟܘܢ ܢܫܒܘܩ ܐܠܗܐ ※ — ܒܠܝܠܐ ܩܕܡܝܐ ܗܘܐ ܫܘܠܡܐ
ܠܒܪ̈ܝܬܐ ܘܫܘܒܠܒܠܐ ܪܘܪܒܐ ܐܬܒܢܝܬ ܒܡܫܬ̈ܥܝܬܐ ܘܫܘܠܡܐ ܠܗ ܦܣܩܐ
ܡܫܝܚܐ ※ — ܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܕܠܐ ܬܩܛܘܠ. ܘܠܐ ܬܓܢܘܒ. ܘܠܐ ܬܓܘܪ. ܘܠܐ
ܬܣܗܕ ܣܗܕܘܬܐ ܕܓܠܬܐ. ܝܩܪ ܠܐܒܘܟ[1] ܘܠܐܡܟ ※ — ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܢܬܘܢ[2]
ܕܠܐ ܬܗܘܘܢ ܡܬܒܝܢܝܢ ܒܗܘܢ ܒܥܒܕܘܗܝ ܘܒܝܬܗܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ.
ܒܟܠܐ ܗܘ ܗܘܝܢ ܡܣܩܒܠܐ ܟܬܒܐ ※

III) De nominibus anomalis ac numeralibus.

LECTIO 65.

De nominibus plurilitteris cum masculinis tum femininis.

300. — Plurilittera illa vocantur nomina quae quatuor vel etiam plures radicales ostendunt. Rariora sunt substantiva primitiva cum radice quadrilittera, ut ܥܘܩܒܪܐ *mus*; ܥܩܪܒܐ *scorpio*, etc. Quamplura nomina plurilittera e radice verbali derivantur, quattuorque constituunt categorias:

I. **Quae tertiam radicalem vel 2. et 3. simul repetunt.** Typos praecipuos exhibent sequentia nomina:

ܙܠܝܩܘܬܐ	*splendor*	ܡܫܠܡܢܐ	*integer*
ܪܚܠܘܠܐ	*terror*	ܣܚܠܠܐ	*alga*
ܦܘܚܠܐ	*facies*	ܚܘܪܘܪܐ	*albedo*

---

[1] *patrem tuum.* — [2] Iesus nempe ad Iudaeos.

II. **Quae integram radicem reduplicant.** Variae ipsorum formae in sequentibus exemplis apparent:

ܥܠܥܠܐ	*tempestas*	ܪܘܡܪܡܐ	*exaltatio*
ܒܘܠܒܠܐ	*confusio*	ܥܕܥܕܐ	*festum*
ܡܢܘܢܐ	*manna*	ܦܫܦܫܐ	*cimex*

III. **Quae praeformativum formae verbalis retinent.** Ex formis verborum auctis sat frequenter originem ducunt *nomina abstracta* quae *actionem* significant. Hujusmodi sunt:

ܐܘܠܦܢܐ *institutio* (a ܐܠܦ *instituit*)
ܫܘܥܒܕܐ *subactio* (a ܫܥܒܕ *subegit*)
ܣܘܩܒܠܐ *occursus* (a ܣܩܒܠ *obviavit*)

IV. **Quae radici verbali litteram adventitiam (255) admiscent.** Ex. gr.: ܥܘܪܓܠܐ *volutatio* (a ܥܓܠ *volvit*); ܩܝܢܝܐ *faber ferrarius* (a ܩܝܢ *ignitum reddidit*), etc.

Adnotanda.

301. — Nomina hujus classis ut plurimum st. constr. et abs. necnon plurali privantur. Quae unum alterumve statum possident, juxta typos fundamentales illum componunt, ut ܙܘܗܪܐ, st. cr. = ܙܘܗܪ *splendor*.

302. — Paucissima, quae occurrunt, nomina feminina huc pertinentia legibus generalibus, juxta typum quem referunt, subjiciuntur; sic ܦܪܣܘܡܝܬܐ, pl. = ܦܪܣܘܡܝ̈ܬܐ, *scintilla* (284, 8).

303. — *Supplementum.* — Exstant etiam in Lingua syriaca **Nomina composita**, id est, ex unione duorum nominum orta sive per appositionem sive per constructionem. Ex. gr.: ܒܪܢܫܐ vel ܒܪ ܐܢܫܐ *homo*; ܒܪܕܝܨܢ *Bardesan*; ܬܠܬܥܣܪ *tredecim*, etc.

VOCABULARIUM.

ܐܟܠܩܪܨܐ	diabolus	ܢܟܠܐ	fraus
ܐܣܪܐ	ligamen	ܢܣܝ	tentavit
ܐܪܕܝܟܠܐ	architectus	ܗܦܟ	vicit, evertit
ܩܨܪܐ	palatium	ܣܘܩܒܠܐ	oppositio
ܒܟܠܕܘܟ	in omni loco	ܥܘܩܣܐ	aculeus
ܒܢܝܐ	aedificator	ܥܩܪܒܐ	scorpio
ܒܥܠܕܒܒܐ	adversarius	ܦܘܚܡܐ	comparatio
ܗܕܪܐ	ornatus	ܪܡܘܬܐ	superbia
ܟܬܫ	*Ethpa.* dimicavit	ܫܘܒܗܪܐ	arrogantia
ܡܚܐ	percussit		

EXERCITIUM.

ܡܢ ܕܪܓܐ ܕܢܦܠ ܒܐܣܛܘܢܐ ܕܬܠܡܝܕܐ. ܢܗܘܐ ܠܟ ܠܘܩܒܠ[1]
ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ ※ — ܪܡܘܬܐ ܣܢܝܐ ܘܫܘܒܗܪܐ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܣܢܝܩܐ. ܒܪܡܘܬܐ
ܐܪܡ ܢܦܠ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ ※ — ܐܝܟܢܐ ܒܟܠܕܘܟ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܒܟܠܗ ܐܘܡܢܐ
ܠܗ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܣܝܪܐ ܦܣܩܘ ܠܗ ※ — ܡܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܗ ܠܒܥܠܕܒܒܘܗܝ
ܘܒܦܘܚܡܐ ܠܐܠܗܘܬ ܠܝ. ܐܝܟ ܐܣܪܐ ܫܒܘܩ ܐܣܪܝܗ ܠܐܠܗܘܬ ܪܚܡ.
ܐܝܟ ܢܟܠܐ ܕܡܢܐ ܕܠܐܠܗܘܬ ܠܝ ܐܦ ܣܘܩܒܠܗ ※ — ܢܡܚܐ ܡܚܐ ܗܕܪܐ
ܒܢܟܠܐ. ܢܡܚܐ ܡܚܐ ܠܐܝܢܐ ܠܒܥܠܕܒܒܝ ※ — ܥܩܪܒܐ ܒܥܘܩܣܗ
ܡܚܐ ܠܟܠ ܕܠܐ ܐܦܢܗ. ܘܚܝܘܬܐ ܟܠܗܝܢ ܥܩܪܒܐ ܡܚܝܢ ※ — ܗܘܪܡ
ܢܦܩ ܐܬܐܒܕ ܡܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܠܥܒܕܐ ܕܬܠܡܝܕܐ ܡܢ ܐܟܠܩܪܨܐ ※ —
ܗܝܡܢ ܡܢ ܢܗܘܐ ܗܘ ܦܓܪܐ ܠܒܢܝܗ. ܠܐܪܕܝܟܠܗ ܐܝܬܘܗܝ ܢܟܠܐ ܩܨܪܐ
ܦܘܚܡܐ ※

---

[1] lege forsitan ܠܩܘܕܡܝܢ *prius.*

LECTIO 66.

Nomina irregularia et defectiva.

Nomen		St. abs. et cr.	c. suf. grav.	c. suf. lev.	Plur. emph.	Plur. abs.
ܐܒܐ	*pater*	—[1]	ܐܒ	ܐܒܘܝ	ܐܒܗܐ et ܐܒܗܬܐ	ܐܒܗܝܢ
ܐܘܐ	*aequalis*	—	—	—	ܐܘܬܐ	ܐܘܬܝܢ
ܐܘܡܬܐ	*natio*	—	ܐܘܡܘܬܟܘܢ	—	ܐܡܘܬܐ et ܐܘܡܘܬܐ	ܐܡܘܢ et ܐܘܡܘܢ
ܐܚܐ	*frater*	—	ܐܚ	ܐܚܘܝ	+[1]	+
ܐܝܕܐ	*manus*	ܐܝܕ et ܝܕ	ܐܝܕ	ܐܝܕܝ	ܐܝܕܐ, ܐܝܕܝܐ, ܐܝܕܘܬܐ	ܐܝܕܝܢ
ܐܚܪܢܐ	*alius*	ܐܚܪܢ	—	—	ܐܚܪܢܐ	ܐܚܪܢܝܢ et ܐܚܪܢܝܢ
ܐܡܐ	*mater*	+	+	+	ܐܡܗܐ et ܐܡܗܬܐ	—
ܐܢܫܐ	*homo*	ܐܢܫ et ܢܫ	—	—	—	ܐܢܫܝܢ et ܢܫܝܢ
ܐܢܬܬܐ	*mulier*	ܐܢܬܬ (cr.)	—	ܐܢܬܬܝ	ܢܫܐ	ܢܫܝܢ
ܐܪܝܐ	*leo*	—	—	—	ܐܪܝܘܬܐ	ܐܪܝܘܢ
ܐܪܝܬܐ	*laena*	—	—	—	ܐܪܝܘܬܐ	—
ܒܝܬܐ	*domus*	ܒܝܬ-ܒܝܬ	ܒܝܬ	ܒܝܬܝ	ܒܬܐ	ܒܬܝܢ
ܒܪܐ	*filius*	ܒܪ	ܒܪ	ܒܪܝ	ܒܢܝܐ	ܒܢܝܢ
ܒܪ ܐܢܫܐ[2]	*homo*	ܒܪ ܐܢܫ	—	—	ܒܢܝ ܐܢܫܐ	ܒܪ ܐܢܫܝܢ

ܒܪܬܐ	*filia*	ܒܪܬ (cr.)	ܒܪܬܟ	ܒܪܬܗ	ܒܢ̈ܬܐ	ܒܢ̈ܬܝ
ܐܦܐ	*modus*	ܐܦ vel ܐܦ	ܐܦܟ	ܐܦܘܗܝ	ܐܦ̈ܐ	ܐܦ̈ܝ
ܚܕܝܐ	*pectus*	—	ܚܕܝܟ	ܚܕܝܘܗܝ	ܚܕܝ̈ܐ et ܚܕܘܬܐ	ܚܕ̈ܝ
ܚܡܐ	*socer*	ܚܡ	ܚܡܘܟ	ܚܡܘܗܝ	ܚܡܘܬܐ	—
ܚܬܐ	*soror*	—	+	+	ܐܚܘ̈ܬܐ	—
ܛܠܝܐ	*juvenis*	ܛܠܐ (cr.)	ܛܠܝܟ	ܛܠܝܗ	ܛܠܝ̈ܐ et [3]ܛܠܝܬܐ	ܛܠ̈ܝ et [3]ܛܠܝ̈ܬܝ
ܝܘܡܐ	*dies*	ܝܘܡ	ܝܘܡܟ	ܝܘܡܗ	ܝܘ̈ܡܐ et ܝܘܡܬܐ	ܝܘ̈ܡܝ
ܠܠܝܐ[4] ܠܠܝܐ[4]	*nox*	ܠܠܐ ܠܠܝ } abs.	—	ܠܠܝܗ	ܠܠܘܬܐ	ܠܠܘܬܝ
ܡܪܐ[5]	*dominus*	ܡܪܐ	ܡܪܟ	ܡܪܗ	ܡܪ̈ܘܬܐ, ܡܪ̈ܐ, ܡܪܘܬܐ	ܡܪ̈ܝ et ܡܪܘܬܝ
ܣܦܬܐ	*labium*	ܣܦܬ-ܣܦܬ	ܣܦܬܟ	ܣܦܬܗ	ܣܦܘ̈ܬܐ	ܣܦܘ̈ܬܝ
ܩܪܝܬܐ	*civitas*	ܩܘܪܝܐ-ܩܪܝܬ	+	+	ܩܘܪ̈ܝܐ	ܩܘܪ̈ܝ
ܫܡܐ	*nomen*	ܫܡ	ܫܡܟ	ܫܡܗ	ܫܡܗ̈ܐ et ܫܡܗܬܐ	ܫܡܗ̈ܝ
ܫܢܬܐ	*annus*	ܫܢܬ-ܫܢܐ	—	—	ܫܢ̈ܐ	ܫܢ̈ܝ
ܬܕܝܐ	*uber*	—	—	ܬܕܘܗܝ	ܬܕ̈ܝܐ	ܬܕ̈ܝ (c. suff.)

[1] Lineola denotat non dari talem formam; crux vero illam esse plane regularem.
[2] Scribitur etiam ܒܪܢܫܐ et ܒܪܢܫ; ad litteram „*filius hominis*".
[3] Substantive „pueri".
[4] Penes Syr. Or. ܠܠܝܐ et ܠܠܝܐ.
[5] Sed ܡܪܝܐ *Dominus*, ܡܪܢ *Dominus noster*; quae de Deo Patre et de Christo tantum dicuntur.

Adnotanda.

304. — a) Nomen ܐ̱ܢܳܫܳܐ fere semper collective sumitur „*homines, gens*“. In st. cr. pl. et cum suffixis fit ܐ̱ܢܳܫ̈ܰܝ *gentes*. Status abs. ܐ̱ܢܳܫ vel ܢܳܫ significat „*quidam*“; in pl. ܐ̱ܢܳܫܺ̈ܝܢ vel ܢܳܫܺ̈ܝܢ „*nonnulli*“.

b) Substantivum ܡܳܬܳܐ *pagus*, ad quod refertur ܡܕܺܝܢ̱ܬܳܐ *civitas*, habet in st. emph. ܡܰܘ̈ܬܳܐ significationem pl. collectivi = *oppida*. Cum suff. ܡܰܘ̈ܬܶܗ, ܡܰܘ̈ܬܶܝܗ vel ܡܰܘ̈ܬܳܗ̇, ܡܰܘ̈ܬܰܝܟܽܘܢ vel ܡܰܘ̈ܬܟܽܘܢ, etc.

305. — Inter nomina anomala recensenda sunt substantiva in plurali tantum usurpata cum significatione plerumque singulari: a) ܐܰ̈ܦܶܐ *facies*, st. abs. ܐܰ̈ܦܺܝܢ, st. cr. ܐܰ̈ܦܰܝ — b) ܕܡܰ̈ܝܳܐ *pretium*, st. cr. ܕܡܰ̈ܝ — c) ܚܰ̈ܝܶܐ *vita*, st. cr. ܚܰ̈ܝܰܝ — d) ܡܰ̈ܝܳܐ *aqua* vel *aquae*, st. abs. ܡܰ̈ܝܺܢ, vel ܡܰ̈ܝܰܝܢ, st. cr. ܡܰ̈ܝ — e) ܫܡܰ̈ܝܳܐ *coelum* vel *coeli*, st. abs. ܫܡܰ̈ܝܢ, st. cr. ܫܡܰ̈ܝ, etc.

VOCABULARIUM.

ܐܳܬܳܐ	signum	ܒܐܶܫ	*Af.* malum intulit
ܒܥܳܐ	*Ethpe.* requisitum est	ܡܶܛܽܠ ܐܰ̈ܦܰܝ	propter
ܛܽܘܗܡܳܐ	familia	ܥܶܣܪܺܝܢ	viginti
ܛܰܫܳܐ	*Pa.* occultavit	ܦܰܪܶܩ	liberavit
ܟܰܪܣܳܐ	venter	ܦܰܩܳܚܳܐ	utilis, conveniens
ܢܒܺܝܬܳܐ	prophetissa	ܪܳܚܡܳܐ	amator
ܢܽܘܢܳܐ	piscis	ܥܪܰܩ	evasit
ܢܶܡܪܳܐ	tigris	ܬܒܰܥ	vindicavit

EXERCITIUM.

ܥܰܡ ܢܶܡܪܳܐ ܥܒܶܕ ܫܰܝܢܳܐ. ܘܥܰܡ ܟܰܠܒܳܐ ܥܒܶܕ ܫܰܝܢܽܘܬܳܐ. ܠܳܐ ܐܶܬܠܳܐ ܘܠܳܐ
ܐܶܚܘܳܐ. ܠܳܐ ܦܳܬܳܐ ܐܶܠܳܐ ܟܢܺܝܫܬܳܐ. ܠܳܐ ܛܽܘܗܡܳܐ ܐܶܠܳܐ ܒܰܪܢܳܫܽܘܬܳܐ. ܠܳܐ ܪܳܚܡܳܐ ܘܠܳܐ
ܢܒܺܝܬܳܐ܀ — ܐܰ̈ܦܰܝ. ܫܡܰܝܳܐ ܒܚܰ̈ܝܶܐ ܠܳܐ ܡܶܬܒܥܶܝܢ ܘܠܳܐ ܥܰܡ ܡܳܘܬܳܐ ܡܶܫܬܰܘܚܪܺܝܢ

ܐܠܐ ܓܝܪ ܡܫܘܬܐ ܚܕܬܐ ܠܥܠܐ ܡܫܠܡܝܢ ※ — ܘܢܦܩܬ ܡܪܝܡ ܠܩܒܪܐ
ܢܓܗܗ ܕܐܬܩܪܝ ܦܠܓܠܐ ܟܐܦܐ ܕܢܗܡܬ ܦܠܚܘܡ ܢܩܠ ܟܠܗܘܢ ܒܩܠܝܠܐ
ܘܒܪܚܡܬܐ ※ — ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܢܫܡܫܘܢ ܐܝܟ ܐܬܝܠܐ ܕܐܝܟ ܢܫܪܐ. ܩܐܡ
ܕܢܦܩ ܠܥܠ ܕܠܐ ܐܫܬܟܚ ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܒܓܢܒܐ ※ — ܢܚ ܐܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܡܪܘܬܐ ܕܠܐ ܙܥܘܪܐ ܒܩܒܪܗ ܕܡܫܝܚܐ ܢܚܝܐ ※ — ܗܘܐ ܠܝ ܐܢܐ ܕܩܝܡܬܐ.
ܘܐܚܝܘ[1] ܠܝ ܘܐܚܝ ܘܐܚܝܢ ܘܐܢܫܝ ܘܐܢܬܘܢ ܘܒܗܠܠ ܕܐܡܪ ܠܝ. ܘܦܪܘ ܢܩܦܘܢ
ܡܢ ܩܒܪܐ ※ — ܘܗܘܐ ܡܢ ܠܟܐ ܒܫܒܬܐ ܫܢܝ ܕܐܒܐ ܫܠܝܡܝܢ ܠܐܢܫ ܚܠܝܡ.
ܒܝܬܗ ܕܡܪܢܐ ܘܒܝܬܗ ܕܡܠܟܐ ※ — ܐܬܝܢ ܡܪܢܐ ܡܪܝܐ ܗܘܐ ܠܝ ܘܥܕܪ ܠܢܘܢ.
ܢܬܒܠܢ ܐܬܦܩܕܬ ܠܢܘܡܘܣܐ ܘܟܠܗܝܢ ܠܢܘܡܘܣܐ ※ — ܠܐ ܫܟܚܘ ܒܟܠܗܘܢ
ܕܢܟܠܐ ܕܐܡܪ ܒܝܫܘܬܗ. ܕܐܬܚܘܝ ܢܘܚܐ ܠܗ ܘܦܘܩܕܢܘܗܝ ܢܛܪܝܢ ܠܗܘܢ
ܒܢܘܪܐ ※ — ܠܐ ܢܫܬܠܛܘܢ ܐܬܪܐ ܥܠ ܐܦܝ ܒܝܬܗܘܢ ܘܒܝܬܐ ܠܐ ܢܫܬܠܛܘܢ
ܥܠ ܐܦܝ ܐܚܘܬܗܘܢ ܐܠܐ ܐܢ ܒܫܠܡܘܬܗ ܢܩܘܡܘܢ ※ — ܗܘ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܠܝܚܐ ܦܩܕ ܗܘܐ ܠܗ ܕܐܦܩܘܗܝ ܕܝ ܠܗܢ ※ — ܐܝܟܢܐ ܣܓܝ ܕܗܘܐ
ܢܥܠ ܒܪܝܫܗ ܕܢܘܚܐ ܠܥܠܡܐ ܢܣܒ ܘܠܥܠܡܐ ܠܒܢܝܢ. ܘܟܢܝ ܢܗܘܐ ܒܪܗ
ܕܐܢܫܐ ܒܫܠܡܗ ܕܐܒܐ ܠܥܠܡܐ ܢܣܒ ܘܠܥܠܡܐ ܠܒܢܝܢܐ ※

---

[1] *Af.* ex ܚܝܐ

LECTIO 67.

Numeri cardinales.

Num.	Sig.	Nomen=cum subst. masc.	cum subst. fem.
1	ܐ[1]	ܚܰܕ	ܚܕܳܐ
2	ܒ	ܬܪܶܝܢ	ܬܰܪ̈ܬܶܝܢ
3	ܓ	ܬܠܳܬܳܐ	ܬܠܳܬ
4	ܕ	ܐܰܪܒܥܳܐ	ܐܰܪܒܰܥ
5	ܗ	ܚܰܡܫܳܐ	ܚܰܡܶܫ
6	ܘ	ܐܶܫܬܳܐ vel ܫܬܳܐ	ܫܶܬ
7	ܙ	ܫܰܒܥܳܐ	ܫܒܰܥ
8	ܚ	ܬܡܳܢܝܳܐ	ܬܡܳܢܶܐ
9	ܛ	ܬܶܫܥܳܐ	ܬܶܫܰܥ
10	ܝ	ܥܶܣܪܳܐ	ܥܣܰܪ
11	ܝܐ	ܚܰܕܥܣܰܪ	ܚܰܕܥܶܣܪܶܐ vel ܚܕܰܥܶܣܪܶܐ
12	ܝܒ	ܬܪܶܥܣܰܪ	ܬܰܪܬܰܥܶܣܪܶܐ vel ܬܰܪܬܥܶܣܪܶܐ
13	ܝܓ	ܬܠܳܬܰܥܣܰܪ	ܬܠܳܬܰܥܶܣܪܶܐ vel ܬܠܳܬܥܶܣܪܶܐ
14	ܝܕ	ܐܰܪܒܰܥܬܰܥܣܰܪ vel [2]ܐܰܪܒܰܥܬܰܥܣܰܪ	ܐܰܪܒܰܥܶܣܪܶܐ vel ܐܰܪܒܥܶܣܪܶܐ
15	ܝܗ	ܚܰܡܫܰܥܣܰܪ vel ܚܰܡܶܫܬܰܥܣܰܪ	ܚܰܡܫܰܥܶܣܪܶܐ vel ܚܰܡܫܥܶܣܪܶܐ
16	ܝܘ	ܫܬܬܰܥܣܰܪ vel ܫܬܰܬܥܣܰܪ	ܫܬܬܰܥܶܣܪܶܐ vel [3]ܫܬܬܥܶܣܪܶܐ
17	ܝܙ	ܫܒܰܥܬܰܥܣܰܪ vel [4]ܫܒܰܥܣܰܪ	ܫܒܰܥܶܣܪܶܐ vel ܫܒܥܶܣܪܶܐ

[1] Nostra aetate mos jam obtinuit apud Syros in libris impressis sive numeros arabicos sive Europaeorum signa adhibere.

[2] Exstat etiam ܐܰܪܒܰܥܣܰܪ.

[3] Penes Orientales ܫܬܬܰܥܣܪܶܐ vel ܫܬܬܥܣܪܶܐ.

[4] Invenitur etiam ܫܒܰܥܣܰܪ.

Num.	Sig.	Nomen=cum subst. masc.	cum subst. fem.
18	ܝܚ	ܬܡܢܝܥܣܪ vel ܬܡܢܬܥܣܪ	ܬܡܢܬܥܣܪܐ vel ܬܡܢܥܣܪܐ
19	ܝܛ	ܬܫܥܬܥܣܪ vel [1]ܬܫܬܥܣܪ	ܬܫܥܣܪܐ vel ܬܫܥܥܣܪܐ
20	ܟ	ܥܣܪܝܢ	ܥܣܪܝܢ
21	ܟܐ	ܥܣܪܝܢ ܘܚܕ	ܥܣܪܝܢ ܘܚܕܐ
22	ܟܒ	ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܝܢ	ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܬܝܢ
		etc.	etc.

30	ܠ	ܬܠܬܝܢ
40	ܡ	ܐܪܒܥܝܢ
50	ܢ	ܚܡܫܝܢ
60	ܣ	ܐܫܬܝܢ vel ܫܬܝܢ
70	ܥ	ܫܒܥܝܢ
80	ܦ	ܬܡܢܝܢ
90	ܨ	ܬܫܥܝܢ
100	ܩ	ܡܐܐ, st. emph. ܡܐܬܐ — pl. ܡܐܘܬܐ
200	ܪ	ܡܐܬܝܢ vel ܡܐܬܝܢ
300	ܫ	ܬܠܬܡܐܐ vel ܬܠܬܡܐܘܬܐ
400	ܬ	ܐܪܒܥܡܐܐ
500	ܬܩ vel ÷	ܚܡܫܡܐܐ
1.000	ܐ̱	ܐܠܦ vel ܐܠܦܐ — pl. ܐܠܦܐ vel [2]ܐܠܦܝܢ
10.000	ܝ̱	ܪܒܘ vel ܪܒܘܬܐ — pl. ܪܒܘܢ vel ܪܒܘܬܐ

[1] Reperitur quoque ܬܫܥܣܪ.
[2] Invenitur etiam ܐܠܦܐ.

Adnotanda.

306. — Numerale ܚܰܕ, ܚܕܳܐ ut **adjectivum** construitur, rem numeratam modo praecedens modo subsequens. Cetera numeralia sunt **substantiva abstracta** et nominibus pluralibus in st. abs. apponi solent.

307. — Nomina numeralium a 3 ad 10, quae substantivis *masculinis* junguntur, formam *femininam*; quae vero nominibus *femininis*, *masculinam* formam prae se ferunt.

308. — Numeri compositi ex decadibus, centenis, millibus etc. et unitatibus, mediante ܘ componuntur, praeeunte semper majore: 421 = ܐܰܪܒܰܥܡܳܐ ܘܥܶܣܪܺܝܢ ܘܚܕܳܐ.

309. — *Ṣ̂iôme* tantum instruuntur numeralia *feminina* secundae decadis, necnon ܬܪܶ̈ܝܢ, ܬܰܪ̈ܬܶܝܢ *duo, duae*; ܐܰܠ̈ܦܺܝܢ *mille*; ܪ̈ܶܒܘܳܢ, ܪ̈ܶܒܘܳܬܳܐ *myrias*.

310. — Numeralia a 2 ad 10, nominum instar, suffixa pluralia accipere possunt, quo in casu *Ṣ̂iôme* semper ornantur: ܬܪ̈ܰܝܗܽܘܢ *ambo* et ܬܰܪ̈ܬܰܝܗܶܝܢ *ambae*. Pro reliquis unica adhibetur forma masculina exiens in ܬ̈ܰܝ, genere per suffixum respectivum distincto: ܐܰܪܒܰܥܬܰ̈ܝܗܽܘܢ *illi quatuor*; ܐܰܪܒܰܥܬܰ̈ܝܗܶܝܢ *illae quatuor*.

311. — Ad dies mensis indicandos specialis extat forma numeralis a 2 usque ad 19, quae semper iungitur praepositioni ܒ, et desinit in ܐ̱ aut ܬܳܐ ut sequitur:

2	ܒܬܪܬܐ	4	ܒܐܪܒܥܐ
3	ܒܬܠܬܐ	et similiter usque ad 10	
13	ܒܬܠܬܥܣܪܐ	11	ܒܚܕܥܣܪܐ
et similiter usque ad 19		12	ܒܬܪܥܣܪܐ

312. — Cum litterae adhibentur ad numeros designandos,

a) ut rite qua tales distinguantur, ornantur generatim lineola suprascripta aut alio quolibet signo: ܪܡܓ = 243.

b) signa decadum, crasso puncto superposito, ad significandos numeros centenarios transeunt: ܡ̇ = 400; ܝ̇ܐ = 101.

c) lineola verticalis (aut punctum) supposita signis unitatum, decadum aut centenarum ea multiplicat per 1000; lineola horizontalis per 10000; signum ˏ per 1000000.

d) signa multiplicationis omitti possunt cum ex positione litterae iam apparet valor eius numeralis: ܐܨ̇ܢܒ = 1952.

VOCABULARIUM.

ܐܰܬܳܢܳܐ	asina	ܥܽܘܬܪܳܐ	opes
ܕܶܩܠܳܐ	palma	ܥܽܘܒܳܐ	sinus
ܚܶܡܬܳܐ	ira	ܬܰܘܪܳܐ	taurus, bos
ܛܽܘܦܳܢܳܐ	diluvium	ܬܰܝܫܳܐ	hircus
ܡܶܢܝܳܢܳܐ	numeratio	ܥܰܡܠܳܐ	aerumna

EXERCITIUM.

ܒܚܠܡܐ ܠܝܘܣܦ ܢܐܡܪ ܠܗ ܠܒܪܢܫܐ ܡܢ ܐܝܕܟ ܥܘܒܟ: ܡܢ ܒܪܢܫܐ
ܘܡܢ ܡܬܪܐ. ܡܢ ܒܪܢܫܐ ܠܒܥܝܪܐ ܘܠܪܚܫܐ. ܘܡܢ ܡܬܪܐ ܠܚܝܘܬܐ ܘܦܪܚܬܐ ※
— ܘܚܝܐ ܢܘܚ ܡܢ ܒܬܪ ܛܘܦܢܐ ܬܠܬܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܫܢܝܢ. ܘܗܘܘ ܟܠ
ܝܘܡܘܗܝ ܕܢܘܚ ܬܫܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܫܢܝܢ ܘܡܝܬ ※ — ܡܠܟܐ ܚܕ ܐܝܬ
ܗܘܐ ܒܐܬܪܐ ܕܡܕܝ. ܐܝܟ ܥܡܗ. ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܓܡܠܐ ܣܓܝܐܐ ܘܐܝܬ
ܟܠܗ. ܘܗܘܘ ܩܢܝܢܗ ܓܡܠܐ ܐܠܦܝܢ ܬܠܬܐ ܘܐܝܬ ܐܠܦܝܢ ܥܢܐ ܘܬܘܪܐ
ܡܐܬܝܢ ܕܬܘܪܐ ܘܬܘܪܐ ܐܠܦܝܢ ܘܥܘܬܪܐ ܣܓܝܐܐ[1] ܕܝܠܗ ※ — ܘܗܘ
ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܒ ܚܡܬܗ ܕܥܠܘܗܝ ܐܬܐ ܘܐܬܥܒܕܘ ܡܠܟܐ ܕܥܡܗ ※
— ܘܐܝܠܘ[2] ܠܐܝܠܝܢ ܘܐܡܪ ܐܝܟ ܗܘܝ ܠܐܪܥܐ ܒܢܝܐ ܕܠܐ ܘܡܬܚܡ
ܕܡܠܟܝ ※ — ܦܠܚܘ ܒܚܪܒܘܗܝ ܕܪܡܝܢ ܒܡܢܝܢܐ ܠܐܠܗܐ ܘܡܘܬܐ ※ —
ܘܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܟܠܗܝܢ ܩܪܝܢ ܗܘܘ ܠܫܡܫܐ ܒܟܠܐ ܦܘܪܥܢܐ ܕܥܒܕ
ܢܦܩܐ. ܗܘ ܒܪܥܢܐ ܩܪܝܢ ܗܘܘ ܒܢܐ. ܕܠܐ ܐܝܬ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ ܘܡܫܒܚܬܐ.
ܘܐܬܐ ܐܚܪܢܐ ܐܠܗܐ ܕܡܫܒܚܬܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܚܕܐ ※ — ܚܙܐ ܗܘܐ ܦܘܪܥܢܐ
ܐܠܗܐ ܘܡܠܟ ܝܩܝܪܐ ܩܕܡ. ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܘܪܚܡ
ܪܚܡܝ ܚܣܝܢ ܡܪܚܡܘܗܝ ※

---

[1] multae nimis. — [2] *i. e.* Israelitae.

LECTIO 68.

Numeri ordinales.

313. — Numeralia ordinalia derivantur a cardinalibus, adjecta terminatione ـܝܐ (m.) vel ـܝܬܐ (f.), prout sequitur:

Numerus	Forma masc.	Forma fem.
primus	ܩܕܡܝܐ	ܩܕܡܝܬܐ
secundus	ܬܪܝܢܝܐ	ܬܪܝܢܝܬܐ
tertius	ܬܠܝܬܝܐ	ܬܠܝܬܝܬܐ
quartus	ܪܒܝܥܝܐ	ܪܒܝܥܝܬܐ
quintus	ܚܡܝܫܝܐ	ܚܡܝܫܝܬܐ
sextus	ܫܬܝܬܝܐ	ܫܬܝܬܝܬܐ
septimus	ܫܒܝܥܝܐ	ܫܒܝܥܝܬܐ
octavus	ܬܡܝܢܝܐ	ܬܡܝܢܝܬܐ
nonus	ܬܫܝܥܝܐ	ܬܫܝܥܝܬܐ
decimus	ܥܣܝܪܝܐ	ܥܣܝܪܝܬܐ

Adnotanda.

314. — Ordinalia: a) ab 11 ad 19 formantur ex unitatibus cardinalibus ordinali ܥܣܝܪܝܐ praepositis: *undecimus* = ܚܕܥܣܝܪܝܐ (m.) ܚܕܥܣܝܪܝܬܐ (f.) — b) a 20 et deinceps: ܥܣܪܝܢܝܐ (m.) ܥܣܪܝܢܝܬܐ (f.) *vigesimus*, etc.

315. — *APPENDIX*: 1) Numeri **distributivi** iteratis cardinalibus exprimuntur: ܬܠܬ ܬܠܬ *terni*.

2) Numeri **fracti** formam nominalem *Quṭl* assumunt: ܚܘܡܫܐ *pars quinta*.

3) **Adverbia numeralia** vel solis cardinalibus in forma feminina vel superaddito nomine ܙܒܢܝܢ (m.) ܙܒܢ̈ܝܢ vel ܙܒܢ̈ܬܐ (f.) *vices* indicantur: ܬܪܬܝܢ ܙܒܢ̈ܬܐ *bis* seu *duabus vicibus*.

4) **Adverbia multiplicativa** per ܥܦ ante cardinalia, cum vel sine ܒ , designantur: ܥܦ ܬܪܝܢ *dupliciter*; ܥܦ ܒܡܐܐ *centupliciter*.

VOCABULARIUM.

ܚܙܐ	*Ethpe.* apparuit	ܦܬܓܡܐ	verbum
ܟܢܫ	*Ethpe.* convenit	ܨܘܡܐ	jejunium
ܢܝܚܐ	quies	ܩܒܘܬܐ	arca
ܣܩܐ	saccus	ܫܒܥ ܫܒܥ	septies
ܥܫܢ	invaluit	ܫܒܬܐ	sabbatum

EXERCITIUM.

ܗܫܐ ܢܨܘܡܘܢ ܐܚܝ̈ܢ ܒܟܠܫܒܐ ܘܒܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ ܫܒܬܐ ܕܢܝܚܐ. ܐܬܝ ܗܘܐ ܩܘܪܫ ܠܡܕܝܢܬܐ ※ — ܒܥܣܪܝܢ ܘܫܒܥ ܫܢܝ̈ܢ ܒܢܝܢܐ ܩܕܡܝܐ ܒܢܝ ܚܙܝܢܐ ܗܘܐ ܠܒܪ[1] ܦܬܓܡܐ ܕܡܪܝܐ ※ — ܒܥܝܢ ܢܦܫ̈ܬܐ ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܘܬܗ: ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܟܘܪܫ ܘܒܡܠܟܘܬܗ ܕܐܪܛܚܫܫܬ ܡܠܟܐ ܒܪ ܡܠܟܘ ܡܠܟܐ. ܩܐܡ ܢܚܡܝܐ ܬܫܪܝ ܐܚܪܝ[2] ܒܗ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܠܟܐ ※ — ܘܒܝܘܡܐ

---

[1] *i. e.* Ezechielem. — [2] *in mense Tišri posteriori.*

ܕܐܪܥܐ ܘܒܫܡܝܐ. ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗܘܐ ܐܬܒܣܡܘ ܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܐܝܠ ܒܦܘܪܩܢܐ
ܘܒܚܘܣܝܐ. ܘܩܕܡ ܗܘܘ ܒܡܠܐܟܐ ܕܢܦܫܬܐ ܕܡܪܢܐ ܐܠܗܐ. ܘܪܘܚܗ ܕܝܫܘܥ
ܡܪܝ ܘܪܘܚܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܘܫܠܝܚܘܗܝ ܡܢ ܡܪܢܐ ܐܠܗܘܬܗ ※ — ܒܠܠ
ܒܝܡ ܢܘܚ ܠܡܒܘܠܐ ܠܐܪܥ ܡܢ ܩܠܝܒܐ ܕܐܬܐ ܒܝܘܡ ܕܘܢܐ ܕܝܢܐ ※
— ܒܪ ܕܘܝܕ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܠܐܢܫܝܢ ܡܫܒܚ ܡܫܒܚ ܒܠܠ ܡܫܒܚܝܢ ※
— ܠܐܠܗܐ ܙܡܪܘ ܒܡܝܬܐ ܕܠܐ ܡܝܬ ܘܡܪܝܡ[1] ܡܢ ܐܠܗܐ ※

[1] lege probabiliter ܘܡܪܝܡ.

CAPUT V.

De particulis.

LECTIO 69.

De Praepositionibus.

316. — Praepositiones sunt aut *praefixae* — ut ܒ et ܠ — aut *separatae*. Complures suffixa pronominalia sibi adsciscunt ad instar nominum sive singularium sive pluralium.

317. — a) Suffixa **nominis singularis** accipiunt: ܐܝܟ *sicut;* ܒ *in;* ܓܘ *intra;* ܒܝܢܬ *inter;* ܒܣܬܪ *retro;* ܒܬܪ *post;* ܠ *ad, in;* ܠܘܩܒܠ *coram;* ܠܘܬ *apud;* ܠܦܘܬ *secundum;* ܡܛܠ (ܡܛܘܠ) *propter;* [1]ܡܢ *ab, ex;* ܥܠ ܓܢܒ *juxta;* ܥܡ *cum.*

b) Irregularitates: 1) ܠ et ܒ cum suff. 1. pers. fiunt ܠܝ et ܒܝ; — 2) ܡܢ ante suff. levia consonantem ܢ geminat: ܡܢܝ (sed ܡܢܗ); — 3) ܥܠ ܓܢܒ cum universis suffixis fit ܥܠ ܓܒ; — 4) Irregulariter omnino flectuntur praepositiones sequentes:

Num. et pers.	ܐܝܟ *sicut*	ܡܛܠ *propter*	ܠܘܩܒܠ *contra*
Sg. 1. c.	ܐܝܟܘܬܝ	ܡܛܠܬܝ (ܡܛܘܠܬܝ)	ܠܘܩܒܠܝ
2. m.	ܐܝܟܘܬܟ	ܡܛܠܬܟ	ܠܘܩܒܠܟ
2. f.	ܐܝܟܘܬܟܝ	ܡܛܠܬܟܝ	ܠܘܩܒܠܟܝ
3. m.	ܐܝܟܘܬܗ	ܡܛܠܬܗ	ܠܘܩܒܠܗ
3. f.	ܐܝܟܘܬܗ̇	ܡܛܠܬܗ̇	ܠܘܩܒܠܗ̇

[1] Syr. Or. ut plurimum ܡܢ.

Num. et pers.	ܐܝܟ *sicut*	ܡܛܠ *propter*	ܠܘܩܒܠ *contra*
Pl. 1. c.	ܐܝܟܘܬܢ	ܡܛܠܬܢ	ܠܘܩܒܠܢ
2. m.	ܐܝܟܘܬܟܘܢ	ܡܛܠܬܟܘܢ	ܠܘܩܒܠܟܘܢ
2. f.	ܐܝܟܘܬܟܝܢ	ܡܛܠܬܟܝܢ	ܠܘܩܒܠܟܝܢ
3. m.	ܐܝܟܘܬܗܘܢ	ܡܛܠܬܗܘܢ	ܠܘܩܒܠܗܘܢ
3. f.	ܐܝܟܘܬܗܝܢ	ܡܛܠܬܗܝܢ	ܠܘܩܒܠܗܝܢ

318. — a) Suffixa **nominis pluralis** assumunt: ܒܐܝܕ *per, cum, mediante;* ܒܝܬ *inter;* ܒܠܥܕ *sine;* ܚܕܪ *circa;* ܚܠܦ *pro;* ܠܘܬ *versus;* ܠܚܘܕ vel ܒܠܚܘܕ *seorsum;* ܩܕܡ *coram;* ܥܠ *super, contra;* ܥܠ ܐܦܝ *propter;* ܨܝܕ vel ܨܐܕ *apud;* ܩܕܡ *ante;* ܬܚܝܬ *sub.*

b) Irregularitates: 1) ܒܐܝܕ occurrit etiam sub forma ܒܝܕ cum suff. nominis singularis; — 2) ܬܚܝܬ suffixis haud conjuncta, formas quoque ܬܚܘܬ, ܬܚܝܬ et ܬܚܝܬܝ induit; — 3) Praepositiones ܒܝܬ, ܥܠ et ܨܝܕ hoc modo cum suffixis flectuntur:

Num. et pers.	ܒܝܬ vel ܒܝܢܬ *inter*	ܥܠ *super*	ܨܝܕ vel ܨܐܕ *apud*
Sg. 1. c.	ܒܝܢܝ vel ܒܝܢܬܝ	ܥܠܝ	ܨܝܕܝ vel ܨܐܕܝ
2. m.	ܒܝܢܝܟ vel ܒܝܢܬܟ	ܥܠܝܟ	ܨܝܕܝܟ vel ܨܐܕܟ
2. f.	ܒܝܢܝܟܝ vel ܒܝܢܬܟܝ	ܥܠܝܟܝ	ܨܝܕܝܟܝ vel ܨܐܕܟܝ
3. m.	ܒܝܢܘܗܝ vel ܒܝܢܬܗ	ܥܠܘܗܝ	ܨܝܕܘܗܝ vel ܨܐܕܘܗܝ
3. f.	ܒܝܢܝܗ vel ܒܝܢܬܗ	ܥܠܝܗ	ܨܝܕܝܗ vel ܨܐܕܝܗ
Pl. 1. c.	ܒܝܢܝܢ vel ܒܝܢܬܢ	ܥܠܝܢ	ܨܝܕܝܢ vel ܨܐܕܝܢ
2. m.	ܒܝܢܝܟܘܢ vel ܒܝܢܬܟܘܢ	ܥܠܝܟܘܢ	ܨܝܕܝܟܘܢ vel ܨܐܕܟܘܢ
2. f.	ܒܝܢܝܟܝܢ vel ܒܝܢܬܟܝܢ	ܥܠܝܟܝܢ	ܨܝܕܝܟܝܢ vel ܨܐܕܟܝܢ
3. m.	ܒܝܢܝܗܘܢ vel ܒܝܢܬܗܘܢ	ܥܠܝܗܘܢ	ܨܝܕܝܗܘܢ vel ܨܐܕܝܗܘܢ
3. f.	ܒܝܢܝܗܝܢ vel ܒܝܢܬܗܝܢ	ܥܠܝܗܝܢ	ܨܝܕܝܗܝܢ vel ܨܐܕܝܗܝܢ

319. — Praepositiones, quae suffixa **non patiuntur**, sunt: ܒܝܬ *inter;* ܥܕ *usque;* "ܥܕܡܐ ܠ *usque ad;* ܕܠܐ *sine;* ܩܘܕܡܬ *ante;* ܠܒܪ *extra;* ܠܓܘ *intra;* ܠܥܠ *supra;* ܠܬܚܬ *sub;* ܣܛܪ *praeter.* Ex illis quinque posteriores particulam ܡܢ semper post se trahunt: ܣܛܪ ܡܢ ܢܫܐ *praeter mulieres.*

320. — *Adnot.* — 1) Praepositiones haud raro aliis praepositionibus augentur, ut ܠܩܕܡ *in conspectu*, etc. — 2) Animadverte constructionem: ܒܝܢܬܟ ܘܠܗ *inter te et illum;* ܒܝܬ ܓܒܪܐ ܠܐܢܬܬܐ *inter virum et mulierem.*

VOCABULARIUM.

ܡܝܩܪ	venerandus	ܗܦܟ	evertit
ܡܢ ܩܕܡ	a facie	ܪܘܓܙܐ	furor
ܡܣܟܢܘܬܐ	paupertas	ܦܓܪܐ	cadaver

EXERCITIUM.

ܗܘܐ ܠܒܝܫ ܐܦܠܐ ܦܓܪܐ ܘܦܓܪܐ ܕܡܣܟܢܐ ܗܘܐ ܒܡܥܪܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ※ — ܢܦܩܘ ܐܝܠܝܢ ܠܒܪ ܠܡܕܝܢܬܗ ܕܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܡܬܚܫܒܝܢ ܐܠܡܣܟܢܐ ܡܢ ܐܝܬܘܗܝ ܒܝܬ ܟܢܫܐ ܘܐܝܠܝܢ ܒܡܣܟܢܘܬܗ ܐܬܒܣܡܘ ※ — ܚܙܝܬ ܗܘܐ ܒܪܩܠܐ ܚܙܝ ܐܝܟ ܡܢܗ ܘܩܠܗܘܢ ܩܘܡܝܗ ܐܠܗܝܬ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܘܡܢ ܩܕܡ ܚܡܬܐ ܕܪܘܓܙܗ ※ — ܒܪܢܫܐ ܐܝܬܘܗܝ ܡܠܟܐ. ܡܠܠ ܩܕܡܘܗܝ ܗܘܐ. ܘܒܠܒܘܬܗܘܢ ܐܦܠܐ ܚܕܐ ܗܘܬ ܡܢ ܕܗܘܐ ※ — ܘܒܝܬ ܗܠܝܢ ܡܠܠ. ܒܝܬ ܒܠܝܗܘܢ ܕܠܥܠ ܡܝܩܪܐ ܕܡܢ ܐܢܫ ※ — ܘܐܠܗܐ ܕܡܢܗ ܕܒܟܠܗ̈ܬܐ[1] ܐܝܬܘܗܝ ܒܝܬ ܒܠܝܗܘܢ ܘܡܕܡ ܠܗܘܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܠܐ ܩܕܡ ܦܢܝܐ ܒܝܢܝ ܘܠܗܘܢ ※ — ܡܢܐ ܗܘܝܠܐ ܬܐܡܪ ܥܠ ܗܠܝܢ. ܐܢ ܐܠܗܐ ܚܠܦܝܢ. ܡܢܘ ܠܩܘܒܠܢ ※ — ܒܬܫܒܘܚܬܗ ܕܡܢ ܢܦܩܘ ܡܩܕܫܐ ܡܬܡܣܟܢܝܢ ܕܐܝܬܐ ܐܢܫܐ ܐܢܘܢ ※

---

[1] *Vide in Lex.* ܟܠܐ.

LECTIO 70.

De adverbiis.

321. — Adverbia sunt aut *primitiva* aut *derivata*. Pauca numerantur adverbia primitiva ut ܠܐ *non*, ܗܳܟܳܐ *hic*, etc; complura originem ducunt:

a) ex nominibus sive in st. abs. — ut ܣܰܓܺܝ *multum*, ܩܰܠܺܝܠ *parum* — sive in st. constr. praesertim feminino, ut ܪܰܒܰܬ *valde*, ܚܰܝܰܬ *durante vita*, etc.

b) frequentius ex adjectivis per additionem terminationis ܳܐܝܬ vel ܽܘܬ: ܩܰܕܺܝܫܳܐܝܬ *sancte*; ܬܢܝܳܢܽܘܬ *secundo*.

c) frequentissime ex compositione nominum cum particulis vel ex particulis sibi consociatis: ܒܪܶܡ (ex ܒ + ܪܶܡ) *aliquando*; ܠܬܰܡܳܢ (ex ܠ + ܬܰܡܳܢ) *illuc*, etc.

322. — Adverbia frequentiora sunt:

a) **loci**

ܐܰܝܟܳܐ *ubi?*
ܐܰܝܡܶܟܳܐ *unde?*
ܗܳܪܟܳܐ *hic*
ܬܰܡܳܢ *illic*
ܠܟܳܐ *huc*
ܗܳܪܬܰܡܳܢ *illuc*
ܡܶܟܳܐ *hinc*
ܠܗܰܠ *illinc*
ܠܬܰܚܬ *infra*
ܡܶܢ ܠܬܰܚܬ *deorsum*
ܠܥܶܠ *supra*
ܡܶܢ ܠܥܶܠ *desuper*
ܠܓܰܘ *intus*
ܠܒܰܪ *extra*

b) **temporis**

ܐܶܡܰܬܝ *quando?*
ܗܳܫܳܐ, ܗܳܟܺܝܠ *nunc*
ܡܶܟܺܝܠ *ex nunc*
ܥܰܕܟܺܝܠ *adhuc*
ܒܳܬ݂ܰܪ *deinde*
ܗܳܝܕܶܝܢ *tunc*
ܠܽܘܩܕܰܡ *primum*
ܡܶܢ ܠܽܘܩܕܰܡ *olim*

ܗܳܐ ܟܒܰܪܘ *jam*

ܟܰܕܟܶܡ *aliquando*

ܥܕܰܡܫ *hucusque*

ܝܰܘܡܳܢܳܐ *hodie*

ܡܚܳܪ, ܠܡܚܳܪ *cras*

ܐܶܬܡܳܠܝ *heri*

ܡܶܢܬܡܳܠܝ *nudius tertius*

ܒܠܺܠܝ ܐܺܝܡܳܡ *diu noctuque*

ܐܶܫܬܰܩܕܶܝ *anno elapso*

ܠܰܫܢܺܬ *anno proximo*

ܡܶܡܬܽܘܡ *numquam*

ܙܒܰܢ ܒܙܒܰܢ *nonnumquam*

c) **interrogationis**

ܠܡܳܐ *ad quid?*

ܠܡܳܢܳܐ *cur?*

ܠܡܽܘܢ *cur?*

ܡܛܽܠ ܡܳܢܳܐ *quare?*

ܐܰܝܟܰܢ, ܐܰܝܟܰܢܳܐ *quomodo?*

d) **modi**

ܗܳܟܰܢ, ܗܳܟܰܢܳܐ *sic*

ܗܳܟܰܘܬ *ita*

ܟܶܢ *porro*

ܐܶܢ *utique*

ܠܳܐ *non*

ܠܰܘ *nec*

ܠܳܐ ܟܶܢ *quanto minus*

ܒܰܠܚܽܘܕ *tantum*

ܟܒܰܪܘ *satis*

ܣܳܟ *omnino*

ܟܺܝܬ *scilicet*

ܗܳܢܰܘ ܐܶܢ *nempe*

ܛܳܒ *forte*

ܟܒܰܪ *forsitan*

VOCABULARIUM.

ܡܰܙܡܽܘܪܳܐ psalmus

ܦܶܣܳܐ sors, fortuna

ܚܨܳܕܳܐ messis

ܒܛܶܠ defecit

ܡܶܢ ܫܶܠܝܳܐ derepente

ܡܫܰܡܠܝܳܐ perfectus

ܣܒܰܪܬܳܐ Evangelium

ܒܺܝܫܳܐܝܺܬ male, prave

ܥܰܦܪܳܐ pulvis

ܦܽܘܣܩܳܢܳܐ fatum

ܫܰܦܺܝܪܳܐܝܺܬ bene, pulchre

ܬܰܘܠܰܥܬܳܐ vermis

EXERCITIUM.

ܐܝܬ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܐܡܪܝܢ ܕܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܡܬܕܒܪܝܢ ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ.
ܒܪܓܫ ܫܡܝܢܐܝܬ ܘܒܪܓܫ ܫܦܝܪܐܝܬ * — ܡܢܘ ܗܘ ܕܒܠܫܢܗ ܢܐܡܪ ܫܘܒܚܐ
ܪܒ ܡܢܗܘ. ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܒܗ ܐܦܠܐ ܚܕܘܬܐ ܕܒܪܫܝܬ ܒܗ * — ܟܪܡܐ
ܠܟܡܐ ܠܐ ܫܠܛܝܢ ܚܙܝܢ ܒܗܘܢ. ܫܠܛܘ ܘܐܬܚܒܢ ܕܢܗܘܘܢ ܚܒܝܫܝܢ
ܡܫܡܫܢܐ * — ܡܠܟܘܬܗ ܕܫܡܝܐ ܢܩܒܠ ܠܐ ܢܬܚܠܦ. ܡܛܠ ܕܢܬܚܫܒܘܢ
ܠܒܥܕܐ ܘܢܬܟܠܐ ܗܘܢܐ. ܢܘܫܢܐ ܡܬܝܪܝܢ ܘܡܚܝܢ ܠܐ ܡܬܛܥܝܢ * —
ܐܝܟܢ ܡܫܘܪܝܢ ܘܐܟܘܬܐ ܐܚܕܐ ܐܡܪ ܠܟܠܗܘܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܐܟܘܬܐ ܕܡܠܟܬ
ܘܒܬܪܟܢ * — ܗܘܢܐ ܚܙܐ ܡܠܟ ܠܥܡܐ ܒܪܚܡܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܕܐܟܢ
ܗܢܘܢ ܠܒܢܝܗܘܢ ܕܝܪܬܐ ܐܝܟ ܢܘܡܐ ܕܐܬܡܠܟ ܕܟܠܢ * — ܘܐܟܢܐ[1] ܒܢܝܐ
ܡܢܚܡܐ. ܡܢ ܗܘܝܘ ܦܪܘܩܢܐ ܐܬܐܡܪ ܒܐܠܗܘܬܗ ܕܠܡܫܝܚܐ ܡܬܚܫܚܢܐ *
— ܗܐ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܝܫܬܐ ܘܣܓܝ ܐܝܟܢܐ ܕܐܚܝܕ ܘܡܚܝܢ
ܒܣܪܐ ܡܢ ܒܪܗ * — ܡܢ ܒܥܠܕܒܒܐ ܚܙܐ ܐܢܐ ܡܛܠ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܒܕ ܒܝܬܐ
ܘܥܢܐ ܡܢ ܐܚܘܬܗܘܢ. ܘܐܦܠܐ ܦܪܫ ܡܢ ܒܝܬܐ ܢܟܪܝܐ *

[1] Paulus *nempe* et Barnabas in Antiochia.

LECTIO 71.

De Conjunctionibus.

323. — Conjunctiones aliae sunt *inseparabiles* — ܘ et ܕ — aliae vero *separatae.* Distingui possunt praeterea in simplices et compositae.

324. — Conjunctiones *simplices* magis usitatae sunt:

ܐܘ	*aut, vel*
ܐܘ...ܐܘ	*sive...sive*
ܐܝܟ	*sicut*
ܐܠܐ	*si non, nisi, sed*
ܐܢ	*si*
ܐܠܘ	*quod si*
ܐܠܘܠܐ	*nisi*
ܐܦ / ܘܐܦ	*etiam*
ܐܦܠܐ	*neque*
ܐܦܢ	*quamvis*
ܐܪܐ	*an*
ܒܕܝܠܗܢ	*propterea*
ܒܪܡ	*sed, profecto*
ܓܝܪ	*enim, quidem*
ܕ	*ut, quod*
ܕܝܢ	*vero*
ܕܡ	*ne*
ܕܕܡ	*numquid*
ܕܠܡܐ	*ne forte*
ܘ	*et, etiam, at*
ܘܠܐ	*neque*
ܟܕ	*quum, quando*
ܟܕ ܐܦ	*quamquam*
ܡܢ ܟܕ	*ex quo,*
ܟܝ	*quaeso, igitur*
ܟܝܬ / ܐܘܟܝܬ	*videlicet*
ܟܐܘܟܝܬ	*scilicet*
ܠܘ	*non, neque*
ܠܘܝ	*utinam*
ܠܡ	*nimirum*
ܡܕܝܢ	*ergo*
ܡܢ	*quidem*
ܥܕ	*donec, dum*
ܥܕ ܠܐ	*antequam*

325. — Plures inveniuntur conjunctiones *compositae* ex adverbiis aut praepositionibus et particula ܕ vocabulo sequenti praefixa. Hujusmodi sunt:

ܐܝܟ ܕ	*quemadmodum*	ܟܠ ܐܡܬܝ ܕ	*quotiescumque*
ܐܝܟܢܐ ܕ	*sicuti, prout*	ܟܡܐ ܕ	*quomodocumque*
ܐܡܬܝ ܕ	*cum, quando*	ܟܡܐ ܕ	*quantumcumque*
ܐܢܗܘ ܕ	*si*	ܟܪ ܕ	*ubi*
ܐܝܟܐ ܕ	*ubi*	ܡܐ ܕ	*cum, postquam*
ܒܕ	*eo quod*	ܡܛܠ ܕ	*propterea quod*
ܚܠܦ ܕ	*propterea quod*	ܡܢ ܕ	*postquam*
ܒܬܪ ܕ	*postquam*	ܥܠ ܕ	*eo quod*
ܟܠ ܐܝܟܐ ܕ	*ubicumque*	ܩܕܡ ܕ	*antequam*

326. — *Adnot.* — Conjunctiones ܓܝܪ (gr.=γάρ), ܕܝܢ (gr.=δέ), ܟܝ, ܟܝܬ, ܠܡ, ܡܢ (gr.=μέν) et interdum ܩܕܡ, primae propositionis voci postponuntur: ܐܒܝ ܓܝܪ ܦܩܕܢܝ *pater enim meus jussit me.*

VOCABULARIUM.

ܥܠܡܐ	mundus	ܬܩܠ	*Ethpe.* scandalizatus est
ܓܦܬܐ	vitis	ܡܠܝܚܐ	salsus
ܙܝܬܐ	oliva	ܡܟܣܢܘܬܐ	reprehensio
ܒܝܫܐ	malus, pravus	ܥܠܝܐ	supremus
ܥܗܕ	*Af.* commemoravit	ܫܬܐ	bibit
ܚܘܒܐ	culpa	ܬܐܢܐ - ܬܐܢܬܐ	ficus

EXERCITIUM.

ܐܠܐ ܚܕ ܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܐܠܗܐ ܗܘ. ܥܠܡ ܚܕ ܠܐ ܐܠܗܘܗܝ ܐܝܟ ܠܐ ܥܠܝܐ
ܗܘ ܕܥܠܝܠ ܡܢ ܟܠ ܗܘ ※ — ܡܢ ܐܝܟ ܡܟܬܒܐ ܠܐ ܡܫܟܚ. ܐܠܐ ܕܒܝܫܐ
ܐܝܬ . ܘܐܝܟ ܕܒܝܫܐ ܥܠܡܐ. ܬܬܩܠ ܡܢ ܘܬܡܝܢܬܐ ܕܥܕܬܐ ܡܢܗ ܚܝܝ ※ —

ܘܟܕ ܡܢܟ ܕܚܙܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܟܠܗ ܠܟܝܢܗ ܘܐܡܪ. ܐܠܗܐ ܟܢ ܡܕܒܪܢ
ܐܠܝܢ ܕܐܬܡܠܟܘ ܕܢܬܟܬܒܘܢ ܐܦ ܟܬܒܐ ܢܦܩܘܢ. ܗܟܢܐ ܕܝܢ ܐܬܦܩܕ ܠܟܘܢ
ܡܢ ܟܝܢܬܟܘܢ ※ — ܕܠܥܠܡ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܢ ܬܪ ܡܚܡܕܐ ܢܦܩܘܢ ܡܢܐ ܢܚܬܐ
ܘܡܬܢܝܚܐ. ܐܘ ܕܠܥܠܡ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܢܬ ܐܢܬ ܕܪܬܝܐ ܠܐܢܫ ܐܘ ܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ.
ܗܘܝܐ ܐܦ ܠܐ ܡܢܐ ܡܟܝܢܐ ܡܫܡܫ ܕܬܬܟܝܢܘܢ ܢܟܝܐ ※ — ܚܢܐ ܓܐܘܠ
ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܦ ܩܠܝܠ ܬܬܡܠܠ ܥܡ. ܐܢܐ ܡܬܬܦܢ ܠܐ ܐܬܡܠܠ ܥܡ ※ —
ܐܝܟܘ ܕܥܢܝܬܝ ܗܢܐ. ܙܢ ܥܢܝܬ ܗܘ ܥܘܠܐ. ܐܝ ܕܝܢ ܕܢܬܘܬܐ ܥܡܠܐ.
ܠܟܘܬܝ ܥܢܠܐ ܡܢܩܘܬܝ ※ — ܩܠܠ ܐܡܠܟ ܚܙܢ ܕܐܡܟܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܟܣܦܐ
ܗܟܢܐ ܘܦܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܥܡܐ ܗܢܐ. ܡܛܠ ܗܘ ܕܡܢܝܢ ܡܟܘܢܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܒܦܘܠܐ
ܠܡܠܝܬܗ ※

LECTIO 72.

De Interjectionibus.

327. — Interjectiones usitatiores sunt:

ܐܗܐ	*eia!*	ܐܦܝ	*ah! heus!*	ܚܒܠ	*heu!*
ܐܝܗ	*euge!*	ܐܡܝܢ	*amen*	ܛܘܒ	*beatitudo!*
ܐܘ	*o!*	ܒܒܥܘ	*obsecro*	ܝܐ	*o!*
ܐܘܝ	*oh!*	ܗܐ	*ecce!*	ܝ	*oh!*
ܐܘ	*heu!*	ܗܘܝ	*heu!*	ܠܘܝ	*utinam!*
ܐܘܝ	*vae!*	ܘܝ	*vae!*	ܐܠܘ ܕܝܢ	*utinam!*
ܐܘܗ	*vah!*	ܘܝܐ	*vae!*	ܒܐ vel ܒܝ	*quaeso*

328. — *Adnot.* — 1) Interjectiones ܛܘܒ, ܚܒܠ, ܘܝ, ܐܘ, ܐܘ, ܐܘܗ, postulant ܠ praefixum in vocabulo sequenti; ܐܘܗ vero praepositionem ܥܠ interdum assumit — 2) ܛܘܒ et ܚܒܠ cum suffixis, more tamen nominis pluralis, copulari possunt — 3) ܒܝ vel ܒܐ nonnisi Imperativo conjungitur.

VOCABULARIUM.

ܓܒܝܠܬܐ	figmentum	ܣܝܒܪ	pertulit
ܓܒܠ	finxit	ܦܣܩ	abscidit
ܙܩܝܦܐ	crux	ܦܪܩ	(*Pa.*) liberavit
ܢܣܝܘܢܐ	tentatio	ܫܠܡ	*Ethpe.* traditus est

EXERCITIUM.

ܐܬܠܘܦ ܕܝܢ ܐܦ ܦܣܩܘ ܢܣܩܘܢ ܗܘܘ ܕܐܚܝܢ ܠܟܘܢ ܀ — ܐܡܪ ܓܝܪ ܡܪܢ. ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܛܒܐ ܘܡܗܝܡܢܐ. ܥܠ ܩܠܝܠ ܡܗܝܡܢ ܗܘܝܬ ܥܠ ܣܓܝ ܐܩܝܡܟ. ܥܘܠ ܠܚܕܘܬܗ ܕܡܪܟ ܀ — ܐܢܬ ܗܟܝܠ ܡܢ ܐܢܬ ܐܘ ܒܪܢܫܐ ܕܡܬܚܪܐ ܠܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܐܢܬ. ܕܠܡܢܐ ܐܡܪ ܓܒܝܠܬܐ ܠܓܒܘܠܗ ܕܓܒܠܗ ܕܠܡܢܐ ܗܟܢܐ ܓܒܠܬܢܝ ܀ — ܘܐܡܪ. ܐܦܢ ܓܝܪܐ ܗܘܝܬ ܘܥܒܕܐ ܠܗ ܠܫܠܝܚܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܦܪܩ ܢܦܫܢ ܘܢܦܫܐ ܡܢ ܙܩܝܦܐ ܀ — ܩܡ ܠܗ ܕܝܢ ܠܓܒܪܐ ܗܘ ܕܩܛܠܗ ܠܗ ܕܢܒܝܐ ܡܫܝܚܢ. ܦܣܩ ܗܘܐ ܠܗ ܠܓܒܪܐ ܗܘ ܐܠܗܐ ܠܐ ܐܬܠܝܛ ܀ — ܛܘܒܘܗܝ ܠܓܒܪܐ ܕܡܣܝܒܪ ܢܣܝܘܢܐ. ܕܡܐ ܕܐܬܒܚܪ ܢܣܒ ܟܠܝܠܐ ܕܚܝܐ. ܗܘ ܕܡܠܟ ܐܠܗܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܪܚܡܝܢ ܠܗ ܀

ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܐܒܐ ܕܒܪܐ
ܡܢ ܡܘܬܐ ܐܦ ܡܢ ܚܛܗܐ.
ܘܦܪܩ ܠܓܢܣܐ ܡܚܝܠܐ
ܒܟܠ ܥܕܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܀

III

SYNTAXIS

CAPUT I.

De singulis orationis partibus.

I) De syntaxi nominis.

LECTIO 73.

De statu absoluto et emphatico.

329. — Status absolutus, indeterminationem nominis originario indicans, ab statu emphatico plerumque supplantatus est ita ut in substantivis haud paucis omnino desit. Primigenia utriusque status significatione fere amissa, non semel apparet ubi nominis determinatio postulatur. Attamen cum nativa sua significatione praedominat quidem:

a) in participiis absolute positis.

b) in reiteratione distributiva: ܣܝ̈ܥܢ ܣܝ̈ܥܢ *per turmas.*

c) frequenter in nominibus quae numeralibus qualificantur aut etiam vocibus ܟܠ *omnis,* ܟܡܐ *quantus* et interdum ܐܝܟܢܐ *qualis*: ܡܢ ܚܕ ܕܡ *ex uno sanguine*; ܟܠ ܐ̱ܢܫܝ̈ܢ *omnes homines.*

d) aliquando post negationem, praecipue cum ܕܠܐ *absque*: ܕܠܐ ܚܘܣܢ *absque misericordia.*

e) in quibusdam dictionibus adverbialibus: ܠܥܠܡ *in aeternum*; ܒܟܠܙܒܢ *semper*; ܡܢ ܫܠܝ *repente.*

330. — Status absolutus necessario usurpatur in adjectivis et participiis passivis quoties praedicata sunt nec copula intercedit; frequentius etiam interveniente ܗܘܐ aut Pron. pers.; sed mediante ܐܝܬ communiter in statu emphatico ponuntur: ܣܓܝ̈ܐܝܢ ܒܢܝ̈ܒܝܬܝ *multa est familia mea*; ܪܓܝܓ ܗܘܐ ܩܠܗ *gratiosa erat vox ejus*; ܩܕܝܫܐ ܐܝܬܝܟ ܡܪܝܐ *sanctus es Domine.*

LECTIO 74.

De genitivo et statu constructo.

331. — Status constructus crebro adhuc adhibetur, inprimis:

a) cum inter nomen regens et nomen rectum intima viget connexio, etsi intercedat praepositio: ܪܦܦ ܥܝܢܐ *ictus oculi*; ܡܣܒ ܒܐܦܐ *hypocrisis.*

b) in dictionibus compositis ope ܒܥܠ *possessor*, ܒܪ *filius*, ܒܪܬ *filia*, ܡܪܐ *dominus*, ܪܒ *princeps*, ܪܫ *caput*, ܒܝܬ *domus* et similibus: ܪܒ ܡܠܟܐ *princeps*; ܒܝܬ ܨܠܘܬܐ *domus orationis.*

c) in adjectivis, cum eorum sensus a sequenti nomine aut adverbio restringitur aut determinatur: ܡܪܚ ܒܚܛܝܬܐ *audax in peccato*; ܚܝܝ ܒܝܫܐܝܬ *viventes misere.*

332. — Notio genitivi multo frequentius per st. emphaticum et subsequens ܕ nomini recto praefixum exprimitur: ܡܘܠܕܐ ܕܐܢܫܘܬܐ ܕܒܪ ܐܠܗܐ *nativitas humanae naturae Filii Dei.*

333. — Si ambo termini determinati sint, prior ornari solet suffixo 3. pers. quod nomen rectum praeveniat: ܕܚܠܬܗ ܕܐܠܗܐ *timor Dei.*

334. — Inter st. constructum et nomen rectum nullum vocabulum, nisi forte unam ex particulis postpositivis ܕܝܢ, ܓܝܪ etc. vel copulam enclitice adhibitam inserere licet: ܐܠܗܐ ܓܝܪ ܫܡܝܐ *Deus igitur coeli.*

335. — Inter nomen regens et genitivum cum ܕ intercedere possunt diversa elementa; imo interdum praecedit genitivus: ܝܗܘܕܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܥܒܕܐ *Iudas, Iesu Christi servus.*

336. — Saepe ܕ nominibus praefixum occurrit sine regente: ܕܒܝܬ ܝܥܩܘܒ (*qui sunt*) *de domo Iacob.*

337. — Genitivus possessivus raro praefixo ܠ exprimitur: ܟܘܒܫܐ ܠܪ̈ܓܠܝܟ *scabellum pedum tuorum.*

LECTIO 75.

De adjectivi ad substantivum relatione, et de appositione.

338. — Adjectiva cum substantivo conveniunt genere et numero. Regulariter substantivo postponuntur; tamen haud raro illud praecedunt: ܪܥܝܐ ܛܒܐ *pastor bone*; ܚܢܝܢܐ ܡܘܬܐ *avida mors.*

339. — In appositione nomen appositum stat modo ante, modo post substantivum. In genere adjuncta honorifica praecedunt: ܡܫܒܚܐ ܘܪܚܡ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܛܝܡܬܐܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ *illustris et amator Christi, Domine Timothee episcope.*

340. — Appositio saepe adhibetur, loco genitivi cum ܕ, in locutionibus indicantibus mensuram aut materiam: ܬܠܬܝܢ ܡܕܝܢ ܚܛ̈ܐ *30 modii tritici.*

341. — Uti appositio habenda sunt adjectiva ܣܓܝ *multus*, ܩܠܝܠ *exiguus*, cum ad instar adverbiorum invariata manent: ܣܓܝ ܨܒܘ̈ܬܐ *multae res*; ܩܠܝܠ ܝܘ̈ܡܬܐ *dies pauci.*

LECTIO 76.

De numeralibus.

342. — Numeri cardinales vel anteponi vel postponi possunt rei numeratae in appositione ad ipsam.

343. — Nomen numeratum, excepto post unitatem et numeros per unitatem terminatos, semper est in plurali: ܥܣܪܝܢ ܘܚܕ ܝܘܡܐ *21 dies*; ܫܢ̈ܝܢ ܐܪܒܥܝܢ *anni 40.*

344. — Pluralia ex ܐܠܦ *mille* et ܪܒܘ *myrias* regunt interdum genitivum cum ܕ: ܪ̈ܒܘܬܐ ܕܡܠܐ̈ܟܐ *myriades angelorum*.

345. — Loco ordinalium frequentius usurpantur cardinalia in genitivo praesertim cum ܕ: ܝܘܡܐ ܕܬܪܝܢ *dies secundus*.

346. — Dies mensis et quinque priores dies hebdomadae indicantur per cardinalia et ܒ nomini communi aut proprio mensis vel communi hebdomadae conjuncto [1]: ܒܥܣܪܝܢ ܘܚܡܫܐ ܒܟܢܘܢ *die 25 Canūn*.

347. — In indicationibus numeralibus haud praecisis, interdum juxtaponuntur numeri absque ܐܘ; *circiter* vero per ܐܝܟ exprimitur: ܬܪܝܢ ܬܠܬܐ *duo vel tres*; ܐܝܟ ܐܡܬܐ ܚܕܐ *circiter cubito uno*.

LECTIO 77.

De vocibus ܟܠ *et* ܡܕܡ.

348. — ܟܠ (ܟܘܠ, proprie *universitas*) usurpatur:

a) in st. absoluto aut emphatico tamquam substantivum notans *omnia*: ܡܪܐ ܕܟܠ *dominus omnium*; ܩܕܡ ܟܘܠܐ *ante omnia*.

b) saepe in st. constructo praepositum nomini, aut pronomini relativo vel indefinito, aut conjunctioni, et habet significationem *omnis, unusquisque, quilibet*: ܟܠ ܝܘܡ *quotidie*; ܟܠܙܢܐ *quilibet modus*.

c) saepissime cum suffixo, absolute, cum significatione *omnes*, aut conjunctum cum alio nomine, et tunc includit significationem *totus, omnes*: ܒܟܠܗ ܓܠܝܠܐ *in tota Galilaea*; ܩܛܠ ܠܛܠܝܐ ܟܠܗܘܢ *occidit omnes pueros*.

---

[1] Ad dies mensis significandos a 4 usque ad 19 inveniuntur etiam formae desinentes in ܬܐ (311), quae eodem modo construuntur.

N. B. — Animadverte constructiones: ܟܠ ܚܕ *unusquisque*, ܟܠ ܐܝܟ ܕ *omnino sicut*, ܟܠ ܡܕܡ *quidquid*, ܟܠ ܟܡܐ *quantum*, ܟܠ ܗܘܐ ܕ *tantummodo ut*, ܟܠ ܟܠܗ *omnino prorsus*, ܟܠ ܫܬ ܫܢܝܢ *senis annis*.

349. — ܡܕܡ, quod est invariabile, occurrit:

a) ut pronomen indefinitum *aliquid*, ad instar substantivi (res): ܕܚܠܬܐ ܕܡܕܡ *timor alicujus rei*.

b) cum adjectivo, aliquando per ܕ conjuncto: ܡܕܡ ܝܬܝܪ *aliquid amplius*; ܡܕܡ ܒܝܫ vel ܡܕܡ ܕܒܝܫ *aliquid malum*.

c) ut adjectivum indefinitum, in appositione ad substantiva vel pronomina, cum significatione *aliquis, quidam*: ܡܐܢ̈ܐ ܡܕܡ *vestes quaedam*.

d) bis etiam repetitum, adjecto saepius ܕ, et tunc reddi potest per *varius, qualiscumque*: ܨܒ̈ܬܐ ܐܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܡܕܡ *habebat ornamenta varia*.

II) De syntaxi pronominis.

LECTIO 78.

De pronomine personali et demonstrativo.

350. — Pronomen 3. pers., sive separatum sive cum praepositione, praecedit aliquando nomen determinatum aut pronomen personale vel demonstrativum, ad determinationem corroborandam. Praepositiones ܒ et ܠ ante nomen vel pronomen repetuntur: ܒܗܘܢ ܕܝܢ ܒܝܘ̈ܡܬܐ ܗܢܘܢ *in illis diebus*; ܗܘ ܥܩܬܐ ܐܦܩܬ ܡܢܗ *tristitia illa exibit ab ea*.

351. — ܗܘ encliticum crebro vocabulis, adhuc alteri pronomini pers. vel demonstrativo, adnectitur ad majorem determinationem: ܠܝ ܗܘ ܥܒܕܬܘܢ *mihi utique fecistis*.

352. – Sensus reflexivus, ubi per formas verbales non exprimitur, potest significari nominibus ܢܦܫܐ *anima*, ܩܢܘܡܐ *persona*, ܝܬܐ *essentia* suffixo auctis, aut pronomine suffixo cum diversis praepositionibus, aut postponendo pronomini separato ܠ cum suffixo: ܐܣܝܐ ܐܣܐ ܢܦܫܟ *medice cura te ipsum*; ܗܘ ܟܣܐ ܠܗ ܒܩܢܘܡܗ *ille se abscondit in semetipso.*

353. — Saepe particula ܠ cum suffixo in sensu reflexivo jungitur quibusdam verbis, quin aliquam vim eis addat: ܐܙܠܘ ܠܗܘܢ ܒܬܪܗ *iverunt post eam*; ܡܝܬܘ ܠܗܘܢ *mortui sunt.*

354. — Notatu digna est adjectio suffixi substantivis in genitivo cum significatione denominativa: ܗܘ ܕܫܐܕܘܗܝ *ille daemoniacus.*

355. — Pronomen demonstrativum remotum sicut et ܗܠܝܢ ante substantivum determinatum ejusdem determinationem corroborat, sicut de pronomine 3. pers. dictum est: ܐܡܪ ܠܗ ܗܘ ܥܒܕܗ ܕܡܠܟܐ *dicit ei ille servus regis.*

LECTIO 79.

De pronomine possessivo separato et de relativo.

356. — Pronomen possessivum ܕܝܠܝ, ܕܝܠܟ etc. substantivis postpositum loco suffixi possessivi saepe emphasim tribuit, necessarioque adhibetur cum vocibus graecis quae suffixum non patiuntur: ܠܥܘܕܪܢܐ ܕܝܠܢ *ad adjutorium nostrum*; ܩܠܝܪܘܣ ܕܝܠܗ *clerus ejus.*

357. — Crebro expletive ponitur post — raro ante, et quidem cum emphasi — suffixum possessivum: ܡܠܟܘܬܝ ܕܝܠܝ *regnum meum*; ܕܝܠܢ ܣܝܡܬܢ *noster quidem thesaurus.*

358. — Ante genitivum cum ܕ, saepe nomine regente suffixo jam ornato, exprimit pronomen *ipse*: ܟܘܪ̈ܗܢܘܗܝ ܕܝܠܗ ܕܡܠܟܐ *morbi ejusdem regis.*

359. — Haud raro subsequitur praepositionem cum suffixo, ad istius significationem roborandam: ܠܢ ܕܝܠܢ ܝܗܒ ܠܢ *nobis quidem dedit.*

360. — Particula relativa ܕ, si nullum praecedat substantivum ad quod referatur, aut etiam substantivo praecedente, praesertim si istud valde distet, libenter unum vel duo e pronominibus demonstrativis, interrogativis aut indefinitis [1] sibi adsciscit tamquam correlativum: ܗܘ ܡܢ ܕܣܥܪܗ̇ *ille qui commiserat illud*; ܗܠܝܢ ܡܕܡ ܕܟܬܒܬ ܠܟ *quae scripsi tibi.*

361. — Pronomen tamen relativum saepissime absque ullo correlativo subsistit, quo in casu praepositionibus copulari potest: ܥܠ ܕܠܐ ܘܳܠܶܐ *de eo quod non decet.*

III) De verborum temporibus, modis ac regimine.

LECTIO 80.

De Perfecto.

362. — Perfectum, quod indicat in genere actionem praeteritam:

a) ponitur praeprimis ad tempus historicum designandum: ܐܟܣܗ ܐܠܝܐ ܠܐܚܐܒ *Elias reprehendit Achab.*

---

[1] ܡܢ ܕ occurrit etiam pluraliter, *ii qui*. Cum agitur de neutro, correlativum demonstrativum ostendit aliquoties formam masculinam. ܗܘ ܕ, ܗܝ ܕ potest adhiberi etiam pro 2. pers.: ܗܘ ܕܐܢܬ *qui es.*

b) in verbis quae statum vel qualitatem significant aut actionem ab agente passam ac perdurantem saepe idem valet ac praesens nostrum[1]: ܟܡܪܬ ܠܝ ܚܝܝ *taedet me vitae meae.*

c) inservit pro Plusquamperfecto: ܘܠܐ ܣܓܕܘ ܠܨܠܡܐ ܕܥܒܕ *neque adoraverunt statuam quam fecerat.*

d) interdum vim habet Perfecti futuri, praesertim post ܡܐ ܕ, adhibito quandoque in altero membro etiam Perfecto: ܡܐ ܕܩܡܘ ܘܗܦܟܘ ܠܗܘܢ ܠܫܝܘܠ *et cum resurrexerint revertentur in Šeol.*

363. — Perfectum significat etiam actionem non realem, impossibilem aut parum probabilem, praesertim in orationibus optativis et conditionalibus: ܡܢܘ ܗܘ ܐܡܪ ܠܝ *quis mihi diceret!* ܠܡܢܐ ܐܬܛܫܝܬ ... ܫܕܪܬܟ ܕܝܢ ܒܚܕܘܬܐ *quare te celasti... equidem dimisissem te cum gaudio.*

364. — Subjunctivum, praesertim post conjunctiones *usque dum, donec, antequam,* potest etiam per Perf. exprimi cum ad modalitatem actionis praeteritae potius quam futurae attenditur: ܦܩܕ ܕܝܢܐ ܕܐܬܩܠܘ ܐܢܘܢ *praecepit judex ut appenderent eos.*

365. — ܗܘܐ encliticum additum Perfecto alterius verbi plerumque respondet Plusquamperfecto. Saepe tamen redundat: ܢܦܩ ܗܘܐ ܡܠܟܐ *egressus fuerat rex*; ܟܕ ܚܙܝܗܝ ܗܘܐ ܩܒܠܗ ܗܘܐ *cum vidit eum, recepit illum.*

LECTIO 81.

De Imperfecto.

366. — Imperfectum, quod Perfecto contraponitur, raro pro actione praesenti momentanea aut durativa ponitur, loco Part. act. (372).

---

[1] Ita contingit in verbo ܟܡܪ. Frequentius tamen praesens huius verbi exprimitur per Part. act.

367. — Est forma propria in votis, precibus, cohortationibus exprimendis, aut ad rem venturam designandam, cum actio desiderata vel quae possibilis habetur tamquam futura saltem probabiliter cogitatur: ܬܐܡܪ ܠܝ *dicas mihi*; ܢܐܙܠ ܢܡܘܬ *eamus et moriamur*; ܐܙܡܪ *cantabo*.

368. — Prohibitio significatur, ut in ceteris linguis semiticis, per Impf. in 2. p. cum ܠܐ; simplex vero jussio, e contra, per Imptv., raro per Impf.: ܠܐ ܬܩܛܘܠ *non occides*; ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܬܣܓܘܕ *Dominum Deum adorabis*.

369. — Modus subjunctivus ab alio verbo pendens indicatur communiter per Impf., etsi verbum principale in sphaera praeteriti inveniatur: ܐܠܨܗ ܕܢܣܒ *coëgit eum ut acciperet*.

370. — Imperfectum cum Perf. ܗܘܐ conjunctum in usum venit ad repetitionem actionis tempore praeterito indicandam, aut ad significandam actionem non realem, impossibilem aut parum probabilem, praesertim in propositionibus conditionalibus et optativis: ܐܠܘ ܐܢܫ ܢܐܡܪ ܗܘܐ *si quis dicebat*; ܡܢ ܟܝ ܢܣܦܩ ܗܘܐ *quis ergo posset sufficere*.

371. — ܗܘܐ libenter additur simplici Impf. in enuntiatione quae pendet a Perfecto per modum subjunctivi: ܐܚܝ ܐܢܘܢ ܕܢܬܬܙܝܥܘܢ ܗܘܘ *tribuit eis vitam ut se moverent*.

LECTIO 82.

De Participio.

372. — Participium **activum** exprimit aliquem statum absque ulla temporis determinatione, ad instar adjectivi praedicativi. Sensu verbali

a) praecipue ponitur ad tempus praesens significandum [1]: ܡܘܕܥܝܢܢ ܠܟܘܢ *notum facimus vobis.*

b) crebro etiam ponitur pro futuro absoluto, quo in casu vix distinguitur ab Impf. ipsum substituente: ܠܟ ܐܝܟܢܐ ܡܫܒܩܝܢ *tibi quomodo condonabunt?*

c) libenter quoque substituit Impf. cum significatione futuri quoties agitur de subjunctivo (369): ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܫܘܒܚܗ *donec veniat in eum amor.*

373. — Perfecto verbi ܗܘܐ postposito

a) plene determinatur ad sphaeram praeteriti, sicque actionem durantem vel repetitam facile designare invenitur: ܘܡܠܦ ܗܘܐ ܠܗܘܢ *et docebat eos.*

b) usurpatur pariter cum actio, temporis quidem praeteriti, futura est relate ad alteram quae logice praecedit quacum sociatur: ܪܡܙܘ ܩܕܝܫܐ ܕܠܐ ܡܕܒܚܝܢ ܗܘܘ *innuerunt sancti ut non sacrificarent.*

c) inducit frequenter actionem non realem, impossibilem aut parum probabilem, praesertim in enuntiationibus conditionalibus: ܨܒܐ ܗܘܝܬ *vellem.*

374. — Participium **passivum** exprimit statum aliquem passum vel effectum actionis completae, unde accipi potest ut adjectivum. Verbaliter

a) adhibetur inprimis pro praeterito, rarissime vero pro Perf. historico: ܗܘ ܕܣܚܐ *qui lotus est.*

b) aliquando usurpatur pro Impf.: ܥܕܡܐ ܕܡܬܓܠܐ *donec revelatum sit.*

375. — In quibusdam verbis Part. pass., cum forma praesertim ܦܥܝܠ, habet significationem activam: ܛܥܝܢ *portans,* ܫܩܝܠ *ferens,* ܕܒܝܪ *ducens,* ܢܓܝܕ , ܓܪܝܪ *trahens,* ܐܚܝܕ , ܠܒܝܟ *tenens,* ܩܢܐ *possidens,* ܣܢܝܩ *indigens,* ܡܨܐ *potens,* ܕܟܝܪ *recordans,* ܚܕܝܪ , ܟܪܝܟ *circumdans,* ܐܣܝܪ , ܚܙܝܩ *cingens,* ܠܒܝܫ , ܦܫܝܛ , ܥܛܝܦ

[1] Part. ܐܡܪ crebro in narrationibus assumitur pro Perf. tamquam praesens historicum: ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ *dicit ei Iesus.*

induens, ܡܫܠܚ *exuens*, etc. Possunt tamen etiam in propria significatione passiva usurpari.

376. — Participium pass. cum ܗܘܐ conjunctum efformat speciem quamdam praeteriti Imperfecti aut Plusquamperfecti: ܠܐ ܓܝܪ ܡܫܡܠܝܐ ܗܘܬ ܗܝ ܕܝܬܩܐ *non enim completum erat illud testamentum.*

LECTIO 83.

De Imperativo et Infinitivo.

377. — Imperativus non admittit negationem, pro qua usurpatur Impf. (368). Interdum modo indirecto ponitur: ܕܚܕܐ ܡܢ ܬܪܬܝܢ ܓܒܝ ܠܟ *ut unum ex duobus eligas tibi.*

378. — Infinitivus saepe ponitur absolute cum verbo finito ejusdem radicis, ad istius significationem roborandam. Communiter praecedit, raro vero postponitur: ܡܩܛܠܘ ܐܬܩܛܠ *omnino interfectus est.*

379. — Infinitivus absolute non positus semper nectitur praepositione ܠ, quae directionem, finalitatem vel scopum potest exprimere et ita

a) communiter significat actionem verbo praecedenti subordinata, loco subjunctivi: ܥܬܝܕ ܠܡܥܒܕ *dispositus ut faciat.*

b) potest etiam significare complementum quoddam circumstantiale orationis, et in hoc usu particulae ܠ praefigitur adhuc ܕ quotiescumque pendet ab aliqua praepositione: ܦܨܢܝ ܡܢ ܕܠܡܚܙܝܟ *libera me a videndo te.*

c) se habet adhuc ad modum subjecti propositionis nominalis, quod frequenter contingit in orationibus quae necessitatem aut convenientiam significant: ܐܢ ܢܗܘܐ ܠܝ ܠܡܡܬ ܥܡܟ *si oportuerit me mori tecum.*

LECTIO 84.

De rectione verborum.

380. — Objectum verbi, etiam cum non agitur de pronomine suffixo, nulla particula necessario indicatur. Saepissime tamen adhibetur ܠ, ita quidem ut ante objectum quod est determinatum vel adesse vel omitti possit [1], si vero nomen sit indeterminatum, plerumque desit: ܐܣܠܝܘܗ̇ ܠܫܒܬܐ *profanarunt sabbatum*; ܫܪܘ ܫܒܬܐ *solverunt sabbatum*; ܗܒܘ ܙܕܩܬܐ *date eleemosynam.*

381. — Accusativus Pron. pers. tum suffixis verbi, tum suffixis nominalibus cum ܠ exprimitur. Interdum hujusmodi suffixa verbo adjiciuntur ad majorem emphasim objecti ad quod referuntur: ܥܪܩܬܗ vel ܥܪܩܬ ܠܗ *fugit eum (res)*; ܐܚܕܘܗܝ ܠܝܫܘܥ *comprehenderunt Iesum.*

382. — Participium, quod suffixa verbalia non admittit, accusativum pronominalem regit mediante ܠ cum propriis suffixis: ܗܘ ܕܝܕܥ ܠܐܠܗܐ ܫܡܥ ܠܢ *ille qui novit Deum audit nos.*

383. — Infinitivus quoad regimen non secus ac verbum se gerit.

384. — In formis auctis quaedam verba reflexiva construuntur ut activa cum accusativo objecti: ܘܐܬܕܟܪ ܟܐܦܐ ܡܠܬܐ *et meminit Cephas verbum.*

385. — Conjugationes causativae verborum transitivorum duplicem accusativum admittunt; item in *P'al* verba cum si-

[1] Nomina personarum communiter ܠ donantur; nomina vero rerum cum suffixis reflexivis, etsi determinata, fere semper privantur. Pron. indefinitum ܐܢܫ, quod ut determinatum concipitur, semper ܠ assumit. Item ܐܚܪ̈ܢܝܢ *alius* et ܟܠܢܫ *omnes.*

gnificatione *implere*, *tegere*, *petere*, *donare*, *facere*, *habere ut*, *docere* et similibus. In constructione passiva retinetur in accusativo alterum objectum, dum prius evadit subjectum, aliquando latens in verbo: ܐܠܦ ܐܢܘܢ ܐܪܙܐ *docuit eos mysterium*; ܐܥܒܕܟ ܪܫܐ *faciam te principem*; ܘܐܬܡܠܝ ܒܝܬ ܡܫܬܘܬܐ ܡܣܬܡܟܐ *et impletum est triclinium recumbentibus*.

386. — Aliquando, ad explicandum modum actionis verbalis, verbum accipit accusativum internum, id est nomen abstractum vel actionis ejusdem radicis aut sensus ac verbum: ܕܢܓܙܪܘܢ ܠܒܐ ܕܟܐܦܐ ܓܙܘܪܬܐ ܕܠܐ ܒܐܝܕܝܢ *ut circumcidant cor lapideum circumcisione quae manibus non fit*.

387. — Complementa indirecta per praepositiones unicuique verbo proprias introducuntur.

LECTIO 85.

De verbo ܗܘܐ.

388. — Verbum ܗܘܐ potest aut includere praedicatum, significans *existere*, *fieri*, aut praedicatum copulare subjecto, aut adhiberi per modum verbi auxiliaris.

389. — Perfectum ܗܘܐ:

a) participio vel adjectivo praepositum, praesertim in 2. pers., inservit ad jubendum, consiliandum vel optandum, et vertitur per Imptv. vel subjunctivum: ܗܘܝ ܪܡܐ ܬܪܥܝܬܟ *sit excelsa cogitatio tua*.

b) ab alio verbo pendens cum subsequenti participio aut adjectivo, habet etiam sensum subjunctivi ad significandam actionem intentam: ܨܒܐ ܐܢܐ ܗܟܝܠ ܕܢܗܘܘܢ ܡܨܠܝܢ ܓܒܪܐ *volo igitur ut viri orent*.

390. — Forma enclitica Perfecti:

a) adjectivis aut substantivis praedicativis adjecta, vim habet praeteriti imperfecti; item post adverbium aut locutionem adverbialem quae se habent tamquam praedicatum [1]: ܗܘ ܟܘܡܪܐ ܗܘܐ ܕܐܠܗܐ *ipse sacerdos erat Dei*; ܒܥܠܡܐ ܗܘܐ *in mundo erat.*

b) post ܠܐ haud raro significationem induit praesentis, saepius tamen negationem mere corroborat: ܠܐ ܗܘܝܬ ܒܠܚܘܕܝ *non sum solus*; ܠܐ ܗܘܐ ܬܡܢ ܗܘܐ ܥܡܗܘܢ *non erat ibi cum eis.*

c) de ܗܘܐ addito Perfecto, Imperfecto, Participio aut particulae ܐܝܬ suo loco dicitur.

391. — Imperfectum ܢܗܘܐ, si participiis aut adjectivis praemittatur, inservit praesertim ad significandas actiones durativas vel repetitas, aut a lege firmiter statutas: ܢܗܘܝܢ ܢܟܦܢ ܘܩܕܝܫܢ *sint sobriae et sanctae.*

LECTIO 86.

De usu ܐܝܬ *et* ܠܝܬ.

392. — ܐܝܬ et ܠܝܬ adhibentur inprimis modo impersonali; subjectum, quod crebro adest, potest esse Pronomen pers. et quidem postpositum: ܠܝܬ ܐܢܘܢ *non sunt amplius.*

393. — ܐܝܬ suffixis nominalibus plerumque conjungitur si de 1. vel 2. pers. agatur; pro 3. vero pers. modo in forma nuda, modo suffixis unita usurpatur, et quidem:

a) cum vices gerit copulae semper suffixa sibi adsciscit: ܐܢܐ ܟܪܣܛܝܢܐ ܐܝܬܝ *ego christianus sum.*

[1] In hoc altero casu traditio occultandi ܗ non est sibi constans.

b) cum significat *existere, adesse* vel (cum subsequenti ܠ) *pertinere, habere,* forma nuda praevalet: ܐܝܬ ܠܢ ܐܒܐ ܣܒܐ *est nobis pater senex*; sed ܐܝܬܝܢ ܠܢ ܚܐܪܘܬܐ *habemus libertatem.*

c) etiam suffixis praeditum potest cum ܗܘܐ libere componi. ܗܘܐ autem encliticum non necessario genere et numero cum subiecto convenit, sed potest invariabile manere: ܨܒܘܬܐ ܐܚܪܢܝܬܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ *aliae res quae erant illi.*

394. — ܠܝܬ rarius cum suffixis copulatur, bene vero cum ܗܘܐ.

395. — Quoad rationem temporis ܐܝܬ et eius negatio ܠܐ ܐܝܬ vel ܠܝܬ stant pro praesenti; adjuncto vero ܗܘܐ, pro praeterito imperfecto: ܐܝܬ ܗܘܬ ܠܗ ܒܪܬܐ *erat ei filia.*

396. — ܐܝܬ cum regimine aut cum suffixis adhibetur etiam post Impf. ܢܗܘܐ ad instar participiorum: ܢܗܘܘܢ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܫܘܠܛܢܐ *sint habentes potestatem*; ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܐܝܬܘܗܝ *ut non sit.*

397. — Interdum ܐܝܬ sicut et ܗܘܐ constructa inveniuntur cum adverbiis qualitatis loco adjectivorum: ܐܢ ܫܪܝܪܐܝܬ ܐܝܬܘܗܝ ܡܠܬܐ *si verum est verbum.*

CAPUT II.

De propositionibus.

I) De propositione simplici.

LECTIO 87.

De propositione nominali et verbali.

398. — **Nominalis** propositio ea dicitur cujus praedicatum est nomen vel aequivalens nomini; **verbalis** e contra cujus praedicatum verbo constituitur.

399. — Subjectum propositionis nominalis potest esse non tantum substantivum sed et Infinitivum (379, c); imo et verbum finitum aut integra propositio cui per relativum ܕ valor quasi nominalis tribuitur: ܫܠܝܛ ܗܘ ܠܡܐܣܝܘ *estne licitum curare?*

400. — Subjectum et praedicatum sufficiunt ad propositionem nominalem efformandam quin necessario exprimatur copula. Haec plerumque deest in orationibus brevibus accessoriis, etsi indeterminata maneat sphaera temporalis, raro vero in longioribus: ܚܘܒܐ ܢܘܗܪܐ *amor est lux.*

401. — Ut copula, quae frequentius adest, inservit

a) inprimis Pronomen pers. enclitice usurpatum (126): ܐܢܐ ܐܢܐ ܓܒܪܐܝܠ *ego sum Gabriel.*

b) ܐܝܬ cum suffixis (393, a): ܢܦܫܐ ܐܝܬܝܗ ܡܡܠܠܬܐ *anima est rationalis.*

c) verbum ܗܘܐ: ܠܐ ܗܘ ܗܘܐ ܢܘܗܪܐ *non erat ille lux.*

402. — Pronomen encliticum ut copula ejusdem est personae ac subjectum, sed cum subjecto 1. aut 2. pers. usurpatur etiam pronomen 3. pers.: ܐܢܐ ܗܘ ܒܪܟ *ego sum filius tuus.*

403. — Subjectum pronominale 3. pers., praeterquam in participiis, quae illum includere in seipsis valent, interdum abest etiam in adjectivis: ܘܦܫ ܟܕ ܫܬܩ *et permansit mutus.*

404. — Cum subjectum propositionis nominalis est Infinitivum, aut Impf. vel Part. act. cum ܕ, praedicatum vero, si adsit, est in genitivo aut dativo, saepe indicatur facultas vel obligatio agendi hoc quod in subjecto significatur. Cum negatione impossibilitas indicatur: ܠܟ ܠܡܕܥ *est tibi sciendum*; ܕܣܟܐ ܗܘ ܕܬܬܚܟܡ *ad te expectat ut sapienter te geras*; ܠܝܬ ܠܡܕܥ ܠܐܠܗܐ *non est possibile Deum cognoscere.*

405. — Quoties praedicatum est Part. pass. adjicitur ܠ personae agentis, nisi Part. impersonaliter ponatur: ܙܘܙܐ ܠܝ ܡܫܩܠܝܢ *pecuniam ego abstuli.*

LECTIO 88.

De convenientia praedicatum inter et subjectum, et de ordine membrorum in oratione.

406. — Praedicatum sive verbale sive nominale concordat cum subjecto genere et numero. Sed praedicatum adhiberi potest in genere masculino et numero singulari, etiamsi subjectum sit generis feminini aut numeri pluralis, cum praedicatum antecedit subjectum interjecto aliquo vocabulo: ܦܓܥ ܒܝ ܛܠܝܬܐ *in occursum mihi venit puella*; ܡܫܡܥ ܠܝ ܗܠܝܢ *haec audivi.*

407. — Verbum impersonale in alterutro genere usurpatur, saepius vero in feminino: ܟܪܝܐ ܠܗ ܘܐܬܒܐܫܬ ܠܗ ܛܒ *aegre tulit et multum illi displicuit.*

408. — Collectiva singularia, inter quae numeranda sunt nomina civitatum vel regionum, saepe cum plurali construuntur: ܐܬܘ ܟܠܗ̇ ܐܬܪܐ ܗܘ *venit tota illa regio.*

409. — Cum plurali pariter componuntur pronomina indefinita aut interrogativa quae ad plura individua referuntur: ܦܫܘ ܕܝܢ ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܒܕܝܠܗ *manserunt autem unusquisque eorum in suis*; ܡܢ ܐܢܘܢ ܒܢܝܐ *quinam sunt filii?*

410. — Cum subjectum constat duobus vel pluribus nominibus:

a) si sint in singulari, praedicatum ponitur in pl. et in genere respectivo; attamen verbum concordat tantum cum primo nomine si istud sit subjectum principale: ܗܘ ܘܙܪܥܗ ܐܬܒܪܟܘ *ipse et semen eius benedictus est.*

b) si diversi generis sint, praevalet genus masculinum; interdum vero verbum, praesertim si praecedat, in genere et numero convenit cum proximiori et digniori: ܝܩܕܬ ܡܕܝܢܬܐ ܘܗܝܟܠܐ *conflagravit urbs et templum.*

c) si diversas personas complectatur, praevalet prima ceteris duabus, secunda vero tertiae [1]: ܐܢܐ ܘܡܠܟܘܬܝ ܡܚܣܝܢ ܐܢܢ *ego et regnum meum innocens sum.*

411. — Cum duo vel plura verba idem subjectum compositum vel collectivum respiciunt, non raro oratio incipit cum verbo in sg. et prosequitur in pl.: ܘܐܬܒܣܡ ܒܗ̇ ܙܥܘܪܐ ܐܢܫܐ ܕܦܫܘ ܒܗ̇ *et laetatus est exiguus numerus hominum qui remanserunt in ea.*

412. — Lingua syriaca magna gaudet libertate in membris orationis disponendis. Quae logice prae aliis eminent communiter antecedunt.

413. — Particulae nonnullae (ut ܕܝܢ, ܓܝܪ, ܟܝܬ etc.) nunquam a fronte orationis, sed post primam vocem, raro lon-

---

[1] Persona quae de seipsa loquitur, aliquando adhibet plurale majestaticum; rarius in usum venit, reverentiae causa, plurale personae ad quam sermo dirigitur.

gius, collocantur, licet inter nomen regens et genitivum, aut inter praepositionem et eius regimen inserendae sint: ܚܠܦ ܓܝܪ ܕܗܒܐ *loco auri.*

414. — Non raro a fronte orationis absolute ponitur nomen, interdum etiam integra propositio, sive ad ejus momentum extollendum, sive ob majorem tantum elegantiam, repetito deinde sub forma Pron. pers. in loco quem regulariter occupare deberet. Talis constructio vocatur *nominativus absolutus*, aut respective *casus* vel *propositio pendens* [1]: ܐܢܐ ܗܕܐ ܐܝܬ ܠܝ ܠܡܐܡܪ *ego hoc est mihi dicendum.*

LECTIO 89.

De propositione negativa ac interrogativa directa.

415. — Particula ܠܐ inservit praecipue ad verbum negandum cui immediate praecedit; crebro tamen ab eo disjungitur per particulam, raro separatur per plura vocabula, aut praeponitur adjectivo praedicativo in propositione nominali: ܡܕܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܒܗ *non invenit aliquid in ea*; ܠܐ ܗܟܝܠ ܒܢܝ ܢܬܒܗܠ *ne igitur filii mei festinemus*; ܠܐ ܫܦܝܪ ܗܢܐ ܐܝܟ ܗܘ *non ita pulcher est hic sicut ille.*

416. — Cum negatio immediate afficit aliud orationis membrum quam verbum, sicuti communius in enuntiationibus nominalibus, adhibetur ܠܘ (ex ܗܘ + ܠܐ) vel ܠܐ ܗܘܐ (390, b): ܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܪܥܝܢܝ ܐܡܪܬ *non ex meo judicio locutus sum*; ܠܘ ܟܠܢ ܢܕܡܟ *non omnes dormiemus.*

---

[1] Iam huc referendae sunt constructiones cum pronomine personali in munere copulae (401-402).

417. — Attamen usurpatur ܠܳܐ loco duarum praecedentium:

a) in enuntiationibus prohibitivis: ܠܳܐ ܒܥܶܠܬܳܐ ܕܟܽܘܪ̈ܗܳܢܶܐ ܢܶܫܒܩܽܘܢ ܐܰܚ̈ܶܐ ܕܰܝܪ̈ܰܝܗܽܘܢ *ne sub praetextu infirmitatum fratres monasteria sua deserant.*

b) cum iterari debet cum vi *neque... neque* (422).

c) in compositionibus ܐܳܦܠܳܐ *neque,* ܐܶܠܳܐ *nisi,* ܕܠܳܐ *absque,* necnon cum aliquod nomen, pronomen, vel locutionem adverbialem exclusive negat (= ܠܳܐ privativum): ܕܠܳܐ ܪ̈ܰܚܡܶܐ *absque misericordia*; ܠܳܐ ܡܳܝܽܘܬܳܐ *immortalis*; ܠܳܐ ܐ̱ܢܳܫ *nemo*; ܠܳܐ ܡܶܢ ܡܶܬܽܘܡ *nunquam.*

d) cum singillatim ponitur significans *nihil*, et in orationibus ellipticis: ܠܳܐ ܡܳܪܝ *minime Domine.*

418. — Ad interrogationem directam exprimendam, praeter pronomina et adverbia interrogativa, nulla extat in sermone syro particula [1] vel constructio specialis, unde tantum ex vocis inflexione aut ex contextu dignosci potest.

419. — Pronomina et adverbia interrogativa plerumque a fronte enuntiationis, interdum plus minusve remote, collocantur, licet semper verbum, aut in propositionibus nominalibus copulam, praecedere debent: ܠܥܶܠ ܡܶܢ ܫܡܰ̈ܝܳܐ ܡܽܢܳܐ ܐܺܝܬ *quid est supra coelos?*

II) De propositionibus compositis.

LECTIO 90.

De propositione copulativa.

420. — Conjunctio ܘ unionem efficit, non tantum inter duo nomina vel plura membra propositionis, sed inter ipsas propositiones.

---

[1] Tantum apud scriptores graecizantes occurrit particula ܐܳܪܳܐ quam encliticе adhibent. Etiam in usum venit particula postpositiva ܟܺܝ .

421. — Cum idem verbum duabus propositionibus convenit, saepe in altera subintelligitur: ܪܡܘܬܐ ܘܫܘܒܗܪܐ ܠܐ ܝܐܝܐ ܠܡܟܝܟܐ ܐܘܦܠܐ ܟܠܝܠܐ ܒܪܫܐ ܕܡܣܟܢܐ *arrogantia et superbia non decet humiles, sicut nec corona in capite egenorum.*

422. — Negatio quae duplex afficit subjectum ante unumquodque repetitur; si vero afficit verbum cum multiplici complemento, ante primum complementum vel poni vel omitti potest, repetitur vero ante sequentia: ܘܠܐ ܐܒܘܟ ܘܠܐ ܐܡܟ ܐܬܘ *neque pater tuus, neque mater tua venerunt*; ܠܐ ܝܕܥܬ ܠܐܒܘܟ ܘܠܐ ܠܐܡܟ sive ܠܐ ܝܕܥܬ ܠܐ ܠܐܒܘܟ ܘܠܐ ܠܐܡܟ *non novi neque patrem tuum neque matrem tuam.*

423. — Si duo vel plura participia sibi succedant adjecto pronomine personali, non est necesse post unumquodque pronomen repetere: ܟܕ ܚܓܝܪ ܐܢܬ ܐܘ ܟܕ ܦܫܝܓ *cum sis claudus aut mancus.*

424. — Cum negatio duas propositiones per ܘ conjungendas afficit, modo repetitur, modo semel ponitur in priori. Si vero propositiones parallelae sint, communius loco ܘ vel ܘܠܐ adhibetur ܐܘ: ܘܠܐ ܟܠܗܘ ܬܐܡܐ ܘܬܕܓܠ *ne omnino jures neque mentiaris*; ܘܠܐ ܬܟܐܒ ܐܘ ܬܬܡܚܠ ܬܪܥܝܬܟ *ne doleat aut desperet mens tua.*

425. — Duo verba quorum alterum ab altero pendet, exprimens consecutionem actionis aut actionem simultaneam, vel indicans dumtaxat modificationem aliquam ipsius, conjungi possunt mediante ܘ loco subordinationis; saepissime vero juxtaponuntur omissa qualibet conjunctione: ܝܗܒ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܢܚܙܘܢ ܢܘܗܪܐ *concessit eis Dominus noster ut viderent lumen*; ܕܢܐܙܠ ܢܨܠܐ *ut vadat (et) oret.* Saepe unum ex duobus verbis non est nisi pro adverbio positum, quod frequentius occurrit in verbis ܐܣܓܝ *multum,* ܣܪܗܒ *celeriter,* ܩܕܡ *antea,* ܐܘܣܦ *amplius,* ܗܦܟ *rursus*: ܚܕܬ ܒܢܐ *noviter aedificavit.*

426. — Objectum quod duobus verbis intime sociatis per ܘ commune est, semel tantum ponitur, etsi de objecto-suffixo agatur: ܟܰܢܫܘ ܐܰܦܶܩܘ ܘܩܰܒܪܽܘܗ̇ *et collegerunt, extulerunt (et) sepelierunt eam.*

LECTIO 91.

De propositione relativa.

427. — Propositio relativa per ܕ introducta, *apponitur* nomini (vel aliquando integrae enuntiationi) ad quod refertur. Relativum saepe excipit pronomen personale ad illud definiendum et extollendum. Hoc pronomen *retrospectivum*:

a) cum relativum est *subjectum*, adesse potest, ac interdum addito demonstrativo roboratur. Necessario vero ponitur in enuntiationibus nominalibus quae relativo tantum et substantivo constant, omissa copula: ܡܰܠܟܳܐ ܕܗܽܘ ܢܶܪܥܶܐ ܠܥܰܡܝ *rex qui pascet populum meum*; ܒܰܝܬܳܟ ܕܗܽܘܝܘ ܗܰܝܟܠܶܗ ܕܐܠܳܗܳܐ *domus tua quae est templum Dei*; ܒܝܰܪܚܳܐ ܩܰܕܡܳܝܳܐ ܕܗܽܘ ܢܺܝܣܰܢ *in mense primo qui est Nisan.*

b) cum relativum est *objectum*, adesse potest sub forma suffixi; plerumque tamen deest, nisi de Participio vel Infinitivo subordinato agatur: ܗܰܝܡܳܢܽܘܬܳܐ ܕܒܳܗ̇ ܐܰܚܺܝܕ ܗܘܳܐ *vera fides quam tenebat*; ܗܰܘ ܡܶܕܶܡ ܕܠܡܶܟܬܰܒܘܗܝ ܠܳܐ ܨܳܒܶܐ ܗܘܺܝܬ *illud quod scribere nolebam.*

c) necessario adest cum agitur de genitivo vel de regimine indirecto a praepositione pendente. Si vero regimen indirectum ad nomen temporis vel loci referatur, omitti potest, praesertim si dictum nomen praepositione iam ornatur: ܒܟܽܠ ܡܕܺܝܢܳܐ ܕܐܰܟܪܶܙܢ ܒܳܗ̇ *in omni civitate in qua praedicavimus*; ܒܫܰܢ̱ܬܳܐ ܩܰܕܡܳܝܬܳܐ ܕܐܶܡܠܶܟ *in anno primo quo regnavit.*

d) raro a demonstrativo substituitur, frequenter vero ab adverbio ܬܰܡܳܢ, cum correlativum est nomen loci [1]: ܒܰܐܬܪܳܐ ܕܥܳܡܪܺܝܢ ܗܘܰܘ ܬܰܡܳܢ *in loco ubi habitabant.*

[1] Cfr. hebr. אֲשֶׁר . . . שָׁם.

428. — Cum enuntiatio relativa ad 1. vel 2. personam refertur, aliquando cum 3. pers. construitur: ܐܡܪܘ ܠܝ ܐܝܬܝܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܨܒܝܢ ܕܢܗܘܘܢ *dicite mihi, vos qui vultis esse.*

429. — Relativum cum pronomine 3. pers. quando refertur ad praecedens pronomen interrogativum ܐܝܢܐ , ܐܝܕܐ , ܐܝܠܝܢ, ܡܢ , ܡܢܘ , ܡܕܡ significat *quicumque*: ܨܒܘܬܐ ܐܝܕܐ ܕܗܝ *quaevis res.*

430. — Omissio relativi, extra V. T. — in quo ut hebraismus existimanda est —, perraro accidit: ܠܐ ܩܢܝܢ ܫܬܐܣܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܥܠܘܗܝ ܢܫܟܚܘܢ ܠܡܒܢܐ *non habent fundamentum fidei super quod possint aedificare.*

431. — Complementum alicujus nominis, sive adverbiale sive aliud, convertitur plerumque in orationem relativam ope ܕ, licet usitetur etiam simplex juxtapositio: ܡܐܙܠܬܗ ܕܠܬܡܢ *profectio ejus illuc.*

LECTIO 92.

***De propositione subordinata per conjunctionem* ܕ.**

432. — Enuntiatio per ܕ inducta constituit generatim objectum propositionis principalis, et tunc

a) locum habet praesertim post verba vel nomina abstracta quae actus quoscumque facultatis cognoscitivae sive appetitivae, aut eorumdem actuum per verba vel scripta manifestationem significant, aut notionem necessitatis, obligationis, contingentiae, possibilitatis, liceitatis, efficientiae, incoeptionis praeseferunt: ܚܙܐ ܐܢܐ ܕܢܒܝܐ ܐܝܬ *video quia propheta es*; ܐܝܬ ܦܘܪܣܐ ܕ *possibile est ut...*

b) post verba *dicendi* significare potest tam sermonem directum quam indirectum. Allocutio directa exprimi etiam potest absque ܕ. Verba ܡܠܟ et ܦܩܕ, cum per ea significatur

missio nuntii vel epistolae, eodem modo ac verba dicendi possunt sermonem de re nuntiata introducere: ܘܬܘܒ ܐܡܪ ܠܗ: ܕܠܝ ܪܚܡ ܐܢܬ ܐܘ ܠܡܫܝܚܐ. ܐܡܪ ܠܗ: ܠܡܫܝܚܐ *et rursus dixit ei: me amas aut magis Christum? respondit ei: Christum*; ܫܕܪ ܠܗ ܩܘܐܕ ܕܗܒ ܠܝ ܡܫܟܢܐ *misit ei Qavad (nuntium dicens): da mihi pignus.*

c) post verba *jubendi* aliquando loco jussionis ponitur ipsa exsecutio rei jussae, cum conjunctione ܘ: ܦܩܕ ܕܝܢܐ ܘܡܠܐܘܗܝ *praecepit judex et impleverunt eum.*

433. — Enuntiatio subordinata per ܕ cum objectum propositionis principalis, juxta regulas de quibus n. praecedenti, non constituit, sed ab illa quoquo modo pendet, potest significare *finalitatem, causalitatem, consecutionem,* etc.: ܐܢܐ ܐܬܝܬ ܕܚܝܐ ܢܗܘܘܢ ܠܗܘܢ *ego veni ut vitam habeant*: ܠܐ ܗܘܝܬ ܒܠܚܘܕܝ ܕܐܒܐ ܥܡܝ ܗܘ *non sum solus, quia Pater mecum est*; ܦܣܩܘܟ ܠܡܣܡܟ ܥܠܬܐ ܥܠ ܡܕܒܚܗܘܢ ܘܡܟܐ ܩܒܠܬ ܫܘܠܡܐ ܕܚܝܝܟ *destinaverunt te ponere ut holocaustum super altare suum, unde cito accipies finem vitae tuae.*

434. — Frequentissime conjunctio ܕ pendet ab aliquo adverbio aut praepositione quae ei tribuit sensum *causalem, temporalem, finalem* etc. (325). Conjunctio composita ܟܕ crebro significat etiam simplicem statum concomitantem, et in hoc casu saepe accipit Participium: ܟܕ ܩܐܡ *stans.*

N. B. — Conjunctio ܥܕ per se solam introducit propositionem temporalem: ܥܕ ܠܐ ܢܬܟܢܫܘܢ *antequam convenirent.*

435. — Conjunctio ܐܝܟ ܕ:

a) orationes comparativas introducit. Ante Inf. et ante dictiones cum praepositione indicat scopum actionis: ܐܝܟ ܕܠܡܒܩܪܘ *tamquam ad scrutandum.*

b) saepe invenitur sine ܕ, inprimis in propositionibus nominalibus et in comparationibus: ܕܡܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܢܘܪܐ *similis erat igni.*

436. — In propositionibus causalibus et finalibus, et in omnibus in quibus actio verbi subordinati pendet ab actione verbi principalis, verbum subordinatum est in Impf. cum ܕ [1]. Aliquando tamen, praesertim post Imptv:

a) conjungitur per ܘ loco ܕ, aut saepius omittitur conjunctio: ܫܒܘܩ ܢܣܒܥܘܢ ܒܢܝܐ *sine filios satiari.*

b) conjunctione omissa, saepe Part. substituit Imperfectum: ܐܪܦܐ ܢܦܩ *sinam abire.*

c) si vero idem sit subjectum utriusque verbi, libenter invenitur in Inf., quod necessario fit si primum verbum impersonaliter est positum: ܫܠܝܛ ܗܘ ܠܡܐܣܝܘ *licetne curare?*

437. — Enuntiatio temporalis universalis, sicut et relativa universalis, regulas conditionalis realis sequitur (439, a).

LECTIO 93.

De propositione conditionali.

438. — Conditio significatur per ܐܢ, ܐܢܗܘ [2] vel ܐܠܐ; conditio vero non realis significatur praecipue per ܐܠܘ, concessiva per ܐܦܢ *etiamsi.*

439. — Enuntiatio conditionalis, quae est protasis in periodo hypothetica, cum nominalis non est:

a) si conditio est possibilis aut realis, adhibet praecipue Part. act., minus frequenter vero Impf.

b) si conditio ad tempus praeteritum referatur, quod rarius accidit, aut sit parum probabilis vel non realis, verbum

---

[1] Raro etiam in Perf. invenitur, cum ad modalitatem actionis praeteritae potius quam futurae attenditur: ܦܩܕ ܕܝܢܐ ܕܬܠܘ ܐܢܘܢ *praecepit judex ut appenderent eos.* Cum verbo ܗܘܐ sequendo Part. aut adjectivum aliquando ponitur Perf. loco Impf.: ܨܒܐ ܐܢܐ ܗܟܝܠ ܕܗܘܘ ܡܨܠܝܢ ܓܒܪܐ *volo igitur ut viri orent.*

[2] Occurrit etiam ܐܢ ܗܘܐ ܕ et raro ܐܢ ܕ

habet in Perfecto (362, d), vel in Part. cum ܗܘܳܐ aut adhuc aliquando in Impf, quod item ܗܘܳܐ excipit (370).

Ex.: ܐܶܢ ܠܳܐ ܣܳܦܩܺܝܢ ܢܶܩܪܽܘܢ *si sufficientes non sunt, appellent*; ܐܶܢ ܬܚܽܘܪ ܒܰܐܪܥܳܐ ܪܳܥܠܳܐ *si terram respicias, contremiscit*; ܐܶܢ ܠܶܗ ܪܕܰܦܘ ܐܰܝܟܰܢܳܐ ܠܰܢ ܠܳܐ ܪܳܕܦܺܝܢ *si eum persecuti sunt, quomodo nos non persequentur?* ܐܶܢ ܐ̱ܢܳܫ ܢܺܐܡܰܪ ܗܘܳܐ *si quis diceret.*

440. — Verbum enuntiationis principalis, quae constituit apodosin, easdem formas induit ac propositiones simplices. Post conditionem non realem tamen libenter adhibetur Part. cum auxiliari ܗܘܳܐ, interdum vero absque auxiliari: ܐܶܠܽܘ ܡܶܢ ܥܳܠܡܳܐ ܗܘܰܝܬܽܘܢ ܥܳܠܡܳܐ ܠܕܺܝܠܶܗ ܪܳܚܶܡ ܗܘܳܐ *si de mundo fuissetis, mundus quod suum est diligeret.*

441. — Raro conjunctio ܐܶܢ non a fronte orationis invenitur.

LECTIO 94.

De propositione interrogativa indirecta.

442. — Interrogatio indirecta, cum totum praedicatum afficit, introducitur per particulam ܐܶܢ *an, utrum,* aliquando vero per ܐܶܢܗܽܘ ܕ. Conjunctio ܕ, quae subinde ܐܶܢ praefigitur, vim auget subordinationis: ܠܳܐ ܝܳܕܰܥ ܐ̱ܢܳܐ ܐܶܢ ܠܐ̱ܢܳܫ ܐ̱ܚܪܺܝܢ ܐܰܥܡܕܶܬ *nescio si quem alium baptizavi.*

443. — Si interrogatio subjectum tantum aut membrum aliquod praedicati spectet, adhibentur pronomina vel adverbia interrogativa, sive cum ܕ praefixo sive absque eo: ܘܥܰܠܰܬ ܒܗܽܘܢ ܡܰܚܫܰܒܬܳܐ ܕܡܰܢܽܘ ܟܝ ܪܳܒ ܒܗܽܘܢ *intravit autem in eos cogitatio*

quisnam esset major inter eos; ܝܠܦܘ ܒܢܝ̈ ܕܝܪܗ ܕܐܝܟܐ ܘܐܝܟܢ ܐܝܬܘܗܝ *didicerunt sodales monasterii ejus ubi et quomodo esset*[1].

444. — Ad interrogationem indirectam proprie inservit particula composita ܕܠܡܐ vel ܕܠܡ *num forte*, et in sensu dubitativo-negativo *ne*, *ne forte*. Ad subordinationem stabiliendam aliquando praefigitur aliud ܕ conjunctivum: ܡܫܬܐܠܝܢ ܗܘܘ ܕܠܡܐ ܚܙܘ ܐܢܘܢ *interrogabantur si forte vidissent eos*; ܕܚܠ ܗܘܐ ܕܕܠܡܐ ܢܣܓܘܢ ܡܝ̈ܐ *timens ne forte crescerent aquae*.

N. B. — ܠܡܐ licet proprie sit adverbium interrogationis directae, adhibetur subinde eadem ratione ac ܕܠܡܐ cum significatione *fortasse*, et, cum 2. pers. Impf., sensu prohibitivo *ne*. Verba *timendi*, cum sensum dubitativum prae se ferant, easdem *particulas* ܠܡܐ, ܕܠܡܐ, ܕܠܡ adhibent.

---

[1] Haud raro in inscriptionibus librorum vel tractatuum absolute incipitur ab oratione subordinata per ܕ, quin explicite adsit propositio regens: ܕܒܐܝܠܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܡܠܟܝܙܕܩ ܕܛܘܦܣܗ ܕܡܪܢ *in quibus sit Melchisedec typus Domini*.

PARADIGMATA VERBORUM.

		P'al A) *occidit*	P'al B) *timuit*	Ethp'el *occisus est*	Pa'el *trucidavit*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܩܛܠ	ܕܚܠ	ܐܬܩܛܠ	ܩܛܠ
	3. f.	ܩܛܠܬ	ܕܚܠܬ	ܐܬܩܛܠܬ	ܩܛܠܬ
	2. m.	ܩܛܠܬ	ܕܚܠܬ	ܐܬܩܛܠܬ	ܩܛܠܬ
	2. f.	ܩܛܠܬܝ	ܕܚܠܬܝ	ܐܬܩܛܠܬܝ	ܩܛܠܬܝ
	1. c.	ܩܛܠܬ	ܕܚܠܬ	ܐܬܩܛܠܬ	ܩܛܠܬ
	Pl. 3. m.	ܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܕܚܠܘ : ـܘܢ	ܐܬܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܩܛܠܘ : ـܘܢ
	3. f.	ܩܛܠ̈ : ـ̈ܝܢ	ܕܚܠ̈ : ـ̈ܝܢ	ܐܬܩܛܠ̈ : ـ̈ܝܢ	ܩܛܠ̈ : ـ̈ܝܢ
	2. m.	ܩܛܠܬܘܢ	ܕܚܠܬܘܢ	ܐܬܩܛܠܬܘܢ	ܩܛܠܬܘܢ
	2. f.	ܩܛܠܬܝܢ	ܕܚܠܬܝܢ	ܐܬܩܛܠܬܝܢ	ܩܛܠܬܝܢ
	1. c.	ܩܛܠܢ : ـܢ	ܕܚܠܢ : ـܢ	ܐܬܩܛܠܢ : ـܢ	ܩܛܠܢ : ـܢ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܩܛܘܠ (ܢܪܟܒ)	ܢܕܚܠ	ܢܬܩܛܠ	ܢܩܛܠ
	3. f.	ܬܩܛܘܠ : ـܝ	ܬܕܚܠ : ـܝ	ܬܬܩܛܠ : ـܝ	ܬܩܛܠ : ـܝ
	2. m.	ܬܩܛܘܠ	ܬܕܚܠ	ܬܬܩܛܠ	ܬܩܛܠ
	2. f.	ܬܩܛܠܝܢ	ܬܕܚܠܝܢ	ܬܬܩܛܠܝܢ	ܬܩܛܠܝܢ
	1. c.	ܐܩܛܘܠ	ܐܕܚܠ	ܐܬܩܛܠ	ܐܩܛܠ
	Pl. 3. m.	ܢܩܛܠܘܢ	ܢܕܚܠܘܢ	ܢܬܩܛܠܘܢ	ܢܩܛܠܘܢ
	3. f.	ܢܩܛܠܢ	ܢܕܚܠܢ	ܢܬܩܛܠܢ	ܢܩܛܠܢ
	2. m.	ܬܩܛܠܘܢ	ܬܕܚܠܘܢ	ܬܬܩܛܠܘܢ	ܬܩܛܠܘܢ
	2. f.	ܬܩܛܠܢ	ܬܕܚܠܢ	ܬܬܩܛܠܢ	ܬܩܛܠܢ
	1. c.	ܢܩܛܘܠ	ܢܕܚܠ	ܢܬܩܛܠ	ܢܩܛܠ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܩܛܘܠ (ܪܟܒ)	ܕܚܠ	ܐܬܩܛܠ	ܩܛܠ
	2. f.	ܩܛܘܠܝ	ܕܚܠܝ	ܐܬܩܛܠܝ	ܩܛܠܝ
	Pl. 2. m.	ܩܛܘܠܘ : ـܘܢ	ܕܚܠܘ : ـܘܢ	ܐܬܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܩܛܠܘ : ـܘܢ
	2. f.	ܩܛܘܠ̈ܝ : ـ̈ܝܢ	ܕܚܠ̈ܝ : ـ̈ܝܢ	ܐܬܩܛܠ̈ܝ : ـ̈ܝܢ	ܩܛܠ̈ܝ : ـ̈ܝܢ
Infinit.		ܡܩܛܠ	ܡܕܚܠ	ܡܬܩܛܠܘ	ܡܩܛܠܘ
Part. act.		ܩܛܠ	ܕܚܠ	—	ܡܩܛܠ
Part. pass.		ܩܛܝܠ	ܕܚܝܠ	ܡܬܩܛܠ	ܡܩܛܠ

Ethpa'al *trucidatus est*	Af'el *occidere fecit*	Ettaf'al *occidere pulsus est*	Šaf'el *occidere coegit*	Eštaf'al *occidere coactus est*
ܐܬܩܛܠ	ܐܩܛܠ	ܐܬܬܩܛܠ	ܫܩܛܠ	ܐܫܬܩܛܠ
ܐܬܩܛܠܬ	ܐܩܛܠܬ	ܐܬܬܩܛܠܬ	ܫܩܛܠܬ	ܐܫܬܩܛܠܬ
ܐܬܩܛܠܬ	ܐܩܛܠܬ	ܐܬܬܩܛܠܬ	ܫܩܛܠܬ	ܐܫܬܩܛܠܬ
ܐܬܩܛܠܬܝ	ܐܩܛܠܬܝ	ܐܬܬܩܛܠܬܝ	ܫܩܛܠܬܝ	ܐܫܬܩܛܠܬܝ
ܐܬܩܛܠܬ	ܐܩܛܠܬ	ܐܬܬܩܛܠܬ	ܫܩܛܠܬ	ܐܫܬܩܛܠܬ
ܐܬܩܛܠܘ : ܘܢ	ܐܩܛܠܘ : ܘܢ	ܐܬܬܩܛܠܘ : ܘܢ	ܫܩܛܠܘ : ܘܢ	ܐܫܬܩܛܠܘ : ܘܢ
ܐܬܩܛ̈ܠܝ : ܝܢ	ܐܩܛ̈ܠܝ : ܝܢ	ܐܬܬܩܛ̈ܠܝ : ܝܢ	ܫܩܛ̈ܠܝ : ܝܢ	ܐܫܬܩܛ̈ܠܝ : ܝܢ
ܐܬܩܛܠܬܘܢ	ܐܩܛܠܬܘܢ	ܐܬܬܩܛܠܬܘܢ	ܫܩܛܠܬܘܢ	ܐܫܬܩܛܠܬܘܢ
ܐܬܩܛܠܬܝܢ	ܐܩܛܠܬܝܢ	ܐܬܬܩܛܠܬܝܢ	ܫܩܛܠܬܝܢ	ܐܫܬܩܛܠܬܝܢ
ܐܬܩܛܠܢ : ܢ	ܐܩܛܠܢ : ܢ	ܐܬܬܩܛܠܢ : ܢ	ܫܩܛܠܢ : ܢ	ܐܫܬܩܛܠܢ : ܢ
ܢܬܩܛܠ	ܢܩܛܠ	ܢܬܬܩܛܠ	ܢܫܩܛܠ	ܢܫܬܩܛܠ
ܬܬܩܛܠ : ـ	ܬܩܛܠ : ـ	ܬܬܬܩܛܠ : ـ	ܬܫܩܛܠ : ـ	ܬܫܬܩܛܠ : ـ
ܬܬܩܛܠ	ܬܩܛܠ	ܬܬܬܩܛܠ	ܬܫܩܛܠ	ܬܫܬܩܛܠ
ܬܬܩܛܠܝܢ	ܬܩܛܠܝܢ	ܬܬܬܩܛܠܝܢ	ܬܫܩܛܠܝܢ	ܬܫܬܩܛܠܝܢ
ܐܬܩܛܠ	ܐܩܛܠ	ܐܬܬܩܛܠ	ܐܫܩܛܠ	ܐܫܬܩܛܠ
ܢܬܩܛܠܘܢ	ܢܩܛܠܘܢ	ܢܬܬܩܛܠܘܢ	ܢܫܩܛܠܘܢ	ܢܫܬܩܛܠܘܢ
ܢܬܩ̈ܛܠܢ	ܢܩ̈ܛܠܢ	ܢܬܬܩ̈ܛܠܢ	ܢܫܩ̈ܛܠܢ	ܢܫܬܩ̈ܛܠܢ
ܬܬܩܛܠܘܢ	ܬܩܛܠܘܢ	ܬܬܬܩܛܠܘܢ	ܬܫܩܛܠܘܢ	ܬܫܬܩܛܠܘܢ
ܬܬܩ̈ܛܠܢ	ܬܩ̈ܛܠܢ	ܬܬܬܩ̈ܛܠܢ	ܬܫܩ̈ܛܠܢ	ܬܫܬܩ̈ܛܠܢ
ܢܬܩܛܠ	ܢܩܛܠ	ܢܬܬܩܛܠ	ܢܫܩܛܠ	ܢܫܬܩܛܠ
ܐܬܩܛܠ	ܐܩܛܠ	ܐܬܬܩܛܠ	ܫܩܛܠ	ܐܫܬܩܛܠ
ܐܬܩܛܠܝ	ܐܩܛܠܝ	ܐܬܬܩܛܠܝ	ܫܩܛܠܝ	ܐܫܬܩܛܠܝ
ܐܬܩܛܠܘ : ܘܢ	ܐܩܛܠܘ : ܘܢ	ܐܬܬܩܛܠܘ : ܘܢ	ܫܩܛܠܘ : ܘܢ	ܐܫܬܩܛܠܘ : ܘܢ
ܐܬܩ̈ܛܠܝ : ܝܢ	ܐܩ̈ܛܠܝ : ܝܢ	ܐܬܬܩ̈ܛܠܝ : ܝܢ	ܫܩ̈ܛܠܝ : ܝܢ	ܐܫܬܩ̈ܛܠܝ : ܝܢ
ܡܬܩܛܠܘ	ܡܩܛܠܘ	ܡܬܬܩܛܠܘ	ܡܫܩܛܠܘ	ܡܫܬܩܛܠܘ
—	ܡܩܛܠ	—	ܡܫܩܛܠ	—
ܡܬܩܛܠ	ܡܩܛܠ	ܡܬܬܩܛܠ	ܡܫܩܛܠ	ܡܫܬܩܛܠ

		P'al	1. pers. sing. com. *me*	2. sing. masc. *te*	2. sing. fem. *te*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܩܛܰܠ	ܩܰܛܠܰܢܝ	ܩܰܛܠܳܟ	ܩܰܛܠܶܟܝ
	3. f.	ܩܶܛܠܰܬ	ܩܰܛܠܰܬܢܝ	ܩܰܛܠܰܬܳܟ	ܩܰܛܠܰܬܶܟܝ
	2. m.	ܩܛܰܠܬ	ܩܛܰܠܬܳܢܝ	—	—
	2. f.	ܩܛܰܠܬܝ	ܩܛܰܠܬܺܝܢܝ	—	—
	1. c.	ܩܶܛܠܶܬ	—	ܩܛܰܠܬܳܟ	ܩܛܰܠܬܶܟܝ
	Pl. 3. m.	ܩܛܰܠܘ ـܽܘܢ:	ܩܰܛܠܽܘܢܝ ـܽܘܢܳܢܝ:	ܩܰܛܠܽܘܟ ـܽܘܢܳܟ:	ܩܰܛܠܽܘܟܝ ـܽܘܢܶܟܝ:
	3. f.	ܩܛܰܠ̈ܝ ـܶܝܢ:	ܩܰܛܠ̈ܳܢܝ ـܶܝܢܳܢܝ:	ܩܰܛܠ̈ܳܟ ـܶܝܢܳܟ:	ܩܰܛܠ̈ܶܟܝ ـܶܝܢܶܟܝ:
	2. m.	ܩܛܰܠܬܽܘܢ	ܩܛܰܠܬܽܘܢܳܢܝ	—	—
	2. f.	ܩܛܰܠܬܶܝܢ	ܩܛܰܠܬܶܝܢܳܢܝ	—	—
	1. c.	ܩܛܰܠܢ ـܰܢ:	—	ܩܛܰܠܢܳܟ	ܩܛܰܠܢܶܟܝ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܶܩܛܽܘܠ	ܢܶܩܛܠܰܢܝ	ܢܶܩܛܠܳܟ	ܢܶܩܛܠܶܟܝ
	2. m.	ܬܶܩܛܽܘܠ	ܬܶܩܛܠܰܢܝ / ܬܶܩܛܽܘܠܰܢܝ	—	—
	2. f.	ܬܶܩܛܠܺܝܢ ـܝܢ:	ܬܶܩܛܠܺܝܢܳܢܝ	—	—
	Pl. 3. m.	ܢܶܩܛܠܽܘܢ	ܢܶܩܛܠܽܘܢܳܢܝ	ܢܶܩܛܠܽܘܢܳܟ	ܢܶܩܛܠܽܘܢܶܟܝ
	3. f.	ܢܶܩܛܠܳܢ	ܢܶܩܛܠܳܢܳܢܝ	ܢܶܩܛܠܳܢܳܟ	ܢܶܩܛܠܳܢܶܟܝ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܩܛܽܘܠ	ܩܛܽܘܠܰܢܝ	—	—
	2. f.	ܩܛܽܘܠܝ	ܩܛܽܘܠܺܝܢܝ	—	—
	Pl. 2. m.	ܩܛܽܘܠܘ ـܽܘܢ:	ܩܛܽܘܠܽܘܢܝ / ܩܛܽܘܠܽܘܢܳܢܝ	— / —	— / —
	2. f.	ܩܛܽܘܠ̈ܝ ـܶܝܢ:	ܩܛܽܘܠܶܝܢܝ / ܩܛܽܘܠܶܝܢܳܢܝ	— / —	— / —
Inf. P'al		ܡܶܩܛܰܠ	ܡܶܩܛܠܰܢܝ	ܡܶܩܛܠܳܟ	ܡܶܩܛܠܶܟܝ
Inf. Pa'el		ܡܩܰܛܳܠܽܘ	ܡܩܰܛܳܠܽܘܬܰܢܝ	ܡܩܰܛܳܠܽܘܬܳܟ	ܡܩܰܛܳܠܽܘܬܶܟܝ

3. sing. masc. *eum*	3. sing. fem. *eam*	1. plur. com. *nos*	2. plur. masc. *vos*	2. plur. fem. *vos*
ܩܛܠܗ	ܩܛܠܗ̇	ܩܛܠܢ	ܩܛܠܟܘܢ	ܩܛܠܟܝܢ
ܩܛܠܬܗ	ܩܛܠܬܗ̇	ܩܛܠܬܢ	ܩܛܠܬܟܘܢ	ܩܛܠܬܟܝܢ
ܩܛܠܬܝܗܝ	ܩܛܠܬܗ̇	ܩܛܠܬܢ	—	—
ܩܛܠܬܝܘܗܝ	ܩܛܠܬܝܗ̇	ܩܛܠܬܝܢ	—	—
ܩܛܠܬܗ	ܩܛܠܬܗ̇	—	ܩܛܠܬܟܘܢ	ܩܛܠܬܟܝܢ
ܩܛܠܘܗܝ : ـܘܢܝܗܝ	ܩܛܠܘܗ̇ : ـܘܢܗ̇	ܩܛܠܘܢ : ـܘܢܢ	ܩܛܠܘܟܘܢ : ـܘܢܟܘܢ	ܩܛܠܘܟܝܢ : ـܘܢܟܝܢ
ܩܛܠܝܗܝ : ـܝܢܝܗܝ	ܩܛܠܝܗ̇ : ـܝܢܗ̇	ܩܛܠܝܢ : ـܝܢܢ	ܩܛܠܝܟܘܢ : ـܝܢܟܘܢ	ܩܛܠܝܟܝܢ : ـܝܢܟܝܢ
ܩܛܠܬܘܢܝܗܝ	ܩܛܠܬܘܢܗ̇	ܩܛܠܬܘܢܢ	—	—
ܩܛܠܬܝܢܝܗܝ	ܩܛܠܬܝܢܗ̇	ܩܛܠܬܝܢܢ	—	—
ܩܛܠܢܝܗܝ	ܩܛܠܢܗ̇	—	ܩܛܠܢܟܘܢ	ܩܛܠܢܟܝܢ
ܢܩܛܠܝܘܗܝ ܢܩܛܠܗ	ܢܩܛܠܝܗ̇	ܢܩܛܠܢ	ܢܩܛܘܠܟܘܢ	ܢܩܛܘܠܟܝܢ
ܬܩܛܠܝܘܗܝ, ܬܩܛܠܗ ܬܩܛܘܠܝܘܗܝ	ܬܩܛܠܝܗ̇ ܬܩܛܘܠܝܗ̇	ܬܩܛܠܢ ܬܩܛܘܠܢ	— —	— —
ܬܩܛܠܝܢܝܗܝ ܬܩܛܠܝܗ	ܬܩܛܠܝܢܗ̇	ܬܩܛܠܝܢܢ	—	—
ܢܩܛܠܘܢܝܗܝ ܢܩܛܠܘܢܗ	ܢܩܛܠܘܢܗ̇	ܢܩܛܠܘܢܢ	ܢܩܛܠܘܢܟܘܢ	ܢܩܛܠܘܢܟܝܢ
ܢܩܛܠܢܝܗܝ ܢܩܛܠܢܗ	ܢܩܛܠܢܗ̇	ܢܩܛܠܢܢ	ܢܩܛܠܢܟܘܢ	ܢܩܛܠܢܟܝܢ
ܩܛܘܠܝܗܝ	ܩܛܘܠܝܗ̇	ܩܛܘܠܝܢ	—	—
ܩܛܘܠܝܘܗܝ	ܩܛܘܠܝܗ̇	ܩܛܘܠܝܢ	—	—
ܩܛܘܠܘܗܝ ܩܛܘܠܘܢܝܗܝ	ܩܛܘܠܘܗ̇ ܩܛܘܠܘܢܗ̇	ܩܛܘܠܘܢ ܩܛܘܠܘܢܢ	— —	— —
ܩܛܘܠܝܗܝ ܩܛܘܠܝܢܝܗܝ	ܩܛܘܠܝܗ̇ ܩܛܘܠܝܢܗ̇	ܩܛܘܠܝܢ ܩܛܘܠܝܢܢ	— —	— —
ܠܡܩܛܠܗ	ܠܡܩܛܠܗ̇	ܠܡܩܛܠܢ	ܠܡܩܛܠܟܘܢ	ܠܡܩܛܠܟܝܢ
ܡܩܛܠܢܘܬܗ	ܡܩܛܠܢܘܬܗ̇	ܡܩܛܠܢܘܬܢ	ܡܩܛܠܢܘܬܟܘܢ	ܡܩܛܠܢܘܬܟܝܢ

		P‘al *audivit*	Ethp‘el *auditus est*	Pa‘el	Ethpa‘al
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܫܡܰܥ	ܐܶܫܬܡܰܥ	ܫܰܡܰܥ	ܐܶܫܬܰܡܰܥ
	3. f.	ܫܶܡܥܰܬ	ܐܶܫܬܰܡܥܰܬ	ܫܰܡܥܰܬ	etc.
	2. m.	ܫܡܰܥܬ	ܐܶܫܬܡܰܥܬ	ܫܰܡܰܥܬ	*(reg.)*
	2. f.	ܫܡܰܥܬܝ	ܐܶܫܬܡܰܥܬܝ	ܫܰܡܰܥܬܝ	
	1. c.	ܫܶܡܥܶܬ	ܐܶܫܬܰܡܥܶܬ	ܫܰܡܥܶܬ	
	Pl. 3. m.	ܫܡܰܥܘ ـܘܢ:	ܐܶܫܬܡܰܥܘ ـܘܢ:	ܫܰܡܰܥܘ ـܘܢ:	
	3. f.	ܫܡܰ̈ܥ ـܶܝܢ:	ܐܶܫܬܡܰ̈ܥ ـܶܝܢ:	ܫܰܡܰ̈ܥ ـܶܝܢ:	
	2. m.	ܫܡܰܥܬܽܘܢ	ܐܶܫܬܡܰܥܬܽܘܢ	ܫܰܡܰܥܬܽܘܢ	
	2. f.	ܫܡܰܥܬܶܝܢ	ܐܶܫܬܡܰܥܬܶܝܢ	ܫܰܡܰܥܬܶܝܢ	
	1. c.	ܫܡܰܥܢ ـܢ:	ܐܶܫܬܡܰܥܢ ـܢ:	ܫܰܡܰܥܢ ـܢ:	
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܶܫܡܰܥ	ܢܶܫܬܡܰܥ	ܢܫܰܡܰܥ	ܢܶܫܬܰܡܰܥ
	3. f.	ܬܶܫܡܰܥ ـܝ:	ܬܶܫܬܡܰܥ ـܝ:	ܬܫܰܡܰܥ ـܝ:	etc.
	2. m.	ܬܶܫܡܰܥ	ܬܶܫܬܡܰܥ	ܬܫܰܡܰܥ	*(reg.)*
	2. f.	ܬܶܫܡܥܺܝܢ	ܬܶܫܬܰܡܥܺܝܢ	ܬܫܰܡܥܺܝܢ	
	1. c.	ܐܶܫܡܰܥ	ܐܶܫܬܡܰܥ	ܐܫܰܡܰܥ	
	Pl. 3. m.	ܢܶܫܡܥܽܘܢ	ܢܶܫܬܰܡܥܽܘܢ	ܢܫܰܡܥܽܘܢ	
	3. f.	ܢܶܫܡ̈ܥܳܢ	ܢܶܫܬܰܡ̈ܥܳܢ	ܢܫܰܡ̈ܥܳܢ	
	2. m.	ܬܶܫܡܥܽܘܢ	ܬܶܫܬܰܡܥܽܘܢ	ܬܫܰܡܥܽܘܢ	
	2. f.	ܬܶܫܡ̈ܥܳܢ	ܬܶܫܬܰܡ̈ܥܳܢ	ܬܫܰܡ̈ܥܳܢ	
	1. c.	ܢܶܫܡܰܥ	ܢܶܫܬܡܰܥ	ܢܫܰܡܰܥ	
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܫܡܰܥ	ܐܶܫܬܰܡܥ	ܫܰܡܰܥ	ܐܶܫܬܰܡܰܥ
	2. f.	ܫܡܰܥܝ	ܐܶܫܬܰܡܥܝ	ܫܰܡܰܥܝ	etc.
	Pl. 2. m.	ܫܡܰܥܘ ـܘܢ:	ܐܶܫܬܰܡܥܘ ـܘܢ:	ܫܰܡܰܥܘ ـܘܢ:	*(reg.)*
	2. f.	ܫܡܰ̈ܥ ـܶܝܢ:	ܐܶܫܬܰܡ̈ܥ ـܶܝܢ:	ܫܰܡܰ̈ܥ ـܶܝܢ:	
Infinit.		ܡܶܫܡܰܥ	ܡܶܫܬܡܳܥܘ	ܡܫܰܡܳܥܘ	ܡܶܫܬܰܡܳܥܘ
Part. act.		ܫܳܡܰܥ	—	ܡܫܰܡܰܥ	—
Part. pass.		ܫܡܺܝܥ	ܡܶܫܬܡܰܥ	ܡܫܰܡܰܥ	ܡܶܫܬܰܡܰܥ

Af'el *audire fecit*	Ettaf'al	Šaf'el	Eštaf'al	P'al B) *duxit*
ܐܫܡܥ	ܐܬܬܫܡܥ	ܫܫܡܥ	ܐܫܬܫܡܥ	ܕܒܪ
ܐܫܡܥܬ	etc.	ܫܫܡܥܬ	etc.	etc.
ܐܫܡܥܬ	*(reg.)*	ܫܫܡܥܬ	*ut*	*ut*
ܐܫܡܥܬܝ		ܫܫܡܥܬܝ	Ethpaʿal	ܫܡܥ
ܐܫܡܥܬ		ܫܫܡܥܬ		
ܐܫܡܥܘ : ـܘܢ		ܫܫܡܥܘ : ـܘܢ		
ܐܫܡܥܝ : ـܶܝܢ		ܫܫܡܥܝ : ـܶܝܢ		
ܐܫܡܥܬܘܢ		ܫܫܡܥܬܘܢ		
ܐܫܡܥܬܝܢ		ܫܫܡܥܬܝܢ		
ܐܫܡܥܢ : ـܢܢ		ܫܫܡܥܢ : ـܢܢ		
ܢܫܡܥ	ܢܬܬܫܡܥ	ܢܫܫܡܥ	ܢܫܬܫܡܥ	ܢܕܒܪ
ܬܫܡܥ : ـܝ	etc.	ܬܫܫܡܥ : ـܝ	etc.	etc.
ܬܫܡܥ	*(reg.)*	ܬܫܫܡܥ	*ut*	*ut*
ܬܫܡܥܝܢ		ܬܫܫܡܥܝܢ	Ethpaʿal	ܢܫܡܥ
ܐܫܡܥ		ܐܫܫܡܥ		
ܢܫܡܥܘܢ		ܢܫܫܡܥܘܢ		
ܢܫܡܥܢ		ܢܫܫܡܥܢ		
ܬܫܡܥܘܢ		ܬܫܫܡܥܘܢ		
ܬܫܡܥܢ		ܬܫܫܡܥܢ		
ܢܫܡܥ		ܢܫܫܡܥ		
ܐܫܡܥ	ܐܬܬܫܡܥ	ܫܫܡܥ	ܐܫܬܫܡܥ	ܕܒܪ
ܐܫܡܥܝ	etc.	ܫܫܡܥܝ	etc.	etc.
ܐܫܡܥܘ : ـܘܢ	*(reg.)*	ܫܫܡܥܘ : ـܘܢ	*ut*	*ut*
ܐܫܡܥܝܢ : ـܶܝܢ		ܫܫܡܥܝܢ : ـܶܝܢ	Ethpaʿal	ܫܡܥ
ܡܫܡܥܘ	ܡܬܬܫܡܥܘ	ܡܫܫܡܥܘ	ܡܫܬܫܡܥܘ	ܡܕܒܪ
ܡܫܡܥ	—	ܡܫܫܡܥ	—	ܕܒܪ
ܡܫܡܥ	ܡܬܬܫܡܥ	ܡܫܫܡܥ	ܡܫܬܫܡܥ	ܕܒܝܪ

		P'al *comedit*		Ethp'el *comestus est*	Pa'el
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܐܟܠ		ܐܬܐܟܠ	ܐܟܠ
	3. f.	ܐܟܠܬ		ܐܬܐܟܠܬ	ܐܟܠܬ
	2. m.	ܐܟܠܬ		ܐܬܐܟܠܬ	ܐܟܠܬ
	2. f.	ܐܟܠܬܝ		ܐܬܐܟܠܬܝ	ܐܟܠܬܝ
	1. c.	ܐܟܠܬ		ܐܬܐܟܠܬ	ܐܟܠܬ
	Pl. 3. m.	ܐܟܠܘ : ܘܢ		ܐܬܐܟܠܘ : ܘܢ	ܐܟܠܘ : ܘܢ
	3. f.	ܐܟܠ̈ܝ : ̈ܝܢ		ܐܬܐܟܠ̈ܝ : ̈ܝܢ	ܐܟܠ̈ܝ : ̈ܝܢ
	2. m.	ܐܟܠܬܘܢ		ܐܬܐܟܠܬܘܢ	ܐܟܠܬܘܢ
	2. f.	ܐܟܠܬܝܢ		ܐܬܐܟܠܬܝܢ	ܐܟܠܬܝܢ
	1. c.	ܐܟܠܢ : ܢܢ		ܐܬܐܟܠܢ : ܢܢ	ܐܟܠܢ : ܢܢ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܐܟܘܠ	ܢܐܡܪ	ܢܬܐܟܠ	ܢܐܟܠ
	3. f.	ܬܐܟܘܠ : ܝ	ܬܐܡܪ : ܝ	ܬܬܐܟܠ : ܝ	ܬܐܟܠ : ܝ
	2. m.	ܬܐܟܘܠ	ܬܐܡܪ	ܬܬܐܟܠ	ܬܐܟܠ
	2. f.	ܬܐܟܠܝܢ	ܬܐܡܪܝܢ	ܬܬܐܟܠܝܢ	ܬܐܟܠܝܢ
	1. c.	ܐܟܘܠ	ܐܡܪ	ܐܬܐܟܠ	ܐܟܠ
	Pl. 3. m.	ܢܐܟܠܘܢ	ܢܐܡܪܘܢ	ܢܬܐܟܠܘܢ	ܢܐܟܠܘܢ
	3. f.	ܢܐܟ̈ܠܢ	ܢܐܡ̈ܪܢ	ܢܬܐܟ̈ܠܢ	ܢܐܟ̈ܠܢ
	2. m.	ܬܐܟܠܘܢ	ܬܐܡܪܘܢ	ܬܬܐܟܠܘܢ	ܬܐܟܠܘܢ
	2. f.	ܬܐܟ̈ܠܢ	ܬܐܡ̈ܪܢ	ܬܬܐܟ̈ܠܢ	ܬܐܟ̈ܠܢ
	1. c.	ܢܐܟܘܠ	ܢܐܡܪ	ܢܬܐܟܠ	ܢܐܟܠ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܐܟܘܠ	ܐܡܪ	ܐܬܐܟܠ	ܐܟܠ
	2. f.	ܐܟܘܠܝ	ܐܡܪܝ	ܐܬܐܟܠܝ	ܐܟܠܝ
	Pl. 2. m.	ܐܟܘܠܘ : ܘܢ	ܐܡܪܘ : ܘܢ	ܐܬܐܟܠܘ : ܘܢ	ܐܟܠܘ : ܘܢ
	2. f.	ܐܟܘܠ̈ܝ : ̈ܝܢ	ܐܡܪ̈ܝ : ̈ܝܢ	ܐܬܐܟܠ̈ܝ : ̈ܝܢ	ܐܟܠ̈ܝ : ̈ܝܢ
Infinit.		ܡܐܟܠ	ܡܐܡܪ	ܡܬܐܟܠܘ	ܡܐܟܠܘ
Part. act.		ܐܟܠ		—	ܡܐܟܠ
Part. pass.		ܐܟܝܠ		ܡܬܐܟܠ	ܡܐܟܠ

Ethpa'al	Af'el *cibavit*	Ettaf'al *cibatus est*	Šaf'el	Eštaf'al
ܐܬܐܟܠ	ܐܘܟܠ	ܐܬܬܘܟܠ	ܫܘܟܠ	ܐܫܬܘܟܠ
ܐܬܐܟܠܬ	ܐܘܟܠܬ	ܐܬܬܘܟܠܬ	ܫܘܟܠܬ	ܐܫܬܘܟܠܬ
ܐܬܐܟܠܬ	ܐܘܟܠܬ	ܐܬܬܘܟܠܬ	ܫܘܟܠܬ	ܐܫܬܘܟܠܬ
ܐܬܐܟܠܬܝ	ܐܘܟܠܬܝ	ܐܬܬܘܟܠܬܝ	ܫܘܟܠܬܝ	ܐܫܬܘܟܠܬܝ
ܐܬܐܟܠܬ	ܐܘܟܠܬ	ܐܬܬܘܟܠܬ	ܫܘܟܠܬ	ܐܫܬܘܟܠܬ
ܐܬܐܟܠܘ : ـܘܢ	ܐܘܟܠܘ : ـܘܢ	ܐܬܬܘܟܠܘ : ـܘܢ	ܫܘܟܠܘ : ـܘܢ	ܐܫܬܘܟܠܘ : ـܘܢ
ܐܬܐܟܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܘܟܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܬܬܘܟܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܫܘܟܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܫܬܘܟܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ
ܐܬܐܟܠܬܘܢ	ܐܘܟܠܬܘܢ	ܐܬܬܘܟܠܬܘܢ	ܫܘܟܠܬܘܢ	ܐܫܬܘܟܠܬܘܢ
ܐܬܐܟܠܬܝܢ	ܐܘܟܠܬܝܢ	ܐܬܬܘܟܠܬܝܢ	ܫܘܟܠܬܝܢ	ܐܫܬܘܟܠܬܝܢ
ܐܬܐܟܠܢ : ـܢܢ	ܐܘܟܠܢ : ـܢܢ	ܐܬܬܘܟܠܢ : ـܢܢ	ܫܘܟܠܢ : ـܢܢ	ܐܫܬܘܟܠܢ : ـܢܢ
ܢܬܐܟܠ	ܢܘܟܠ	ܢܬܬܘܟܠ	ܢܫܘܟܠ	ܢܫܬܘܟܠ
ܬܬܐܟܠ : ـܝ	ܬܘܟܠ : ـܝ	ܬܬܬܘܟܠ : ـܝ	ܬܫܘܟܠ : ـܝ	ܬܫܬܘܟܠ : ـܝ
ܬܬܐܟܠ	ܬܘܟܠ	ܬܬܬܘܟܠ	ܬܫܘܟܠ	ܬܫܬܘܟܠ
ܬܬܐܟܠܝܢ	ܬܘܟܠܝܢ	ܬܬܬܘܟܠܝܢ	ܬܫܘܟܠܝܢ	ܬܫܬܘܟܠܝܢ
ܐܬܐܟܠ	ܐܘܟܠ	ܐܬܬܘܟܠ	ܐܫܘܟܠ	ܐܫܬܘܟܠ
ܢܬܐܟܠܘܢ	ܢܘܟܠܘܢ	ܢܬܬܘܟܠܘܢ	ܢܫܘܟܠܘܢ	ܢܫܬܘܟܠܘܢ
ܢܬܐܟܠ̈ܢ	ܢܘܟܠ̈ܢ	ܢܬܬܘܟܠ̈ܢ	ܢܫܘܟܠ̈ܢ	ܢܫܬܘܟܠ̈ܢ
ܬܬܐܟܠܘܢ	ܬܘܟܠܘܢ	ܬܬܬܘܟܠܘܢ	ܬܫܘܟܠܘܢ	ܬܫܬܘܟܠܘܢ
ܬܬܐܟܠ̈ܢ	ܬܘܟܠ̈ܢ	ܬܬܬܘܟܠ̈ܢ	ܬܫܘܟܠ̈ܢ	ܬܫܬܘܟܠ̈ܢ
ܢܬܐܟܠ	ܢܘܟܠ	ܢܬܬܘܟܠ	ܢܫܘܟܠ	ܢܫܬܘܟܠ
ܐܬܐܟܠ	ܐܘܟܠ	ܐܬܬܘܟܠ	ܫܘܟܠ	ܐܫܬܘܟܠ
ܐܬܐܟܠܝ	ܐܘܟܠܝ	ܐܬܬܘܟܠܝ	ܫܘܟܠܝ	ܐܫܬܘܟܠܝ
ܐܬܐܟܠܘ : ـܘܢ	ܐܘܟܠܘ : ـܘܢ	ܐܬܬܘܟܠܘ : ـܘܢ	ܫܘܟܠܘ : ـܘܢ	ܐܫܬܘܟܠܘ : ـܘܢ
ܐܬܐܟܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܘܟܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܬܬܘܟܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܫܘܟܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܫܬܘܟܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ
ܡܬܐܟܠܘ	ܡܘܟܠܘ	ܡܬܬܘܟܠܘ	ܡܫܘܟܠܘ	ܡܫܬܘܟܠܘ
—	ܡܘܟܠ	—	ܡܫܘܟܠ	—
ܡܬܐܟܠ	ܡܘܟܠ	ܡܬܬܘܟܠ	ܡܫܘܟܠ	ܡܫܬܘܟܠ

		P'al *peperit*	Ethp'el *natus est*	Af'el *genuit*	Ettaf'al *genitus est*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܝܠܕ	ܐܬܝܠܕ	ܐܘܠܕ	ܐܬܬܘܠܕ
	3. f.	ܝܠܕܬ	ܐܬܝܠܕܬ	ܐܘܠܕܬ	ܐܬܬܘܠܕܬ
	2. m.	ܝܠܕܬ	ܐܬܝܠܕܬ	ܐܘܠܕܬ	ܐܬܬܘܠܕܬ
	2. f.	ܝܠܕܬܝ	ܐܬܝܠܕܬܝ	ܐܘܠܕܬܝ	ܐܬܬܘܠܕܬܝ
	1. c.	ܝܠܕܬ	ܐܬܝܠܕܬ	ܐܘܠܕܬ	ܐܬܬܘܠܕܬ
	Pl. 3. m.	ܝܠܕܘ ܘܢ:	ܐܬܝܠܕܘ ܘܢ:	ܐܘܠܕܘ ܘܢ:	ܐܬܬܘܠܕܘ ܘܢ:
	3. f.	ܝܠܕ̈ ܝܢ:	ܐܬܝܠܕ̈ ܝܢ:	ܐܘܠܕ̈ ܝܢ:	ܐܬܬܘܠܕ̈ ܝܢ:
	2. m.	ܝܠܕܬܘܢ	ܐܬܝܠܕܬܘܢ	ܐܘܠܕܬܘܢ	ܐܬܬܘܠܕܬܘܢ
	2. f.	ܝܠܕܬܝܢ	ܐܬܝܠܕܬܝܢ	ܐܘܠܕܬܝܢ	ܐܬܬܘܠܕܬܝܢ
	1. c.	ܝܠܕܢ ܢܢ:	ܐܬܝܠܕܢ ܢܢ:	ܐܘܠܕܢ ܢܢ:	ܐܬܬܘܠܕܢ ܢܢ:
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܐܠܕ	ܢܬܝܠܕ	ܢܘܠܕ	ܢܬܬܘܠܕ
	3. f.	ܬܐܠܕ ܢ:	ܬܬܝܠܕ ܢ:	ܬܘܠܕ ܢ:	ܬܬܬܘܠܕ ܢ:
	2. m.	ܬܐܠܕ	ܬܬܝܠܕ	ܬܘܠܕ	ܬܬܬܘܠܕ
	2. f.	ܬܐܠܕܝܢ	ܬܬܝܠܕܝܢ	ܬܘܠܕܝܢ	ܬܬܬܘܠܕܝܢ
	1. c.	ܐܐܠܕ	ܐܬܝܠܕ	ܐܘܠܕ	ܐܬܬܘܠܕ
	Pl. 3. m.	ܢܐܠܕܘܢ	ܢܬܝܠܕܘܢ	ܢܘܠܕܘܢ	ܢܬܬܘܠܕܘܢ
	3. f.	ܢܐܠܕܢ	ܢܬܝܠܕܢ	ܢܘܠܕܢ	ܢܬܬܘܠܕܢ
	2. m.	ܬܐܠܕܘܢ	ܬܬܝܠܕܘܢ	ܬܘܠܕܘܢ	ܬܬܬܘܠܕܘܢ
	2. f.	ܬܐܠܕܢ	ܬܬܝܠܕܢ	ܬܘܠܕܢ	ܬܬܬܘܠܕܢ
	1. c.	ܢܐܠܕ	ܢܬܝܠܕ	ܢܘܠܕ	ܢܬܬܘܠܕ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܝܠܕ	ܐܬܝܠܕ	ܐܘܠܕ	ܐܬܬܘܠܕ
	2. f.	ܝܠܕܝ	ܐܬܝܠܕܝ	ܐܘܠܕܝ	ܐܬܬܘܠܕܝ
	Pl. 2. m.	ܝܠܕܘ ܘܢ:	ܐܬܝܠܕܘ ܘܢ:	ܐܘܠܕܘ ܘܢ:	ܐܬܬܘܠܕܘ ܘܢ:
	2. f.	ܝܠܕ̈ ܝܢ:	ܐܬܝܠܕ̈ ܝܢ:	ܐܘܠܕ̈ ܝܢ:	ܐܬܬܘܠܕ̈ ܝܢ:
Infinit.		ܡܐܠܕ	ܡܬܝܠܕܘ	ܡܘܠܕܘ	ܡܬܬܘܠܕܘ
Part. act.		ܝܠܕ	—	ܡܘܠܕ	—
Part. pass.		ܝܠܝܕ	ܡܬܝܠܕ	ܡܘܠܕ	ܡܬܬܘܠܕ

Šaf'el		Eštaf'al		P'al B) *sedit*		P'al C) *scivit*	
ܫܘܕܥ		ܐܫܬܘܕܥ		ܝܬܒ		ܝܕܥ	
ܫܘܕܥܬ		ܐܫܬܘܕܥܬ		etc.		ܝܕܥܬ	
ܫܘܕܥܬ		ܐܫܬܘܕܥܬ		*ut*		ܝܕܥܬ	
ܫܘܕܥܬܝ		ܐܫܬܘܕܥܬܝ		[illegible]		ܝܕܥܬܝ	
ܫܘܕܥܬ		ܐܫܬܘܕܥܬ				ܝܕܥܬ	
ܫܘܕܥܘ	: ـܘܢ	ܐܫܬܘܕܥܘ	: ـܘܢ			ܝܕܥܘ	: ـܘܢ
ܫܘܕܥ̈	: ـܝܢ	ܐܫܬܘܕܥ̈	: ـܝܢ			ܝܕܥ̈	: ـܝܢ
ܫܘܕܥܬܘܢ		ܐܫܬܘܕܥܬܘܢ				ܝܕܥܬܘܢ	
ܫܘܕܥܬܝܢ		ܐܫܬܘܕܥܬܝܢ				ܝܕܥܬܝܢ	
ܫܘܕܥܢ	: ـܢ	ܐܫܬܘܕܥܢ	: ـܢ			ܝܕܥܢ	: ـܢ
ܢܫܘܕܥ		ܢܫܬܘܕܥ		ܢܬܒ		ܢܕܥ	
ܬܫܘܕܥ	: ـܝ	ܬܫܬܘܕܥ	: ـܝ	ܬܬܒ	: ـܝ	ܬܕܥ	: ـܝ
ܬܫܘܕܥ		ܬܫܬܘܕܥ		ܬܬܒ		ܬܕܥ	
ܬܫܘܕܥܝܢ		ܬܫܬܘܕܥܝܢ		ܬܬܒܝܢ		ܬܕܥܝܢ	
ܐܫܘܕܥ		ܐܫܬܘܕܥ		ܐܬܒ		ܐܕܥ	
ܢܫܘܕܥܘܢ		ܢܫܬܘܕܥܘܢ		ܢܬܒܘܢ		ܢܕܥܘܢ	
ܢܫܘܕ̈ܥܢ		ܢܫܬܘܕ̈ܥܢ		ܢܬ̈ܒܢ		ܢܕ̈ܥܢ	
ܬܫܘܕܥܘܢ		ܬܫܬܘܕܥܘܢ		ܬܬܒܘܢ		ܬܕܥܘܢ	
ܬܫܘܕ̈ܥܢ		ܬܫܬܘܕ̈ܥܢ		ܬܬ̈ܒܢ		ܬܕ̈ܥܢ	
ܢܫܘܕܥ		ܢܫܬܘܕܥ		ܢܬܒ		ܢܕܥ	
ܫܘܕܥ		ܐܫܬܘܕܥ		ܬܒ		ܕܥ	
ܫܘܕܥܝ		ܐܫܬܘܕܥܝ		ܬܒܝ		ܕܥܝ	
ܫܘܕܥܘ	: ـܘܢ	ܐܫܬܘܕܥܘ	: ـܘܢ	ܬܒܘ	: ـܘܢ	ܕܥܘ	: ـܘܢ
ܫܘܕ̈ܥ	: ـܝܢ	ܐܫܬܘܕ̈ܥ	: ـܝܢ	ܬ̈ܒ	: ـܝܢ	ܕ̈ܥ	: ـܝܢ
ܡܫܘܕܥܘ		ܡܫܬܘܕܥܘ		ܡܬܒ		ܡܕܥ	
ܡܫܘܕܥ		—		ܝܬܒ		ܝܕܥ	
ܡܫܘܕܥ		ܡܫܬܘܕܥ		ܝܬܝܒ		ܝܕܝܥ	

		P'al A) *egressus est*	P'al B) *accepit*	P'al C) *cecidit*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܦܰܩ	ܢܣܰܒ	ܢܦܰܠ
	3. f.	ܢܶܦܩܰܬ	etc.	etc.
	2. m.	ܢܦܰܩܬ	*ut*	*ut*
	2. f.	ܢܦܰܩܬܝ	ܢܦܰܩ	ܢܦܰܩ
	1. c.	ܢܶܦܩܶܬ		
	Pl. 3. m.	ܢܦܰܩܘ : ـܘܢ		
	3. f.	ܢܦܰ̈ܩܝ : ـ̈ܶܝܢ		
	2. m.	ܢܦܰܩܬܘܢ		
	2. f.	ܢܦܰܩܬܶܝܢ		
	1. c.	ܢܦܰܩܢ : ـܰܢ		
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܶܦܽܘܩ	ܢܶܣܰܒ	ܢܶܦܶܠ
	3. f.	ܬܶܦܽܘܩ : ـܢ	ܬܶܣܰܒ : ـܢ	ܬܶܦܶܠ : ـܢ
	2. m.	ܬܶܦܽܘܩ	ܬܶܣܰܒ	ܬܶܦܶܠ
	2. f.	ܬܶܦܩܺܝܢ	ܬܶܣܒܺܝܢ	ܬܶܦܠܺܝܢ
	1. c.	ܐܶܦܽܘܩ	ܐܶܣܰܒ	ܐܶܦܶܠ
	Pl. 3. m.	ܢܶܦܩܽܘܢ	ܢܶܣܒܽܘܢ	ܢܶܦܠܽܘܢ
	3. f.	ܢܶܦܩܳ̈ܢ	ܢܶܣܒܳ̈ܢ	ܢܶܦܠܳ̈ܢ
	2. m.	ܬܶܦܩܽܘܢ	ܬܶܣܒܽܘܢ	ܬܶܦܠܽܘܢ
	2. f.	ܬܶܦܩܳ̈ܢ	ܬܶܣܒܳ̈ܢ	ܬܶܦܠܳ̈ܢ
	1. c.	ܢܶܦܽܘܩ	ܢܶܣܰܒ	ܢܶܦܶܠ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܦܽܘܩ	ܣܰܒ	ܦܶܠ
	2. f.	ܦܽܘܩܝ	ܣܰܒܝ	ܦܶܠܝ
	Pl. 2. m.	ܦܽܘܩܘ : ـܘܢ	ܣܰܒܘ : ـܘܢ	ܦܶܠܘ : ـܘܢ
	2. f.	ܦܽܘ̈ܩܝ : ـ̈ܶܝܢ	ܣܰ̈ܒܝ : ـ̈ܶܝܢ	ܦܶ̈ܠܝ X : ـ̈ܶܝܢ
Infinit.		ܡܶܦܰܩ	ܡܶܣܰܒ	ܡܶܦܰܠ
Part. act.		ܢܳܦܶܩ	ܢܳܣܶܒ	ܢܳܦܶܠ
Part. pass.		ܢܦܺܝܩ	ܢܣܺܝܒ	ܢܦܺܝܠ

Af'el *eduxit*	Ettaf'al *eductus est*	Af'el B) *illuminavit*	Ettaf'al B) *illuminatus est*
ܐܦܩ	ܐܬܬܦܩ	ܐܢܗܪ	ܐܬܬܢܗܪ
ܐܦܩܬ	ܐܬܬܦܩܬ	ܐܢܗܪܬ	ܐܬܬܢܗܪܬ
ܐܦܩܬ	ܐܬܬܦܩܬ	ܐܢܗܪܬ	ܐܬܬܢܗܪܬ
ܐܦܩܬܝ	ܐܬܬܦܩܬܝ	ܐܢܗܪܬܝ	ܐܬܬܢܗܪܬܝ
ܐܦܩܬ	ܐܬܬܦܩܬ	ܐܢܗܪܬ	ܐܬܬܢܗܪܬ
ܐܦܩܘ :ـܘܢ	ܐܬܬܦܩܘ :ـܘܢ	ܐܢܗܪܘ :ـܘܢ	ܐܬܬܢܗܪܘ :ـܘܢ
ܐܦܩܝ :ـܝܢ	ܐܬܬܦܩܝ :ـܝܢ	ܐܢܗܪܝ :ـܝܢ	ܐܬܬܢܗܪܝ :ـܝܢ
ܐܦܩܬܘܢ	ܐܬܬܦܩܬܘܢ	ܐܢܗܪܬܘܢ	ܐܬܬܢܗܪܬܘܢ
ܐܦܩܬܝܢ	ܐܬܬܦܩܬܝܢ	ܐܢܗܪܬܝܢ	ܐܬܬܢܗܪܬܝܢ
ܐܦܩܢ :ـܢܢ	ܐܬܬܦܩܢ :ـܢܢ	ܐܢܗܪܢ :ـܢܢ	ܐܬܬܢܗܪܢ :ـܢܢ
ܢܦܩ	ܢܬܬܦܩ	ܢܢܗܪ	ܢܬܬܢܗܪ
ܬܦܩ :ـ	ܬܬܬܦܩ :ـ	ܬܢܗܪ :ـ	ܬܬܬܢܗܪ :ـ
ܬܦܩ	ܬܬܬܦܩ	ܬܢܗܪ	ܬܬܬܢܗܪ
ܬܦܩܝܢ	ܬܬܬܦܩܝܢ	ܬܢܗܪܝܢ	ܬܬܬܢܗܪܝܢ
ܐܦܩ	ܐܬܬܦܩ	ܐܢܗܪ	ܐܬܬܢܗܪ
ܢܦܩܘܢ	ܢܬܬܦܩܘܢ	ܢܢܗܪܘܢ	ܢܬܬܢܗܪܘܢ
ܢܦܩܢ	ܢܬܬܦܩܢ	ܢܢܗܪܢ	ܢܬܬܢܗܪܢ
ܬܦܩܘܢ	ܬܬܬܦܩܘܢ	ܬܢܗܪܘܢ	ܬܬܬܢܗܪܘܢ
ܬܦܩܢ	ܬܬܬܦܩܢ	ܬܢܗܪܢ	ܬܬܬܢܗܪܢ
ܢܦܩ	ܢܬܬܦܩ	ܢܢܗܪ	ܢܬܬܢܗܪ
ܐܦܩ	ܐܬܬܦܩ	ܐܢܗܪ	ܐܬܬܢܗܪ
ܐܦܩܝ	ܐܬܬܦܩܝ	ܐܢܗܪܝ	ܐܬܬܢܗܪܝ
ܐܦܩܘ :ـܘܢ	ܐܬܬܦܩܘ :ـܘܢ	ܐܢܗܪܘ :ـܘܢ	ܐܬܬܢܗܪܘ :ـܘܢ
ܐܦܩܝ :ـܝܢ	ܐܬܬܦܩܝ :ـܝܢ	ܐܢܗܪܝ :ـܝܢ	ܐܬܬܢܗܪܝ :ـܝܢ
ܡܦܩܘ	ܡܬܬܦܩܘ	ܡܢܗܪܘ	ܡܬܬܢܗܪܘ
ܡܦܩ	—	ܡܢܗܪ	—
ܡܦܩ	ܡܬܬܦܩ	ܡܢܗܪ	ܡܬܬܢܗܪ

		P'al *petiit*	Ethp'el *petitus est*	Pa'el *interrogavit*	Ethpa'al *interrogatus est*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܫܐܶܠ	ܐܶܫܬܐܶܠ	ܫܰܐܶܠ	ܐܶܫܬܰܐܰܠ
	3. f.	ܫܶܐܠܰܬ	ܐܶܫܬܶܐܠܰܬ	etc.	etc.
	2. m.	ܫܶܐܠܬ	ܐܶܫܬܶܐܠܬ	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܫܶܐܠܬܝ	ܐܶܫܬܶܐܠܬܝ		
	1. c.	ܫܶܐܠܶܬ	ܐܶܫܬܶܐܠܶܬ		
	Pl. 3. m.	ܫܶܐܠܘ ܘܢ:	ܐܶܫܬܶܐܠܘ ܘܢ:		
	3. f.	ܫܶܐܠܝ ܶܝܢ:	ܐܶܫܬܶܐܠܝ ܶܝܢ:		
	2. m.	ܫܐܶܠܬܘܢ	ܐܶܫܬܐܶܠܬܘܢ		
	2. f.	ܫܐܶܠܬܶܝܢ	ܐܶܫܬܐܶܠܬܶܝܢ		
	1. c.	ܫܶܐܠܢ ܢ:	ܐܶܫܬܶܐܠܢ ܢ:		
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܶܫܐܰܠ	ܢܶܫܬܐܶܠ	ܢܫܰܐܶܠ	ܢܶܫܬܰܐܰܠ
	3. f.	ܬܶܫܐܰܠ ܝ:	ܬܶܫܬܐܶܠ ܝ:	etc.	etc.
	2. m.	ܬܶܫܐܰܠ	ܬܶܫܬܐܶܠ	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܬܶܫܐܠܝܢ	ܬܶܫܬܐܠܝܢ		
	1. c.	ܐܶܫܐܰܠ	ܐܶܫܬܐܶܠ		
	Pl. 3. m.	ܢܶܫܐܠܘܢ	ܢܶܫܬܐܠܘܢ		
	3. f.	ܢܶܫܐܠܢ	ܢܶܫܬܐܠܢ		
	2. m.	ܬܶܫܐܠܘܢ	ܬܶܫܬܐܠܘܢ		
	2. f.	ܬܶܫܐܠܢ	ܬܶܫܬܐܠܢ		
	1. c.	ܢܶܫܐܰܠ	ܢܶܫܬܐܶܠ		
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܫܐܰܠ	ܐܶܫܬܐܰܠ	ܫܰܐܶܠ	ܐܶܫܬܰܐܰܠ
	2. f.	ܫܰܐܠܝ	ܐܶܫܬܰܐܠܝ	etc.	etc.
	Pl. 2. m.	ܫܰܐܠܘ ܘܢ:	ܐܶܫܬܰܐܠܘ ܘܢ:	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܫܰܐܠܝ ܶܝܢ:	ܐܶܫܬܰܐܠܝ ܶܝܢ:		
Infinit.		ܡܶܫܐܰܠ	ܡܶܫܬܰܐܳܠܘ	ܡܫܰܐܳܠܘ	ܡܶܫܬܰܐܳܠܘ
Part. act.		ܫܳܐܶܠ	—	ܡܫܰܐܶܠ	—
Part. pass.		ܫܐܺܝܠ	ܡܶܫܬܐܶܠ	ܡܫܰܐܰܠ	ܡܶܫܬܰܐܰܠ

Af'el *commodavit*	Ettaf'al	Pa'el B)	Ethpa'al B)
ܐܓܠܝ	ܐܬܬܓܠܝ	ܓܠܝ	ܐܬܓܠܝ
ܐܓܠܝܬ	ܐܬܬܓܠܝܬ	ܓܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ
ܐܓܠܝܬ	ܐܬܬܓܠܝܬ	ܓܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ
ܐܓܠܝܬܝ	ܐܬܬܓܠܝܬܝ	ܓܠܝܬܝ	ܐܬܓܠܝܬܝ
ܐܓܠܝܬ	ܐܬܬܓܠܝܬ	ܓܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ
ܐܓܠܝܘ : ܘܢ	ܐܬܬܓܠܝܘ : ܘܢ	ܓܠܝܘ : ܘܢ	ܐܬܓܠܝܘ : ܘܢ
ܐܓܠܝ : ܝܢ	ܐܬܬܓܠܝ : ܝܢ	ܓܠܝ : ܝܢ	ܐܬܓܠܝ : ܝܢ
ܐܓܠܝܬܘܢ	ܐܬܬܓܠܝܬܘܢ	ܓܠܝܬܘܢ	ܐܬܓܠܝܬܘܢ
ܐܓܠܝܬܝܢ	ܐܬܬܓܠܝܬܝܢ	ܓܠܝܬܝܢ	ܐܬܓܠܝܬܝܢ
ܐܓܠܝܢ : ܢܢ	ܐܬܬܓܠܝܢ : ܢܢ	ܓܠܝܢ : ܢܢ	ܐܬܓܠܝܢ : ܢܢ
ܢܓܠܐ	ܢܬܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ	ܢܬܓܠܐ
ܬܓܠܐ : ܢ	ܬܬܬܓܠܐ : ܢ	ܬܓܠܐ : ܢ	ܬܬܓܠܐ : ܢ
ܬܓܠܐ	ܬܬܬܓܠܐ	ܬܓܠܐ	ܬܬܓܠܐ
ܬܓܠܝܢ	ܬܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܝܢ	ܬܬܓܠܝܢ
ܐܓܠܐ	ܐܬܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ	ܐܬܓܠܐ
ܢܓܠܘܢ	ܢܬܬܓܠܘܢ	ܢܓܠܘܢ	ܢܬܓܠܘܢ
ܢܓܠܝܢ	ܢܬܬܓܠܝܢ	ܢܓܠܝܢ	ܢܬܓܠܝܢ
ܬܓܠܘܢ	ܬܬܬܓܠܘܢ	ܬܓܠܘܢ	ܬܬܓܠܘܢ
ܬܓܠܝܢ	ܬܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܝܢ	ܬܬܓܠܝܢ
ܢܓܠܐ	ܢܬܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ	ܢܬܓܠܐ
ܐܓܠܝ	ܐܬܬܓܠܝ	ܓܠܝ	ܐܬܓܠܝ
ܐܓܠܝ	ܐܬܬܓܠܝ	ܓܠܝ	ܐܬܓܠܝ
ܐܓܠܘ : ܘܢ	ܐܬܬܓܠܘ : ܘܢ	ܓܠܘ : ܘܢ	ܐܬܓܠܘ : ܘܢ
ܐܓܠܝ : ܝܢ	ܐܬܬܓܠܝ : ܝܢ	ܓܠܝ : ܝܢ	ܐܬܓܠܝ : ܝܢ
ܡܓܠܝܘ	ܡܬܬܓܠܝܘ	ܡܓܠܝܘ	ܡܬܓܠܝܘ
ܡܓܠܐ	—	ܡܓܠܐ	—
ܡܓܠܐ	ܡܬܬܓܠܐ	ܡܓܠܐ	ܡܬܓܠܐ

		P'al *surrexit*		Ethp'el *constitutus est*		Pa'el *erexit*	
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܩܳܡ		ܐܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡ		ܩܰܝܶܡ	
	3. f.	ܩܳܡܰܬ݂		ܐܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡܰܬ݂		ܩܰܝܡܰܬ݂	
	2. m.	ܩܳܡܬ݁		ܐܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡܬ݁		ܩܰܝܶܡܬ݁	
	2. f.	ܩܳܡܬ݁ܝ		ܐܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡܬ݁ܝ		ܩܰܝܶܡܬ݁ܝ	
	1. c.	ܩܳܡܶܬ݂		ܐܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡܶܬ݂		ܩܰܝܡܶܬ݂	
	Pl. 3. m.	ܩܳܡܘ	:ܽܘܢ	ܐܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡܘ	:ܽܘܢ	ܩܰܝܶܡܘ	:ܽܘܢ
	3. f.	ܩܳܡ̈	:ܶܝܢ	ܐܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡ̈	:ܶܝܢ	ܩܰܝܶܡ̈	:ܶܝܢ
	2. m.	ܩܳܡܬ݁ܽܘܢ		ܐܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡܬ݁ܽܘܢ		ܩܰܝܶܡܬ݁ܽܘܢ	
	2. f.	ܩܳܡܬ݁ܶܝܢ		ܐܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡܬ݁ܶܝܢ		ܩܰܝܶܡܬ݁ܶܝܢ	
	1. c.	ܩܳܡܢ	:ܰܢ	ܐܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡܢ	:ܰܢ	ܩܰܝܶܡܢ	:ܰܢ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܩܽܘܡ		ܢܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡ		ܢܩܰܝܶܡ	
	3. f.	ܬ݁ܩܽܘܡ	:ܢ	ܬ݁ܶܬ݁ܩܺܝܡ	:ܢ	ܬ݁ܩܰܝܶܡ	:ܢ
	2. m.	ܬ݁ܩܽܘܡ		ܬ݁ܶܬ݁ܩܺܝܡ		ܬ݁ܩܰܝܶܡ	
	2. f.	ܬ݁ܩܽܘܡܺܝܢ		ܬ݁ܶܬ݁ܩܺܝܡܺܝܢ		ܬ݁ܩܰܝܡܺܝܢ	
	1. c.	ܐܶܩܽܘܡ		ܐܶܬ݁ܩܺܝܡ		ܐܶܩܰܝܶܡ	
	Pl. 3. m.	ܢܩܽܘܡܽܘܢ		ܢܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡܽܘܢ		ܢܩܰܝܡܽܘܢ	
	3. f.	ܢܩܽܘܡܳܢ		ܢܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡܳܢ		ܢܩܰܝܡܳܢ	
	2. m.	ܬ݁ܩܽܘܡܽܘܢ		ܬ݁ܶܬ݁ܩܺܝܡܽܘܢ		ܬ݁ܩܰܝܡܽܘܢ	
	2. f.	ܬ݁ܩܽܘܡܳܢ		ܬ݁ܶܬ݁ܩܺܝܡܳܢ		ܬ݁ܩܰܝܡܳܢ	
	1. c.	ܢܩܽܘܡ		ܢܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡ		ܢܩܰܝܶܡ	
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܩܽܘܡ		ܐܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡ		ܩܰܝܶܡ	
	2. f.	ܩܽܘܡܝ		ܐܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡܝ		ܩܰܝܶܡܝ	
	Pl. 2. m.	ܩܽܘܡܘ	:ܽܘܢ	ܐܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡܘ	:ܽܘܢ	ܩܰܝܶܡܘ	:ܽܘܢ
	2. f.	ܩܽܘܡ̈ܝ	:ܶܝܢ	ܐܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡ̈ܝ	:ܶܝܢ	ܩܰܝܶܡ̈ܝ	:ܶܝܢ
Infinit.		ܡܶܩܳܡ		ܡܶܬ݁ܬ݁ܩܳܡܽܘ		ܡܩܰܝܳܡܽܘ	
Part. act.		ܩܳܐܶܡ		—		ܡܩܰܝܶܡ	
Part. pass.		ܩܺܝܡ		ܡܶܬ݁ܬ݁ܩܺܝܡ		ܡܩܰܝܰܡ	

Ethpa'al *erectus est*	Af'el *suscitavit*	Ettaf'al *suscitatus est*	P'al ܡܺܝܬ݂ ܡܳܬ݂ *mortuus est* — ܣܳܡ *posuit*
ܐܶܬ݂ܩܰܝܰܡ	ܐܰܩܺܝܡ	ܐܶܬ݁ܬ݁ܰܩܺܝܡ	ܩܳܡ
ܐܶܬ݂ܩܰܝܡܰܬ݂	ܐܰܩܺܝܡܰܬ݂	ut	ܩܳܡܰܬ݂
ܐܶܬ݂ܩܰܝܰܡܬ݁	ܐܰܩܺܝܡܬ݁	Ethp'el	ܩܳܡܬ݁
ܐܶܬ݂ܩܰܝܰܡܬ݁ܝ	ܐܰܩܺܝܡܬ݁ܝ		ܩܳܡܬ݁ܝ
ܐܶܬ݂ܩܰܝܡܶܬ݂	ܐܰܩܺܝܡܶܬ݂		ܩܳܡܶܬ݂
ܐܶܬ݂ܩܰܝܰܡܘ :ـܘܢ	ܐܰܩܺܝܡܘ :ـܘܢ		ܩܳܡܘ :ـܘܢ
ܐܶܬ݂ܩܰܝܰܡܝ̈ :ـܶܝܢ	ܐܰܩܺܝܡܝ̈ :ـܶܝܢ		ܩܳܡܝ̈ :ـܶܝܢ
ܐܶܬ݂ܩܰܝܰܡܬ݁ܘܢ	ܐܰܩܺܝܡܬ݁ܘܢ		ܩܳܡܬ݁ܘܢ
ܐܶܬ݂ܩܰܝܰܡܬ݁ܶܝܢ	ܐܰܩܺܝܡܬ݁ܶܝܢ		ܩܳܡܬ݁ܶܝܢ
ܐܶܬ݂ܩܰܝܰܡܢ :ـܰܢ	ܐܰܩܺܝܡܢ :ـܰܢ		ܩܳܡܢ :ـܰܢ
ܢܶܬ݂ܩܰܝܰܡ	ܢܩܺܝܡ	ܢܶܬ݁ܬ݁ܰܩܺܝܡ	ܢܩܽܘܡ
ܬ݁ܶܬ݂ܩܰܝܰܡ :ـܝܢ	ܬ݁ܩܺܝܡ :ـܝܢ	ut	ܬ݁ܩܽܘܡ :ـܝܢ
ܬ݁ܶܬ݂ܩܰܝܰܡ	ܬ݁ܩܺܝܡ	Ethp'el	ܬ݁ܩܽܘܡ
ܬ݁ܶܬ݂ܩܰܝܡܝܢ	ܬ݁ܩܺܝܡܝܢ		ܬ݁ܩܽܘܡܝܢ
ܐܶܬ݂ܩܰܝܰܡ	ܐܰܩܺܝܡ		ܐܶܩܽܘܡ
ܢܶܬ݂ܩܰܝܡܘܢ	ܢܩܺܝܡܘܢ		ܢܩܽܘܡܘܢ
ܢܶܬ݂ܩܰܝܡܳܢ	ܢܩܺܝܡܳܢ		ܢܩܽܘܡܳܢ
ܬ݁ܶܬ݂ܩܰܝܡܘܢ	ܬ݁ܩܺܝܡܘܢ		ܬ݁ܩܽܘܡܘܢ
ܬ݁ܶܬ݂ܩܰܝܡܳܢ	ܬ݁ܩܺܝܡܳܢ		ܬ݁ܩܽܘܡܳܢ
ܢܶܬ݂ܩܰܝܰܡ	ܢܩܺܝܡ		ܢܩܽܘܡ
ܐܶܬ݂ܩܰܝܰܡ	ܐܰܩܺܝܡ	ܐܶܬ݁ܬ݁ܰܩܺܝܡ	ܩܽܘܡ
ܐܶܬ݂ܩܰܝܰܡܝ	ܐܰܩܺܝܡܝ	ut	ܩܽܘܡܝ
ܐܶܬ݂ܩܰܝܰܡܘ :ـܘܢ	ܐܰܩܺܝܡܘ :ـܘܢ	Ethp'el	ܩܽܘܡܘ :ـܘܢ
ܐܶܬ݂ܩܰܝܰܡܝ̈ :ـܶܝܢ	ܐܰܩܺܝܡܝ̈ :ـܶܝܢ		ܩܽܘܡܝ̈ :ـܶܝܢ
ܡܶܬ݂ܩܰܝܳܡܽܘ	ܡܩܳܡܽܘ	ܡܶܬ݁ܬ݁ܰܩܳܡܽܘ	ܡܩܳܡ
—	ܡܩܺܝܡ	—	ܩܳܐܶܡ
ܡܶܬ݂ܩܰܝܰܡ	ܡܩܰܡ	ܡܶܬ݁ܬ݁ܰܩܰܡ	ܩܳܝܶܡ

		P'al A) *diripuit*	P'al B) *desideravit*	Ethp'el *direptus est*	Pa'el *abripuit*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܒܙ	ܪܓ	ܐܬܒܙܙ	ܒܙܙ
	3. f.	ܒܙܬ	ܪܓܬ	etc.	etc.
	2. m.	ܒܙܬ	etc.	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܒܙܬܝ	*ut*		
	1. c.	ܒܙܬ	ܒܙ		
	Pl. 3. m.	ܒܙܘ : ـܘܢ			
	3. f.	ܒܙܝ : ـܝܢ			
	2. m.	ܒܙܬܘܢ			
	2. f.	ܒܙܬܝܢ			
	1. c.	ܒܙܢ : ـܢܢ			
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܒܘܙ	ܢܪܓ	ܢܬܒܙܙ	ܢܒܙܙ
	3. f.	ܬܒܘܙ ـܝ :	ܬܪܓ ـܝ :	etc.	etc.
	2. m.	ܬܒܘܙ	ܬܪܓ	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܬܒܙܝܢ	ܬܪܓܝܢ		
	1. c.	ܐܒܘܙ	ܐܪܓ		
	Pl. 3. m.	ܢܒܙܘܢ	ܢܪܓܘܢ		
	3. f.	ܢܒܙܢ	ܢܪܓܢ		
	2. m.	ܬܒܙܘܢ	ܬܪܓܘܢ		
	2. f.	ܬܒܙܢ	ܬܪܓܢ		
	1. c.	ܢܒܘܙ	ܢܪܓ		
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܒܘܙ	ܪܓ	ܐܬܒܙܙ	ܒܙܙ
	2. f.	ܒܘܙܝ	ܪܓܝ	etc.	etc.
	Pl. 2. m.	ܒܘܙܘ : ـܘܢ	ܪܓܘ : ـܘܢ	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܒܘܙܝ : ـܝܢ	ܪܓܝ : ـܝܢ		
Infinit.		ܡܒܙ	ܡܪܓ	ܡܬܒܙܙܘ	ܡܒܙܙܘ
Part. act.		ܒܐܙ - ܒܙܐ	ܪܐܓ - ܪܓܐ	—	ܡܒܙܙ
Part. pass.		ܒܙܝܙ	ܪܓܝܓ	ܡܬܒܙܙ	ܡܒܙܙ

Ethpa'al *ibreptus est*	Af'el *spoliavit*	Ettaf'al *spoliatus est*	Palpel *praedatus est*	Ethpalpal *vastatus est*
إِلمجِزَر	إِخَر	إِلمإخَر	جرجِر	إِلمجِرجِر
etc.	إِخَزّا	إِلمإخَزّا	جرحَزّا	إِلمجِرحَزّا
(reg.)	إِخَرا	إِلمإخَرا	جرجِرا	إِلمجِرجِرا
	إِخَراب	إِلمإخَراب	جرجِراب	إِلمجِرجِراب
	إِخَزّا	إِلمإخَزّا	جرحَزّا	إِلمجِرحَزّا
	ـُمي: إِخَره	ـُمي: إِلمإخَره	ـُمي: جرجِره	ـُمي: إِلمجِرجِره
	ـتي: إِخَرت	ـتي: إِلمإخَرت	ـتي: جرجِرت	ـتي: إِلمجِرجِرت
	إِخَرإفي	إِلمإخَرإفي	جرجِرإفي	إِلمجِرجِرإفي
	إِخَرإبي	إِلمإخَرإبي	جرجِرإبي	إِلمجِرجِرإبي
	تّي: إِخَرب	تّي: إِلمإخَرب	تّي: جرجِرب	تّي: إِلمجِرجِرب
نلمجِزّر	نَخَر	نلمإخَر	نجرجِر	نلمجِرجِر
etc.	ـب: إِخَر	ـب: إِلمإخَر	ـب: إِجرجِر	ـب: إِلمجِرجِر
(reg.)	إِخَر	إِلمإخَر	إِجرجِر	إِلمجِرجِر
	إِخَزّي	إِلمإخَزّي	إِجرحَزّي	إِلمجِرحَزّي
	إِخَر	إِلمإخَر	إِجرجِر	إِلمجِرجِر
	نَخَزّومي	نلمإخَزّومي	نجرحَزّومي	نلمجِرحَزّومي
	نَخَتّي	نلمإخَتّي	نجرحَتّي	نلمجِرحَتّي
	إِخَزّومي	إِلمإخَزّومي	إِجرحَزّومي	إِلمجِرحَزّومي
	إِخَتّي	إِلمإخَتّي	إِجرحَتّي	إِلمجِرحَتّي
	نَخَر	نلمإخَر	نجرجِر	نلمجِرجِر
إِلمجِزَر	إِخَر	إِلمإخَر	جرجِر	إِلمجِرجِر
etc.	إِخَرب	إِلمإخَرب	جرجِرب	إِلمجِرجِرب
(reg.)	ـُمي: إِخَره	ـُمي: إِلمإخَره	ـُمي: جرجِره	ـُمي: إِلمجِرجِره
	ـتي: إِخَرت	ـتي: إِلمإخَرت	ـتي: جرجِرت	ـتي: إِلمجِرجِرت
مَلمجِزّزه	مَخَزّه	مَلمإخَزّه	مجرحَزّه	مَلمجِرحَزّه
—	مَخَر	—	مجرجِر	—
مَلمجِزّر	مَخَر	مَلمإخَر	مجرجِر	مَلمجِرجِر

		P'al A) *revelavit*	P'al B) *quievit*	Ethp'el *revelatus est*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܓܠܐ	ܫܠܝ	ܐܬܓܠܝ
	3. f.	ܓܠܬ	ܫܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ
	2. m.	ܓܠܝܬ	ܫܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ
	2. f.	ܓܠܝܬܝ	ܫܠܝܬܝ	ܐܬܓܠܝܬܝ
	1. c.	ܓܠܝܬ	ܫܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ
	Pl. 3. m.	ܓܠܘ :ܘܢ vel ܐܘܢ	ܫܠܝܘ :ܘܢ	ܐܬܓܠܝܘ :ܘܢ
	3. f.	ܓܠܝ̈ :ܝܢ	ܫܠܝ̈ :ܝܢ	ܐܬܓܠܝ̈ :ܝܢ
	2. m.	ܓܠܝܬܘܢ	ܫܠܝܬܘܢ	ܐܬܓܠܝܬܘܢ
	2. f.	ܓܠܝܬܝܢ	ܫܠܝܬܝܢ	ܐܬܓܠܝܬܝܢ
	1. c.	ܓܠܝܢ :ܢܢ	ܫܠܝܢ :ܢܢ	ܐܬܓܠܝܢ :ܢܢ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܓܠܐ	ܢܫܠܐ	ܢܬܓܠܐ
	3. f.	ܬܓܠܐ	etc.	ܬܬܓܠܐ
	2. m.	ܬܓܠܐ	*ut*	ܬܬܓܠܐ
	2. f.	ܬܓܠܝܢ	ܢܓܠܐ	ܬܬܓܠܝܢ
	1. c.	ܐܓܠܐ		ܐܬܓܠܐ
	Pl. 3. m.	ܢܓܠܘܢ		ܢܬܓܠܘܢ
	3. f.	ܢܓܠܝ̈ܢ		ܢܬܓܠܝ̈ܢ
	2. m.	ܬܓܠܘܢ		ܬܬܓܠܘܢ
	2. f.	ܬܓܠܝ̈ܢ		ܬܬܓܠܝ̈ܢ
	1. c.	ܢܓܠܐ		ܢܬܓܠܐ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܓܠܝ	ܫܠܝ	ܐܬܓܠܝ
	2. f.	ܓܠܝ	etc.	ܐܬܓܠܝ
	Pl. 2. m.	ܓܠܘ :ܘܢ vel ܐܘܢ	*ut*	ܐܬܓܠܘ
	2. f.	ܓܠܝ̈ܝܢ	ܓܠܝ	ܐܬܓܠܝ̈ܝܢ
Infinit.		ܡܓܠܐ	ܡܫܠܐ	ܡܬܓܠܝܘ
Part. act.		ܓܠܐ - ܓܠܝܐ	ܫܠܐ - ܫܠܝܐ	—
Part. pass.		ܓܠܐ - ܓܠܝܐ	ܫܠܐ - ܫܠܝܐ	ܡܬܓܠܐ - ܡܬܓܠܝܐ

Pa'el *captivum duxit*	Ethpa'al *captivus ductus est*	Af'el *detexit*	Ettaf'al
ܓܰܠܺܝ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܺܝ	ܐܰܓܠܺܝ	ܐܶܬܬܰܓܠܺܝ
ܓܰܠܝܰܬ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܝܰܬ	ܐܰܓܠܝܰܬ	ܐܶܬܬܰܓܠܝܰܬ
ܓܰܠܺܝܬ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܺܝܬ	ܐܰܓܠܺܝܬ	ܐܶܬܬܰܓܠܺܝܬ
ܓܰܠܺܝܬܝ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܺܝܬܝ	ܐܰܓܠܺܝܬܝ	ܐܶܬܬܰܓܠܺܝܬܝ
ܓܰܠܺܝܬ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܺܝܬ	ܐܰܓܠܺܝܬ	ܐܶܬܬܰܓܠܺܝܬ
ܓܰܠܺܝܘ :ܘܢ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܺܝܘ :ܘܢ	ܐܰܓܠܺܝܘ :ܘܢ	ܐܶܬܬܰܓܠܺܝܘ :ܘܢ
ܓܰܠܺܝ̈ :ܝ̈ܢ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܺܝ̈ :ܝ̈ܢ	ܐܰܓܠܺܝ̈ :ܝ̈ܢ	ܐܶܬܬܰܓܠܺܝ̈ :ܝ̈ܢ
ܓܰܠܺܝܬܽܘܢ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܺܝܬܽܘܢ	ܐܰܓܠܺܝܬܽܘܢ	ܐܶܬܬܰܓܠܺܝܬܽܘܢ
ܓܰܠܺܝܬܶܝܢ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܺܝܬܶܝܢ	ܐܰܓܠܺܝܬܶܝܢ	ܐܶܬܬܰܓܠܺܝܬܶܝܢ
ܓܰܠܺܝܢ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܺܝܢ	ܐܰܓܠܺܝܢ	ܐܶܬܬܰܓܠܺܝܢ
ܢܓܰܠܶܐ	ܢܶܬ݂ܓܰܠܶܐ	ܢܰܓܠܶܐ	ܢܶܬܬܰܓܠܶܐ
ܬܓܰܠܶܐ	ܬܶܬ݂ܓܰܠܶܐ	ܬܰܓܠܶܐ	ܬܶܬܬܰܓܠܶܐ
ܬܓܰܠܶܐ	ܬܶܬ݂ܓܰܠܶܐ	ܬܰܓܠܶܐ	ܬܶܬܬܰܓܠܶܐ
ܬܓܰܠܶܝܢ	ܬܶܬ݂ܓܰܠܶܝܢ	ܬܰܓܠܶܝܢ	ܬܶܬܬܰܓܠܶܝܢ
ܐܓܰܠܶܐ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܶܐ	ܐܰܓܠܶܐ	ܐܶܬܬܰܓܠܶܐ
ܢܓܰܠܽܘܢ	ܢܶܬ݂ܓܰܠܽܘܢ	ܢܰܓܠܽܘܢ	ܢܶܬܬܰܓܠܽܘܢ
ܢܓܰܠܝ̈ܳܢ	ܢܶܬ݂ܓܰܠܝ̈ܳܢ	ܢܰܓܠܝ̈ܳܢ	ܢܶܬܬܰܓܠܝ̈ܳܢ
ܬܓܰܠܽܘܢ	ܬܶܬ݂ܓܰܠܽܘܢ	ܬܰܓܠܽܘܢ	ܬܶܬܬܰܓܠܽܘܢ
ܬܓܰܠܝ̈ܳܢ	ܬܶܬ݂ܓܰܠܝ̈ܳܢ	ܬܰܓܠܝ̈ܳܢ	ܬܶܬܬܰܓܠܝ̈ܳܢ
ܢܓܰܠܶܐ	ܢܶܬ݂ܓܰܠܶܐ	ܢܰܓܠܶܐ	ܢܶܬܬܰܓܠܶܐ
ܓܰܠܳܐ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܳܐ	ܐܰܓܠܳܐ	ܐܶܬܬܰܓܠܳܐ
ܓܰܠܳܝ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܳܝ	ܐܰܓܠܳܝ	ܐܶܬܬܰܓܠܳܝ
ܓܰܠܰܘ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܰܘ	ܐܰܓܠܰܘ	ܐܶܬܬܰܓܠܰܘ
ܓܰܠܰܝ̈ܶܢ	ܐܶܬ݂ܓܰܠܰܝ̈ܶܢ	ܐܰܓܠܰܝ̈ܶܢ	ܐܶܬܬܰܓܠܰܝ̈ܶܢ
ܡܓܰܠܳܝܽܘ	ܡܶܬ݂ܓܰܠܳܝܽܘ	ܡܰܓܠܳܝܽܘ	ܡܶܬܬܰܓܠܳܝܽܘ
ܡܓܰܠܶܐ - ܡܓܰܠܝܳܐ		ܡܰܓܠܶܐ - ܡܰܓܠܝܳܐ	
ܡܓܰܠܰܝ - ܡܓܰܠܝܳܐ	ܡܶܬ݂ܓܰܠܶܐ - ܡܶܬ݂ܓܰܠܝܳܐ	ܡܰܓܠܰܝ - ܡܰܓܠܝܳܐ	ܡܶܬܬܰܓܠܶܐ - ܡܶܬܬܰܓܠܝܳܐ

Forma cong. absoluta			1. pers. sing. com. *me*	2. sing. masc. *te*	2. sing. fem. *te*
Perf. Pʿal	*Sg.* 3. m.	ܓܠܐ	ܓܠܢܝ	ܓܠܟ	ܓܠܟܝ
	3. f.	ܓܠܬ	ܓܠܬܢܝ	ܓܠܬܟ	ܓܠܬܟܝ
	2. m.	ܓܠܝܬ	ܓܠܝܬܢܝ	—	—
	2. f.	ܓܠܝܬܝ	ܓܠܝܬܝܢܝ	—	—
	1. c.	ܓܠܝܬ	—	ܓܠܝܬܟ	ܓܠܝܬܟܝ
	Pl. 3. m.	ܓܠܘ	ܓܠܐܘܢܝ : ܘܢܝ	ܓܠܐܘܟ	ܓܠܐܘܟܝ
	3. f.	ܓܠܝ̈	ܓܠܝ̈ܢܢܝ : ܝ̈ܢܝ	ܓܠܝ̈ܟ : ܝ̈ܟ	ܓܠܝ̈ܟܝ : ܝ̈ܟܝ
	2. m.	ܓܠܝܬܘܢ	ܓܠܝܬܘܢܢܝ	—	—
	1. c.	ܓܠܝܢ	—	ܓܠܝܢܟ	ܓܠܝܢܟܝ
Perf. Paʿel	*Sg.* 3. m.	ܓܠܝ	ܓܠܝܢܝ	ܓܠܝܟ	ܓܠܝܟܝ
	3. f.	ܓܠܝܬ	ܓܠܝܬܢܝ	ܓܠܝܬܟ	ܓܠܝܬܟܝ
	2. m.	ܓܠܝܬ	ܓܠܝܬܢܝ	—	—
	2. f.	ܓܠܝܬܝ	ܓܠܝܬܝܢܝ	—	—
	1. c.	ܓܠܝܬ	—	ܓܠܝܬܟ	ܓܠܝܬܟܝ
	Pl. 3. m.	ܓܠܝܘ	ܓܠܝܘܢܝ	ܓܠܝܘܟ	ܓܠܝܘܟܝ
	3. f.	ܓܠܝ̈	ܓܠܝ̈ܢܝ	ܓܠܝ̈ܟ	ܓܠܝ̈ܟܝ
	2. m.	ܓܠܝܬܘܢ	ܓܠܝܬܘܢܢܝ	—	—
	1. c.	ܓܠܝܢ	—	ܓܠܝܢܟ	ܓܠܝܢܟܝ
Impf. Pʿal	*Sg.* 3. m.	ܢܓܠܐ	ܢܓܠܝܢܝ	ܢܓܠܝܟ	ܢܓܠܝܟܝ
	Pl. 3. m.	ܢܓܠܘܢ	ܢܓܠܘܢܢܝ	ܢܓܠܘܢܟ	ܢܓܠܘܢܟܝ
Imptv. Pʿal	*Sg.* 2. m.	ܓܠܝ	ܓܠܝܢܝ	—	—
	2. f.	ܓܠܝ	ܓܠܐܝܢܝ	—	—
	Pl. 2. m.	ܓܠܘ	ܓܠܐܘܢܝ : ܐܘܢܝ	—	—
	2. f.	ܓܠܝ̈ܝܢ	ܓܠܝ̈ܢܢܝ	—	—
Imptv. Paʿel	*Sg.* 2. m.	ܓܠܐ	ܓܠܐܝܢܝ	—	—
	Pl. 2. m.	ܓܠܘ	ܓܠܐܘܢܝ : ܐܘܢܝ	—	—
Infinit.	Pʿal	ܡܓܠܐ	ܡܓܠܝܢܝ	ܡܓܠܝܟ	ܡܓܠܝܟܝ
	Paʿel	ܡܓܠܝܘ	ܡܓܠܝܘܬܢܝ	ܡܓܠܝܘܬܟ	ܡܓܠܝܘܬܟܝ

3. sing. masc. *eum*	3. sing. fem. *eam*	1. plur. com. *nos*	2. plur. masc. *vos*	2. plur. fem. *vos*
ܓܠܝܗܝ	ܓܠܗ̇	ܓܠܢ	ܓܠܟܘܢ	ܓܠܟܝܢ
ܓܠܬܗ	ܓܠܬܗ̇	ܓܠܬܢ	ܓܠܬܟܘܢ	ܓܠܬܟܝܢ
ܓܠܝܬܝܗܝ	ܓܠܝܬܗ̇	ܓܠܝܬܢ	—	—
ܓܠܝܬܝܘܗܝ	ܓܠܝܬܝܗ̇	ܓܠܝܬܝܢ	—	—
ܓܠܝܬܗ	ܓܠܝܬܗ̇	—	ܓܠܝܬܟܘܢ	ܓܠܝܬܟܝܢ
ܓܠܐܘܗܝ	ܓܠܐܘܗ̇	ܓܠܐܘܢ	ܓܠܐܘܟܘܢ	ܓܠܐܘܟܝܢ
ܓܠܝ̈ܗܝ : ܝ̈ܢܝܗܝ	ܓܠܝ̈ܗ̇ : ܝ̈ܢܗ̇	ܓܠܝ̈ܢ : ܝ̈ܢܢ	ܓܠܝ̈ܟܘܢ : ܝ̈ܢܟܘܢ	ܓܠܝ̈ܟܝܢ : ܝ̈ܢܟܝܢ
ܓܠܝܬܘܢܝܗܝ	ܓܠܝܬܘܢܗ̇	ܓܠܝܬܘܢܢ	—	—
ܓܠܝܢܝܗܝ	ܓܠܝܢܗ̇	—	ܓܠܝܢܟܘܢ	ܓܠܝܢܟܝܢ
ܓܠܝܗܝ	ܓܠܝܗ̇	ܓܠܝܢ	ܓܠܝܟܘܢ	ܓܠܝܟܝܢ
ܓܠܝܬܗ	ܓܠܝܬܗ̇	ܓܠܝܬܢ	ܓܠܝܬܟܘܢ	ܓܠܝܬܟܝܢ
ܓܠܝܬܝܗܝ	ܓܠܝܬܗ̇	ܓܠܝܬܢ	—	—
ܓܠܝܬܝܘܗܝ	ܓܠܝܬܝܗ̇	ܓܠܝܬܝܢ	—	—
ܓܠܝܬܗ	ܓܠܝܬܗ̇	—	ܓܠܝܬܟܘܢ	ܓܠܝܬܟܝܢ
ܓܠܝܘܗܝ	ܓܠܝܘܗ̇	ܓܠܝܘܢ	ܓܠܝܘܟܘܢ	ܓܠܝܘܟܝܢ
ܓܠܝ̈ܗܝ	ܓܠܝ̈ܗ̇	ܓܠܝ̈ܢ	ܓܠܝ̈ܟܘܢ	ܓܠܝ̈ܟܝܢ
ܓܠܝܬܘܢܝܗܝ	ܓܠܝܬܘܢܗ̇	ܓܠܝܬܘܢܢ	—	—
ܓܠܝܢܝܗܝ	ܓܠܝܢܗ̇	—	ܓܠܝܢܟܘܢ	ܓܠܝܢܟܝܢ
ܢܓܠܝܘܗܝ	ܢܓܠܝܗ̇	ܢܓܠܝܢ	ܢܓܠܝܟܘܢ	ܢܓܠܝܟܝܢ
ܢܓܠܘܢܗܝ : ܢܝܗܝ	ܢܓܠܘܢܗ̇	ܢܓܠܘܢܢ	ܢܓܠܘܢܟܘܢ	ܢܓܠܘܢܟܝܢ
ܓܠܝܘܗܝ	ܓܠܝܗ̇	ܓܠܝܢ	—	—
ܓܠܐܝܘܗܝ	ܓܠܐܝܗ̇	ܓܠܐܝܢ	—	—
ܓܠܐܘܗܝ : ܢܝܗܝ	ܓܠܐܘܗ̇ : ܢܗ̇	ܓܠܐܘܢ : ܢܢ	—	—
ܓܠܝ̈ܢܝܗܝ	ܓܠܝ̈ܢܗ̇	ܓܠܝ̈ܢܢ	—	—
ܓܠܐܝܘܗܝ	ܓܠܐܝܗ̇	ܓܠܐܝܢ	—	—
ܓܠܘܗܝ : ܠܘܢܝܗܝ	ܓܠܘܗ̇ : ܠܘܢܗ̇	ܓܠܘܢ : ܠܘܢܢ	—	—
ܡܓܠܝܗ	ܡܓܠܝܗ̇	ܡܓܠܝܢ	ܡܓܠܝܟܘܢ	ܡܓܠܝܟܝܢ
ܡܓܠܝܘܬܗ	ܡܓܠܝܘܬܗ̇	ܡܓܠܝܘܬܢ	ܡܓܠܝܘܬܟܘܢ	ܡܓܠܝܘܬܟܝܢ

CHRESTOMATHIA.

A) Ex scriptoribus sacris.

I. — *Oratio Dominica* (*Mt.* VI, 9—13).

ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܢܬܩܕܫ ܫܡܟ. ܬܐܬܐ ܡܠܟܘܬܟ. ܢܗܘܐ ܨܒܝܢܟ
ܐܝܟܢܐ ܕܒܫܡܝܐ ܐܦ ܒܐܪܥܐ. ܗܒ ܠܢ ܠܚܡܐ ܕܣܘܢܩܢܢ ܝܘܡܢܐ.
ܘܫܒܘܩ ܠܢ ܚܘܒܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܚܢܢ ܫܒܩܢ ܠܚܝܒܝܢ. ܘܠܐ ܬܥܠܢ
ܠܢܣܝܘܢܐ. ܐܠܐ ܦܨܢ ܡܢ ܒܝܫܐ. ܡܛܠ ܕܕܝܠܟ ܗܝ ܡܠܟܘܬܐ ܘܚܝܠܐ
ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. ܐܡܝܢ ※

II. — *Parabola de operariis in vinea* (*Mt.* XX, 1—16).

1 ܕܡܝܐ ܓܝܪ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܠܓܒܪܐ ܡܪܐ ܒܝܬܐ ܕܢܦܩ ܒܨܦܪܐ
ܕܢܐܓܘܪ ܦܥܠܐ ܠܟܪܡܗ ※ 2 ܘܩܨ ܥܡ ܦܥܠܐ ܡܢ ܕܝܢܪܐ ܒܝܘܡܐ. ܘܫܕܪ
ܐܢܘܢ ܠܟܪܡܗ ※ 3 ܘܢܦܩ ܒܬܠܬ ܫܥܝܢ. ܘܚܙܐ ܐܚܪܢܐ ܕܩܝܡܝܢ ܒܫܘܩܐ
ܘܒܛܝܠܝܢ ※ 4 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܙܠܘ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܠܟܪܡܐ ܘܡܕܡ ܕܘܠܐ ܗܘ
ܐܬܠ ܠܟܘܢ ※ 5 ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܐܙܠܘ. ܘܢܦܩ ܬܘܒ ܒܫܬ ܘܒܬܫܥ ܫܥܝܢ
ܘܥܒܕ ܗܟܘܬ ※ 6 ܘܠܦܢܝ ܚܕܥܣܪܐ ܫܥܝܢ. ܢܦܩ ܘܐܫܟܚ ܐܚܪܢܐ ܕܩܝܡܝܢ
ܘܒܛܝܠܝܢ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܡܢܐ ܩܝܡܝܢ ܐܢܬܘܢ ܝܘܡܐ ܟܠܗ ܘܒܛܝܠܝܢ ※
7 ܐܡܪܝܢ ܠܗ. ܕܠܐ ܐܢܫ ܐܓܪܢ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܙܠܘ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܠܟܪܡܐ.
ܘܡܕܡ ܕܘܠܐ ܢܣܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ※ 8 ܟܕ ܗܘܐ ܕܝܢ ܪܡܫܐ: ܐܡܪ ܡܪܐ ܟܪܡܐ
ܠܪܒܝܬܗ. ܩܪܝ ܦܥܠܐ ܘܗܒ ܠܗܘܢ ܐܓܪܗܘܢ. ܘܫܪܝ ܡܢ ܐܚܪܝܐ ܘܥܕܡܐ
ܠܩܕܡܝܐ ※ 9 ܘܐܬܘ ܗܢܘܢ ܕܚܕܥܣܪܐ ܫܥܝܢ ܢܣܒܘ ܕܝܢܪܐ ܕܝܢܪܐ ※ 10 ܘܟܕ
ܐܬܘ ܩܕܡܝܐ: ܣܒܪܘ ܕܝܬܝܪ ܫܩܠܝܢ. ܘܢܣܒܘ ܕܝܢܪܐ ܕܝܢܪܐ ܐܦ ܗܢܘܢ ※

11ܘܒܝܬ ܡܫܟܢܗ. ܕܢܗܘܐ ܥܠ ܦܬܐ ܒܝܬܐ ※ 12ܘܐܡܪܝܢ. ܗܒܝܢ ܐܣܝܪܐ
ܚܕܐ ܦܓܠܐ ܠܒܝܬܗ. ܘܐܫܩܝܢܝ ܐܝܟ ܚܠܒܐ ܕܡܫܟܚ ܢܘܡܪܗ ܕܝܘܡܐ ܘܢܘܗܪܗ ※
13ܗܘ ܕܝܢ ܚܙܐ ܘܐܡܪ ܠܗܝ ܡܫܘܚܝܢ. ܢܚܙܐ. ܠܐ ܡܛܠ ܐܢܐ ܓܝܪ.
ܠܐ ܗܘܐ ܕܒܣܪ ܡܪܐ ܒܥܘܢ ※ 14ܗܟܢ ܕܐܢܬ ܘܐܙܠ. ܙܒܠܐ ܐܢܐ ܕܝܢ ܕܒܥܘܬܐ
ܐܣܝܪܐ ܐܠܠ ܐܝܟ ܕܟܝ ※ 15ܘܐܢ ܠܐ ܡܫܟܚܐ ܠܝ ܕܐܡܪ ܕܙܒܠܐ ܐܢܐ ܐܒܥܝ
ܒܥܠܡ. ܐܘ ܒܥܝܢ ܟܣܦܐ ܕܐܢܐ ܠܗ ܐܢܐ ※ 16ܗܒܝܢܐ ܬܗܘܘܢ ܐܣܝܪܐ
ܡܪܫܐ. ܘܡܪܫܬܐ ܐܣܝܪܐ. ܡܫܒܚܝܢ ܐܝܟ ܓܝܪ ܡܪܢܐ. ܘܒܟܢܘܫ ܓܒܝܐ ※

III. — *Sermo Pauli in Areopago* (*Act.* XVII, 22—33).

ܘܟܕ ܩܡ ܦܘܠܘܣ ܒܐܪܝܘܣ ܦܓܘܣ. ܐܡܪ. ܓܒܪܐ ܐܬܢܝܐ.
ܚܙܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܒܟܠܡܕܡ ܝܬܝܪܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܕܚܠܬ ܫܐܕܐ ※ 23ܟܕ ܓܝܪ
ܡܬܟܪܟ ܗܘܝܬ ܘܚܙܐ ܗܘܝܬ ܒܝܬ ܕܚܠܬܟܘܢ. ܐܫܟܚܬ ܡܕܒܚܐ ܚܕ.
ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܥܠܘܗܝ. ܠܐܠܗܐ ܟܣܝܐ. ܗܘ ܗܟܝܠ ܕܟܕ ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܝܠܝܢ
ܘܕܚܠܝܢ ܐܝܠܝܢ ܠܗ. ܠܗ ܠܗܢܐ ܡܣܒܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ※ 24ܐܠܗܐ ܓܝܪ
ܕܥܒܕ ܥܠܡܐ ܘܟܠ ܡܐ ܕܐܝܬ ܒܗ: ܘܗܘܝܘ ܡܪܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ.
ܒܗܝܟܠܐ ܕܥܒܕ ܐܝܕܝܐ ܠܐ ܥܡܪ ※ 25ܘܠܐ ܡܫܬܡܫ ܡܢ ܐܝܕܝ ܒܢܝܢܫܐ ܘܥܠ
ܡܕܡ ܠܐ ܣܢܝܩ. ܡܛܠ ܕܗܘ ܝܗܒ ܠܟܠܢܫ ܚܝܐ ܘܢܦܫܐ ※ 26ܘܡܢ ܚܕ
ܕܡܐ ܥܒܕ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܒܢܝܢܫܐ. ܕܢܗܘܘܢ ܥܡܪܝܢ ܥܠ ܐܦܝ ܐܪܥܐ
ܟܠܗ. ܘܦܪܫ ܙܒܢܐ ܒܦܘܩܕܢܗ ܘܣܡ ܬܚܘܡܐ ܕܥܘܡܪܐ ܕܒܢܝܢܫܐ ※
27ܕܢܗܘܘܢ ܒܥܝܢ ܠܐܠܗܐ ܘܡܒܨܒܨܝܢ ܘܡܢ ܒܪܝܬܗ ܡܫܟܚܝܢ ܠܗ. ܡܛܠ
ܕܐܦ ܠܐ ܗܘܐ ܪܚܝܩ ܡܢ ܟܠ ܡܢܢ ※ 28ܒܗ ܗܘ ܓܝܪ ܚܝܝܢ ܘܡܬܬܙܝܥܝܢ
ܘܐܝܬܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܫܐ ܡܢ ܚܟܝܡܐ ܕܠܘܬܟܘܢ ܐܡܪܘ. ܕܡܢܗ ܗܘ
ܓܢܣܢ ※ 29ܐܢܫܐ ܗܟܝܠ ܕܓܢܣܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܗܘ. ܠܐ ܙܕܩ ܠܡܣܒܪ
ܕܠܕܗܒܐ ܐܘ ܠܣܐܡܐ ܐܘ ܠܟܐܦܐ ܕܨܝܪܐ ܒܐܘܡܢܘܬܐ ܘܡܚܫܒܬܐ
ܕܒܢܝܢܫܐ ܕܡܝܐ ܐܠܗܘܬܐ ※ 30ܙܒܢܐ ܓܝܪ ܕܛܘܥܝܘܬܐ ܐܥܒܪ ܐܠܗܐ. ܘܒܙܒܢܐ
ܗܢܐ ܡܦܩܕ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ. ܕܟܠ ܐܢܫ ܒܟܠ ܐܬܪ ܢܬܘܒ ※
31ܡܛܠ ܕܐܩܝܡ ܝܘܡܐ ܕܒܗ ܥܬܝܕ ܕܢܕܘܢ ܐܪܥܐ ܟܠܗ ܒܟܐܢܘܬܐ. ܒܝܕ
ܓܒܪܐ ܐܢܫܐ ܕܦܪܫ. ܘܐܦܢܝ ܠܟܠ ܐܢܫ ܠܗܝܡܢܘܬܗ ܒܕܐܩܝܡܗ ܡܢ

ܒܝܬ ܡܠܟܐ ※ 32ܘܟܕ ܫܡܥܘ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܢ ܒܝܬ ܡܠܟܐ. ܡܠܟܘܗܝ ܡܫܡܫܝܢ
ܗܘܘ. ܘܡܠܟܘܗܝ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ. ܒܠܒܐ ܚܕܝܐ ܫܡܥܢܢ ܠܟ ܥܠ ܗܕܐ ※
33ܘܗܘܬ ܢܝܚܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܡܢ ܒܬܪܗܘܢ ※

IV. — *Exhortatio ad divites et ad pauperes* (*Iac.* v, 1—11).

1ܐܘ ܥܬܝܪܐ. ܐܝܠܠܘ ܘܒܟܘ ܥܠ ܕܘܘܝܐ ܕܐܬܝܢ ܠܟܘܢ ※
2ܥܘܬܪܟܘܢ ܓܝܪ ܐܬܚܒܠ ܘܣܪܝ. ܘܡܐܢܝܟܘܢ ܐܬܐܟܠܘ ܡܢ ܣܣܐ ※
3ܘܕܗܒܟܘܢ ܘܣܐܡܟܘܢ ܐܣܝܘ ܠܗ. ܘܫܘܚܬܗܘܢ ܗܘܐ ܠܣܗܕܘܬܐ
ܥܠܝܟܘܢ. ܘܗܝ ܥܬܝܕܐ ܕܬܐܟܘܠ ܒܣܪܟܘܢ. ܢܘܪܐ ܟܢܫܬܘܢ ܠܟܘܢ
ܠܝܘܡܬܐ ܐܚܪܝܐ ※ 4ܗܐ ܐܓܪܐ ܕܦܥܠܐ ܕܚܨܕܘ ܐܪܥܬܟܘܢ: ܗܘ ܕܐܛܠܡܬܘܢ.
ܩܥܐ ܘܩܥܬܐ ܕܚܨܘܕܐ ܠܐܕܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܨܒܐܘܬ ܥܠܬ ※ 5ܐܬܦܢܩܬܘܢ ܓܝܪ
ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܐܬܒܣܡܬܘܢ. ܘܐܦܛܡܬܘܢ ܦܓܪܝܟܘܢ ܐܝܟ ܕܠܝܘܡܐ
ܕܢܟܣܬܐ ※ 6ܚܝܒܬܘܢ ܘܩܛܠܬܘܢ ܠܙܕܝܩܐ. ܘܠܐ ܩܡ ܠܘܩܒܠܟܘܢ ※.※
7ܐܢܬܘܢ ܕܝܢ ܐܚܝ. ܐܓܪܘ ܪܘܚܟܘܢ ܥܕܡܐ ܠܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܝܐ. ܐܝܟ ܐܟܪܐ
ܕܡܣܟܐ ܠܥܠܠܬܐ ܝܩܝܪܬܐ ܕܐܪܥܗ ܘܡܓܪܓ ܪܘܚܗ ܥܠܝܗܝܢ ܥܕܡܐ ܕܢܣܒ
ܡܛܪܐ ܒܟܝܪܐ ܘܠܩܝܫܐ. 8ܗܟܢܐ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܐܓܪܘ ܪܘܚܟܘܢ.
ܘܫܪܪܘ ܠܒܘܬܟܘܢ. ܡܛܬ ܠܗ ܓܝܪ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ※ 9ܠܐ ܬܬܐܢܚܘܢ
ܚܕ ܥܠ ܚܕ ܐܚܝ. ܕܠܐ ܬܬܕܝܢܘܢ. ܗܐ ܓܝܪ ܕܝܢܐ ܩܐܡ ܠܬܪܥܐ ※
10ܕܡܘܬܐ ܠܡܓܪܬܐ ܣܒܘ ܠܟܘܢ ܐܚܝ. ܠܡܣܝܒܪܢܘܬܐ ܘܚܫܐ ܕܐܘܠܨܢܝܗܘܢ
ܗܢܘܢ ܕܡܠܠܘ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ※ 11ܗܐ ܓܝܪ ܛܘܒܢܝܢ ܠܗܘܢ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܣܝܒܪܘ. ܫܡܥܬܘܢ ܡܣܝܒܪܢܘܬܗ ܕܐܝܘܒ. ܘܚܪܬܐ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܪܝܐ
ܚܙܝܬܘܢ. ܡܛܠ ܕܡܪܚܡܢ ܗܘ ܡܪܝܐ ܘܡܪܚܦ ※

V. — *Sacrificium Abrahae* (*Gen.* xxii, 1—19).

1ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܦܬܓܡܐ ܗܠܝܢ. ܐܠܗܐ ܢܣܝ ܠܐܒܪܗܡ ܘܐܡܪ
ܠܗ. ܐܒܪܗܡ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܗܐ ܐܢܐ ※ 2ܘܐܡܪ ܠܗ. ܕܒܪ ܠܒܪܟ
ܠܝܚܝܕܝܟ ܕܪܚܡܬ ܐܝܬ ܠܐܝܣܚܩ: ܘܙܠ ܠܟ ܠܐܪܥܐ ܕܐܡܘܪܝܐ: ܘܐܣܩܝܗܝ

ܐܣܩܝܗܝ ܠܥܠܬܐ ܥܠ ܚܕ ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ※ [3]ܘܩܕܡ ܐܒܪܗܡ ܒܨܦܪܐ
ܘܐܣܪ ܥܠ ܚܡܪܗ. ܘܕܒܪ ܠܬܪܝܢ ܥܒܕܘܗܝ ܥܡܗ ܘܠܐܝܣܚܩ ܒܪܗ.
ܘܨܠܚ ܩܝܣܐ ܠܥܠܬܐ. ܘܩܡ ܐܙܠ ܠܐܬܪܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ※ [4]ܘܒܝܘܡܐ
ܬܠܝܬܝܐ ܐܪܝܡ ܐܒܪܗܡ ܥܝܢܘܗܝ ܘܚܙܝܗܝ ܠܐܬܪܐ ܗܘ ܡܢ ܪܘܚܩܐ ※ [5]ܘܐܡܪ
ܠܥܠܝܡܘܗܝ. ܦܘܫܘ ܠܟܘܢ ܗܪܟܐ ܥܡ ܚܡܪܐ: ܘܐܢܐ ܘܛܠܝܐ ܢܐܙܠ
ܥܕܡܐ ܠܗܪܟܐ: ܢܣܓܘܕ ܘܢܗܦܘܟ ܠܘܬܟܘܢ ※ [6]ܘܢܣܒ ܐܒܪܗܡ ܩܝܣܐ
ܕܥܠܬܐ. ܘܣܡ ܥܠ ܐܝܣܚܩ ܒܪܗ. ܘܢܣܒ ܒܐܝܕܗ ܢܘܪܐ ܘܣܟܝܢܐ.
ܘܐܙܠܘ ܬܪܝܗܘܢ ܐܟܚܕܐ ※ [7]ܘܐܡܪ ܐܝܣܚܩ ܠܐܒܪܗܡ ܐܒܘܗܝ. ܘܐܡܪ. ܐܒܐ.
ܘܐܡܪ. ܗܐ ܐܢܐ ܒܪܝ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܗܐ ܢܘܪܐ ܘܩܝܣܐ: ܐܝܟܐ ܐܡܪܐ
ܠܥܠܬܐ ※ [8]ܘܐܡܪ ܐܒܪܗܡ. ܐܠܗܐ ܢܚܙܐ ܐܡܪܐ ܠܥܠܬܐ ܒܪܝ. ܘܐܙܠܘ
ܬܪܝܗܘܢ ܐܟܚܕܐ ※ [9]ܘܐܬܘ ܠܐܬܪܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ. ܘܒܢܐ ܬܡܢ ܐܒܪܗܡ
ܡܕܒܚܐ ܘܣܕܪ ܩܝܣܐ. ܘܟܦܬܗ ܠܐܝܣܚܩ ܒܪܗ. ܘܣܡܗ ܥܠ ܡܕܒܚܐ
ܠܥܠ ܡܢ ܩܝܣܐ ※ [10]ܘܐܘܫܛ ܐܝܕܗ ܐܒܪܗܡ ܘܢܣܒ ܣܟܝܢܐ ܠܡܢܟܣܗ
ܠܒܪܗ ※ [11]ܘܩܪܐ ܠܗ ܡܠܐܟܗ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܐܡܪ. ܐܒܪܗܡ
ܐܒܪܗܡ. ܘܐܡܪ. ܗܐ ܐܢܐ ※ [12]ܘܐܡܪ ܠܗ. ܠܐ ܬܘܫܛ ܐܝܕܟ ܥܠ ܛܠܝܐ
ܘܠܐ ܬܥܒܕ ܠܗ ܡܕܡ. ܡܛܠ ܕܗܫܐ ܝܕܥܬ ܕܕܚܠܗ ܐܢܬ ܕܐܠܗܐ: ܘܠܐ
ܚܣܟܬ ܠܒܪܟ ܠܝܚܝܕܟ ܡܢܝ ※ [13]ܘܐܪܝܡ ܐܒܪܗܡ ܥܝܢܘܗܝ ܘܚܙܐ. ܘܗܐ
ܕܟܪܐ ܚܕ ܐܚܝܕ ܒܫܘܒܟܐ ܒܩܪܢܬܗ. ܘܐܙܠ ܐܒܪܗܡ ܘܢܣܒܗ ܠܕܟܪܐ. ܘܐܣܩܗ
ܠܥܠܬܐ ܚܠܦ ܒܪܗ ※ [14]ܘܩܪܐ ܐܒܪܗܡ ܫܡܐ ܕܐܬܪܐ ܗܘ. ܡܪܝܐ ܢܚܙܐ.
ܕܡܬܐܡܪ ܝܘܡܢܐ ܒܛܘܪܐ ܗܢܐ ܡܪܝܐ ܢܚܙܐ ※ [15]ܘܩܪܐ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܠܐܒܪܗܡ
ܕܬܪܬܝܢ ܙܒܢܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ. [16]ܘܐܡܪ. ܒܝ ܝܡܝܬ ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܚܠܦ ܕܥܒܕܬ
ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ܘܠܐ ܚܣܟܬ ܠܒܪܟ ܠܝܚܝܕܝܟ ܡܢܝ. [17]ܡܒܪܟܘ ܐܒܪܟܟ:
ܘܡܣܓܝܘ ܐܣܓܐ ܙܪܥܟ ܐܝܟ ܟܘܟܒܝ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܚܠܐ ܕܥܠ ܣܦܬܗ
ܕܝܡܐ: ܘܢܐܪܬ ܙܪܥܟ ܐܪܥܐ ܕܒܥܠܕܒܒܘܗܝ: [18]ܘܢܬܒܪܟܘܢ ܒܙܪܥܟ
ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ. ܚܠܦ ܕܫܡܥܬ ܒܩܠܝ. [19]ܘܗܦܟ ܐܒܪܗܡ
ܠܘܬ ܥܠܝܡܘܗܝ. ܘܩܡܘ ܘܐܙܠܘ ܐܟܚܕܐ ܠܒܐܪ ܫܒܥ. ܘܝܬܒ ܐܒܪܗܡ
ܒܒܐܪ ܫܒܥ ※

VI. — *Saul consulit pythonissam* (I *Sam.* XXVIII, 4—25).

4 ܘܐܬܟܢܫܘ ܦܠܫܬܝܐ ܘܐܬܘ. ܘܫܪܘ ܒܫܘܢܡ. ܘܟܢܫ ܫܐܘܠ ܠܟܠܗ
ܐܝܣܪܝܠ. ܘܫܪܘ ܒܓܠܒܘܥ ※ 5 ܘܚܙܐ ܫܐܘܠ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܦܠܫܬܝܐ.
ܘܕܚܠ ܘܙܥ ܠܒܗ ܛܒ ※ 6 ܘܫܐܠ ܒܡܪܝܐ. ܘܠܐ ܥܢܝܗ ܐܦ ܒܚܠܡܐ
ܐܦ ܒܢܘܗܪܐ ܐܦ ܒܢܒܝܐ ※ 7 ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ ܠܥܒܕܘܗܝ. ܒܥܘ ܠܝ
ܐܢܬܬܐ ܕܩܢܝܐ ܙܟܘܪܐ. ܘܐܙܠ ܠܘܬܗ ܘܐܫܐܠ ܡܢܗ. ܐܡܪܘ ܠܗ ܥܒܕܘܗܝ.
ܗܐ ܐܢܬܬܐ ܕܩܢܝܐ ܙܟܘܪܐ ܒܥܝܢܕܘܪ ※ 8 ܘܐܫܬܚܠܦ ܫܐܘܠ ܢܚܬܘܗܝ
ܘܠܒܫ ܢܚܬܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܐܙܠ ܗܘ ܘܬܪܝܢ ܓܒܪܝܢ ܥܡܗ ܘܐܬܘ ܠܘܬ
ܐܢܬܬܐ ܒܠܠܝܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܐܘܠ. ܩܨܘܡܝ ܠܝ ܒܙܟܘܪܐ ܘܐܣܩܝ ܠܝ
ܠܡܢ ܕܐܡܪ ܠܟܝ ※ 9 ܘܐܡܪܬ ܠܗ ܐܢܬܬܐ. ܗܐ ܐܢܬ ܝܕܥ ܐܢܬ ܡܕܡ
ܕܥܒܕ ܫܐܘܠ. ܕܐܘܒܕ ܙܟܘܪܐ ܘܝܕܘܥܐ ܡܢ ܐܪܥܐ. ܠܡܢܐ ܡܨܝܕ ܐܢܬ
ܢܦܫܝ ܠܡܩܛܠܘܬܝ ※ 10 ܘܝܡܐ ܠܗ ܫܐܘܠ ܒܡܪܝܐ ܘܐܡܪ. ܚܝ ܗܘ
ܡܪܝܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟܝ ܚܘܒܐ ܒܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ※ 11 ܘܐܡܪܬ ܐܢܬܬܐ. ܠܡܢ
ܐܣܩ ܠܟ. ܘܐܡܪ. ܠܫܡܘܐܝܠ ܐܣܩܝ ܠܝ ※ 12 ܘܚܙܬܗ ܐܢܬܬܐ ܠܫܡܘܐܝܠ
ܘܐܬܒܠܬ ܒܩܠܐ ܪܡܐ ܘܐܡܪܬ ܠܫܐܘܠ. ܠܡܢܐ ܗܢܐ ܥܒܕܬ ܠܝ. ܠܡܢܐ
ܢܟܠܬܢܝ. ܘܐܢܬ ܫܐܘܠ ܐܢܬ ※ 13 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ. ܠܐ ܬܕܚܠܝܢ. ܡܢܐ
ܚܙܝܬܝ. ܘܐܡܪܬ ܐܢܬܬܐ ܠܫܐܘܠ. ܐܠܗܐ ܚܙܝܬ ܕܣܠܩܝܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ※
14 ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܢܐ ܚܙܘܗ. ܐܡܪܬ ܠܗ. ܓܒܪܐ ܣܒܐ ܕܣܠܩ ܘܡܬܥܛܦ
ܒܡܥܝܠܐ. ܘܝܕܥ ܫܐܘܠ ܕܫܡܘܐܝܠ ܗܘ. ܘܢܦܠ ܥܠ ܐܦܘܗܝ ܥܠ
ܐܪܥܐ ܘܣܓܕ ※ 15 ܘܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܠܫܐܘܠ. ܠܡܢܐ ܐܪܓܙܬܢܝ ܠܡܣܩܘܬܝ.
ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ. ܐܠܝܨ ܠܝ ܛܒ ܘܦܠܫܬܝܐ ܡܬܟܬܫܝܢ ܥܡܝ ܘܐܠܗܐ
ܥܒܪ ܘܠܐ ܥܢܢܝ ܬܘܒ ܐܦ ܒܐܝܕܐ ܕܢܒܝܐ ܐܦ ܒܚܠܡܐ. ܘܩܪܝܬܟ
ܕܬܘܕܥܢܝ ܡܢܐ ܐܥܒܕ ※ 16 ܘܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܠܫܐܘܠ. ܡܢܐ ܡܫܐܠ ܐܢܬ
ܠܝ. ܘܡܪܝܐ ܥܒܪ ܠܗ ܡܢܟ ܘܗܘܐ ܥܡ ܚܒܪܟ ※ 17 ܘܥܒܕ ܠܗ ܡܪܝܐ
ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܒܐܝܕܝ. ܘܒܙܥ ܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܐܝܕܝܟ ܘܝܗܒܗ ܠܚܒܪܟ ܕܘܝܕ ※
18 ܥܠ ܕܠܐ ܫܡܥܬ ܒܩܠܗ ܕܡܪܝܐ ܘܠܐ ܥܒܕܬ ܚܡܬܐ ܕܪܘܓܙܗ ܒܥܡܠܝܩ.
ܡܛܠ ܗܢܐ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ܥܒܕ ܠܟ ܡܪܝܐ ܝܘܡܢܐ ※ 19 ܘܢܫܠܡ ܡܪܝܐ ܐܦ
ܠܐܝܣܪܝܠ ܥܡܟ ܒܐܝܕܝܐ ܕܦܠܫܬܝܐ. ܘܡܚܪ ܐܢܬ ܘܒܢܝܟ ܥܡܝ. ܐܦ
ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܢܫܠܡܝܗ ܡܪܝܐ ܒܐܝܕܝܐ ܕܦܠܫܬܝܐ ※ 20 ܘܐܣܬܪܗܒ

ܫܐܘܠ ܘܢܦܠ ܥܠ ܐܦܘܗܝ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܕܚܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܘܗܝ
ܕܫܡܘܐܝܠ . ܐܦ ܚܝܠܐ ܠܝܬ ܗܘܐ ܒܗ. ܡܛܠ ܕܟܠܗ ܝܘܡܐ ܗܘ ܘܟܠܗ
ܠܠܝܐ ܠܐ ܐܟܠ ܗܘܐ ܠܚܡܐ ※ 21ܘܐܬܬ ܐܢܬܬܐ ܠܘܬ ܫܐܘܠ ܘܚܙܬ ܕܕܚܠ
ܠܗ ܘܐܡܪܐ ܠܗ. ܗܐ ܫܡܥܬ ܐܡܬܟ ܠܩܠܟ ܘܫܡܬ ܢܦܫܝ ܒܐܝܕܝ
ܘܫܡܥܬ ܡܠܝܟ ܕܐܡܪܬ ܠܝ ※ 22ܗܫܐ ܫܡܥ ܐܦ ܐܢܬ ܒܩܠܗ ܕܐܡܬܟ.
ܘܐܣܝܡ ܩܕܡܝܟ ܦܬܐ ܕܠܚܡܐ ܘܐܟܘܠ ܘܢܗܘܐ ܒܟ ܚܝܠܐ ܡܛܠ ܕܐܙܠ
ܐܢܬ ܒܐܘܪܚܐ ※ 23ܘܠܐ ܨܒܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܠܐ ܐܟܘܠ ܐܢܐ. ܘܥܨܘ ܒܗ
ܥܒܕܘܗܝ ܐܦ ܐܢܬܬܐ. ܘܫܡܥ ܠܩܠܗܘܢ. ܘܩܡ ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܝܬܒ
ܥܠ ܥܪܣܐ ※ 24ܘܠܐܢܬܬܐ ܥܓܠܐ ܡܦܛܡ ܗܘܐ ܒܗ ܒܒܝܬܐ. ܘܐܣܬܪܗܒܬ
ܢܟܣܬܗ. ܘܢܣܒܬ ܩܡܚܐ ܠܫܬ ܘܐܦܬ ܦܛܝܪܐ ※ 25ܘܩܪܒܬ ܩܕܡ ܫܐܘܠ
ܘܩܕܡ ܥܒܕܘܗܝ. ܘܐܟܠܘ. ܘܩܡܘ ܘܐܙܠܘ ܒܠܠܝܐ ܗܘ ※

VII. — *Psalmus 103.*

1ܒܪܟܝ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ. ܘܟܠܗܘܢ ܓܪܡܝ ܠܫܡܗ ܩܕܝܫܐ ※
2ܒܪܟܝ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ. ܘܠܐ ܬܛܥܝܢ ܟܠܗܘܢ ܦܘܪܥܢܘܗܝ ※ 3ܕܫܒܩ
ܠܟܝ ܟܠܗ ܚܘܒܝܟܝ. ܘܡܐܣܐ ܟܠܗܘܢ ܟܘܪܗܢܝܟܝ ※ 4ܘܦܪܩ ܠܟܝ ܡܢ
ܚܒܠܐ. ܘܡܥܛܪ ܠܟܝ ܒܛܝܒܘܬܐ ܘܒܪܚܡܐ ※ 5ܡܣܒܥ ܒܛܒܬܐ
ܣܘܥܪܢܟܝ. ܡܬܚܕܬܐ ܐܝܟ ܕܢܫܪܐ ܛܠܝܘܬܟܝ ※ 6ܥܒܕ ܙܕܝܩܘܬܐ ܡܪܝܐ.
ܘܕܝܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܠܥܫܝܩܐ ※ 7ܘܚܘܝ ܐܘܪܚܬܗ ܠܡܘܫܐ. ܘܠܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ ܥܒܕܘܗܝ ※ 8ܡܪܚܡܢ ܗܘ ܘܡܪܚܦ ܡܪܝܐ. ܢܓܝܪ ܪܘܚܗ
ܘܣܓܝܐܐ ܛܝܒܘܬܗ ※ 9ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܠܡ ܠܥܠܡ. ܘܠܐ ܠܥܠܡ ܢܛܪ
ܚܡܬܗ ※ 10ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܚܛܗܝܢ ܥܒܕ ܠܢ. ܐܦܠܐ ܐܝܟ ܚܘܒܝܢ
ܦܪܥ ܠܢ ※ 11ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܕܪܡܝܢ ܫܡܝܐ ܡܢ ܐܪܥܐ. ܗܟܢ ܥܫܢܬ ܛܝܒܘܬܗ
ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܕܚܠܘܗܝ ※ 12ܘܐܝܟ ܕܪܚܝܩܐ ܡܕܢܚܐ ܡܢ ܡܥܪܒܐ. ܗܟܢ
ܐܪܚܩ ܡܢܢ ܚܘܒܝܢ ※ 13ܘܐܝܟ ܕܡܪܚܡ ܐܒܐ ܥܠ ܒܢܝܐ. ܡܪܚܡ ܡܪܝܐ
ܥܠ ܕܚܠܘܗܝ ※ 14ܡܛܠ ܕܗܘ ܝܕܥ ܓܒܠܬܢ. ܘܐܬܕܟܪ ܕܥܦܪܐ ܚܢܢ ※
15ܒܪ ܐܢܫܐ ܐܝܟ ܥܣܒܐ ܝܘܡܬܗ. ܘܐܝܟ ܗܘܒܐ ܕܚܩܠܐ ܗܟܢ ܢܦܠ ※
16ܕܟܕ ܢܫܒܬ ܒܗ ܪܘܚܐ ܠܝܬܘܗܝ. ܐܦܠܐ ܡܬܝܕܥ ܐܬܪܗ ※ 17ܛܝܒܘܬܗ

ܕܡܪܝܐ ܡܢ ܥܠܡ ܗܘ. ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡ ܥܠ ܕܚܠܘܗܝ: ܘܙܕܝܩܘܬܗ
ܠܒܢܝ ܒܢܝܗܘܢ ※ [18]ܠܐܝܠܝܢ ܕܢܛܪܝܢ ܩܝܡܗ. ܘܡܬܕܟܪܝܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ
ܘܥܒܕܝܢ ܠܗܘܢ ※ [19]ܡܪܝܐ ܒܫܡܝܐ ܡܛܝܒ ܟܘܪܣܝܗ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܒܟܠ
ܫܠܝܛܐ ※ [20]ܒܪܟܘ ܠܡܪܝܐ ܡܠܐܟܘܗܝ. ܓܢܒܪܐ ܒܚܝܠܐ ܘܥܒܕܝܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ※
[21]ܒܪܟܘ ܠܡܪܝܐ ܟܠܗܘܢ ܚܝܠܘܬܗ. ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ ܕܥܒܕܝܢ ܨܒܝܢܗ ※
[22]ܒܪܟܘ ܠܡܪܝܐ ܟܠܗܘܢ ܥܒܕܘܗܝ. ܒܟܠܗܝܢ ܐܬܪܐ ܫܘܠܛܢܗ. ܒܪܟܝ
ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ ※

B) Ex scriptoribus profanis.

VIII. — *Fabellae quaedam.*

1. — ܬܥܠܐ ܠܓܦܬܐ ܐܬܩܪܒܬ ܗܘܬ ܡܢ ܪܘܫ ܟܦܢܐ ܗܘܬ
ܕܥܢܒܐ ܬܠܝܢ ܒܗ. ܗܘ ܕܝܢ ܟܠ ܕܢܣܒܝܘܗܝ ܠܐ ܐܫܟܚܬ ܗܘܬ ܡܢ ܐܝܕܝܗ
ܗܦܟܬ ܟܪܝܐ ※ ܗܕܐ ܠܘܩܒܠ ܐܢܫܝܢ ܕܡܛܠ ܡܚܝܠܘܬܗܘܢ ܐܦ ܡܢ ܟܠ ܨܒܘ
ܠܗܘܢ ܡܬܒܛܠܝܢ ※ (Roediger)

2. — ܣܢܘܢܝܬܐ ܘܥܘܪܒܐ ܥܠ ܫܘܦܪܐ ܡܬܚܪܝܢ ܗܘܘ. ܐܡܪ
ܥܘܪܒܐ ܠܣܢܘܢܝܬܐ. ܫܘܦܪܟܝ ܒܙܒܢ ܪܒܝܥܐ ܗܘ ܡܬܚܙܐ. ܘܦܓܪܝ
ܠܐ ܡܣܝܒܪ ܐܝܬ ܠܘܩܒܠ ܩܘܪܫܐ ※ ܦܓܪܝ ܗܢܐ ܕܡܛܪܬܐ ܘܟܦܢܐ ܠܟܠ
ܗܘ ܡܢ ܩܘܪܫܐ ※ (id.)

3. — ܐܪܢܒܐ ܟܕ ܐܬܝܥܛܘ ܘܒܟܘ ܟܕ ܥܠ ܢܦܫܗܘܢ ܕܒܟܠ
ܡܬܛܪܕܝܢ ܘܩܛܝܠܝܢ. ܘܐܬܪܥܝܘ ܕܢܚܢܩܘܢ ܢܦܫܗܘܢ ܒܝܡܬܐ ܚܕܐ. ܘܟܕ ܡܛܘ
ܠܝܡܬܐ ܚܙܘ ܠܥܘܪܕܥܐ ܕܫܡܥܘ ܩܠܗܘܢ ܘܢܦܠܘ ܠܝܡܬܐ. ܘܟܕ ܚܙܘ ܐܪܢܒܐ
ܫܬܝܩܘܬܐ ܕܥܘܪܕܥܐ. ܐܬܒܣܡܘ ܒܠܒܘܬܐ. ܘܐܡܪܘ ܗܘ ܕܒܙܒܢܐ ܕܒܝܫܬܐ
ܕܩܕܡܝܗܘܢ ܘܡܬܛܪܕܝܢ ܡܢܗܘܢ. ܘܠܐ ܚܝܣܝܢ ܢܦܫܗܘܢ ※ ܘܐܝܬ ܕܢܗ ܩܠܐ
ܐܟܢܐ ܕܒܝܫܬܐ ܐܬܚܫܒ ܟܠܢ. ܐܦܠܐ ܥܠ ܟܠ ܕܐܝܬ ܗܘ ܒܒܝܫܬܐ
ܕܡܣܟܢܝܢ ܡܢܗ ܐܦ ܕܡܣܟܢ ܝܬܝܪ ܡܢܗ ※ (id.)

4. — ܟܠܒܐ ܚܕ ܛܥܝܢ ܗܘܐ ܩܘܬܠܐ ܕܒܣܪܐ ܘܥܒܪ ܠܡܥܒܪܬܐ.
ܚܙܐ ܩܕܡܘܗܝ ܕܡܝܐ ܠܩܘܬܠܐ. ܘܐܡܪ. ܐܘ ܩܘܬܠܐ. ܘܐܚܕܝܘܗܝ ܩܘܬܠܐ ܘܐܡܪ
ܠܗ. ܠܟܠܒܐ ܡܙܢܢ. ܐܡܪ ܠܗ ܟܠܒܐ ܗܘ. ܘܐܪܦܝ ܠܗܘ ܩܘܬܠܐ
ܗܘܐ ※ ܡܬܠܐ ܕܝܢ ܗܢܐ ܕܢܣܒܝܢ ܒܝܬܢܐ ܚܢܢܐ ܠܗ ܡܢ ܩܘܬܠܐ ܘܐܦ
ܡܬܩܛܝܢ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ※ (Gismondi)

5. — ܙܒܢܐ ܚܕ ܐܘܒ ܟܢܟܐ: ܘܪܟܒ ܠܐܠܦܐ ܕܢܦܩ ܠܐܝܟ ܢܚܫܘܢܘܗܝ.
ܟܢܟܐ ܢܟܒ ܠܐܠܦܐ. ܐܙܠ ܕܝܢ ܘܐܬܚܫܒ ܒܗ ܐܦܠܗ ܐܝܟܐ ܒܪܒܢܐ. ܘܟܕ
ܚܙܐ ܗܘ ܙܒܢܐ ܐܡܪ. ܟܢܟܐ ܐܝܟܢܐ ܐܬܟܒ ܠܐܠܦܐ ܐܝܟ ܒܝܬܐ ܦܟܝܗ ܐܝܟܐ
ܡܢ ܗܕܐ ܐܦܠܐ ※ ܡܘܬܒܐ ܕܝܢ ܗܢܐ ܕܡܠܟܝܢ ܕܐܝܟ ܠܟܢܫܐ ܢܗܘܐ ܕܢܬܦܪܐ
ܡܢ ܡܘܬܐ ※ (id.)

6. — ܙܒܢܐ ܚܕ ܙܢ ܢܚܠܐ ܘܟܠܐ ܗܘܐ ܕܢܬܠܝܢ: ܘܡܬܬܘܡܐ
ܗܘܐ ܠܗ. ܐܝܟ ܦܓܥ ܐܢܫ ܠܗ ܒܢܚܠܐ. ܢܚܠܐ ܗܟܢܐ ܐܬܢܝܚ ܘܐܡܪܐ
ܠܗ. ܘܟܕ ܗܠܝܢ ܫܡܥ ܙܒܢܐ ܗܘ. ܐܬܢܟܦ ܘܫܬܩ ※ ܡܬܠܐ ܕܝܢ ܗܢܐ
ܕܢܗܘܐ ܡܙܗܪ ܐܢܫ ܡܢ ܕܠܡܚܒ ܠܚܒܪܗ ܒܫܛܐ ※ (id).

7. — ܐܪܝܐ ܟܠܐ ܗܘܐ ܠܡܫܩܠ ܠܛܘܪܐ. ܘܚܙܐ ܡܢ ܝܘܡܝܢ
ܐܡܪ ܠܗ. ܬܐ ܠܝ ܬܐܙܠ ܢܣܒ ܐܚܝܕܐ. ܘܗܘܐ ܝܐܘܬܐ ܘܐܙܠ ܠܒܝܬܗ.
ܘܟܠܗ ܚܙܐ ܡܢܗܠ ܕܪܘܪܒܝܢ ܟܠܗ ܠܐܦܝܐ. ܗܟܝܠ ܠܗ ܠܟܘܠܗܘܢ.
ܘܡܠܟܗ ܐܪܝܐ ܠܟܠܒܐ ܗܦܟܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܛܠ ܕܚܙܐ ܐܢܐ ܕܝܘܡܢܐ ܠܐ
ܗܘܐ ܕܒܪܟܐ ܐܠܐ ܕܝܘܡܐ ※ ܡܘܬܒܐ ܗܢܐ ܡܛܠ ܕܢܗܘܐ ܐܢܫ ܡܙܕܗܪ ܡܢ
ܒܒܠܒܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܦܪܨܘܦܐ ܦܪܝܫܐ ※ (Roediger)

8. — ܚܡܪܐ ܚܕ ܐܬܓܝܣ ܡܢܗ ܡܟܝܠܐ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܬܐܘܪܝܐ ܟܠܐ
ܟܝܒ ܢܗܪܐ. ܒܦܣܩܘܬܐ ܕܡܝܐ ܢܦܠ. ܘܡܚܝܘܗܝ ܡܢܗ ܕܢܩܘܡ ܘܠܐ
ܩܡ. ܘܟܕ ܡܩܦܝܢ ܠܗ ܡܢܗ ܠܟܠ ܕܟܠܐ. ܦܓܪܐ ܡܟܝܠܐ ܘܩܡ ܒܗ
ܙܥܪ. ܡܛܠ ܕܝܠ ܡܛܝܢ ܘܫܒܩ ܒܪܒܝܢ ܕܥܠ ܐܪܦܐ ܢܚܠܐ ܝܬܝܪܐ
ܫܩܠܗ ܒܬܪܥܬܘܗܝ. ܘܩܡ ܡܢܗ ܦܬܪ ܒܠܒܘܗܝ ܘܐܙܠ. ܐܬܓܝܣ
ܐܫܬܦܠ. ܘܗܟܝܠ ܘܐܡܪ: ܒܟܪ ܟܠܠ ܐܪܦܐ ܗܘ ܘܟܒܘܪܗ ܢܚܫܐ ܘܫܒܐ
ܢܦܫܗ ܘܢܫܟ ܙܒܢ ܒܝܬܐ. ܘܐܚܝܕ ܕܢܩܠ ܒܠܒܘܗܝ ܡܛܝܗ ܒܪܢܫܘܬܐ.

ܡܢܝܗ ܡܢܗ ܕܢܦܘܩ ܘܠܐ ܙܟܐ. ܟܕ ܡܐ ܕܚܙܝ ܐܣܩܦܐ ܗܢܐ. ܘܡܢܝܗ
ܡܢܗ ܢܦܩ. ܘܠܐ ܩܡ ܐܠܐ ܟܕ ܦܣܩܘ ܡܢ ܠܚܝܗ ※ *(id.)*

9\. — ܒܠܒܐ ܕܚܢܢܐ ܢܦܠ ܟܒܪܐ. ܘܟܕ ܢܣܒܘܗ ܡܢܗ. ܢܫܬ
ܥܠܘܗ. ܒܠܒܐ ܕܝܢ ܡܠܟܒܝܢ ܗܟܢ ܠܗ ܕܡܬܦܢܐ ܡܛܠ ܠܗ.
ܘܢܬܠܗ ܘܐܬܠܘ ܠܗ ܛܒ. ܘܐܡܪ ܚܢܢܐ ܠܒܪܗ. ܫܦܝܪ ܟܒܝܫ.
ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܝܢ ܐܝܬ ܡܠܟܝܢ ܐܝܬ ܢܦܫܝ. ܐܢܐ ܕܐܫܦܝܪ ܟܠܐ ܗܘܬ ※
ܗܘܬ ܠܡܥܠܐ ܦܪܝܣ ܠܡܛܟܣܘܬܐ ※ *(Gismondi)*

10\. — ܛܠܝܐ ܚܕ ܥܒܕܐ ܗܘܐ ܠܐܒܘܗܝ. ܘܟܕ ܡܛܐ ܗܘܐ ܠܡܠܟܘܬܗ.
ܡܪܐ ܠܟܪܟܐ ܚܕ ܕܟܕ ܐܘܪܚܐ ܕܝܠܗ ܘܢܣܒܘܗ. ܥܒܕܐ ܕܝܢ ܪܗܛ ܗܘܐ
ܠܗ ܘܐܡܪ. ܕܟܕ ܠܐ ܡܛܐ ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܢܫܡܐ ܠܒܝܬܐ.
ܐܡܪ ܠܗ ܛܠܝܐ ܗܘ. ܕܪܚܡ ܘܠܥܠܡܐ ܐܬܚܢܠ ܟܢ ※ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ
ܕܠܐ ܒܪܢܫ ܐܝܟ ܡܢܡܐ ܕܗܘܝ ܟܐܘܟܒܐ ※ *(id.)*

IX. — *Epistola Abgar, regis Edessenorum, ad Iesum*

(ex Opusculo „*The doctrine of Addai*" — G. Phillips).

ܙܟܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܒܓܪ ܕܗܘ ܡܬܘܦܫܗ ܢܟܒܪ ܗܘܐ ܘܐܬܪܐ ܠܦܠܫܛܝܢܐ
ܘܢܣܪܐ ܗܘܐ ܒܫܢܝܘܗܝ ܟܠ ܩܕܡ ܕܒܟܒ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ
ܐܫܟܚ ܗܘܐ ܕܢܒܪ ܠܐܬܪܐ ܕܦܠܣܛܝܢܐ ܕܒܗ ܫܪܐ ܗܘܐ. ܫܕܪ ܟܬܒܐ
ܗܘܐ ܐܡܝܪܐ ܗܘܐ ܠܟܬܒܢܘܬܐ ܗܢܝܐ. ܘܫܕܪ ܗܘܐ ܐܓܪܬܐ: ܡܫܕܪ
ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܐ ܟܐܒܗ ܕܢܐܣܐ ܠܡܟܐܒܘܬܗ. ܘܫܡܥ ܗܘܐ ܡܢ ܐܢܫܝܢ
ܒܐܘܪܚܬܗܘܢ ܒܐܬܪܐ. ܘܡܛܠ ܗܘܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܐܘܪܚܬܗܘܢ ܕܒܢܝܗܘܢ ܒܐܘܪܚܐ
ܒܫܒܐ. ܘܐܫܬܥܝܘ ܗܘܘ ܠܡܫܝܚܐ ܟܠܗ ܬܕܡܪܬܐ ܕܥܒܕ ܝܫܘܥ.
ܘܐܬܟܬܒܬ ܗܘܬ ܐܓܪܬܐ ܡܢܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܟܬܝܒܐ ܗܘܬ ܗܟܢܐ.

ܐܒܓܪ ܐܘܟܡܐ. ܠܝܫܘܥ ܐܣܝܐ ܛܒܐ ܕܐܬܓܠܝ ܒܐܬܪܐ ܕܐܘܪܫܠܡ.
ܡܪܝ ܫܠܡ. ܫܡܥܬ ܥܠܝܟ ܘܥܠ ܐܣܝܘܬܟ ܕܠܐ ܗܘܐ ܒܣܡܡܢܐ
ܘܒܥܩܪܐ ܡܬܥܒܕܐ ܐܝܬ. ܐܠܐ ܒܡܠܬܟ ܥܘܝܪܐ ܡܦܬܚ ܐܢܬ: ܘܚܓܝܪܐ
ܡܗܠܟ ܐܢܬ: ܘܠܓܪܒܐ ܡܕܟܐ ܐܢܬ: ܘܠܚܪܫܐ ܡܫܡܥ ܐܢܬ: ܘܠܚܪܫܐ

ܛܢܦܘܬܐ ܡܦܩܐ ܐܝܬ: ܘܠܒܪ ܐܪܥܐ ܘܡܣܝܒܪܬܐ ܗܘ ܒܥܡܠܐ ܡܬܚܫܐ ܐܝܬ: ܐܦ ܡܬܝܬܐ ܡܩܫܡ ܐܝܬ. ܘܡܢ ܗܠܝܢ ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܕܘܪܫܬܐ ܡܫܟܚܐ ܕܠܒܪ ܐܝܬ. ܡܫܟܚܐ ܒܪܢܫܐ ܕܐܘ ܐܠܗܐ ܐܝܬ ܕܫܠܛܐ ܡܢ ܡܫܬܐ ܘܡܒܠܒܠܐ ܗܠܝܢ: ܐܘ ܒܪܗ ܐܝܬ ܕܐܠܗܐ ܕܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܒܒܢ ܐܝܬ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܒܠܒܐ ܒܟܠܗ ܡܢܝ ܕܒܐܬܐ ܠܟܠܐ ܡܢ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܠܝ. ܘܟܠܐ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܝ ܠܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܗܝܡܢܬ ܠܝ. ܐܦ ܗܘܐ ܠܘ ܡܫܟܚܐ. ܕܡܗܝܪܘܬܐ ܕܠܗܘܢ ܒܟܠܢ ܘܙܕܩܝܢ ܠܝ: ܘܐܦ ܕܢܬܩܒܠܘܢ ܟܠܗܘܢ ܘܡܠܟܫܝܢ ܠܝ ܚܝܠܝ. ܡܬܦܝܣܬܐ ܚܙܐ ܒܕܘܟܬܐ ܐܚܪܢ ܐܢܐ ܘܡܦܣܝܢܐ ܘܡܠܐܟܝ ܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܘ ܗܘܢ ܒܡܠܬܐ ※

ܘܡܢ ܡܚܕܐ ܗܘܐ ܢܦܩ ܠܒܪܐ ܒܗܝ ܙܒܢ ܟܠܗܘܢ ܕܡܗܝܪܘܬܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܠܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ. ܐܠܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܡܪܢ ܕܢܙܪܝ ܙܒܢ: ܛܘܒܝܗܘܢ ܕܠܐ ܚܙܝܢܝ ܘܗܝܡܢܘ ܒܝ: ܡܛܠ ܕܗܢܐ ܒܠܝܬ: ܕܐܠܝܢ ܕܚܙܘ ܠܝ ܠܐ ܢܗܝܡܢܘܢ ܒܝ: ܘܐܠܝܢ ܕܠܐ ܚܙܘ ܠܝ ܗܢܘܢ ܢܗܝܡܢܘܢ ܒܝ. ܘܫܒܩܬ ܠܝ ܕܐܝܬ ܠܟܠܗ. ܗܘ ܡܕܡ ܕܐܫܬܪܪܬ ܒܟܠܗܘܢ ܠܗܘܢܐ ܡܫܬܒܠ ܐܬܐܡܢ ܒܗ. ܘܗܟܢ ܐܢܐ ܠܝ ܠܟܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ. ܘܟܠܐ ܕܗܟܢ ܠܟܠܗ. ܡܫܪܐ ܐܢܐ ܠܝ ܠܟܠܗ ܡܢ ܐܠܗܘܬܝ ܕܒܪܐܝ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܝ ܢܐܬܐ ܘܢܫܬܡܥ ܘܡܠܟܐ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܟܠܗ ܢܟܝܐ ܐܢܫ ܠܟܠܗܝ ܕܠܒܝܬܗ. ܘܡܢܗܝ ܢܗܘܐ ܒܪܝ. ܘܡܒܝܢܒܢܐ ܐܝܟ ܠܐ ܢܬܚܝܒ ܒܗ ܠܒܝܬܗ ※

ܟܕ ܗܝ ܚܙܐ ܗܘܐ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܕܗܘܢܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܡܫ. ܘܡܢ ܕܙܢܝܐ ܗܘܐ ܕܡܚܒܐ. ܫܩܠ ܗܘܐ ܘܙܕ ܙܕܩܗ ܕܡܫܡܫ ܒܡܬܒܥܢܘܬܐ ܒܟܢܐ: ܘܐܝܟ ܗܘܐ ܒܚܕܗ ܠܐܒܪܐ ܡܚܒܐ ܗܕܐ. ܘܡܢ ܚܙܘܗܝ ܗܘܐ ܐܒܪܐ ܡܚܒܐ ܠܙܒܢܐ ܗܘ. ܡܚܕܐ ܗܘܐ ܒܚܕܘܬܐ ܪܒܬܐ ܘܡܫܚܬ ܗܘܐ ܕܐܬܬܐ ܪܒܐ ܒܟܠ ܡܢ ܟܠܐ ܘܐܦܝܐ ܕܠܒܗ. ܘܐܫܬܒܚ ܗܘܐ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܡܠܟܢܘܢ ܕܡܫܡܫ ܗܘܐ ܡܢ ܡܫܡܫ ܟܕ ܒܥܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܡܠܝܢܘܢ ܒܩܒܠܐ ※

X. — *Altercatio pueruli christiani homeritae cum tyranno Dunaano.*

(Assemani — *B. O.*, I. 377—379.)

ܘܝܠܘܕܐ ܚܕ ܒܪ ܬܠܬ ܫܢܝܢ ܢܩܦܐ ܗܘܐ ܐܡܗ ܕܐܬܩܛܠܬ ܘܡܟܒܫܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܬܪܗ. ܟܕ ܕܝܢ ܚܙܐ ܠܡܠܟܐ ܕܝܬܒ ܘܠܒܝܫ ܠܒܘܫܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܫܒܩܗ ܠܐܡܗ ܘܪܗܛ ܢܦܠ ܠܡܠܟܐ ܥܠ ܒܘܪ̈ܟܘܗܝ. ܘܢܫܩܗ ܡܠܟܐ ܘܦܝܣ ܡܢܫܩ ܠܗ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܕܡܢܐ ܪܚܡܬ ܠܝ ܕܬܐܙܠ ܠܐܡܟ ܥܡ ܐܡܝ: ܐܘ ܠܐܡܟ ܪܚܡܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܛܠܝܐ. ܡܢܐ ܕܥܡ ܐܡܝ ܪܚܡܢܐ ܠܝ ܕܐܡܘܬ. ܘܡܛܠܗܕܐ ܥܡ ܐܡܝ ܐܙܠ ܐܢܐ ܕܐܡܘܬ ܠܝ. ܘܐܦ ܟܕ ܕܐܙܠ ܢܦܫܐ ܥܡܗ ܡܫܝܚܐ. ܐܠܐ ܐܙܠܝܢ ܕܐܙܠ ܠܘܬܗ ܐܡܝ ܕܠܡܐ ܡܝܬܐ ܘܠܐ ܚܙܐ ܐܢܐ ܠܗ. ܡܛܠ ܕܐܡܪܐ ܠܝ ܕܦܩܕ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܟܠ ܕܠܐ ܟܦܪ ܒܡܫܝܚܐ ܢܡܘܬ ܘܐܢܐ ܠܐ ܟܦܪ ܐܢܐ ܒܗ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܘܡܢ ܐܠܦܟ ܬܪܚܡ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܛܠܝܐ. ܟܠܝܘܡ ܚܙܐ ܐܢܐ ܠܗ ܒܥܕܬܐ ܥܡ ܐܡܝ ܟܠ ܕܐܙܠܐ ܐܢܐ ܠܥܕܬܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܕܝܠܟ ܕܝܢ ܐܝܬܝܟ ܐܘ ܕܐܡܟ. ܐܡܪ ܠܗ. ܕܝܠܝ ܘܕܐܡܝ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ ܠܗ. ܕܝܠܟ ܕܝܢ ܐܝܬܝܟ ܐܘ ܕܡܫܝܚܐ. ܐܡܪ ܠܗ. ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܐܢܐ ܛܒ ܡܢܝ. ܐܡܪ ܠܗ. ܘܡܛܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܢܦܩܬ ܒܬܪܝ. ܐܡܪ ܠܗ. ܡܛܠܕܐ ܠܝ ܕܡܠܟܐ ܐܝܬܟ ܡܬܚܫܒܢܬ ܗܘܐ ܘܚܙܐ ܗܘܝܬ ܒܥܕܬܐ ܘܠܐ ܣܓܕܬ ܗܘܝܬ ܕܝܗܘܕܝܐ ܐܝܬ. ܐܡܪ ܠܗ. ܬܬܐ ܐܢܐ ܠܟ ܥܩܘܪܐ ܘܡܥܒܪܐ ܘܐܬܠܐ. ܐܡܪ ܛܠܝܐ. ܠܐ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܐܫܒܘܩ ܐܢܐ ܚܘܪܐ ܕܝܗܘܕܝܐ: ܐܠܐ ܡܫܬܘܕܝܢ ܐܙܠ ܠܘܬ ܐܡܝ. ܐܡܪ ܠܗ. ܦܐ ܬܒܥܐ ܘܬܗܘܐ ܐܝܟ ܒܪܝ. ܐܡܪ ܛܠܝܐ. ܠܐ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܬܒܥܐ ܡܛܠ ܕܪܡܘܢ ܦܪܫܝ ܘܗܒܐ ܘܠܐ ܒܥܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܝ. ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܠܗܠܝܢ ܕܩܝܡܝܢ. ܚܙܘ ܒܥܪܐ ܗܢܐ ܕܡܢ ܛܠܝܘܬܐ ܐܠܦܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܚܒܝܗ. ܘܐܡܪ ܚܕ ܡܢ ܪܘܪܒܢܐ ܠܛܠܝܐ. ܬܐ ܒܥܝ ܘܡܫܬܘܝ ܐܢܐ ܠܟ ܕܬܗܘܐ ܒܪܐ ܠܡܠܟܬܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܛܠܝܐ. ܡܫܝܚܐ ܦܠܛܢܝ: ܐܡܝ ܛܒܐ ܠܝ ܡܢ ܡܠܟܬܐ ܕܡܘܒܠܐ ܠܝ ܠܥܕܬܐ. ܘܚܙܐ ܕܢܒܥܝ ܠܗ. ܢܦܩܗ ܠܡܠܟܐ ܒܓܠܝܢܗ ܘܐܡܪ. ܐܙܠܝܢ ܝܗܘܕܝܐ ܒܡܐ: ܐܙܠ ܠܘܬ ܐܡܟ ܘܐܡܘܬ ܒܗܘܢ. ܘܐܚܝܕܗ ܠܚܕ ܡܢ ܪܘܪܒܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܙܕܗܪ ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܕܡܚܪ. ܐܢ ܟܦܪ ܒܡܫܝܚܐ ܚܝܐ. ܘܐܠܐ ܡܝܬܐ. ܘܟܕ ܢܛܪ ܠܗ ܒܒܝܬܗ ܕܗܘ ܪܒܐ. ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܕܢܥܪܘܩ

ܘܦܢܬ ܠܐܬܪܗ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟܐ ܐܙܠܝ ܒܫܠܡ ܠܒܝܬܟܝ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܝܘܡܬܐ ܠܡܘܠܕܗ ܐܡܪܢܐ. ܐܙܠ ܥܡܗ ܡܟܣܝܐܝܬ ܠܡܕܝܢܬܐ: ܠܐ ܢܐܡܪ: ܡܢܐ ܠܗ ܒܟܢܫܐ ܠܘܬܐ ܕܥܡܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܐ ܐܝܟ. ܘܡܢ ܗܕܐ ܐܡܪܢܐ. ܡܫܡܥܝܢ ܠܫܘܡܥܗ ※

XI. — *In Natalem Domini sermo S. Ephraem.*

(Opera omnia — II *vol. syr.* 402—403.)

ܒܪܝܟ ܗܘ ܝܠܕܐ ܕܝܘܡܢ ܐܦܨܚܗ ܠܒܝܬ ܠܚܡ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܥܘܠܐ ܕܝܘܡܢ ܚܕܬܗ ܠܐܢܫܘܬܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܦܐܪܐ ܕܐܪܟܢ ܢܦܫܗ ܠܟܦܢܘܬܢ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܛܒܐ ܕܡܢ ܫܠܝ ܐܣܬܒܪ ܠܟܠܗܝܢ ܒܥܘܬܢ ܘܟܠܗܝܢ ܫܐܠܬܢ. ܒܪܝܟ ܕܐܪܥܝܘܗܝ ܕܫܥܒܘܗܝ ܕܢܫܡܥ ܒܥܘܬܢ ※

ܐܘܕܝ ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܐܬܟܠܝ ܠܫܘܒܚܝ. ܐܘܕܝ ܠܗܘ ܕܡܢܐ ܡܫܚܐ ܠܡܘܠܕܗ. ܐܘܕܝ ܠܗܘ ܕܟܠܐ ܒܡܥܠܐ ܘܠܐ ܡܛܝ. ܚܙܝܬܗ ܐܦ ܐܝܡܬܝ ܘܡܛܝܬ. ܐܘܕܝ ܠܚܝܠܐ ܕܐܬܠܒܫ ܠܡܘܬܢ ※

ܫܘܒܚܐ ܠܡܪܚܡܢܐ ܕܐܚܕ ܟܝܢ ܥܒܕܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܐܬܐ ܠܘܬܢ. ܡܢ ܟܘܪܣܝܗ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܒܪܐ ܕܫܒܩ ܡܢ ܐܒܘܗܝ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܪܒܐ ܕܐܬܚܙܝ ܡܢ ܪܘܚܗ. ܫܘܒܚܐ ܠܪܘܚܐ ܕܐܬܚܙܝ ܕܒܗ ܗܘܐ ܦܓܪܐ. ܕܒܗ ܢܬܩܢ ܚܕܘܬܐ ܒܗܘ ܦܓܪܐ ܓܝܪ ܐܬܓܠܝ ※

ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܒܪܐ ܕܝܠܕܗ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܚܝܠܐ ܕܒܪܗ ܗܘܐ ܥܡܢ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܪܒܐ ܕܒܪܗ ܚܝܐ ܘܡܘܬܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܚܝܠܐ ܕܪܒ ܒܗ ܠܒܪܝܬܗ ܘܐܬܚܡ ܠܡܫܝܚܘܬܗ. ܒܚܝܠܐ ܘܬܪܥܝܬܐ ܚܕܝܢܢ ܒܬܕܡܘܪܬܗ ※

ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܒܪܐ ܕܐܦ ܠܐ ܒܬܪܥܝܬܐ ܡܛܐ ܡܠܟܘܬܗ ܒܡܫܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܝܠܕ ܠܗ. ܘܐܬܚܫܒ ܒܡܚܫܒܬܗ. ܟܠܝܐ ܕܐܢܫܘܬܐ. ܚܝܠܐ ܕܠܐ ܐܬܡܫܚ. ܒܟܪܣܗ ܐܠܗܐ ܘܡܪܢ. ܒܢܝܚܘܬܗ ܡܠܟܐ ܘܦܪܘܩ. ܢܦܫܗ ܒܪܚܡܘܗܝ ܝܗܒ ܠܐܢܫܘܬܢ ※

ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܒܬܘܠܬܐ ܝܠܕܬܗ ܘܐܬܢܛܪ ܒܗ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܦ ܡܚܝܠ ܠܒܝܬܗ ܕܐܦܩ ܒܗ. ܒܪܝܟ ܕܐܦ ܡܪܝܐ ܢܚܬ ܕܐܬܚܙܝ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܪܚܡܝܗ ܐܠܨܗ ܠܡܪܕܐ ܘܡܬܒܥܐ. ܠܒܣܪܐ ܘܐܪܥܢܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܡܫܒܚܝܢ ܐܢܫܘܗܝ ܠܐܢܫܘܬܢ ※

ܒܪܡ ܗܘܐ ܕܐܢܫ ܢܦܩ ܘܪܕܐ ܘܡܬܚܙܐ ܠܗ. ܒܪܡ ܗܘܐ ܕܠܒܫ ܦܓܪܐ ܡܫܡܠܝܐ ܠܒܪܢܫܘܬܗ. ܒܪܡ ܗܘܐ ܕܒܠܗܝ ܐܬܚܙܝ ܒܥܒܕܘܗܝ. ܢܦܩ ܠܥܠܡܐ ܟܠܐ ܕܐܪܥܐ ܫܘܒܚܗ ܒܫܡܝܐ. ܘܡܫܝܚܗ ܒܩܕܝܫܐ. ܒܫܡܝܐ ܢܝܫܗ ܘܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ ※

XII. — *S. Jacobi Sarugensis deprecatio pro extremi judicii die.*

(Wenig, *Schola Syriaca.*)

ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܢܦܫ ܡܟܝܠ ܗܘ ܒܫܘܠܡܐ
ܕܐܬܐ ܒܥܒܕܘܗܝ ܐܝܟ ܕܡܪܬܐ ܚܛܝܐ ܒܗ ܡܪܚܡܐ.
ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܠܚܡܐ ܐܦܠܐ ܡܕܡ ܗܘ ܓܠܘܬܐ
ܘܠܐ ܢܬܒܨܪ ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܕܥܡ ܒܢܝܐ ※

ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܡܐ ܗܘ ܚܠܐ ܕܡܐ ܕܬܒܥܝ
ܢܪܡܐ ܫܘܒܚܐ ܥܡ ܒܢܝܐ ܕܐܝܟܘܢ ܢܘܗܪܝ.
ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܢܬܚܣ ܥܠܝ ܠܒܟܝܬܐ ܙܪܐ
ܘܢܬܠܥܒ ܐܝܡܬܐ ܡܚܣܝܬܐ ܕܢܦܫܐ ܠܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ※

ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܡܐ ܐܬܐ ܕܢܘܪܐ ܢܥܠܘܢ
ܘܩܕܡܘܗܝ ܢܚܬܝ ܥܠ ܩܒܘܪܐ ܒܪܒܘܬܐ ܢܦܠܐ.
ܘܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܒܠܐ ܦܘܠܚܢܐ ܕܢܘܪܐ ܢܬܚܠ
ܘܐܬܪܡܐ ܢܦܫܝ ܡܢ ܓܘܒܐ ܕܒܗ ܒܝܫܐ ※

ܫܒܝܩܢ ܘܐܬܦܢܝ ܫܘܒܚܐ ܦܐܪܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ.
ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܢܦܫܐ ܘܡܢ ܟܠܗ ܐܝܟ ܕܝܢ ܡܠܟܘܬܐ.
ܩܝܡܐ ܐܝܬ ܕܒܪܝܫܐ ܘܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܡܠܟܐ
ܗܘ ܕܡܢ ܫܘܒܚܐ ܕܡܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ※

LEXICON.

CATALOGUS VOCABULORUM

quae in hoc volumine continentur.

— ܐ —

ܐܰܒ - ܐܰܒܳܐ אָב *m.* pater (*Lect.* 66)

ܐܶܒܳܐ (אֵב) *m.* fructus (101)

ܐܰܒܓܰܪ *n. pr.* Abgar

ܐܶܒܰܕ אָבַד periit

ܐܰܒܳܗܽܘܬܳܐ (אָב) *f.* paternitas

ܐܰܒܺܝܠܳܐ אָבֵל lugens, tristis

ܐܶܒܠܳܐ אֵבֶל *m.* tristitia

ܐܶܒܠܳܬܳܐ *f.* agmen, turma

ܐܰܒܪܳܗܳܡ *n. pr.* Abraham

ܐܰܓܽܘܢܳܐ ἀγών *m.* certamen

ܐܰܓܰܪ mercede conduxit

ܐܰܓܪܳܐ - ܐܰܓܪܳܐ *m.* merces, premium

ܐܶܓܳܪܳܐ — ܐܶܓܳܪܳܐ ܒܰܪ lunaticus

ܐܶܓܰܪܬܳܐ אִגֶּרֶת *f.* epistola

ܐܳܕܳܡ *n. pr.* Adam

ܐܶܕܢܳܐ אֹזֶן *f.* auris

ܐܳܕܳܪ Adar (=Martius) *n. pr. mensis*

ܐܰܗܪܽܘܢ *n. pr.* Aaron

ܐܳܘܗ *vel* ܐܳܘ oh, heu

ܐܰܘ vel, aut, quam *(compar.)*

ܐܰܘܒܶܠ (*rad.* ܝܒܠ) הוֹבִיל duxit

ܐܰܘܕܰܥ *vide* ܝܕܥ

ܐܰܘܪܶܟ *vide* ܝܪܟ

ܐܰܘܚܰܪ (*rad.* ܐܚܪ — אָחַר) distulit

ܐܰܘܳܐ aequalis

ܐܽܘܟܳܡܳܐ חוּם niger

ܐܽܘܠܨܳܢܳܐ *m.* praessura, afflictio

ܐܽܘܡܳܢܳܐ *m.* artifex

ܐܽܘܡܬܳܐ אֻמָּה *f.* natio

ܐܽܘܡܳܢܽܘܬܳܐ *f.* artificium

ܐܽܘܝ ah, heu

ܐܶܘܰܢܓܶܠܝܽܘܢ εὐαγγέλιον *m.* Evangelium

ܐܰܘܣܶܦ (*rad.* ܝܣܦ) הוֹסִיף addidit

ܐܽܘܪܕܥܳܐ *com.* rana

ܐܽܘܪܗܳܝ *n. pr.* Edessa

ܐܽܘܪܚܳܐ אֹרַח *f.* via

ܐܽܘܪܶܫܠܶܡ *n. pr.* Ierusalem

ܐܶܙܰܠ אָזַל ivit

ܐܰܚܳܐ אָח *m.* frater

ܐܶܚܰܕ אָחַז cepit, apprehendit; — *Part. pass.* ܐܰܚܺܝܕ tenens, possidens, comprehensus

12:25 au —

ܐܚܘܕܐ אָחָז prehendens, satelles

ܐܚܪܝܐ אַחֲרוֹן posterior, novissimus

ܐܚܪܝܢ | ܐܚܪܢܐ אַחֵר alius (*Lect.* 66)

ܐܚܐ *vide sub* ܐܚ

ܐܚܬܐ *vide sub* ܐܚܐ

ܐܘܓ εὖ euge

ܐܝܘܒ *n. pr.* Iob (*al.* ܐܝܘܒ)

ܐܝܟ כְּ (*pron.* αχ) sicut, quod; *cum suff.* ܐܝܟܘܬܗ — ܐܝܟ ܕ quemadmodum

ܐܝܟܐ ubi, ubinam

ܐܝܟܢ | ܐܝܟܢܐ quomodo; — ܐܝܟܢܐ ܕ sicut, quemadmodum, ita ut

ܐܝܠܠ (*rad.* ܝܠܠ) הֵילִיל ejulavit

ܐܝܠܝܢ quinam, quaenam

ܐܝܠܢܐ *m.* arbor

ܐܝܡܟܐ undenam

ܐܝܡܡܐ יוֹם *m.* dies

ܐܝܢܐ-ܐܝܕܐ quis, quae, quid?

ܐܝܢܐ ܕ ille qui

ܐܝܣܚܩ *n. pr.* Isaac

ܐܝܣܪܝܠ (*vel* ܐܝܣܪܐܝܠ) *n. pr.* Israel

ܐܝܩܪܐ (*rad.* ܝܩܪ) יְקָר *m.* honor

ܐܝܪܝܚܘ *n. pr.* Iericho

ܐܝܫܝ *n. pr.* Iesse (=Isai)

ܐܝܬ יֵשׁ est, erat, fuit

ܐܟܚܕܐ (ܚܕܐ + ܐܝܟ) יַחְדָּו simul

ܐܟܕܢܐ ἔχιδνα *f.* vipera

ܐܟܠ אָכַל comedit, voravit; *Ethpe.* pass.

ܐܟܠܩܪܨܐ calumniator (=diabolus)

ܐܟܡܐ ܕ sicut, quemadmodum

ܐܟܝܢ deinde

ܐܟܣܢܝܐ ξένος *m.* peregrinus

ܐܟܪܐ אִכָּר *m.* agricola

ܐܠܐ אִם-לֹא si non, nisi, sed

ܐܠܗ | ܐܠܗܐ אֱלוֹהַּ Deus

ܐܠܗܘܬܐ אֱלוֹהַּ *f.* divinitas

ܐܠܘ אִלּוּ si, quod si

ܐܠܝܐ *n. pr.* Elias

ܐܠܝܡ *n. pr.* Elim

ܐܠܝܨܐ (אָלַץ) arctus

ܐܠܡ iratus est

ܐܠܦ *vide sub* ܝܠܦ

ܐܠܦ | ܐܠܦܐ אֶלֶף mille

ܐܠܨ (אָלַץ) arctavit

ܐܡܐ אֵם *f.* mater

ܐܡܘܪܝܐ *n. pr.* Amorrhaeus

ܐܡܝܢ אָמֵן amen — *part. pass.* (ex ܐܡܢ) perseverans

ܐܡܪ אָמַר dixit; *Ethpe.* pass.

ܐܡܪ אָמֵר dicens

ܐܡܪܐ *m.* agnus

ܐܡܪܬܐ *f.* agna

ܐܡܩܬܐ *f.* lacerta

ܐܡܬܐ אָמָה *f.* ancilla

ܐܡܬܝ cum, quando; — ܟܠ ܐܡܬܝ ܕ quotiescumque

ܐܢ אִם si

ܐܢܐ אֲנִי *com.* ego

ܐܢܗܘ si

ܐܢܚ אָנַח ingemuit; *Ethpe.* id.

ܐܢܛܝܘܟܝ *n. pr.* Antiochia

ܐܢܫܐ אֱנוֹשׁ homo, mortalis; *collect.* (=ܐܢܫܐ) homines. *Absque pl. emph. St. cr.* ܐܢܫ

ܐܢܫ *vel* ܢܫ aliquis, quidam; *pl.* ܢܫܝܢ *vel* ܐܢܫܝܢ; — ܠܐ ܐܢܫ nemo

ܐܢܫܘܬܐ *f.* genus humanum, natura humana

ܐܢܬ אַתָּה *m.* tu

ܐܢܬܬܐ (אִשָּׁה) *f.* mulier; *pl.* ܢܫܐ

ܐܣܐ — *Pa.* sanavit, curavit; *Ethpa.* pass.

ܐܣܝܐ - ܐܣܝܢܐ *m.* medicus

ܐܣܛܠܐ στολή *f.* vestis

ܐܣܛܕܝܢ στάδιον *m.* stadium

ܐܣܝܘܬܐ *f.* sanatio

ܐܣܟ recondidit

ܐܣܦܘܓܐ σπόγγος *m.* spongia

ܐܣܟܡ *vid. sub* ܣܟܡ

ܐܣܪ אָסַר vinxit, ligavit; *Ethpe.* pass.

ܐܣܘܪܐ אֵסוּר *m.* ligamen

ܐܣܬܐ *f.* paries; *pl.* ܐܣ̈ܐ

ܐܣܬܦܠ *vide sub* ܣܦܠ

ܐܥܘܠ *vid. sub* ܥܠ

ܐܥܦܐ duplum

ܐܦ אַף etiam; — ܐܦܠܐ ... ܐܦܠܐ neque ... neque

ܐܦܐ (*pl.*) אַפַּיִם facies; — ܥܠ ܐܦܝ super faciem, propter; — ܠܐܦܝ circa

ܐܦܐ אָפָה coxit

ܐܦܕܢܐ *m.* palatium

ܐܦܝܣ (*rad.* ܦܝܣ = πεῖσις) persuasit

ܐܦܠܐ (*vel* ܐܦ ܠܐ) neque

ܐܦܢ (ܐܦ + ܐܢ) etiamsi, etiam, saltem

ܐܦܨܚ (*denom. a* ܦܨܚܐ) laetificavit

ܐܦܪܝܡ *n. pr.* Ephraem

ܐܦܬܐ *f.* occasio

ܐܪܒܥ אַרְבַּע quatuor; — ܐܪܒܥܣܪ quatuordecim

ܐܪܕܝܟܠܐ *m.* architectus

ܐܪܝܐ אַרְיֵה *m.* leo

ܐܪܡܝܐ *n. pr.* Ieremias

ܐܪܢܒܐ *com.* lepus

ܐܪܥܐ אֶרֶץ *f.* terra, regio; pl. ܐܪ̈ܥܬܐ

ܐܪܥܢܐ (אֶרֶץ) terrenus, terrestris

ܐܪܘܙ (רָקַד) gavisus est

ܐܫܕ (אָשַׁד) effudit

ܐܫܟܚ *(Af.)* invenit, potuit; *Ethpe.* pass.

ܐܫܥܝܐ *n. pr.* Isaias

ܐܫܪ (*Af.* ex ܫܪ) credidit

ܐܫܬܐ *f.* fundus, ima pars; *pl.* ܐܫ̈ܬܬܐ

ܐܫܬܐ *f.* febris

ܐܫܬܘܕܝ *vide sub* ܝܕܐ

ܐܫܬܘܕܥ *vide sub* ܝܕܥ

ܐܫܬܘܦ utinam

ܐܫܬܒܩ *vide sub* ܫܒܩ

ܐܬܐ אָתָה venit; *Af.* ܐܝܬܝ adduxit

ܐܬܐ אוֹת *f.* signum

ܐܬܝܐܒ *(Ethpa.)* יָאַב appetiit

ܐܬܢܝܐ *n. pr.* Atheniensis

ܐܬܠܝܛܐ ἀθλητής *m.* athleta

ܐܬܡܠܝ אֶתְמוֹל heri

ܐܬܢܐ אָתוֹן *f.* asina

ܐܬܝܢܘܣ *n. pr.* Athenae (*al.* ܐܬܝܢܘܣ)

ܐܬܪܐ אֲתַר *m.* locus

— ܒ —

ܒܐܪܐ *vide sub* ܒܪ

ܒܐܬܐ *vid.* ܒܝܬܐ

ܒܐܫ (בָּאַשׁ) miser fuit; *Af.* laesit

ܒܒܠ *n. pr.* Babel

ܒܒܥܘ quaeso!

ܒܓܘ intra, in (*vid.* ܓܘ)

ܒܕ (ܒܕܕ) — *Ethpalp.* ܐܬܒܕܒܕ turbatus est

ܒܕܪ בָּדַר sparsit, dispersit

ܒܗܬ erubuit

ܒܗܬܬܐ *f.* confusio

ܒܘܝܐܐ *m.* consolatio (*al.* ܒܘܝܐ)

ܒܘܟܪܐ בְּכוֹר *m.* primogenitus

ܒܘܣܡܐ (בֹּשֶׂם) *m.* jucunditas

ܒܘܨܪܐ *m.* culpa

ܒܘܪܟܐ בֶּרֶךְ *f.* genu; *pl.* ܒܘܪ̈ܟܐ

ܒܘܪܟܬܐ בְּרָכָה *f.* benedictio

ܒܙ (ܒܙܙ) בָּזַז diripuit

ܒܚܝܪܐ בָּחוּר probatus

ܒܚܪ בָּחַר probavit, examinavit; *Ethpe.* pass.

ܒܛܝܠܐ (בָּטֵל) otiosus

ܒܛܢܘܬܐ (בָּטֶן) *f.* conceptio

ܒܛܝܠܐ *id. ac* ܒܛܝܠܐ

ܒܛܢ (בָּטַן) concepit

ܒܝ in me

ܒܝܐ consolatus est

ܒܹܝܡܳܐ βῆμα *f.* tribunal

ܒܶܝܢ בֵּין inter; *cum suff.* ܒܶܝܢܳܬ

ܒܺܝܪܬܳܐ *f.* palatium

ܒܺܝܫ - ܒܺܝܫܳܐ (בָּאַשׁ) malus

ܒܺܝܫܳܐܺܝܬ male

ܒܰܝܬ בֵּיתָה in, inter, cum

ܒܰܝܬ - ܒܰܝܬܳܐ בַּיִת *m.* domus, cubiculum; *pl.* ܒܳܬܶܐ — ܒܳܬܺܝܢ — ܡܳܪܶܐ ܒܰܝܬܳܐ pater familias

ܒܶܝܬ ܠܚܶܡ *n. pr.* Bethlehem

ܒܟܳܐ בָּכָה flevit

ܒܶܟܝܳܐ בְּכִי *m.* fletus

ܒܽܘܟܪܳܐ (בְּכוֹר) primus, praecox, primogenitus

ܒܟܽܠܕܽܘܟ in omni loco

ܒܟܺܝܬܳܐ בְּכוּת *f.* fletus

ܒܶܠܳܐ *m.* mens — ܐܰܝܬܺܝ ܥܰܠ ܒܶܠܳܐ adduxit in mentem

ܒܰܠܒܶܠ (*Palp.* — בָּלַל) perturbavit

ܒܰܠܚܽܘܕ solus; *adv.* tantum

ܒܠܰܥ בָּלַע absorbuit; *Ethpe.* pass.

ܒܶܠܥܳܕ בִּלְעֲדֵי absque, praeter

ܒܢܳܐ בָּנָה aedificavit

ܒܰܢܳܝܳܐ aedificator

ܒܢܳܬܳܐ *vide sub* ܒܪܰܬܳܐ

ܒܰܣܺܝܡ / ܒܰܣܺܝܡܳܐ } jucundus

ܒܰܣܺܝܡܽܘܬܳܐ בֹּשֶׂם suavitas, benignitas

ܒܣܶܡ jucundus fuit, gavisus est; *Pa.* delectavit

ܒܶܣܡܳܐ בֶּשֶׂם *m.* aroma (§ 101)

ܒܽܘܣܳܡܳܐ (בֶּשֶׂם) *m.* delectatio

ܒܣܰܪ contempsit

ܒܣܰܪ - ܒܶܣܪܳܐ בָּשָׂר *m.* caro

ܒܶܣܬܰܪ tergum; *praep.* post; — ܠܒܶܣܬܰܪ *cum suff.* post, retro

ܒܥܳܐ quaesivit, petiit, rogavit, invocavit; *Ethpe.* requisitum est

ܒܳܥܶܐ desiderans, quaerens

ܒܳܥܽܘܬܳܐ *f.* petitio

ܒܥܺܝܪܳܐ *m.* jumentum

ܒܥܶܠ - ܒܥܶܠܳܐ בַּעַל *m.* possessor, dominus

ܒܥܶܠܕܒܳܒܳܐ *m.* inimicus

ܒܥܶܠܕܒܳܒܽܘܬܳܐ *f.* inimicitia

ܒܥܶܠܕܺܝܢܳܐ *m.* adversarius

ܒܥܶܠܰܬ (*rad.* ܥܠܐ) propter

ܒܩܳܐ probavit, exploravit

ܒܨܳܐ inquisivit

ܒܨܺܝܪܳܐ imperfectus, vilis

ܒܨܰܪ בָּצַר imminuit

ܒܨܳܬܳܐ *f.* quaestio

ܒܶܣܡܽܘܬܳܐ *vide sub* ܡܶܣܡܳܐ

ܒܰܪ - ܒܪܳܐ *m.* filius; *pl.* ܒܢ̈ܝܢ — ܒܢ̈ܝܐ; *cr.* ܒܢ̈ܝ

ܒܪܳܐ בָּרָא creavit

ܒܺܐܪܳܐ בְּאֵר *f.* puteus

ܒܰܪܕܳܐ בָּרָד *m.* grando

ܒܳܪܽܘܝܳܐ בֹּרֵא creator

ܒܪܺܝܬ | ܒܪܺܝܬܳܐ בְּרִיאָה *f.* creatura, creatio; *pl.* ܒܪ̈ܝܳܬܳܐ

ܒܪܺܝܟ בָּרוּךְ benedictus

ܒܪܺܝܪ בָּרוּר simplex, purus

ܒܪܰܟ (*vel* ܒܪܶܟ) בָּרַךְ genuflexit, decubuit; *Pa.* benedixit

ܒܪܰܡ sed, profecto, imo

ܒܰܪܢܽܘܢ *n. pr.* Bar-Nun (Iosue)

ܒܰܪܢܳܫܳܐ (*vel* ܒܰܪ ܐ݀ܢܳܫܳܐ) *m.* filius hominis (=homo); *pl.* ܒܢ̈ܰܝܢܳܫܳܐ *vel* ܒܢ̈ܰܝ ܐ݀ܢܳܫܳܐ

ܒܰܪܬ - ܒܪܰܬ - ܒܰܪܬܳܐ בַּת filia; *pl.* ܒܢ̈ܳܬܳܐ - ܒܢ̈ܳܬ

ܒܳܬ (ܒܘܬ) sedit, versatus est

ܒܬܽܘܠܳܐ | ܒܬܽܘܠܬܳܐ בְּתוּלָה *f.* virgo

ܒܳܬܰܪ post; — ܕ ܒܳܬܰܪ postquam

— ܓ —

ܓܳܐܶܐ laetatus est; *Pa.* id.

ܓܰܐܝܳܐ גֵּאֶה excelsus

ܓܰܒ | ܓܰܒܳܐ (*vel* ܓܶܢܒ) *m.* latus; — ܡܶܢ ܓܰܒܳܐ a latere

ܓܒܳܐ elegit

ܓܒܶܐ | ܓܰܒܝܳܐ electus

ܓܒܺܝܠܬܳܐ גַּבְלוּת *f.* massa, figmentum

ܓܒܰܠ finxit, formavit

ܓܒܰܪ | ܓܰܒܪܳܐ גֶּבֶר vir

ܓܰܒܪܺܐܝܶܠ *n. pr.* Gabriel

ܓܰܒܪܽܘܬܳܐ גְּבוּרָה *f.* virilitas

ܓܰܓܪܬܳܐ גַּרְגְּרוֹת *f.* guttur

ܓܰܕܝܳܐ גְּדִי *m.* haedus; *pl.* ܓܶܕ̈ܝܳܐ

ܓܕܰܠ גָּדַל texuit

ܓܕܰܦ גִּדֵּף blasphemavit

ܓܕܰܫ contigit

ܓܗܽܘܢܳܐ *γέεννα* *f.* gehenna

ܓܰܘ | ܓܰܘܳܐ גַּו *m.* medium; — ܒܓܰܘ in medio

ܓܽܘܒܳܐ גֵּב *m.* puteus, carcer subterraneus

17

ܓܘܙܐ גֶּזַע *m.* truncus (succissus)

ܓܘܙܐ *f.* nux

ܓܘܢ / ܓܘܢܐ *m.* color

ܓܘܣ — *Ethpa.* diligenter quaesivit

ܓܘܫܡܐ *m.* corpus

ܓܙܒ destitutus est; — ܡܓܙܒ destitutus

ܓܐܝ (*vel* ܓܐܝܐ) laetatus est; *Ethpa.* glorificatus est

ܓܝܣܐ *m.* latro

ܓܝܪ γάρ igitur, enim, quidem

ܓܝܪܐ adulter

ܓܝܫܪܐ *vide sub* ܓܫܪܐ

ܓܠܐ גָּלָה revelavit; — ܡܓܠܝܐ manifestus

ܓܠܐ - ܓܠܝܐ manifestus

ܓܠܒܘܥ *n. pr.* Gelboë

ܓܠܘܬܐ גָּלוּת *f.* captivitas

ܓܠܙ — *Ethpe.* privatus est

ܓܠܝܢܘܬܐ *f.* revelatio

ܓܠܝܠܐ *n. pr.* Galilaea

ܓܠܝܦܐ (γλύπτω) *m.* res sculpta

ܓܡܝܪܐ (גָּמַר) perfectus

ܓܡܝܪܐܝܬ (גָּמַר) perfecte

ܓܡܝܪܘܬܐ (גָּמַר) *f.* perfectio

ܓܡܠܐ גָּמָל *com.* camelus

ܓܡܠܝܐܝܠ *n. pr.* Gamaliel

ܓܡܪ גָּמַר perfecit, completus est; *Ethpe.* perfectus est

ܓܡܘܪܐ (גָּמַר) *m.* consummatio — ܒܓܡܝܪ *adv.* omnino

ܓܢ (ܓܢܢ) גָּנַן protexit

ܓܢܐ accubuit; *Pa.* objurgavit

ܓܢܒ גָּנַב furatus est

ܓܢܒ *vide* ܓܒ

ܓܢܒܐ גַּנָּב *m.* fur

ܓܢܘܢܐ *m.* cubile

ܓܢܝܒܐ (גְּנֵבָה) furtivus

ܓܢܝܙܐ (גָּנַז) absconditus

ܓܢܢܝܐ (גַּן) *m.* hortulanus

ܓܢܣܐ γένος *m.* genus (101)

ܓܢܣܐ *vide* ܓܢܣܐ

ܓܥܐ clamavit

ܓܥܠ — *Af.* commendavit

ܓܥܬܐ (גָּעָה) *f.* clamor

ܓܦܬܐ גֶּפֶן *f.* vitis

ܓܪ (ܓܘܪ) moechatus est

ܓܪܒܐ גָּרָב *m.* lepra, leprosus

ܓܪܡܐ גֶּרֶם *m.* os, ossis

ܓܫ (*et* ܓܫܫ) גָּשַׁשׁ palpavit, exploravit; *Ethpe.* pass.

ܓܫܡ corpus induit

ܓܫܪܐ (*vel* ܓܝܫܪܐ) *m.* pons

— ܕ —

ܕ *Pron. rel.; item demons. simul ac rel. — Nota genitivi. — Particula:* quod, quia, ut, quum. — *Saepe denotat orationem directam.* (*Lect.* 30, 71)

ܕܐܒܐ זְאֵב *m.* lupus

ܕܒܚ זָבַח immolavit

ܕܒܚܐ זֶבַח *m.* sacrificium

ܕܒܚܬܐ *f.* id.

ܕܒܪ דָּבַר duxit, rapuit; *Ethpe.* pass.

ܕܒܪܐ (דֹּבֶר) *m.* campus

ܕܒܫܐ דְּבַשׁ *m.* mel

ܕܓܠܐ mendax

ܕܗܒܐ זָהָב *m.* aurum

ܕܗܢ — *Af.* saginavit

ܕܘܒܪܐ (דָּבְרָה) *m.* ratio agendi

ܕܘܗܢܐ *m.* adeps

ܕܘܘܢܐ *m.* dolor

ܕܘܝܕ *n. pr.* David

ܕܘܟܐ / ܕܘܟܬܐ *m. et f. respect.* locus

ܕܘܟܪܢ / ܕܘܟܪܢܐ זִכָּרוֹן *m.* memoria

ܕܚܝܠܐ tremendus

ܕܚܠ timuit, veneratus est

ܕܚܠ timens, venerator

ܕܚܠܐ / ܕܚܠܬܐ *m. et f. respect.* timor, cultus

ܕܝܠ (152) *cum suff.* meus, tuus, etc.

ܕܝܢ δέ vero, igitur

ܕܝܢ - ܕܝܢܐ דִּין *m.* judicium

ܕܝܢܐ דַּיָּן judex

ܕܝܢܪ - ܕܝܢܪܐ *m.* denarius

ܕܝܬܩܐ (*vel* ܕܝܐܬܝܩܝ) διαθήκη *f.* testamentum

ܕܟܐ - ܕܟܝܐ זַךְ purus

ܕܟܐ *et* ܕܟܝ זָכָה mundus fuit; *Pa.* mundavit

ܕܟܝܐܝܬ (זָכָה) pure

ܕܟܝܘܬܐ (זָכָה) *f.* puritas

ܕܟܪ זָכַר recordatus est; *Ethpe. et Ethpa.* pass.

ܕܟܪܐ זָכָר masculus, aries

ܕܠܐ sine, absque

ܕܠܚ דָּלַח turbavit, commovit

ܕܠܝܠܐ דַּל levis, paucus

ܕܠܡܐ ne forte

ܕܠܡ fortasse

ܕܡ - ܕܡܐ דָּם *m.* sanguis

ܕܡܐ דָּמָה similis fuit

ܕܡܐ - ܕܡܝܐ דּוֹמֶה similis

ܕܡܘܬ / ܕܡܘܬܐ דְּמוּת *f.* similitudo, effigies, exemplum; *pl.* ܕܡܘܬܐ

ܕܡܝܐ *(pl.)* pretium

ܕܡܟ dormivit

ܕܡܟܬܐ *f.* somnus

ܕܡܥ דָּמַע flevit

ܕܡܥܐ / ܕܡܥܬܐ דִּמְעָה *f.* lacrima

ܕܢ (ܢܕܘܢ) דּוּן judicavit; *Ethpe.* pass.

ܕܢܚ ortus est, apparuit

ܕܢܚܐ *m.* ortus, manifestatio

ܕܥܟ דָּעַךְ exstinctus est

ܕܙ (ܢܕܘܙ) דּוּץ saltavit, exultavit

ܕܩܠܐ *m.* palma

ܕܪ (ܢܕܘܪ) דּוּר habitavit

ܕܪ - ܕܪܐ דּוֹר *m.* generatio, saeculum

ܕܪܫ דָּרַשׁ inquisivit, studuit

ܕܪܫܐ דְּרִישׁ disputatio

— ܗ —

ܗ *suff.* ejus, suus, eum, eam, *etc.*

ܗܐ הֵא en, ecce

ܗܕܕ *n. pr.* (Ben-) Adad

ܗܕܝܘܛܐ ἰδιώτης stultus

ܗܕܡܐ *m.* membrum

ܗܕܝܪܐ הָדוּר ornatus

ܗܕܣܐ *n. pr.* Edessa

ܗܘ הוּא ille (121)

ܗܘ *encliticum* est (*Lect.* 26)

ܗܘ (=ܗܘ + ܗܐ) *demonstr.* is (141)

ܗܘܝܘ (=ܗܘ + ܗܘ) ipse est (126)

ܗܘܐ הָיָה fuit

ܗܘܝ הוֹי eheu!

ܗܘܢ / ܗܘܢܐ *m.* mens

ܗܝܕܝܢ tunc — ܡܢ ܗܝܕܝܢ exinde

ܗܝܟܠ / ܗܝܟܠܐ הֵיכָל *m.* templum

ܗܝܡܢ אָמַן credidit; *Ethpai.* creditus est

ܗܝܡܢܘ / ܗܝܡܢܘܬܐ אֱמוּנָה *f.* fides, veracitas

ܗܟܘܬ pariter

ܗܟܝܠ ergo

ܗܟܢ / ܗܟܢܐ אָכֵן ita, sic

ܗܠܟ הָלַךְ — *Pa.* gressus est, discessit, ambulare fecit

ܗܢ - ܗܢܐ hic, iste (139)

ܗܘܡ *f.* abyssus

ܗܦܟ הָפַךְ se vertit, convertit, mutavit; *Ethpe.* pass; *Pa.* ut *P'al*; *Af.* reddidit

ܗܪܟܐ hic; — ܠܗܪܟܐ huc

ܗܫܐ nunc

— ܘ —

ܘ וְ et

ܘܐܠܐ alioquin

ܘܪܝܕܐ *m.* vena

ܘܙܐ *com.* anser

ܘܝ - ܘܝܠܗ אוֹי vae!

ܘܠܐ *m.* velum

ܘܳܠܐ *(part.)* oportet, decet

ܘܠܐ וְלֹא et non, neque

ܘܥܕܐ עֵדָה *m.* conventus

— ܙ —

ܙܐܦܐ *m.* falsitas

ܙܒܢ emit

ܙܒܢܐ (זְמַן) *m.* tempus; — ܒܙܒܢܐ opportune; — ܒܙܒܢ aliquando

ܙܓܘܓܝܬܐ *f.* vitrum

ܙܕܝܩܐ צַדִּיק justus

ܙܕܝܩܐܝܬ צַדִּיק juste

ܙܕܝܩܘ / ܙܕܝܩܘܬܐ צְדָקָה *f.* justitia

ܙܕܩ צָדַק — *Pa.* justificavit; *Ethpa.* ܐܙܕܕܩ pass.

ܙܕܩ (צָדַק) justum, aequum est

ܙܕܩܬܐ *f.* eleemosyna

ܙܗܘܡ / ܙܗܘܡܐ (זָהַם) foetens

ܙܗܝܘܬܐ *f.* puritas

ܙܗܪ (הִזְהִיר) *Ethpe. et Ethpa.* attendit, curavit; *cum* ܡܢ =cavit

ܙܘܣ (*vel* ܙܐܘܣ) *n. pr.* Ζεύς Iupiter

ܙܥ (ܙܘܥ) motus est

ܙܝܘܐ *m.* splendor

ܙܝܙܢܐ *m.* zizania

ܙܝܬܐ זַיִת *m.* oliva

ܙܟܐ vicit

ܙܟܝ vincens, victor

ܙܟܘܪܐ mortuus evocatus, hariolus

ܙܟܘܬܐ *f.* victoria

ܙܟܝܐ victor

ܙܟܪܝܐ *n. pr.* Zacharias

ܙܠ (ܙܠܠ) זָלַל - *Af. et Pa.* inquinavit

ܙܡܝܪܬܐ זְמִרָה *f.* psalmus

ܙܡܪ זִמֵּר cecinit — *Pa.* id.; *Ethpa.* cantatus est

ܙܢܐ *m.* modus

ܙܢܝܐ זָנֶה fornicator

ܙܥܘܪ - ܙܥܘܪܐ (זְעִיר) parvus, brevis, paucus

ܙܥ (ܙܘܥ) זוּעַ tremuit; *Ethpe.* se movit; *Af.* turbavit

ܙܥܪ parvus factus est

ܙܩܝܦܐ *m.* crux

ܙܩܦ זְקַף erexit, crucifixit; *Ethpe.* pass.

ܙܪܥ זְרַע seminavit

ܙܪܥܐ זֶרַע *m.* semen

— ܚ —

ܚܐܪܘܬܐ (חֵרֵר) *f.* libertas

ܚܐܪܬܐ *adj. f.* libera

ܚܒ (ܚܒܒ) (חָבַב) exarsit; *Pa.* complexus est; *Af.* amavit

ܚܒ (ܚܘܒ) (חָיַב) defecit; *Pa.* reum fecit, damnavit

ܚܒܛ חָבַט — *Pa.* percussit

ܚܒܝܒܐ dilectus

ܚܒܠ חָבַל — *Pa.* perdidit, corrupit

ܚܒܠܐ *m.* destructio

ܚܒܪܐ - ܚܒܪܬܐ חָבֵר *m. et f. respect.* proximus, socius (= amicus)

ܚܒܫ חָבַשׁ clausit, comprehendit

ܚܓܝܣܐ claudus

ܚܓܝܪܐ claudus

ܚܓܠܐ *m.* perdrix

ܚܓܣܐ *m.* hyrax, lepusculus

ܚܕ - ܚܕܐ אֶחָד *m. et f. respect.* unus

ܚܕܐ (*et* ܚܕܝ) חָדָה gavisus est

ܚܕܐ (חָדָה) gaudens

ܚܕܘܬܐ חֶדְוָה *f.* gaudium

ܚܕܝܐ חָזֶה *m.* pectus

ܚܕܥܣܪ / ܚܕܥܣܪܐ אַחַד עָשָׂר *m. et f. respect.* undecim

ܚܕܬ חִדֵּשׁ renovavit

ܚܕܬܐ / ܚܕܬܐ חָדָשׁ *m. et f. respect.* novus

ܚܘܒ / ܚܘܒܐ חוֹב *m.* debitum

ܚܘܒܐ (חֹבָב) *m.* amor

ܚܘܘܝܬܐ *f.* serpens

ܚܘܛܪܐ חֹטֶר *m.* baculum, virga

ܚܘܝ חִוָּה indicavit, monstravit

ܚܘܝܐ *m.* serpens

ܚܘܠܛܢܐ *m.* communio

ܚܘܠܦܐ חִלּוּף *m.* mutatio

ܚܘܡܐ חֹם *m.* aestus

ܚܘܣܝܐ (חוּס) *m.* propitiatio

ܚܘܰܪ חָוַר albus factus est

ܚܘܳܪ
ܚܘܳܪܳܐ } (חָוָר) albus

ܚܙܳܐ חָזָה vidit; *Ethpe.* apparuit; *Ethpa.* pass., providit

ܚܳܙܶܐ חוֹזֶה videns

ܚܶܙܘܳܐ חָזוּת *m.* adspectus

ܚܶܙܝܳܢܳܐ חִזָּיוֹן *m.* visus

ܚܙܰܩܝܳܐ *n. pr.* Ezechias

ܚܛܳܐ חָטָא peccavit

ܚܛܳܗܳܐ חֲטָאָה *m.* peccatum

ܚܰܛܳܝܳܐ חֹטֶא peccator

ܚܛܺܝܬܳܐ חַטָּאת *f.* peccatum

ܚܛܰܦ חָטַף rapuit

ܚܶܛܬܳܐ *f.* חִטָּה triticum; *pl.* ܚܶܛܶܐ

ܚܰܝ
ܚܰܝܳܐ } חַי vivus, vivens; *st. cr.* vivit!

ܚܝܳܐ חָיָה vixit; *Af.* vivificavit, vivum servavit, salvum fecit

ܚܰܝܶܐ חַיִּים (*pl.*) *m.* vita

ܚܰܝܳܐܺܝܬ (חַי) vive

ܚܰܝܳܒ
ܚܰܝܳܒܳܐ } (חוֹב) debitor, reus, qui debuit

ܚܰܝܘܬܳܐ חַיָּה *f.* animal, animalitas, facultas vitalis

ܚܰܝܠ
ܚܰܝܠܳܐ } חַיִל *m.* virtus, vis, robur; *pl.* ܚܰܝܠܘܳܬܳܐ

ܚܰܝܠܬܳܢܳܐ (חַיִל) fortis, potens

ܚܰܝܬܳܐ (חִיּוּת) *f.* vivificatio, resurrectio

ܚܰܟܺܝܡ
ܚܰܟܺܝܡܳܐ } חָכָם sapiens

ܚܶܟܡܬܳܐ חָכְמָה *f.* sapientia

ܚܳܟܶܡ (חָכַם) cognoscens

ܚܠܶܐ - ܚܰܠܝܳܐ dulcis

ܚܘܠܳܐ *m.* dies festivus

ܚܠܰܛ miscuit

ܚܠܶܡ *Af.* הֶחְלִים sanavit

ܚܶܠܡܳܐ חֲלוֹם *m.* somnium

ܚܠܰܦ הֶחֱלִיף mutavit; *Šaf.* id; *Eštaf.* pass. et refl.

ܚܠܳܦ חֵלֶף pro; - ܕ ܚܠܳܦ propterea quod

ܚܶܠܩܳܐ חֵלֶק *m.* sors

ܚܰܡ (ܢܶܚܡܶܡ) חָמַם incaluit

ܚܡܳܐ חָם socer

ܚܡܰܠ portavit, collegit

ܚܰܡܪܳܐ חֶמֶר *m.* vinum (101)

ܚܡܳܪܳܐ חֲמוֹר *m.* asinus

ܚܰܡܫܺܝܢ חֲמִשִּׁים quinquaginta

ܚܶܡܬ (*Pa.*) ira exarsit; *Ethpa.* id.

ܚܶܡܬܳܐ *f.* ira; *pl.* ܚܶܡܘܳܬܳܐ

ܚܶܡܬܳܢܳܐ iracundus

ܚܰܢ (ܢܶܚܢ) חָנַן misertus est

ܚܢܐ *n. pr.* Anna

ܚܢܝܓܬܐ *f.* suspirium

ܚܢܝܓܐܝܬ instanter

ܚܢܢ *n. pr.* Ananus

ܚܢܢܐ חֵן misericordia, gratia

ܚܢܢܐ חָנוּן misericors

ܚܢܩ (מְחַנֵּק) suffocavit; *Ethpe.* pass.

ܚܣܕ חִסֵּד probro affecit

ܚܣܕܐ חֶסֶד *m.* ignominia, opprobrium

ܚܣܝܪܐ חָסֵר deficiens

ܚܣܡ invidit

ܚܣܡ — *cum* ܥܠ=denegavit

ܚܣܪ חָסֵר defecit

ܚܦܝܛܐܝܬ (חָפֵץ) sollicite

ܚܨܐ חָלָץ *m.* lumbus

ܚܨܕ messuit

ܚܨܕܐ *m.* messis

ܚܨܘܕܐ messor

ܚܩܠܐ *m.* ager

ܚܪ (ܚܘܪ) (שׁוּר) suspexit, aspexit, attendit ad

ܚܪܐ (חָרָה) — *Ethpe.* altercatus est

ܚܪܒ vastavit

ܚܪܒ חָרֵב vastatus est

ܚܪܒܐ חָרֵב vastatus, desertus

ܚܪܫܐ surdus

ܚܪܬܐ אַחֲרִית *f.* finis

ܚܫ (ܚܫܫ) passus est

ܚܫܐ *m.* passio, dolor

ܚܫܒ חָשַׁב numeravit, reputavit, cogitavit; *Ethpe.* id.

ܚܫܘܟܐ חֹשֶׁךְ *m.* tenebrae

ܚܫܘܟܐ | ܚܫܘܟܬܐ חָשֹׁךְ *m. et f. respect.* obscurus

ܚܫܚܐ decens, necessarius

ܚܫܟ חָשַׁךְ obscuratus est

ܚܫܡ — *Af.* cenavit

ܚܬܐ (*pro* ܐܚܬܐ) אָחוֹת soror

— ܛ —

ܛܒ טוֹב bonus fuit

ܛܒܐ *f.* ܛܒܬܐ טוֹב bonus; *fem. pl.* ܛܒܢ - ܛܒܐ bona

ܛܒ טוֹב valde, potius

ܛܒܘܠܪܐ *m.* tabularius

ܛܒܘܬܐ טוֹב *f.* bonitas

ܛܒܝܐ צְבִי *m.* capreolus

ܛܒܥ טָבַע — *Pa.* immersit

ܛܒܥ (טָבַע) signans

ܛܘܒܐ טוֹב bonum, beatitudo; *pl. c. suff.* beatus, beati...

ܛܘܒܬܢܘܬܐ (טוב) *f.* beatitas

ܛܘܒܬܢܐ (טוב) beatus

ܛܘܗܡܐ *m.* familia, stirps

ܛܘܥܝܢ *(st. abs.) m.* error

ܛܘܦܢܐ *m.* diluvium

ܛܘܦܬܐ נָטָף *f.* gutta

ܛܘܪ - ܛܘܪܐ (צור) *m.* mons

ܛܝܒܘܬܐ *f.* gratia

ܛܝܪܐ טִירָה *m.* ovile

ܛܟܐ *vel* ܛܟ τάχα forte

ܛܠܐ - ܛܠܝܐ puer, juvenis (*Lect.* 66)

ܛܠܝܘܬܐ *f.* pueritia, juventus

ܛܠܘܡܐ oppressus

ܛܠܝܬܐ puella; *pl.* ܛܠܝܬܐ

ܛܠܠ טְלַל obumbravit

ܛܠܡ laesit, fraudavit

ܛܠܠܬܐ (טְלָל) *f.* umbra

ܛܠܦ (*et* ܛܠܦ) consummatus est; *Ethpa.* id.

ܛܠܪܐ *m.* caliga

ܛܡܐ טַמֵּא polluit

ܛܡܐ טָמֵא impurus

ܛܡܐܐ *emph. m. et abs. f.* impurus

ܛܡܐܘܬܐ טֻמְאָה *f.* immundities

ܛܢ (ܛܢܝ) aemulatus est; *Af.* ad invidiam provocavit

ܛܢܦܐ immundus

ܛܥܐ תָּעָה periit, defecit, oblitus est; *Af.* seduxit

ܛܥܝܐ *(pl.)* תֹּעִים haeretici

ܛܥܝܘܬܐ תּוֹעָה *f.* error, ignorantia

ܛܥܡܐ טַעַם *m.* degustatio

ܛܥܢ טָעַן portavit, oneravit; *Part. pass. saepius act.*=portans

ܛܥܢܐ (טָעֲי) *m.* onus

ܛܫܐ (*et* ܛܫܝ) latuit; *Ethpe.* celatus est; *Pa.* occultavit

— ܝ —

ܝܐܐ *(Part)* יָאֶה decens, conveniens, pulchrum est

ܝܐܒ יָאַב cupivit

ܝܒܫ יָבֵשׁ aruit

ܝܕܐ — *Af.* ܐܘܕܝ הוֹדָה confessus est; *Eštaf.* ܐܫܬܘܕܝ promisit

ܐܝܕܐ - ܝܕ יַד *f.* manus; — ܒܝܕ ope, per, medio; — ܒܝܕ ܕ propterea quod

ܝܕܘܥܢܐ יִדְּעֹנִי *m.* hariolus

ܝܕܥ יָדַע scivit, cognovit; *Ethpe.* pass; *Af.* ܐܘܕܥ manifestavit; *Eštaf.* ܐܫܬܘܕܥ intellexit

ܝܕܥ יֹדֵעַ sciens

ܝܕܥ / ܝܕܥܐ (ידע) *m.* nota, signum

ܝܕܥܬܐ דַּעַת *f.* scientia, cognitio

ܝܗܒ יָהַב dedit

ܗܒ (הַב) dans

ܝܗܘܕܐ *n. pr.* Iuda

ܝܗܘܕܝܐ *n. pr.* Iudaeus

ܝܘܐܒ *n. pr.* Ioab

ܝܘܠܦܢܐ (אִלֵּף) *m.* doctrina, institutio, inventio

ܝܘܡ | ܝܘܡܐ | יוֹם *m.* dies; *pl.* ܝܘܡܬܐ — ܝܘܡܝܢ — ܝܘܡܬܐ

ܝܘܡܢ | ܝܘܡܢܐ | (יוֹמָם) hodie

ܝܘܢܢ *n. pr.* Ionas

ܝܘܣܦ *n. pr.* Ioseph

ܝܘܩܪܐ (יֹקֶר) *m.* pondus

ܝܘܪܕܢܢ *n. pr.* Iordanis

ܝܘܫܦܛ *n. pr.* Iosaphat

ܝܚܝܕܐ יָחִיד unicus

ܝܚܝܕܝܐ יָחִיד unicus, solitarius; *subst.* monachus

ܝܠܕ יָלַד peperit, genuit; *Af.* genuit, obstetricio functa est *mulier*

ܝܠܕܐ | ܝܠܕܐ | (יָלָד) *m.* nativitas, progenies, partus

ܝܠܘܕܐ | ܝܠܘܕܬܐ | יַלְדוּת *m. et f. respect.* infans

ܡܘܠܕܐ יֹלֵד genitor

ܬܘܠܕܬܐ (הֻלֶּדֶת) *f.* nativitas

ܝܠܠ — הֵילִיל ejulavit

ܝܠܦ (אָלַף = ܐܝܠܦ) didicit; *Pa.* ܐܠܦ docuit (226)

ܝܡܐ יָם *m.* mare, fluvius

ܝܡܐ juravit

ܝܡܝܢܐ יָמִין dexter, dextera manus

ܝܡܬܐ *f.* lacus

ܝܣܪܝܠ (*vel* ܐܝܣܪܐܝܠ) *n. pr.* Israel

ܝܥܐ יָצָא germinavit

ܝܥܢܘܬܐ *f.* aviditas, cupiditas

ܝܥܩܘܒ *n. pr.* Iacob

ܝܨܦ sollicitus fuit, curam gessit

ܝܨܝܦ curam gerens

ܝܩܕ יָקַד arsit, combustus est

ܝܩܕܢܐ יְקוֹד *m.* combustio

ܝܩܝܪ | ܝܩܝܪܐ | יַקִּיר gravis, pretiosus

ܝܩܪ יָקַר gravis fuit; *Pa.* honoravit

ܝܪܒ magnus fuit

ܝܪܟ אָרַךְ longus fuit

ܝܪܚܐ יָרֵחַ *m.* mensis

ܝܪܬ יָרַשׁ heres fuit, possedit

ܝܪܬܐ יוֹרֵשׁ *m.* heres

ܝܪܬܘܬܐ יְרֻשָּׁה *f.* hereditas

ܝܫܘܥ *n. pr.* Iesus (119)

ܝܫܛ — *Af.* extendit, porrexit

ܝܬ - ܝܬܐ יֵשׁ *com.* essentia; *praep. acc.*

ܝܬܒ יָשַׁב sedit

ܝܬܝܪ / ܝܬܝܪܐ יָתֵר multus, major, praestantior

ܝܬܝܪ יַתִּירָה *adv.* magis

ܝܬܪ יָתַר superfuit

— ܟ —

ܟܐ כֹּה hîc; ܠܟܐ ܘܠܟܐ huc illuc

ܟܐܐ (נִבְאָה) increpuit

ܟܐܒ כָּאֵב doluit

ܟܐܒܐ כְּאֵב *m.* dolor, infirmitas

ܟܐܢ / ܟܐܢܐ כֵּן rectus, justus

ܟܐܢܘ / ܟܐܢܘܬܐ נְכוֹנָה *f.* justitia

ܟܐܢܐܝܬ (כֵּן) juste

ܟܐܦܐ כֵּף *m.* lapis, petra

ܟܐܪ reprehendit

ܟܒܫ כָּבַשׁ calcavit

ܟܕ כְּדִי quum, quando

ܟܕܒܐ כְּדַב mendax

ܟܕܘ — ܡܢ ܟܕܘ מִן דִּי jam

ܟܗܢ / ܟܗܢܐ כֹּהֵן sacerdos

ܟܘܒܐ *m.* spina

ܟܘܡܪܘܬܐ כְּהֻנָּה *m.* sacerdotium

ܟܘܪ abstinuit

ܟܘܪ se retrahens

ܟܘܟܒܐ כּוֹכָב *m.* stella

ܟܘܪܗܢܐ *m.* morbus, langor

ܟܘܪܣܝܐ כִּסֵּא *m.* thronus; *pl.* ܟܘܪܣܘܢ *et* ܟܘܪܣܘܬܐ

ܟܘܬܝܢܐ *χιτών* *f.* tunica

ܟܘܬܡܬܐ (נִכְתַּם) *f.* macula; *pl.* ܟܘ̈ܬܡܬܐ

ܟܝ quaeso, ergo, certe

ܟܝܠܐ (כּוּל) *m.* mensura

ܟܠܝܬܐ *f.* prominentia

ܟܝܢܐ (כּוּן) *m.* natura

ܟܠ (ܟܘܠ) (כֹּל) omnis; — ܟܠܝܘܡ singulis diebus; — ܟܠ ܡܕܡ omnia; — ܟܠܢܫ unusquisque

ܟܠܐ כָּלָא cohibuit

ܟܠܒܐ כֶּלֶב *m.* canis

ܟܠܝܠܐ כְּלִיל *m.* corona

ܟܠܬܐ כַּלָּה sponsa

ܟܡ (ܟܘܡ) denegavit

ܟܡܐ כַּמָּה quam, quantum; — ܟܡܐ ܕ quantum; — ܐܟܡܐ ܕ quemadmodum

ܟܡܪ (נִכְמַר) maestus fuit

ܟܢ (ܟܘܢ) (כּוּן) factus est

ܟܢܐ *m.* stirps (=pullus)

ܟܢܘܫܬܐ (כְּנֵס) *f.* coetus, ecclesia, synagoga

ܟܢܝܟܘܬܐ *f.* moderatio animi

ܟܢܦܐ כָּנָף *f.* ala; sinus *matris*; *pl.* ܟܢܦܐ et ܟܢܦܬܐ

ܟܢܪܐ כִּנּוֹר *m.* cithara

ܟܢܫ כָּנַס collegit, congregatus est; *Pa.* congregavit; *Ethpa.* convenit

ܟܢܫ כֹּנֵס congregans

ܟܢܫ - ܟܢܫܐ (כָּנַס) *m.* turma, turba

ܟܢܬܐ כְּנָת *m. et f.* sodalis, aequalis, socius

ܟܣ (ܟܣܣ) — *Af.* reprehendit

ܟܣܐ כָּסָה operuit; *Pa.* abscondit; *Ethpa.* pass.

ܟܣܐ - ܟܣܝܐ כָּסוּי latens, absconditus

ܟܣܐ כּוֹס *m.* calix

ܟܣܝܘܬܐ (כָּסָה) *f.* absconsio

ܟܣܦܐ כֶּסֶף *m.* argentum

ܟܦ (ܟܦܦ) כָּפַף curvavit

ܟܦܘܪܐ *m.* infidelis, apostata

ܟܦܝܪ *part. pass.* maledictus

ܟܦܢܐ | ܟܦܢܘܬܐ } כָּפָן *m. et f. respect.* fames

ܟܦܪ כָּפַר — ܒ ܟܦܪ abnegavit

ܟܦܘܪܐ ingratus

ܟܪܗ aegrotavit

ܟܪܙ praedicavit; *Af.* annuntiavit

ܟܪܝܗܐ infirmus, debilis

ܟܪܝܗܘܬܐ *f.* langor

ܟܪܝܘܬܐ *f.* angustia, tristitia

ܟܪܣܛܝܢܐ χριστιανός christianus

ܟܪܟ — *part. pass.* circumdans; *Ethpe.* circuivit

ܟܪܟܐ *m.* civitas munita

ܟܪܡܐ כֶּרֶם *m.* vinea

ܟܪܡܠܐ *n. pr.* Carmelus

ܟܪܣܐ *f.* venter, uterus

ܟܫܝܪܐ (כָּשֵׁר) fortunatus

ܟܫܠ כָּשַׁל — *Ethpe.* scandalizatus est

ܟܫܪ כָּשַׁר — *Af.* diligenter se gessit

ܟܬܒ כָּתַב scripsit

ܟܬܘܒ | ܟܬܘܒܐ } כֹּתֵב *m.* scriba

ܟܬܒ | ܟܬܒܐ } כְּתָב *m.* scriptura, liber, inscriptio

ܟܬܝܒ כָּתוּב scriptum

ܟܬܝܫ / ܟܬܝܫܐ } כָּתַשׁ vexatus

ܟܬܫ כָּתַשׁ — *Ethpa.* dimicavit

— ܠ —

ܠ ל *Partic. praef. dat. et accusativi*; ad, in, coram, inter

ܠܐ לֹא non; — ܕܠܐ absque

ܠܐܝ לָאָה fessus est

ܠܒܐ לֵב *m.* cor; *pl.* ܠܒܘܬܐ et ܠܒܘܬܐ

ܠܒܘܢܬܐ לְבוֹנָה *f.* thus

ܠܒܘܫܐ לְבוּשׁ *m.* vestis

ܠܒܝܒܘܬܐ (לְבָבוֹת) *f.* fortitudo

ܠܒܟ tenuit; *part. pass.* ܠܒܝܟ *saepe act.* tenens, retinens

ܠܒܢܢ *n. pr.* Libanus

ܠܒܪ לְבַר praeter, absque

ܠܒܫ לָבֵשׁ induit

ܠܒܘܫܐ לְבֻשׁ *m.* vestis

ܠܗܘ (ܠܐ + ܗܘ) non, nec

ܠܘܐ לָוָה comitatus est; *Ethpa.* adhaesit

ܠܘܙܐ לוּז *m.* amygdala

ܠܘܝܐ *n. pr.* Levita

ܠܘܩܒܠ קָבָל contra, obviam

ܠܘܩܕܡ (מִקֶּדֶם) prius

ܠܘܬ ad, coram, apud

ܠܚܐ delevit

ܠܚܕܕܐ (ܠ + ܚܕ + ܚܕ) ad invicem

ܠܚܡܐ לֶחֶם *m.* panis

ܠܛ (לוּט) maledixit

ܠܝ לִי mihi

ܠܝܛ / ܠܝܛܐ } maledictus, execratus

ܠܝܬ (ܠܐ + ܐܝܬ) non est

ܠܠܝܐ (*vel* ܠܠܝܐ) לַיְלָה *m.* nox

ܠܡ quidem, scilicet, nempe

ܠܡܐ לָמָה ad quid, numquid; — ܕܠܡܐ ne forte

ܠܡܦܐܕܐ *m.* lampas

ܠܣܛܝܐ λεστής *m.* latro

ܠܥܒ — *Ethpa.* voluptatibus indulsit

ܠܥܝܢ לְעֵינֵי coram

ܠܥܠ sursum, desuper; cum ܡܢ = supra

ܠܥܣ manducavit

ܠܩܝܫܐ (לָקִשׁ) serotinus

ܠܫ לוּשׁ depsuit

ܠܫܢܐ לָשׁוֹן *m.* lingua

ܠܫܢܘܬܐ (לָשׁוֹן) *f.* loquacitas

ܠܬܚܬ לְמִתַּחַת infra

— ܡ —

ܡܐ מָה quid, quam

ܡܐ ܕ quod, quando, quum

ܡܐܐ מֵאָה centum

ܡܐܢ מָאַן abhorruit, fastidivit

ܡܐܢ - ܡܐܢܐ מָאֵן taediosus

ܡܐܢܐ *m.* vas, vestis, arma

ܡܐܟܘܠܬܐ מַאֲכֶלֶת *f.* cibus

ܡܐܬܝܐ | (*rad.* ܐܬܐ) *m. et f. respect.*
ܡܐܬܝܬܐ | adventus

ܡܐܬܝܢ מָאתַיִם ducenti

ܡܒܪܙܢܐ promulgans, legifer

ܡܒܕܪ (בָּזַר) dispersus

ܡܒܘܥܐ (*rad.* ܢܒܥ) *m.* fons, scaturigo

ܡܒܪܟ מְבֹרָךְ benedictus

ܡܓܙܒ *vid. sub* ܓܙܒ

ܡܓܕܠܐ *vide sub* ܓܕܠܐ

ܡܓܢ frustra, gratis

ܡܓܪܬܐ (*rad.* ܢܓܪ) *f.* patientia (= ܡܓܪܬ ܪܘܚܐ)

ܡܕܒܚܐ מִזְבֵּחַ *m.* altare

ܡܕܒܪܐ מִדְבָּר *m.* desertus

ܡܕܒܪܢܐ (דָּבַר) *m.* dux

ܡܕܝܢ itaque, igitur

ܡܕܝܢܐ | (מְדִינָה) *f.* civitas
ܡܕܝܢܬܐ |

ܡܕܡ aliquid, quidquam; — ܟܠ ܡܕܡ omnia

ܡܕܡ ܕ quod; — ܗܘ ܡܕܡ ܕ illud quod

ܡܕܢܚܐ *m.* Oriens

ܡܗܝܡܢ | (נֶאֱמָן) credens Deo, fidelis
ܡܗܝܡܢܐ |

ܡܗܝܡܢ מַאֲמִין tutus, fidelis; *trop.* eunuchus

ܡܘܒܠܐ (*rad.* ܝܒܠ) *f.* onus

ܡܘܗܒܬܐ (*rad.* ܝܗܒ) *f.* donum, charisma

ܡܘܝܩܐ *m.* irrisio

ܡܘܟܟܐ *m.* humilitas

ܡܘܠܕܐ (*rad.* ܝܠܕ) *m.* generatio, nativitas

ܡܘܠܝܐ (*rad.* ܡܠܐ) מְלוֹא *m.* plenitudo

ܡܘܡܐ מְאוּם *m.* macula

ܡܘܡܬܐ (*rad.* ܝܡܐ) *f.* juramentum

ܡܘܩܪ (*rad.* ܝܩܪ) magni aestimans

ܡܘܫܐ *n. pr.* Moyses

ܡܘܫܚܬܐ | מְשָׂחָה *f.* mensura
ܡܫܘܚܬܐ |

ܡܘܬܐ מָוֶת *m.* mors

ܡܘܬܢܐ (מָוֶת) *m.* pestilentia

ܡܙܓ *μίσγω* miscuit

ܡܚܐ מָחָא verberavit, percussit, induit, invasit

ܡܚܒܠܢܐ (חָבַל) *m.* corrumpens

ܡܚܕܐ (ܡܢ + ܚܕܐ) subito

ܡܚܘܬܐ *f.* vulnus

ܡܚܝܠܐ (חָלָה) *m.* pauper

ܡܚܪ מָחָר cras

ܡܚܫܒܬܐ מַחֲשָׁבָה *f.* cogitatio, mens

ܡܛܐ מָצָה contigit, pervenit; *Pa.* attigit, pervenit

ܡܛܠ / ܡܛܠܕ propter; — ܕ ܡܛܠ quia, ut, propterea quod

ܡܛܠܗܕܐ propter hoc; ܡܛܠܗܢܐ *id.*

ܡܛܠܡܢܐ ut quid

ܡܛܪܐ מָטָר *m.* pluvia

ܡܛܫܝܐ absconditus (=in occulto, privatim gustatus)

ܡܝܐ מַיִם (*pl.*) aqua vel aquae

ܡܝܩܪ (יָקָר) pretiosus, venerandus

ܡܝܬ / ܡܝܬܐ מֵת mortuus

ܡܝܬ (ܡܘܬ) מוּת mortuus est

ܡܟܐ (ܡܢ + ܟܐ) hinc

ܡܟܝܟܐ (מָכַךְ) humilis

ܡܟܝܟܘܬܐ *f.* humilitas

ܡܟܝܠ (ܡܢ + ܟܝܠ) nunc, igitur jam

ܡܟܟ (מָכַךְ) humiliavit

ܡܟܢܫ (כָּנַס) congregans

ܡܟܪ מָכַר desponsavit

ܡܟܫܘܠܐ מִכְשׁוֹל *m.* scandalum

ܡܠܐ מָלֵא implevit; *Pa.* subvenit

ܡܠܐ - ܡܠܝܐ מָלֵא plenus

ܡܠܬܐ - ܡܠܐ מִלָּה *f.* verbum

ܡܠܝܐ מְלֵאָה *m.* plenitudo

ܡܠܐܟܐ מַלְאָךְ angelus

ܡܠܐܟܝ *n. pr.* Malachias

ܡܠܚܐ מֶלַח *f.* sal

ܡܠܝܚܐ (מָלַח) salsus

ܡܡܠܠܘܬܐ (מָלַל) *f.* rationalitas

ܡܠܟ (נִמְלַךְ) consiliatus est, promisit; — *Af.* regnavit; — *c.* ܥܠ = invasit

ܡܠܟ / ܡܠܟܐ מֶלֶךְ *m.* rex

ܡܠܟܐ *m.* consilium

ܡܠܟܘ / ܡܠܟܘܬܐ מַלְכוּת *f.* regnum, dignitas regia; *pl.* ܡܠܟܘ̈ܬܐ

ܡܠܟܘܬܘܬܐ *f.* dignitas regia

ܡܠܟܬܐ מַלְכָּה *f.* regina

ܡܠܠ מָלַל locutus est

ܡܠܦܢܐ (אָלַף) *m.* magister, doctor

ܡܡܘܢܐ *m.* divitiae

ܡܡܠܠܐ (*vel* ܡܡܠܠܐ) *m.* sermo

ܡܡܬܘܡ (ܡܢ ܡܬܘܡ) umquam

ܡܢ - ܡܢܐ quid, quomodo?; – ܠܡܢܐ ad quid; ܡܢܗ (146)

ܡܢ quis, quae?; — ܡܢ ܕ quicumque; ܡܢܘ (146)

ܡܢ μέν quidem

ܡܢ מִן a, ab, e, ex; — ܡܢ ܒܬܪ ܕ postquam

ܡܢܐ מָנָה numeravit

ܡܢܝܢܐ (מָנָה) *f.* computatio

ܡܢܢܐ מָן *m.* manna

ܡܢܬܐ מְנָת *f.* pars; *pl.* ܡܢܘ̈ܢ *et* ܡܢܘ̈ܬܐ

ܡܣܬܐ *f.* capillus

ܡܣܒܪܢܘܬܐ *f.* opinio

ܡܣܓܐ multiplicans

ܡܣܝܒܪܢܘܬܐ *f.* patientia

ܡܣܟܢ (מִסְכֵּן) depauperavit; *Ethpa.* pauper factus est

ܡܣܟܢܐ (*vel* ܡܣܟܝܢܐ) מִסְכֵּן pauper

ܡܣܟܢܘܬܐ מִסְכֵּנוּת *f.* paupertas

ܡܥܒܕܢܘܬܐ (עָבַד) *f.* opus, negotium

ܡܥܒܪܬܐ מַעְבָּר *f.* canalis

ܡܥܘܪܐ (*rad.* ܥܘܪ) עִוֵּר caecus

ܡܥܠܐ / ܡܥܠܬܐ (*rad.* ܥܠ) *m. et f. respect.* introitus

ܡܥܡܘܕܝܬܐ *f.* ablutio, baptisma

ܡܐܢܝ *n. pr.* Manes

ܡܥܝܩܐ (*rad.* ܥܩ) afflictus

ܡܥܪܒܐ מַעֲרָב *m.* Occidens

ܡܥܪܬܐ *f.* caverna; *pl.* ܡܥܪ̈ܐ

ܡܨܐ מוֹצֵא potens

ܡܨܠܡܢܐ (צֶלֶם) *m.* pictor

ܡܨܥܬܐ *f.* medium; *st. cr.* ܡܨܥܬ inter

ܡܨܪܝܢ *n. pr.* Aegyptus

ܡܩ (ܡܩܡܩ) (הֵמִיק) — *Pa.* irrisit

ܡܩܒܠ (קִבֵּל) accipiens

ܡܪ (ܡܪܪ) מָרַר amarus fuit

ܡܪܐ - ܡܪܝܐ Dominus; *it.* ܡܪܐ-ܡܪܐ dominus, possessor (*Lect.* 66)

ܡܪܒܝ (*rad.* ܪܒܐ) saginatus

ܡܪܒܥܐ *m.* uterus

ܡܪܕܐ / ܡܪܕܝܐ (*rad.* ܪܕܐ) *m.* cursus

ܡܪܕܘܬܐ (id.) *f.* cursus, doctrina

ܡܪܕܝܬ / ܡܪܕܝܬܐ (id.) *f.* fluxus, cursus

ܡܪܘܡܐ מָרוֹם *m.* altitudo

ܡܪ̈ܘܬܐ (*pl.*) bona

ܡܪܚ (מָרָה) ausus est

ܡܪܚܡܢܐ רַחֲמָנִי misericors

ܡܪܚܡܢܘܬܐ רַחֲמִים *f.* misericordia

ܡܪܚܦܢܐ *m.* misericors

ܡܪܝ - ܡܪܢܐ (*a* ܡܪܐ *c. suff.*) Domine! ܡܪܝ dominus meus, beatus

ܡܪܝܡ *n. pr.* Maria

ܡܪܝܪܐ מְרִירִי amarus

ܡܪܟܒܬܐ מֶרְכָּבָה *f.* currus

ܡܪܡܪ (הִתְמַרְמַר) moerore exacerbatus est

ܡܪܥܐ (מָרַץ) aegrotus

ܡܪܥܝܬܐ מַרְעִית *f.* grex

ܡܪܩܘܕܬܐ *f.* planctus

ܡܪܢܝܘܬܐ *f.* reprehensio, admonitio, culpa

ܡܪܬܐ *f.* venenum *serpentis*

ܡܫ (ܡܘܫ) מוּשׁ palpavit; *Ethpe.* pass.

ܡܫܚܐ *m.* oleum

ܡܫܚ מָשַׁח unxit

ܡܫܝܚܐ מָשִׁיחַ Christus (=unctus)

ܡܫܝܚܘܬܐ מִשְׁחָה *f.* unctio

ܡܫܟܚ inveniens, potens, possibilis

ܡܫܟܢ | מִשְׁכָּן *m.* domicilium; —

ܡܫܟܢܐ | ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ tabernaculum foederis

ܡܫܡܠܝܐ (*ex* ܫܡܠܝ — ܡܠܐ) perfectus

ܡܫܡܫܢܐ *m.* minister

ܡܫܝܦܐ *m.* phtisicus

ܡܫܪܝܬܐ *f.* exercitus, castra

ܡܫܬܘܬܐ (*rad.* ܫܬܐ) מִשְׁתֶּה *f.* convivium

ܡܫܬܝܐ (*rad.* ܫܬܐ) מִשְׁתֶּה *m.* potus

ܡܬܘܡ umquam

ܡܬܩ מָתַק suxit

— ܢ —

ܢܐ נָא quaeso!

ܢܒܝܐ נָבִיא propheta

ܢܒܝܘܬܐ נְבוּאָה *f.* vaticinium

ܢܒܝܬܐ נְבִיאָה prophetissa

ܢܒܥ נָבַע scaturivit

ܢܓܕ traxit

ܢܓܗ נָגַהּ illuxit

ܢܓܝܪܐ patiens (*seq.* ܪܘܚܐ)

ܢܓܪ prolongatus est; *Af.* ܐܓܪ ܪܘܚܐ longanimis fuit

ܢܕ (ܢܕܕ) נָדַד abominatus est

ܢܕ (ܢܘܕ) נוּד commotus est

ܝܕܥ יָדַע novit

ܢܗܝܪܐ (נְהָרָה) lucidus, fulgens; *subst.* lumen

ܢܗܪ נָהַר splenduit, illuxit; *Pa. et Af.* illuminavit

ܢܗܪܐ נָהָר *m.* fluvius

ܢܘܗܪܐ נְהָרָה *m.* lux

ܢܘܚ *n. pr.* Noë

ܢܘܚܡܐ *m.* resurrectio

ܢܘܟܪܝ / ܢܘܟܪܝܐ } נָכְרִי alienus, extraneus

ܢܘܢܐ *m.* piscis

ܢܘܪܐ (נִיר) *f.* ignis

ܢܘܪܒܐ *m.* frons, dis

ܢܚ (ܢܘܚ) נוּחַ quievit

ܢܫܒ languit

ܢܚܠܐ נַחַל *m.* torrens

ܢܚܡ resuscitavit

ܢܚܫܐ נְחֹשֶׁת *m.* aes

ܢܚܬ נָחַת descendit

ܢܚܬܐ *m.* vestimentum, pallium

ܢܛܘܪܐ / ܢܛܘܪܬܐ } (נָטַר) *m. et f. respect.* observatio

ܢܛܪ נָטַר custodivit, conservavit

ܢܳܛܪ נוֹטֵר custodiens

ܢܝܚܐ נִיחוֹחַ *m.* quies

ܢܝܚܘܬܐ (מְנוּחָה) *f.* mansuetudo

ܢܝܠܘܣ *n. pr.* Nilus

ܢܝܣܢ *n. pr.* Nisan (Aprilis=ver)

ܢܝܪܐ (מָנוֹר) *m.* jugum

ܢܟܐ (הִכָּה) nocuit; *Af.* id.

ܢܟܠܐ *m.* fraus

ܢܟܠ נָכַל decepit

ܢܟܣ jugulavit

ܢܟܣܐ נְכָסִם; *pl.* opes

ܢܟܣܬܐ *f.* immolatio

ܢܟܦ (*vel* ܢܟܦ) veritus est

ܢܟܦܐ pudicus, sobrius

ܢܟܪ נִכַּר removit; *Ethpali* pass.

ܢܟܬ momordit

ܢܡܘܣܐ νόμος *m.* lex

ܢܡ (ܢܘܡ) נוּם dormivit

ܢܡܪܐ נָמֵר *m.* tigris

ܢܣܐ — *Pa.* נִסָּה tentavit; *Ethpa.* pass.

ܢܣܒ cepit, accepit; — ܢܳܣܒ ܒܐܦܐ hypocrita

ܢܣܝܘܢܐ (מַסָּה) *m.* tentatio

ܢܣܟ נָסַךְ fudit

ܢܦܠ נָפַל cecidit; *Af.* dejecit

ܢܦܫ *vide sub* ܦܫ

ܢܦܨ נָפַץ excussit

ܢܦܩ exivit, egressus est; *Af.* eduxit, ejecit

ܢܦܫܐ נֶפֶשׁ *f.* anima; *pl.* ܢܦܫ̈ܢ *et* ܢܦܫ̈ܬܐ

ܢܨܚ (נִצֵּחַ) — *Ethpa.* triumphavit

ܢܩܒܬܐ נְקֵבָה femina

ܢܩܦ adhaesit

ܢܫ *vide sub* ܐܢܫ

ܢܫܐ *vide sub* ܐܢܬܬܐ

ܢܫܒ נָשַׁב flavit

ܢܫܩ נָשַׁק — *Pa.* pluries osculatus est

ܢܫܪܐ נֶשֶׁר *m.* aquila

ܢܬܠ נָתַן — *defect; usurpatur tantum in Impf.* = ܢܬܠ dabit *et Inf.* = ܡܬܠ dare

ܢܬܢ *n. pr.* Nathan

— ܣ —

ܣܐܒ שִׂיב senuit

ܣܐܡܐ *m.* argentum

ܣܐܢ (סְאֵן) se calceavit

ܣܒ / ܣܒܐ שָׂב senex

ܣܒܠܬܐ *f.* scala

ܣܒܥ שְׂבַע — *Pa.* satiavit

ܣܒܪ (שְׂבַר) opinatus est; *Pa.* speravit, evangelizavit

ܣܒܪܐ שֵׂבֶר *m.* spes

ܣܒܪܬܐ *f.* laetum nuntium (=Evangelium)

ܣܓܕ סְגַד adoravit

ܣܓܕ (סְגַד) adorans

ܣܓܕܬܐ (סְגַד) *f.* adoratio

ܣܓܝ שְׂגָה multus fuit

ܣܓܝ שַׂגִּיא multus, magnus; *adv.* multum

ܣܓܝܐܐ שַׂגִּיא multus, magnus

ܣܓܝܕ / ܣܓܝܕܐ (סְגַד) adorandus

ܣܕܪ סַדַּר disposuit

ܣܗܕ (שְׂהֵד) testificatus est; *Af.* testimonium dedit

ܣܗܕ / ܣܗܕܐ שָׂהֵד *m.* testis

ܣܗܕܘܬܐ (שְׂהֵד) *f.* testimonium

ܣܗܪܐ *com.* luna

ܣܘܓܐܐ (שְׂגָה) *m.* multitudo; *adv.* multum

ܣܘܟܐ / ܣܘܟܬܐ (סֻכָּה) *f.* ramus

ܣܘܠܩܐ *m.* ascensio

ܣܘܢܩܐ *m.* indigentia

ܣܘܣܝܐ סוּס equus

ܣܘܥܪܢܐ *m.* actio, negotium

ܣܘܦ / ܣܝܦܐ סוֹף *m.* limes

ܣܘܝܪܘܣ *n. pr.* Severus

ܣܘܪܚܢ / ܣܘܪܚܢܐ *m.* damnum

ܣܘܪܝܝܐ Syrus

ܣܚܐ שְׂחָה se lavit, natavit

ܣܚܦ שְׂחַף vicit, exstirpavit

ܣܛܡ סָתַם occlusit

ܣܛܢܐ שָׂטָן Satanas

ܣܝܒܪ pertulit, sustinuit

ܣܝܟ (*Pa. e rad.* ܣܟ) finibus conclusit; *Ethpa.* pass.

ܬܣܝܡܬܐ (תְּשׂוּמֶת) *f.* thesaurus

ܣܟ (ܣܘܟ) terminavit

ܣܟܝ *(Pa.)* exspectavit

ܣܟܐ *m.* finis; — ܕܠܐ ܣܟܐ infinitus

ܣܟܝܢܐ שַׂכִּין *f.* culter

ܣܟܟ confixit

ܣܟܠ (סָכָל) — *Af.* deliquit, malum intulit; *Ethpa.* ܐܣܬܟܠ הִשְׂכִּיל intellexit

ܣܟܠܐ סָכָל stultus

ܣܟܠܘܬܐ (סִכְלוּת) *f.* stultitia, error, peccatum

ܣܟܪ (נִסְכַּר) clausit, obstruxit

ܣܠܐ contempsit; *Af.* rejecit

ܣܠܩ ascendit; *Af.* ܐܣܩ eduxit, suscitavit, obtulit *sacrificium* (260)

ܣܡ - ܣܡܐ סַם *m.* pharmacum, color (101) — ܣܡ ܚܝܐ medicamentum vitae (=Christus) — ܣܡ ܡܘܬܐ venenum

ܣܡ (ܣܝܡ) שׂוּם posuit, apposuit; *Ethpe.* pass.

ܣܡܝܐ caecus

ܣܡܟ סָמַךְ recreavit, sustinuit; *Ethpe.* pass; *Pa.* sustentavit

ܣܢܐ שְׂנֵא odivit

ܣܢܐܐ שׂנֵא inimicus

ܣܢܝܐ - ܣܢܝܐ שָׂנִיא odiosus, turpis, pravus

ܣܢܘܢܝܬܐ *f.* hirundo

ܣܢܝܐܝܬ (שָׂנִיא) prave, male

ܣܢܝܩ / ܣܢܝܩܐ indigens, pauper

ܣܢܝܩܘܬܐ *f.* indigentia

ܣܢܩ indiguit

ܣܣܐ סַס *m.* tinea

ܣܥܪ visitavit, fecit, patravit

ܣܥܪܐ שֵׂעָר *m.* crines, pilus

ܣܦܝܢܬܐ סְפִינָה *f.* navis

ܣܦܩ (סְפֵק) suffecit

ܣܦܪܐ סֹפֵר *m.* scriba

ܣܦܪ / ܣܦܪܐ סֵפֶר *m.* liber

ܣܦܬܐ שָׂפָה *f.* labium; *pl.* ܣܦܘܬܐ

ܣܩ *vide* ܣܠܩ

ܣܩܐ שַׂק *m.* saccus

ܣܘܩܒܠܐ (קָבֵל) occursus (=contrapositio)

ܣܪܝܐ foetens, putridus

ܣܪܗܒ festinavit; *Estaf.* id.

ܣܪܚ damnum intulit

ܣܪܝ putruit

ܣܪܝܩ | vacuus
ܣܪܝܩܐ |

ܣܪܝܩܘܬܐ *f.* vanitas

ܣܪܥܦ germinavit

ܣܬܘܐ סְתָו *m.* hiems

ܣܬܪܘܬܐ סֵתֶר *f.* absconsio

— ܥ —

ܥܒܕ עָבַד fecit; *Šaf.* subjecit; *Eštaf.* oboedivit

ܥܒܕ עֹבֵד faciens

ܥܒܕܐ עֶבֶד *m.* servus

ܥܒܕܐ עֲבֹדָה *m.* opus

ܐܥܒܕ (הֶעֱבִיד) in servitutem redegit

ܥܒܝܕܬܐ עֲבֻדָּה *f.* opes

ܥܒܕܬܐ (עֲבַד) *f.* opus

ܥܒܪ עָבַר transiit, recessit; *Af.* removit, cessare fecit; — ܥܒܪ ܥܠ transgressus est

ܥܒܪܝܐ עִבְרִי hebraeus

ܥܓܠ — *Pa.* revolvit

ܥܓܠ celeriter

ܥܓܠܐ | עֵגֶל־עֶגְלָה *m. et f. respect.*
ܥܓܠܬܐ | vitulus, juvenca

ܥܕܐ עָדָה — *Af.* liberavit

ܥܘܕܪܐ עֹזֵר *m.* adjutor

ܥܕܠ objurgavit; *Ethpa.* id.

ܥܕܠܐ עַד־לֹא antequam

ܥܕܡܐ עַד לְ usque, usque ad; ܥܕܡܐ ܠ id.; — ܥܕܡܐ ܕ donec; — ܥܕܡܐ ܠܐܡܬܝ usquequo; — ܥܕܡܐ ܠܗܪܟܐ hucusque

ܥܕܢܐ (מוֹעֵד) *m.* tempus; — ܒܥܕܢ ܥܕܢ statuto tempore

ܥܐܕܐ (מוֹעֲדָה) *m.* festum

ܥܕܪ עָזַר adjuvit; *Pa.* id.; *Ethpa.* utilitatem percepit

ܥܕܬܐ עֵדָה *f.* ecclesia

ܥܗܕ *vel* ܥܗܕ (=ܐܬܥܗܕ) meminit; *Af.* commemoravit

ܥܘܒܐ *m.* sinus

ܥܘܕܠܐ *m.* culpa

ܥܘܝܪܐ עִוֵּר caecus

ܥܘܙܐ עֹז *m.* robur

ܥܘܪܙܠܐ *m.* spina

ܥܘܠܐ עָוֶל *m.* iniquitas

ܥܘܠܐ עַוָּל pravus

ܥܘܠܐ עוּל *m.* infans, puer

ܥܘܡܪܐ *m.* habitatio

ܥܘܢܕܢܐ *m.* discessus

ܥܘܩܬܐ *m.* angustiae

ܥܘܦܝܐ *m.* flos

ܥܘܨ *n. pr.* Hus

ܥܘܩܣܐ *m.* aculeus

ܥܘܬܪܐ עֹשֶׁר *m.* divitiae

ܥܛܠ | ܥܛܠܐ (עֲצֵלָה) gravis, durus, difficilis

ܥܛܡܐ *f.* femur

ܥܛܦ עָטַף induit; *Pa.* vestivit, involvit; *Ethpa.* pass.

ܥܛܪܐ עָתָר *m.* incensum (101)

ܥܝܕܐ (עוֹד) *m.* consuetudo

ܥܝܢ - ܥܝܢܐ עַיִן *f.* oculus, fons

ܥܝܢܕܘܪ *n. pr.* Endor

ܥܝܣܘ *n. pr.* Esau

ܥܝܪܐ (עוּר) angelus

ܥܠ עַל super; — ܕ ܥܠ propterea quod

ܥܠ (ܢܥܠ) intravit, ingressus est; *Af.* introduxit, induxit

ܥܠ (ܢܥܘܠ) (עָוֶל) — *Af.* ܐܥܘܠ inique egit

ܥܠܐ - ܥܠܬܐ *f.* occasio, causa

ܥܠܒ vicit, superavit

ܥܠܝ (עָלָה) elevavit; *Ethpa.* pass.

ܥܠܝ - ܥܠܝܐ עִלִּי supernus, supremus

ܥܠܝܡܘܬܐ עֲלוּמִים *f.* juventus

ܥܠܡ (עָלַם) juvenis fuit; *Pa.* juventutem renovavit

ܥܠܡ | ܥܠܡܐ עוֹלָם *m.* aeternitas, saeculum, mundus

ܥܠܬܐ עוֹלָה *f.* holocaustum, ara

ܥܡ עִם cum

ܥܡܐ עָם *m.* populus, totalitas; *pl.* ܥܡܡܐ

ܥܡܘܪܐ *m.* habitatio

ܥܡܛܢܐ *m.* tenebrae

ܥܡܝܪܐ *m.* foenum

ܥܡܠܐ עָמָל *m.* labor

ܥܡܠܝܩ *n. pr.* Amalec

ܥܡܨ clausit; *Ethpa.* pass.

ܥܡܪ habitavit

ܥܡܪܐ צֶמֶר *m.* lana (101)

ܥܢܐ עָנָה respondit, exaudivit

ܥܢܐ צֹאן *f. collect.* grex

ܥܢܕ migravit

ܥܣܪܐ עֶשֶׂר decem

ܥܣܪܝܢ עֶשְׂרִים viginti

ܥܦܪ - ܥܦܪܐ עָפָר *m.* pulvis

ܥܩ (ܢܥܘܩ) (מוּצַק) — ܥܩܬ ܠܝ in angore fui; *Ethpe.* contristatus est

ܥܩܐ עֲנָק *m.* torques

ܥܩܒ עָקַב — *Pa.* indagavit; *Ethpa.* comprehensus est

ܥܩܪ עָקַר evertit; *Ethpe.* pass.

ܥܩܪܐ עָקָר sterilis

ܥܩܪܐ עִקָּר *m.* radix

ܥܩܪܒܐ עַקְרָב *m.* scorpio

ܥܩܬܐ צוּקָה *f.* tristitia

ܥܪ (ܥܘܪ) עוּר vigilavit; *Ethpe.* experrectus est; *Af.* expergefecit

ܥܪܒ *intrans.* occidit

ܥܪܒܐ *com.* ovis

ܥܪܒܝܐ *n. pr.* Arabs

ܥܪܓܠ (עָגַל) revolvit

ܥܪܝܡܐ עָרוּם callidus, prudens

ܥܪܣܐ עֶרֶשׂ *f.* stratum

ܥܪܩ fugit

ܥܫܝܢܐ עָצוּם fortis

ܥܫܢ עָצַם invaluit

ܥܬܐ עֲוָתָה *f.* oppressio

ܥܬܝܕܐ עָתִיד promptus, futurus

ܥܬܝܪܐ עָשִׁיר dives

ܥܬܝܩ / ܥܬܝܩܐ עַתִּיק antiquus

ܥܬܩ עָתַק senio confectus est

ܥܬܪ עָשַׁר dives fuit; *Af.* ditavit

— ܦ —

ܦܐܝ *vel* ܦܐܐ (*Pa.* — יָפָה) decoravit

ܦܐܝܐ (יָפֶה) decorus

ܦܐܪܐ פְּרִי *m.* fructus

ܦܓܪܐ פֶּגֶר *m.* corpus, cadaver

ܦܕܢܐ פַּדָּן *f.* jugerum

ܦܘܚܡܐ *m.* comparatio

ܦܘܠܘܣ *n. pr.* Paulus

ܦܘܡ / ܦܘܡܐ פֶּה *m.* os, ris; — ܥܡ ܦܘܡ ܠܦܘܡ facie ad faciem

ܦܘܢܝܩܐ *n. pr.* Phoenicia

ܦܘܣܩܢܐ *m.* fatum

ܦܘܩܕܢܐ פִּקּוּדִים *m.* praeceptum, mandatum

ܦܘܪܥܢܐ *m.* retributio

ܦܘܪܩܢܐ (פָּרַק) *m.* liberatio, salus

ܦܚܐ פַּח *m.* laqueus

ܦܛܝܪܐ azymus

ܦܝܠܝܦܘܣ *n. pr.* Philippus

ܦܝܣܛܝܣ πίστις *f.* fides

ܦܝܪ πῦρ *m.* ignis

ܦܝܪܡܐ πύρωμα *m.* thuribulum

ܦܟܪ ligavit, obligavit

ܦܠܓ (פָּלַג) divisit

ܦܠܓܐ *m.* tympanum

ܦܠܚ פָּלַח coluit, operatus est

ܦܠܛ פָּלַט evasit; *Pa.* liberavit

ܦܠܓܘܬ / ܦܠܓܘܬܐ פֶּלֶג *f.* divisio

ܦܠܫܬܝܐ *n. pr.* Philistaeus

ܦܢܐ (*vel* ܦܢܐ) פָּנָה se vertit, reduxit; *Pa.* exaudivit; *Ethpa.* se convertit; *Af.* respondit, testificavit

ܦܣܐ | (ܦܣܣ) } — *Af.* permisit

ܦܣܝܩܐ (פָּסוּק) praecisus

ܦܣܩ פְּסַק abscidit

ܦܥܠܐ פֹּעֵל *m.* operarius

ܦܨܚܐ פֶּסַח *m.* Pascha

ܦܨܐ פָּצָה — *Pa.* liberavit; *Ethpa.* pass.

ܦܨܝܚܐ hilaris

ܦܩܕ פְּקַד praecepit; *Pa.* id.

ܦܩܚ | ܦܩܚܐ } utilis, conveniens

ܦܩܚܐ *m.* flos

ܦܩܥܬܐ בִּקְעָה *f.* campus

ܦܪܐ פָּרָה fructum fecit

ܦܪܓ — *Af.* splenduit

ܦܪܕܝܣܐ (*vel* ܦܪܕܝܣܐ) פַּרְדֵּס *m.* paradisus

ܦܪܘܩܐ (פָּרַק) *m.* liberator, salvator

ܦܪܙܠܐ בַּרְזֶל *m.* ferrum

ܦܪܚܬܐ (פִּרְחוֹת) *f.* volucre, avis

ܦܪܝܣ | ܦܪܝܣܐ } (פָּרַשׂ) expansus

ܦܪܣܐ (מִפְרָשׂ) *m.* pallium

ܦܪܝܫܐ (פָּרַשׁ) *m.* pharisaeus

ܦܪܥ (פָּרַע) germinavit, retribuit

ܦܪܨܘܦܐ πρόσωπον *m.* facies

ܦܪܩ פְּרַק discessit, eripuit, redemit; *Ethpe.* pass.

ܦܪܫ פְּרַשׁ separavit, decrevit, discessit; *Pa.* distinxit

ܦܫ (ܦܘܫ) quievit, mansit

ܦܫܛ פְּשַׁט extendit

ܦܫܝܛܐܝܬ simpliciter

ܦܫܝܩ | ܦܫܝܩܐ } facilis

ܦܬܪ (פְּתַר) se dissolvit

ܦܬܓܡܐ *m.* verbum, res

ܦܬܘܪܐ *m.* mensa

ܦܬܚ פְּתַח aperuit; *Pa.* id.

ܦܬܟܪܐ *m.* idolum

— ܨ —

ܨܐܝ *vel* ܨܐܐ (צָאָה — *Pa.*) foedavit

ܨܐܐ צוֹא sordidus

ܨܝܕ (*vel* ܨܐܕ) (צַד) apud

ܨܒܐ voluit; *Ethpe.* ܐܨܛܒܝ sibi complacuit

ܨܒܘ | ܨܒܘܬܐ } *f.* desiderium, res

ܨܒܐܘܬ צְבָאוֹת Sabaoth (= exercitus)

ܨܒܝܢܐ *m.* voluntas

ܨܒܬ ornavit

ܨܕ (ܨܘܕ) צוד venatus est; *Pa.* ܨܝܕ insidiatus est

ܨܗܐ (צָחָא) sitivit

ܨܗܝܘܢ *n. pr.* Sion

ܨܘܡܐ צוֹם *m.* jejunium

ܨܘܪܬܐ צוּרָה *f.* species, forma

ܨܘܬܐ *m.* auditio

ܨܚܐ — *Pa.* maledixit

ܨܝܕ *vid.* ܨܕ

ܨܝܕܐ צַיָּד venator

ܨܝܪܐ יוֹצֵר formator, pictor

ܨܠܐ — *Pa.* oravit

ܨܠܘܬܐ *f.* oratio

ܨܠܒ secuit

ܨܠܝܒܐ *m.* crux

ܨܠܡ (צָלַם) effigie expressit

ܨܠܡ / ܨܠܡܐ } צֶלֶם *m.* imago

ܨܡ (ܨܘܡ) צוּם jejunavit

ܨܢܝܥܘܬܐ *f.* versutia

ܨܦܪܐ *m.* diluculum

ܨܦܪܐ צִפּוֹר *com.* passer

ܨܪ (ܨܘܪ) צוּר finxit, delineavit, signavit

ܨܪܐ scidit

ܨܪܐ *m.* scissio

ܨܪܝܟܘܬܐ צֹרֶךְ inopia

ܨܬ (ܨܘܬ) attendit

— ܩ —

ܩܒܘܬܐ *κιβωτός* *f.* arca

ܩܐܡ קָם stans, resistens

ܩܒܠ (קָבֵל) accusavit; *Pa.* sumpsit, accepit; *Ethpa.* gratus fuit

ܩܒܥ fixit, firmavit

ܩܒܪ קָבַר sepelivit

ܩܒܪܐ קֶבֶר *m.* sepulcrum

ܩܕܝܡ קָדַם praecedens; — ܡܢ ܩܕܝܡ ab initio, olim

ܩܕܝܫ / ܩܕܝܫܐ } קָדוֹשׁ sanctus

ܩܕܝܫܘܬܐ קֹדֶשׁ *f.* sanctificatio, virginitas

ܩܕܡ קָדַם anteivit; *Pa.* praevenit; — ܩܕܡ ܒܨܦܪܐ diluculo surrexit

ܩܕܡ קֳדָם coram, ante; — ܡܢ ܩܕܡ a facie

ܩܕܡܝܬ קֶדֶם primum

ܩܕܡܝܐ קַדְמֹנִי primus, prior

ܩܕܡܐܝܬ קֶדֶם primo, primum

ܩܶܕܣܐ *κάδος* *m.* olla

ܩܰܕܶܫ קִדֵּשׁ sanctificavit; *Ethpa.* pass.

ܩܘܳܐ — *Pa.* ܩܰܘܺܝ קָוָה permansit, exspectavit

ܩܽܘܕܫܳܐ קֹדֶשׁ *m.* sanctitas, res sancta

ܩܽܘܣܛܰܢܛܺܝܢܳܘܣ *n. pr.* Constantinus

ܩܽܘܦܪܳܘܣ *n. pr.* Cyprus

ܩܽܘܪܒܳܢܳܐ קָרְבָּן *m.* donum

ܩܽܘܪܝܳܐ *vid.* ܩܪܺܝܳܐ

ܩܽܘܪܫܳܐ (קֹרַח) *m.* frigus

ܩܽܘܫܬܳܐ קֹשֶׁט *m.* veritas; — ܒܩܽܘܫܬܳܐ revera

ܩܳܛܽܘܠܳܐ (קָטֵל) *m.* homicida

ܩܛܰܠ קְטַל occidit

ܩܶܛܡܳܐ *m.* cinis

ܩܛܰܦ קְטַף collegit *fructum*

ܩܳܐܶܡ קָם subsistens

ܩܝܳܡܳܐ (הוּקַם) officium, foedus

ܩܶܝܡܬܳܐ (קָמָה) *f.* columna, cippus

ܩܝܳܡܬܳܐ קִימָה *f.* resurrectio

ܩܶܝܢܳܝܳܐ *m.* faber

ܩܺܝܢܬܳܐ קִינָה *f.* cantus, sonus

ܩܶܝܣܳܐ *m.* lignum, crux *dominica*

ܩܺܝܬܳܪܳܐ *κιθάρα* *m.* cithara

ܩܰܠ (ܩܠܰܠ) קָלַל levis factus est; *Af.* levem reddidit

ܩܳܠܳܐ קוֹל *m.* vox

ܩܰܠܺܝܠ קַל exiguus *(pro omni gen. et num.)*; *adv.* parum

ܩܳܡ (ܩܘܡ) קוּם surrexit; *Pa.* stabilivit; *Af.* excitavit, suscitavit, statuit

ܩܰܡܚܳܐ קֶמַח *m.* farina

ܩܰܡܨܳܐ *m.* locusta

ܩܢܳܐ קָנָה possedit, acquisivit

ܩܢܽܘܡܳܐ *m.* persona

ܩܶܢܝܳܢܳܐ קִנְיָן *m.* possessio, divitiae

ܩܶܣܰܪ Caesar

ܩܥܳܐ clamavit

ܩܦܰܚ contudit; — ܡܩܰܦܚܳܐ ܦܽܘܡܳܟ contundatur os tuum

ܩܰܨ (ܩܨܨ) קָצַץ praecidit, stipulavit

ܩܶܨܬܳܐ (קָצַץ) *m.* fragmentum

ܩܪܰܡ קָסַם divinavit

ܩܪܺܝܳܐ - ܩܽܘܪܝܳܐ *m.* pagus (304, *b*)

ܩܪܳܐ קָרָא vocavit, invocavit, legit; *Ethpe.* pass.

ܩܪܶܒ קָרַב appropinquavit; *Pa.* protulit; *Ethpa.* accessit

ܩܪܒܐ קְרָב *m.* bellum

ܩܘܪܢܐ κορώνη *com.* cornix

ܩܪܝܐ קְרִיא vocatus, electus

ܩܪܝܒܐ קָרוֹב proximus, vicinus, qui prope est

ܩܪܝܬܐ קִרְיָה *f.* pagus, civitas; *pl.* ܩܘܪܝܐ *et* ܩܪܝܬܐ

ܩܪܢܐ קֶרֶן *f.* cornu; *pl.* ܩܪܢܬܐ *et* ܩܪܢܬܐ

ܩܫܐ, ܩܫܝܐ קָשֶׁה durus

ܩܫܝܫܐ senex, antiquus, presbyter (101)

— ܪ —

ܪܐܙܐ *m.* secretum

ܪܒܐ רָבָה crevit

ܪܒܐ, ܪܒܬܐ רַב *m. et f. respect.* magnus, major; *subs.* praeceptor. — *Pl. m.* ܪܘܪܒܐ — ܪܘܪܒܢ *ac* ܪܘܪܒܢܐ (=magnates); *pl. f.* ܪܘܪܒܬܐ mirabilia

ܪܒܘܬܐ רֹב *f.* magnitudo

ܪܒܝ ῥαββί Rabbi, magister

ܪܒܝܠܐ *m.* sistrum

ܪܒܝܬܐ *m.* praefectus domus, dispensator

ܪܒܥ רָבַע recubuit

ܪܓܐ (ܪܓܝ) cupivit

ܪܓܝܐ *part. emph. a* ܪܓܐ; *cum* ܠ placuit, cupivit

ܪܘܓܙܐ רֹגֶז *m.* tumultus

ܪܓܙ רָגַז iratus est; *Af.* ad iracundiam provocavit

ܪܓܠܐ - ܪܓܠ רֶגֶל *f.* pes

ܪܓܡ רָגַם lapidavit

ܪܓܪܓ desiderium excitavit; *Ethpalpel* cupiditate flagravit

ܪܓܫ - ܪܓܫܐ *m.* sensus

ܪܓܫܬܐ *f.* sensatio

ܪܓܬܐ *f.* desiderium

ܪܕܐ (רָדָה) incessit, ambulavit, cucurrit

ܪܕܘܦܝܐ (רָדַף) *m.* persecutio

ܪܕܝܐ *m.* cursus *vitae*

ܪܕܦ רָדַף persecutus est; *Ethpe.* pass.

ܪܕܘܦ רֹדֵף persequens

ܪܗܘܡܝܐ Romanus

ܪܗܛ (רוץ) cucurrit

ܪܗܛܐ (*vel* ܪܗܛܐ) רַהַט cursus, fluxus aquarum

ܪܘܐ רָוָה — *Af.* inebriavit

ܪܘܒܐ *m.* strepitus *(jubilationis)*

ܪܘܓܙܐ רֹגֶז *m.* furor, ira

ܪܘܙ gavisus est, prosperavit

ܪܘܚ / ܪܘܚܐ רוּחַ *com.* ventus, spiritus

ܪܘܚ רָוַח — *Af.* recreavit

ܪܘܚܢܝܐ spiritualis

ܪܘܚܩܐ רָחוֹק *m.* distantia; — ܡܢ ܪܘܚܩܐ e longinquo

ܪܘܝܐ (רָוֶה) ebrius

ܪܘܡܐ רוּם *m.* altitudo, celsitudo

ܪܘܪܒ (*rad.* ܪܒܒ — רָבַב) auxit

ܪܚܝܡܐ (רָחַם) amatus

ܪܚܝܡܐ (רָחַם) amabilis, gratus

ܪܚܝܩܐ רָחֵק remotus

ܪܚܡ רָחַם amavit, dilexit; *Pa.* misertus est

ܪܚܡ / ܪܚܡܐ מְרַחֵם diligens, amator

ܪ̈ܚܡܐ רַחֲמִים viscera, misericordia

ܪܚܡܐ (רָחַם) *m.* dilectio, amor

ܪܚܩ רָחַק procul fuit; *Af.* removit

ܪܛܢ murmuravit; *Pa.* id.

ܪܛܢ murmurans

ܪܝܚܐ רֵיחַ *m.* odor (101)

ܪܝܫ / ܪܝܫܐ ראשׁ *m.* caput, initium, princeps

ܪܝܫܝܬ / ܪܝܫܝܬܐ רֵאשִׁית *f.* principium, primitiae

ܪܟܒܐ רַכָּב *m.* eques

ܪܟܢ inclinatus est; *Af.* humiliavit

ܪܟܫܐ רֶכֶשׁ *com.* equus; *pl.* ܪ̈ܟܫܐ *et* ܪ̈ܟܫܬܐ

ܪܡ רוּם altus fuit; *Ethpe.* exaltatus est; *Af.* elevavit, sustulit; *Palp.* exaltavit

ܪܡ - ܪܡܐ רָם altus, excelsus, superbus

ܪܡܐ רָמָה projecit; *Af.* id.; *cum* ܥܠ = stravit

ܪܡܘܬܐ רוֹמָה *f.* superbia

ܪܡܫܐ *m.* vesper

ܪܢܝܐ *m.* cogitatio

ܪܥܐ רָעָה pavit; *Pa.* placavit; *Ethpa.* cogitavit

ܪܥܐ (*vel* ܐܬܪܥܐ) contentus

ܪܥܝܐ / ܪܥܝܐ רֹעֶה *m.* pastor; *pl.* ܪ̈ܥܘܬܐ *et* ܪ̈ܥܘܬܐ

ܪܥܠܬܐ רַעַל *f.* commotio

ܪܥܝܢܐ (רַעְיוֹן) *m.* mens, cogitatio, conscientia

ܪܥܠ (הִרְעַל) timuit, trepidavit

ܪܥܠ (רַעַל) trepidans

ܪܥܠܐ רַעַל *m.* tremor

ܪܥܡܐ רַעַם clamor *laudationis*

ܪܦܐ רָפָה — *Af.* sivit, permisit

ܪܦܩܐ *n. pr.* Rebecca

ܪܦܬ palpitavit

ܪܩܕ רָקַד — *Af.* planxit

ܪܩܝܩܘܬܐ (רַק) *f.* tenuitas

ܪܩܐ increpuit

ܪܫܝܥܐ רָשָׁע impius, perversus

ܪܫܠ — *Af.* condonavit

ܪܫܡ רָשַׁם signavit

ܪܫܥ רָשַׁע deliquit

ܪܬܝܬܐ רְתֵת *m.* tremor, timor

— ܫ —

ܫܐܕܐ שֵׁד *m.* diabolus, daemon

ܫܐܘܠ *n. pr.* Saul, Saulus (*al.* ܫܘܐܠ *et* ܫܐܘܠ)

ܫܐܠ שָׁאַל petiit, postulavit, quaesivit

ܫܐܠܬܐ שְׁאֵלָה *f.* petitio, preces, desiderium

ܫܒܐ *n. pr.* Saba

ܫܒܐ / ܫܒܬܐ שַׁבָּת *f.* sabbatum

ܫܒܚ שִׁבֵּחַ laudavit, glorificavit

ܫܒܛܐ שֵׁבֶט *m.* baculus, virga

ܫܒܝܐ שְׁבִי captivus

ܫܒܝܚܐ (שִׁבֵּחַ) laudabilis, eximius

ܫܒܝܠܐ שְׁבִיל m. semita

ܫܒܥ שֶׁבַע septem; — ܫܒܥ ܫܒܥ septies

ܫܒܩ dimisit, permisit

ܫܒܝܩܐ simplex

ܫܓ (ܫܓܓ) — *Af.* lavit

ܫܓܘܫܝܐ *m.* agitatio, seditio

ܫܕܐ projecit, praecipitavit

ܫܕܠ — *Pa.* seduxit

ܫܕܪ misit, dimisit; *Ethpa.* pass.

ܫܕܬܐ *f.* fundamentum

ܫܗܪ vigilavit

ܫܘܐ שָׁוָה aequalis, dignus fuit; *Af.* coaequavit

ܫܘܒܗܪܐ (*rad.* ܒܗܪ) *m.* arrogantia

ܫܘܒܚܐ (שִׁבֵּחַ) *m.* laus, gloria

ܫܘܒܩܢܐ *m.* dimissio

ܫܘܙܒ evasit

ܫܘܚܕܐ שֹׁחַד *m.* donum

ܫܘܚܠܦܐ (*rad.* ܚܠܦ) *m.* mutatio

ܫܘܚܬܐ (שְׁחֵת) *f.* aerugo

ܫܘܬܐ *f.* funiculus mensorius

ܫܘܠܛܢܐ (שָׁלַט) *m.* dominatio

ܫܘܠܡܐ (שָׁלֵם) *m.* consummatio, meta

ܫܘܢܡ *n. pr.* Sunam

ܫܘܦܪܐ שֶׁפֶר *m.* pulchritudo

ܫܘܩܐ שׁוּק *m.* forum, platea

ܫܘܩܪܐ שֶׁקֶר *m.* mendacium

ܫܘܪ saliit; *Pa.* id.

ܫܘܪܐ שׁוּר *m.* murus

ܫܘܪܝܐ *m.* exordium

ܫܘܫܡܢܐ *com.* formica

ܫܘܬܦܘܬܐ *f.* consortium

ܫܚܬ (נִשְׁחַת) aeruginem contraxit

ܫܛ (ܫܘܛ) (שְׁאָט) contempsit

ܫܛܐ stultus fuit

ܫܛܝܐ - ܫܛܝܬܐ stultus

ܫܛܪܐ (שְׁטַר) *m.* chirographum

ܫܝܘܠ שְׁאוֹל orcus, infernus

ܫܝܛܐ (שְׁאָט) contemptus, vilis

ܫܝܛܘܬܐ (שְׁאָט) *f.* contemptibilitas

ܫܝܦܘܪܐ שׁוֹפָר *f.* tuba

ܫܠܐ שְׁלָה — *Pa.* cohibuit

ܫܠܕܐ σκελετόν *m.* cadaver

ܫܠܚ שְׁלַח misit, exuit *vestem*; *Ethpe.* pass; *Pa.* spoliavit; *Ethpa.* refl.

ܫܠܛ שְׁלַט dominatus est; *Ethpa.* id.

ܫܠܐ שְׁלֵו quievit, siluit

ܫܠܝܐ שְׁלֵו silens

ܫܠܝ / ܫܠܝܐ שְׁלָו *m.* quies; — *praec.* ܡܢ derepente

ܫܠܝܚܐ שָׁלִיחַ *m.* apostolus

ܫܠܝܚܘܬܐ שְׁלִיחוּת *f.* apostolatus

ܫܠܝܛ / ܫܠܝܛܐ שַׁלִּיט *m.* dominator, potens; — ܫܠܝܛ ܠܝ licet mihi

ܫܠܝܡܘܢ *n. pr.* Salomon

ܫܠܡ שְׁלֵם — *Ethpe.* traditus est; *Af.* tradidit

ܫܠܡܐ שָׁלוֹם *m.* pax, salus

ܫܡ - ܫܡܐ שֵׁם *m.* nomen

ܫܡܘܐܝܠ *n. pr.* Samuel

ܫܡܘܥܬܐ שְׁמוּעָה *f.* nuntius infaustus

ܫܡܝܐ שָׁמַיִם *com.* coelum *vel* coeli

ܫܡܝܢܐ (שָׁמַיִם) coelestis

ܫܡܠܝ (*rad.* ܡܠܐ) complevit

ܫܡܥ שְׁמַע audivit; *Af.* audire fecit

ܫܡܥܘܢ *n. pr.* Simeon

ܫܡܫ ministravit; *Ethpa.* tractatus est

ܫܡܫܐ שֶׁמֶשׁ *pler. m.* sol

ܫܢܐ - ܫܢܬܐ שָׁנָה *f.* annus; *st. cr.* ܫܢܬ; *pl.* ܫܢܝܐ — ܫܢܝܢ

ܫܢܐ שְׁנָה discessit; *Ethpe.* insanivit

ܫܢܩ cruciavit

ܫܢܬܐ (*rad.* ܕܡܟ) שֵׁנָה *f.* somnus

ܫܥܐ — *Ethpa.* enarravit

ܫܥܐ / ܫܥܬܐ f. hora; pl. ܫܥܐ - ܫܥܝܢ

ܫܥܒܕ *vid. sub* ܥܒܕ

ܫܦܝܐ purus

ܫܦܝܪ / ܫܦܝܪܐ (שָׁפַר) pulcher

ܫܦܝܪܐܝܬ (שִׁפְרָה) pulchre, bene

ܫܦܠ שָׁפֵל — *Pa.* prostravit; *Ethpa.* defessus est

ܫܦܠ / ܫܦܠܐ שָׁפָל humilis

ܫܦܪܐ *m.* aurora

ܫܩܠ sumpsit, accepit, sustinuit, sese accinxit; *Ethpa.* praevaluit

ܫܪܪ (ܫܪܘܪ) firmus factus est; *Pa.* roboravit

ܫܪܐ שָׁרָה dissolvit, dimisit; *cum* ܒ habitavit, quievit; *cum* ܒ *vel* ܥܠ castra posuit; *Pa.* solvit, coepit; *Ethpa.* pass.

ܫܪܓܐ *m.* lucerna

ܫܪܘܬܐ (שָׁרָה) *f.* solutio *jejunii* (=convivium)

ܫܪܝܚܘܬܐ *f.* effrenatio

ܫܪܝܐ (שָׁרָה) *m.* solutio

ܫܪܝܪ / ܫܪܝܪܐ firmus, sanus, perfectus

ܫܪܝܪܘܬܐ *f.* soliditas

ܫܪܥ lapsus est, defecit

ܫܪܪܐ *m.* firmitas, veritas

ܫܬ - ܫܬܐ (*vel* ܐܫܬܐ) שֵׁשׁ sex

ܫܬܐ (*pro quo comm.* ܐܫܬܝ) שָׁתָה bibit

ܫܬܐܤܬܐ *f.* fundamentum; *pl.* ܫܬܐܤܐ

ܫܬܩ שָׁתַק — *Ethpa.* obmutuit

— ܬ —

ܬܐܢܬܐ *vel* ܬܐܬܐ תְּאֵנָה *f.* ficus

ܬܒ (ܬܘܒ) שׁוּב rediit, poenituit

ܬܒܝܪܐ שָׁבוּר contritus

ܬܒܥ postulavit, exegit; *Ethpe.* pass.

ܬܒܪ שָׁבַר confregit; *Ettaf.* contritus est

ܬܕܟܝܬܐ (זָכָה) *f.* purificatio

ܬܕܡܘܪܐ *m.* stupor, prodigium

ܬܘܐ (הִתְוָה) poenituit

ܬܘܒ (שׁוּבָה) rursus, amplius, ultra

ܬܘܕܝ / ܬܘܕܝܬܐ (*rad.* ܝܕܐ) תּוֹדָה *f.* gratiarum actio, laus

ܬܘܠܕܬܐ (*rad.* ܝܠܕ) תּוֹלְדוֹת *f.* generatio

ܬܘܠܥܐ *f.* vermis

ܬܘܣܦܬܐ (*rad.* ܝܣܦ) *f.* additio

ܬܘܩܢܐ (תָּקַן) *m.* apparatus *coenae*

ܬܘܪܐ שׁוֹר *m.* taurus, bos

ܬܘܥܝܐ *m.* via fallax, error

ܬܚܘܡܐ *m.* limes, terminus

ܬܚܝܬ תַּחַת sub

ܬܚܠܘܦܐ חֵלֶף *m.* compensatio

ܬܚܬܝܐ תַּחְתִּי inferior

ܬܝܒܘܬܐ שׁוּבָה *f.* poenitentia

ܬܝܫܐ תַּיִשׁ *m.* hircus

ܬܠܝܬܝܐ שְׁלִישִׁי tertius

ܬܠܡܕ לִמַּד docuit

ܬܠܡܝܕܐ תַּלְמִיד *m.* discipulus

ܬܠܬ, ܬܠܬܐ } שְׁלֹשָׁה — שָׁלֹשׁ tres

ܬܡܝܗܐ (תָּמַהּ) mirabilis, stupendus

ܬܡܝܡܐ תָּמִים integer, perfectus, justus,

ܬܡܢ ibi

ܬܢܢܐ *m.* fumus

ܬܥܕܘܪܬܐ עֶזְרַת *f.* adjutorium

ܬܥܩܐ *m.* aerumna

ܬܦܝܐ *m.* focus

ܬܩܝܦܐ (תָּקַף) validus, robustus

ܬܩܠ שָׁקַל — *Ethpe.* impegit

ܬܩܢ תָּקַן firmus stetit; *Pa.* firmavit; *Af.* erexit, disposuit

ܬܪܐ *(Pa.)* erudivit

ܬܪܒܝܬܐ (*rad.* ܪܒܐ) *f.* incrementum

ܬܪܓܡ תַּרְגֵּם interpretatus est

ܬܪܝܢ, ܬܪܬܝܢ } duo, duae

ܬܪܝܨܐ rectus

ܬܪܘܢܘܣ *θρόνος* *m.* thronus

ܬܪܣܝ nutrivit

ܬܪܥܐ שַׁעַר *m.* ostium, porta

ܬܪܥܝܬܐ (*rad.* ܪܥܐ) *f.* mens, cogitatio

ܬܪܥܣܪ שְׁנֵים עָשָׂר duodecim

ܬܫܒܘܚܬܐ (שִׁבֵּחַ) *f.* laus, gloria; *pl.* ܬܫܒܚܬܐ *et* ܬܫܒܚܢ

ܬܫܥ תֵּשַׁע novem

ܬܫܪܝ Tišri *(nom. mensis)*